

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μέτρα εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. Επί της Αρχής

Οι προτεινόμενες διατάξεις του ΣχΝ έχουν ως αντικείμενο και σκοπό: α) την αντικατάσταση του νομοθετικού πλαισίου που ρυθμίζει τη συγκρότηση και λειτουργία της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (εφεξής: Αρχή), β) τη λήψη μέτρων εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων, εφεξής: ΓΚΠΔ) και γ) την ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (εφεξής: Οδηγία).

Στις 6 Απριλίου 2016 η ΕΕ πραγματοποίησε μια σημαντική νομοθετική μεταρρύθμιση του πλαισίου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εγκρίνοντας τη νομοθετική δέσμη μέτρων, που περιλαμβάνει: α) τον ΓΚΠΔ, ο οποίος αντικατέστησε την από εικοσαετίας ισχύουσα οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L της 23.11.1995, σελ. 31) («Οδηγία για την προστασία των δεδομένων») και β) την Οδηγία για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρχές επιβολής του νόμου, τα ποινικά δικαστήρια, τις ανακριτικές και εισαγγελικές αρχές.

Ο ΓΚΠΔ ενισχύει την προστασία των φυσικών προσώπων όσον αφορά το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αντικατοπτρίζοντας τη φύση της προστασίας των δεδομένων ως θεμελιώδους δικαιώματος για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις και η παγκοσμιοποίηση δημιούργησαν νέες προκλήσεις για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η κλίμακα της συλλογής και της ανταλλαγής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αυξήθηκε σημαντικά. Η τεχνολογία επιτρέπει τόσο σε ιδιωτικές επιχειρήσεις όσο και σε δημόσιες αρχές να κάνουν χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε πρωτοφανή κλίμακα για την επιδίωξη των δραστηριοτήτων τους. Πρέπει, λοιπόν, η τεχνολογία να διευκολύνει περαιτέρω την ελεύθερη κυκλοφορία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ένωσης και τη διαβίβαση σε

τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, διασφαλίζοντας παράλληλα υψηλό επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Άλλωστε, τα φυσικά πρόσωπα ολοένα και περισσότερο δημοσιοποιούν προσωπικές πληροφορίες και τις καθιστούν διαθέσιμες σε παγκόσμιο επίπεδο.

Οι εξελίξεις αυτές απαιτούν ένα ισχυρό και πιο συνεκτικό πλαίσιο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Ένωση, υποστηριζόμενο από αυστηρή εφαρμογή της νομοθεσίας, δεδομένου ότι είναι σημαντικό να δημιουργηθεί η αναγκαία εμπιστοσύνη που θα επιτρέψει στην ψηφιακή οικονομία να αναπτυχθεί στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς. Τα φυσικά πρόσωπα θα πρέπει να έχουν τον έλεγχο των δικών τους δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Θα πρέπει να ενισχυθούν η ασφάλεια δικαίου και η πρακτική ασφάλεια για τα φυσικά πρόσωπα, τους οικονομικούς παράγοντες και τις δημόσιες αρχές.

Οσάκις ο ΓΚΠΔ προβλέπει προδιαγραφές ή περιορισμούς των κανόνων του από το δίκαιο των κρατών μελών, τα κράτη μέλη μπορούν να ενσωματώσουν στοιχεία του παρόντος κανονισμού στο εθνικό τους δίκαιο, στην έκταση που απαιτείται για λόγους συνεκτικότητας και για να είναι κατανοητές οι εθνικές διατάξεις στα πρόσωπα για τα οποία αυτές εφαρμόζονται. Ενώ οι στόχοι και οι αρχές της οδηγίας 95/46/ΕΚ παραμένουν ισχυρές, η οδηγία αυτή δεν κατόρθωσε να αποτρέψει τον κατακερματισμό της εφαρμογής της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε ολόκληρη την Ένωση, την ανασφάλεια δικαίου ή τη διαδεδομένη στο κοινό αντίληψη ότι υπάρχουν σημαντικοί κίνδυνοι για την προστασία των φυσικών προσώπων, ιδίως όσον αφορά την επιγραμμική δραστηριότητα. Διαφορές στο επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των φυσικών προσώπων, ιδίως του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όσον αφορά την επεξεργασία αυτών στα κράτη μέλη, ενδέχεται να εμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών σε ολόκληρη την Ένωση. Επομένως, οι διαφορές αυτές μπορεί να συνιστούν εμπόδιο για την άσκηση οικονομικών δραστηριοτήτων στο επίπεδο της Ένωσης, να στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και να εμποδίζουν τις αρχές στην εκτέλεση των αρμοδιοτήτων τους, όπως αυτές απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης. Αυτή η διαφορά ως προς τα επίπεδα προστασίας οφείλεται στην ύπαρξη αποκλίσεων κατά την εκτέλεση και εφαρμογή της οδηγίας 95/46/ΕΚ. Εξάλλου, αν και η Οδηγία 95/46/ΕΚ εφαρμόζεται σε κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, δεν εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου, όπως δραστηριότητες στους τομείς της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και της αστυνομικής συνεργασίας.

Ως εκ τούτου για τη διασφάλιση συνεκτικής και υψηλού επιπέδου προστασίας των φυσικών προσώπων και την άρση των εμποδίων στις ροές δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ένωσης, το επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των ελευθεριών των φυσικών προσώπων σε σχέση με την επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων θα πρέπει να είναι ισοδύναμο σε όλα τα κράτη μέλη. Θα πρέπει να διασφαλίζεται συνεκτική και ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των ελευθεριών των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε ολόκληρη την Ένωση.

Ο ΓΚΠΔ, λόγω της νομικής φύσης του, δεν απαιτεί την έκδοση ιδιαίτερης νομικής πράξης εφαρμογής από τα κράτη μέλη, δεσμεύοντας άμεσα τα κρατικά όργανα, τις δημόσιες αρχές και τα δικαστήρια, καθώς και όλα τα πρόσωπα, φυσικά και νομικά, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του. Εντούτοις, περιέχει αρκετές «ρήτρες ευελιξίας» και «ρήτρες ανοίγματος», αναγνωρίζοντας στα κράτη μέλη την ευχέρεια να εξειδικεύσουν τους κανόνες του,

συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν την επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και να προσδιορίσουν τις περιστάσεις ειδικών καταστάσεων επεξεργασίας, μεταξύ άλλων τον ακριβέστερο καθορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι νόμιμη. Περαιτέρω, ο εθνικός νομοθέτης αξιοποιεί την ευχέρεια που παρέχει ο ΓΚΠΔ ως προς την έκταση των εξαιρέσεων (άρθρο 23 παράγραφος 1) αλλά και ως προς τη ρύθμιση ειδικών περιπτώσεων επεξεργασίας, όπως η επεξεργασία των δεδομένων στο πλαίσιο της απασχόλησης ή για τους σκοπούς της επιστημονικής έρευνας, για να εξειδικεύσει και να συμπληρώσει τις ρυθμίσεις του ενωσιακού δικαίου, κατά τρόπο ώστε να ενισχύει την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Αντίστοιχη είναι η κανονιστική επιλογή ως προς την ενσωμάτωση της Οδηγίας, οι ρυθμίσεις της οποίας επιτρέπουν την οικοδόμηση ενός ισχυρού και συνεκτικότερου πλαισίου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όταν αυτά γίνονται αντικείμενο επεξεργασίας από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, διακρίβωσης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων, περιλαμβανομένης της προστασίας από απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και της αποτροπής τους. Καθώς η Οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ισχυρότερες διασφαλίσεις από αυτές που προβλέπονται στην Οδηγία για την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων (αιτιολογική σκέψη 15 της Οδηγίας), η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ρυθμίζεται με τρόπο ώστε να προδιαγράφεται ένα υψηλό επίπεδο προστασίας, το οποίο ωστόσο εναρμονίζεται με τη δυνατότητα επίτευξης των νόμιμων στόχων αναφορικά με την πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση ή δίωξη ποινικών αδικημάτων και της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και την προστασία της δημόσιας ασφάλειας.

Αξίζει να αναφερθεί ότι ο ΓΚΠΔ αποτελεί ένα "ατυπικό υβρίδιο" κανονισμού και οδηγίας, γεγονός που αποδεικνύεται από την πρόβλεψη σε αυτόν άνω των 70 ρητρών ανοίγματος

Κατ' επέκταση, και για λόγους ασφάλειας δικαίου, σαφήνειας και συνεκτικότητας των ρυθμίσεων, ο ν.2472/1997 (Α'50) για την προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ο οποίος ήταν γενικής εφαρμογής, καταργείται με την επιφύλαξη ωστόσο διατήρησης σε ισχύ ορισμένων διατάξεών του.

Επισημαίνεται τέλος, ότι οι ρυθμίσεις του παρόντος ΣχΝ θα πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του γράμματος και του πνεύματος της ενωσιακής νομοθεσίας, ειδικότερα δε, υπό το φως της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της παραγράφου 1 του άρθρου 16 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) που ορίζουν ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, αλλά και της σχετικής νομολογίας του ΕΔΔΑ, του ΔΕΕ και των εθνικών δικαστηρίων. Αντίστοιχη οριοθέτηση της ευχέρειας του εθνικού νομοθέτη, αλλά και του ερμηνευτή και εφαρμοστή των προτεινόμενων κανόνων του παρόντος ΣχΝ συνιστά ιδίως το άρθρο 9Α του ελληνικού Συντάγματος.

Β. Επί των άρθρων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 1

Σκοπός του νόμου

Με το άρθρο 1, κατ' αναλογία προς το άρθρο 1 τόσο του ΓΚΠΔ όσο και της Οδηγίας, ορίζεται ο σκοπός και το αντικείμενο του ΣχΝ και ειδικότερα η αντικατάσταση του νομοθετικού πλαισίου που ρυθμίζει τη συγκρότηση και λειτουργία της Αρχής, η λήψη μέτρων εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και η ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας. Η περιγραφή του σκοπού του νομοθετήματος περιλαμβάνεται στο άρθρο 1 αυτού κατ'εξίαιρηση, προκειμένου να αποτελέσει γενική κατευθυντήρια οδηγία για την ερμηνεία και να υποβοηθηθεί στο έργο του ο ερμηνευτής και εφαρμοστής των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 2

Ουσιαστικό Πεδίο εφαρμογής

Με το άρθρο 2 καθορίζεται το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής του ΣχΝ. Ειδικότερα, το προτεινόμενο άρθρο περιλαμβάνει, όπως και το προϊσχύον δίκαιο (άρθρο 1 του ν. 2472/1997), ενιαία, τόσο για δημόσιους όσο και για ιδιωτικούς φορείς, κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργείται εν όλω ή εν μέρει με αυτοματοποιημένα μέσα ή στηρίζεται στη χειρόγραφη επεξεργασία, στην τελευταία περίπτωση μόνο αν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα περιέχονται ή προορίζονται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης. Είναι αυτονόητο ότι αρχεία ή σύνολα αρχείων, καθώς και τα εξώφυλλά τους, τα οποία δεν είναι διαρθρωμένα σύμφωνα με συγκεκριμένα κριτήρια δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ΣχΝ.

Επισημαίνεται περαιτέρω ότι δεν εμπίπτει στο ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής του ΣχΝ, σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του ΓΚΠΔ, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που γίνεται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας και χωρίς αυτή η επεξεργασία να συνδέεται με κάποια επαγγελματική ή εμπορική δραστηριότητα. Ως τέτοια δραστηριότητα νοείται εκείνη που αναφέρεται στο ιδιωτικό πεδίο δράσης ενός προσώπου ή μιας οικογένειας, δηλαδή εκείνη που δεν εμπίπτει στην επαγγελματική δραστηριότητα και δεν έχει ως σκοπό ή αποτέλεσμα τη συστηματική διαβίβαση ή τη διάδοση δεδομένων σε τρίτους, όπως λ.χ. η αλληλογραφία, η τήρηση αρχείου διευθύνσεων ή κοινωνική δικτύωση ή και η επιγραμμική δραστηριότητα που ασκείται στο πλαίσιο τέτοιων επεξεργασιών.

Το ΣχΝ καλύπτει και τις πράξεις επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργούνται από τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές. Οι πράξεις όμως αυτές, όταν διενεργούνται από τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές στο πλαίσιο της δικαστικής λειτουργίας και των δικαστικών τους καθηκόντων, για λόγους διασφάλισης της δικαστικής ανεξαρτησίας και της διάκρισης των εξουσιών, εξαιρούνται, κατά ρητή πρόβλεψη των

άρθρων 55 του ΓΚΠΔ και 45 της Οδηγίας, από την εποπτική αρμοδιότητα της Αρχής. Η εξαίρεση αυτή για λόγους σαφήνειας και κατανόησης επαναλήφθηκε και στο άρθρο 10 παράγραφος 5 καθώς και στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του ΣχΝ.

Περαιτέρω, θα πρέπει να επισημανθεί ότι ως προς την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στους τομείς της εθνικής άμυνας και της εθνικής ασφάλειας το ΣχΝ έμεινε πιστό στο κεκτημένο που είχε δημιουργηθεί μέχρι τώρα από τον ν. 2472/1997.

Άρθρο 3

Εδαφικό πεδίο εφαρμογής

Με το άρθρο 3 ρυθμίζεται το εδαφικό πεδίο εφαρμογής του ΣχΝ. Με την παράγραφο 1 ορίζεται ειδικότερα ότι οι διατάξεις του ΣχΝ εφαρμόζονται στους δημόσιους φορείς, ενώ στους ιδιωτικούς φορείς εφαρμόζονται μόνο εάν η επεξεργασία διενεργείται εντός της Ελληνικής Επικράτειας ή τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων μιας εγκατάστασης του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία εντός της Ελληνικής Επικράτειας ή μολονότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία δεν έχει εγκατάσταση σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ. Με την παράγραφο 2 διευκρινίζεται περαιτέρω ως προς το κεκτημένο της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν, ποιά συνδεδεμένα με αυτό κράτη τελούν σε ισοδύναμο καθεστώς με τα κράτη μέλη της Ένωσης.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Στο άρθρο 4 περιλαμβάνονται απαραίτητοι ορισμοί για την ευχερή εφαρμογή του ΣχΝ. Υπό το ανωτέρω πρίσμα και δεδομένης της συχνής αναφοράς στο ΣχΝ των εννοιών του δημόσιου και ιδιωτικού φορέα κρίθηκε απαραίτητο οι έννοιες αυτές για τις ανάγκες του παρόντος να οριοθετηθούν με την περίπτωση α' και περίπτωση β', ενώ με την περίπτωση γ' διευκρινίζεται ότι για τις ανάγκες του ΣχΝ ως αρμόδια εποπτική αρχή ορίζεται η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (εφεξής: Αρχή).

Άρθρο 5

Νομική βάση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιους φορείς

Το άρθρο 5 περιέχει μια γενική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τους δημόσιους φορείς. Η έννοια του δημόσιου φορέα έχει ήδη οριοθετηθεί με την περίπτωση α' του προηγούμενου άρθρου. Η πρόβλεψη του άρθρου αυτού θεωρείται αναγκαία. Το άρθρο 6 παρ. 3 α' εδάφιο του ΓΚΠΔ απαιτεί για την επεξεργασία που γίνεται για το δημόσιο συμφέρον νομική βάση, η οποία ορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης ή το δίκαιο του κράτους μέλους. Ωστόσο, το άρθρο 6 παράγραφος 1 περίπτωση ε) του ΓΚΠΔ δεν θέτει από μόνο του νομική βάση για την επεξεργασία, αλλά την προϋποθέτει. Το άρθρο 5 περιέχει επικουρική βάση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από

δημόσιους φορείς για χαμηλής έντασης επεμβάσεις στα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων

Άρθρο 6

Ορισμός του υπεύθυνου προστασίας δεδομένων σε δημόσιους φορείς

Μέχρι την εισαγωγή της στον ΓΚΠΔ, η υποχρέωση ορισμού ενός υπεύθυνου προστασίας δεδομένων (ΥΠΔ) ήταν ευρέως άγνωστη στα περισσότερα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, ο υποχρεωτικός διορισμός του ΥΠΔ έχει προβλεφθεί στο γερμανικό νόμο για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για περισσότερα από 30 χρόνια και έχει αποδειχθεί επιτυχής. Σύμφωνα με το ΓΚΠΔ, ο ΥΠΔ πρόκειται να διαδραματίσει βασικό ρόλο στην επίτευξη της συμμόρφωσης με το ΓΚΠΔ.

Με το άρθρο 6 παράγραφος 1 του ΣχΝ ρυθμίζεται σε συμμόρφωση με το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο α) του ΓΚΠΔ, αλλά και για τις ανάγκες ενσωμάτωσης στην εθνική νομοθεσία του άρθρου 32 παράγραφος 1 της Οδηγίας, η υποχρέωση των δημοσίων φορέων να ορίζουν υπεύθυνο προστασίας δεδομένων (εφεξής: ΥΠΔ). Ακολούθως, οι παράγραφοι 2 και 3, για λόγους συνεκτικότητας και σαφήνειας ευθυγραμμίζονται με τις παραγράφους 3 και 5 του ΓΚΠΔ, ενώ ενσωματώνουν και τις παραγράφους 2 και 3 της Οδηγίας, με την ειδικότερη πρόβλεψη ότι μπορεί να ορισθεί ένας ΥΠΔ για περισσότερους δημόσιους φορείς. Επίσης εκεί, ρυθμίζεται και ο τρόπος επιλογής του ΥΠΔ. Περαιτέρω, η παράγραφος 4 ευθυγραμμίζεται με την παράγραφο 6 του άρθρου 37 του ΓΚΠΔ, και θέτει την πρόβλεψη ότι ο ΥΠΔ μπορεί να είναι υπάλληλος του δημόσιου φορέα με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή να εκτελεί τα καθήκοντά του βάσει σύμβασης παροχής υπηρεσιών. Με την παράγραφο 5 σε συμμόρφωση με το άρθρο 37 παράγραφος 7 του ΓΚΠΔ και για την ενσωμάτωση του άρθρου 32 παράγραφος 4 της Οδηγίας τίθεται η πρόβλεψη ότι ο δημόσιος φορέας δημοσιοποιεί τα στοιχεία επικοινωνίας του ΥΠΔ και τα ανακοινώνει στην Αρχή. Ωστόσο, εδώ, λαμβάνεται περαιτέρω πρόνοια για τις περιπτώσεις εκείνες σύμφωνα με τις οποίες η δημοσιοποίηση αυτή δεν επιτρέπεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή λόγω τήρησης του καθήκοντος εχεμύθειας (εμπιστευτικότητα), και τούτο, όταν υπάρχει σχετική πρόβλεψη από το νόμο.

Άρθρο 7

Θέση του ΥΠΔ

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 7 συμμορφώνονται με το άρθρο 38 παράγραφοι 1 και 2 του ΓΚΠΔ και ενσωματώνουν το άρθρο 33 της Οδηγίας. Οι παράγραφοι 3 έως και 6 τίθενται προς συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 38 παράγραφοι 3 έως και 5 του ΓΚΠΔ για όλους τους δημόσιους φορείς, ανεξάρτητα από τον σκοπό για τον οποίο λαμβάνει χώρα η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Στο πλαίσιο αυτό λαμβάνεται ειδική πρόνοια για την απόλυση του ΥΠΔ, αλλά και για την τήρηση από αυτόν της υποχρέωσης εμπιστευτικότητας. Οι ρυθμίσεις αυτές υπερβαίνουν θεμιτώς τις απαιτήσεις της Οδηγίας, καθώς διασφαλίζουν περαιτέρω την ανεξαρτησία του ΥΠΔ, προβλέφθησαν δε, για λόγους συνεκτικότητας και σαφήνειας ως προς το νομικό καθεστώς του ΥΠΔ.

Άρθρο 8

Καθήκοντα του ΥΠΔ

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 8, επιπλέον των καθηκόντων του ΥΠΔ σύμφωνα με τον ΓΚΠΔ, αποσαφηνίζονται σε συμμόρφωση με το άρθρο 39 του ΓΚΠΔ, αλλά και για τις ανάγκες ενσωμάτωσης στην εθνική νομοθεσία του άρθρου 34 της Οδηγίας, έτι περαιτέρω τα καθήκοντα του ΥΠΔ. Με την παράγραφο 3 διευκρινίζεται ότι τα καθήκοντα του ΥΠΔ που ορίζεται από δικαστικές και εισαγγελικές αρχές δεν αφορούν τις πράξεις επεξεργασίας που διενεργούνται από αυτές στο πλαίσιο της δικαστικής λειτουργίας και των δικαστικών τους καθηκόντων, σε συμμόρφωση τόσο με το στοιχείο α) της παραγράφου 1 του άρθρου 37 του ΓΚΠΔ όσο και για την ενσωμάτωση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 32 της Οδηγίας. Με την παράγραφο 3 λαμβάνεται πρόνοια ότι όταν ο ΥΠΔ εκτελεί και άλλα καθήκοντα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία διασφαλίζουν ότι η άσκηση των καθηκόντων αυτών δεν οδηγεί σε σύγκρουση συμφερόντων, και τούτο σε συμμόρφωση με το άρθρο 38 παράγραφος 6 του ΓΚΠΔ. Τέλος, με την παράγραφο 4 τίθεται σε συμμόρφωση με το άρθρο 39 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ η πρόβλεψη ότι ο ΥΠΔ κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του λαμβάνει δεόντως υπόψη τον κίνδυνο που συνδέεται με την επεξεργασία, τη φύση, το πεδίο εφαρμογής, το πλαίσιο και τους σκοπούς της επεξεργασίας. Με την παράγραφο αυτή κατοχυρώνεται ως γενική αρχή η λήψη υπόψη των ανωτέρω κριτηρίων από τον ΥΠΔ κατά την άσκηση των εν γένει καθηκόντων του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Εποπτική Αρχή

Το Κεφάλαιο Β΄ περιλαμβάνει ρυθμίσεις (άρθρα 9-20) για τη συγκρότηση και λειτουργία της Ανεξάρτητης Αρχής που εποπτεύει την παρακολούθηση της εφαρμογής του ΓΚΠΔ, της Οδηγίας και του ΣχΝ. Σύμφωνα με το πνεύμα του ΓΚΠΔ και της Οδηγίας, αλλά και για λόγους συνοχής και αποτελεσματικότητας, ορίζεται κοινή εποπτική Αρχή για την παρακολούθηση της εφαρμογής του συνόλου των διατάξεων του εθνικού δικαίου και του άμεσα εφαρμοστέου δικαίου της Ένωσης και θεσπίζεται τεκμήριο γενικής αρμοδιότητας της Αρχής αυτής.

Άρθρο 9

Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα

Με το άρθρο 9 σε συμμόρφωση με το άρθρο 51 του ΓΚΠΔ, αλλά και για την ενσωμάτωση του άρθρου 41 της Οδηγίας, ορίζεται η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (εφεξής: Αρχή) που έχει συσταθεί δυνάμει του ν. 2472/1997, ως η ανεξάρτητη εθνική αρχή που θα εποπτεύει την παρακολούθηση των διατάξεων του ΓΚΠΔ, του ΣχΝ και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Ελληνική Επικράτεια. Η Αρχή αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, είναι δε και συνταγματικώς κατοχυρωμένη ανεξάρτητη διοικητική αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 9 Α του Συντάγματος.

Άρθρο 10

Αρμοδιότητα

Με το άρθρο 10 σε συμμόρφωση με το άρθρο 55 του ΓΚΠΔ και για την ενσωμάτωση του άρθρου 45 της Οδηγίας ορίζεται η αρμοδιότητα της Αρχής. Ειδικότερα, στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι η Αρχή συνεργάζεται με τις εποπτικές αρχές κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με την Επιτροπή, ενώ στην παράγραφο 2 διασαφηνίζεται ότι η Αρχή εκπροσωπεί την Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (the 'Board') (εφεξής: ΕΣΠΔ) που συστήνεται με το άρθρο 68 του ΓΚΠΔ, καθώς και στις άλλες συναφείς επιτροπές ή συναφή όργανα με αντικείμενο την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στις περιπτώσεις στις οποίες προβλέπεται η συμμετοχή εθνικής εποπτικής αρχής. Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι η Αρχή συνεργάζεται με αντίστοιχες αρχές τρίτων χωρών και διεθνείς οργανισμούς για την εκπλήρωση των σκοπών του άρθρου 50 του ΓΚΠΔ. Με την παράγραφο 4 διευκρινίζεται ότι η Αρχή ασκεί τις αντίστοιχες εποπτικές αρμοδιότητες που προβλέπονται από ειδικές διατάξεις του διεθνούς ή του ενωσιακού δικαίου και αφορούν επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ως τέτοιες νοούνται μεταξύ άλλων οι διατάξεις που ρυθμίζουν το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, το Σύστημα Πληροφοριών Ευρωπόλ, το Σύστημα Πληροφοριών Eurodac και η Σύμβαση για τη χρήση της πληροφορικής στον τελωνειακό τομέα. Τέλος, με την παράγραφο 5 ορίζεται ρητά ότι εξαιρούνται από την εποπτική αρμοδιότητα της Αρχής οι πράξεις επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργούνται από τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές στο πλαίσιο της δικαστικής λειτουργίας και των δικαστικών τους καθηκόντων καθώς και πράξεις επεξεργασίας διαβαθμισμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργούνται για τις δραστηριότητες που αφορούν την εθνική ασφάλεια.

Άρθρο 11

Λειτουργική Ανεξαρτησία

Με το άρθρο 11 σε συμμόρφωση με τα άρθρα 52, 53 και 54 του ΓΚΠΔ, αλλά και για την ενσωμάτωση των άρθρων 42, 43 και 44 της Οδηγίας, ορίζεται ο τρόπος συγκρότησης της Αρχής. Η Αρχή συγκροτείται ως συλλογικό όργανο που αποτελείται από τον Πρόεδρο, τον Αναπληρωτή του και έξι μέλη, ενώ προβλέπεται και ο διορισμός ισάριθμων αναπληρωματικών μελών. Η επιλογή των μελών γίνεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 101Α του Συντάγματος και τον Κανονισμό της Βουλής και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, με τις οποίες τίθενται γενικές ρυθμίσεις για την επιλογή των μελών της Αρχής. Για τη διασφάλιση της θεσμικής ανεξαρτησίας της Αρχής, προβλέπεται ότι η θητεία των μελών της είναι εξαετής και μη ανανεώσιμη. Η ελληνική ιθαγένεια ορίζεται ως προϋπόθεση για την επιλογή σε θέση Προέδρου ή μέλους της Αρχής, δεδομένου ότι τα μέλη της Αρχής μετέχουν στην άσκηση δημόσιας εξουσίας. Προβλέπεται, ακόμη, ότι τα μέλη της Αρχής είναι ανώτατοι κρατικοί λειτουργοί, απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας και δεν υπόκεινται σε εποπτεία και έλεγχο από κυβερνητικά όργανα ή άλλες διοικητικές αρχές. Σύμφωνα με την παράγραφο 5 ο Πρόεδρος και ο Αναπληρωτής Πρόεδρος έχουν αποκλειστική απασχόληση στην Αρχή. Η ιδιότητά τους αυτή συνεπάγεται την αναστολή οποιουδήποτε δημόσιου λειτουργήματος και επαγγελματικής δραστηριότητας. Τέλος, με την παράγραφο 6 και για λόγους ενίσχυσης της λειτουργικής ανεξαρτησίας των μελών της Αρχής προβλέπεται ότι τα μέλη της Αρχής δεν υπέχουν αστική ευθύνη έναντι οποιουδήποτε τρίτου για πράξεις ή παραλείψεις τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, δεν διώκονται για την έκφραση γνώμης και για πράξη ή παράλειψη που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εκτός αν ενήργησαν με δόλο ή βαρεία

αμέλεια καθώς και ότι η Αρχή μπορεί να αναλάβει τη δαπάνη για τη δικαστική υπεράσπιση των μελών της σε περίπτωση άσκησης εναντίον τους αγωγής ή άσκησης σε βάρος τους ποινικής δίωξης για πράξεις ή παραλείψεις που ανάγονται αποκλειστικά στην εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων τους.

Άρθρο 12

Κωλύματα – ασυμβίβαστα μελών της Αρχής

Με το άρθρο 12 σε συμμόρφωση με τα άρθρα 52, 53 και 54 του ΓΚΠΔ, αλλά και για την ενσωμάτωση των άρθρων 42, 43 και 44 της Οδηγίας ενισχύεται περαιτέρω η ανεξαρτησία της Αρχής καθώς διασφαλίζεται η αποχή του Προέδρου και των μελών από πράξεις που συνιστούν κατ' ουσίαν ενέργειες ασυμβίβαστες με τα καθήκοντά τους και περιγράφονται τα κωλύματα διορισμού τους και οι λόγοι για τους οποίους μπορούν να εκπέσουν αυτοδικαίως από τα καθήκοντά τους. Η άσκηση δημόσιας εξουσίας από τον Πρόεδρο και τα μέλη της Αρχής στο ιδιαιτέρως ευαίσθητο πεδίο της προστασίας ατομικών δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών, καθιστά αναγκαία τη θέσπιση κωλυμάτων και ασυμβιβάστων, προκειμένου να διασφαλιστεί η αμερόληπτη και αντικειμενική εκτέλεση των καθηκόντων τους και να αποτραπεί ενδεχόμενη σύγκρουση συμφερόντων. Στόχος είναι η πρόληψη αντικρουόμενων επαγγελματικών, οικονομικών, επιχειρηματικών ή άλλων συμφερόντων που υπονομεύουν τον αμερόληπτο χαρακτήρα των διαδικασιών και τελικά πλήττουν το κύρος και την αξιοπιστία της Αρχής. Στο ίδιο πνεύμα ορίζεται ότι μέλη της Αρχής δεν επιτρέπεται για δύο (2) έτη από τη λήξη της θητείας τους να παρίστανται ενώπιον της Αρχής. Κατ' εξαίρεση, είναι συμβατή η ιδιότητα του Προέδρου ή μέλους της Αρχής με την ιδιότητα του μέλους διδακτικού προσωπικού σε πανεπιστημιακό και τεχνολογικό τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης. Είναι ασύμβατη, επίσης, οποιαδήποτε δραστηριότητα, η οποία σχετίζεται με την αρμοδιότητα της Αρχής με εξαίρεση την επιστημονική και ερευνητική δραστηριότητα. Στην αποτροπή της επιρροής των ισχυρών κοινωνικο-οικονομικών παραγόντων στο έργο της Αρχής σκοπεύει και η διάταξη της παραγράφου 3, που προβλέπει την αυτοδίκαιη έκπτωση του Προέδρου ή μέλους της Αρχής, εάν, οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της θητείας τους, διαπιστωθεί με απόφαση της Αρχής η ύπαρξη στο πρόσωπό τους κωλύματος ή ασυμβιβάστου των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 13

Καθήκοντα Αρχής

Με το άρθρο 13 σε συμμόρφωση με το άρθρο 57 του ΓΚΠΔ και για την ενσωμάτωση του άρθρου 46 της Οδηγίας, περιγράφονται τα καθήκοντα της Αρχής. Καθόσον τα καθήκοντα προβλέπονται στο άρθρο 57 του ΓΚΠΔ δεν επαναλαμβάνονται στη διατύπωση του ΣχΝ, παρά μόνο στο μέτρο που είναι απαραίτητο για την ενσωμάτωση των αντίστοιχων διατάξεων της Οδηγίας, για τη ρύθμιση ειδικότερων θεμάτων για τα οποία ο ΓΚΠΔ δίδει τη δυνατότητα αυτή στον εθνικό νομοθέτη ή για την εξειδίκευση των λοιπών καθηκόντων που η Αρχή μπορεί να εκπληρώσει σχετικά με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατ' εφαρμογή της διάταξης του στοιχείου κβ) της παραγράφου 1 του άρθρου 57 του ΓΚΠΔ. Ιδιαίτερα σημαντική μεταξύ των καθηκόντων αυτών για την εφαρμογή των υποχρεώσεων που θεσπίζει ο ΓΚΠΔ είναι η παροχή γνώμης για κάθε ρύθμιση που πρόκειται να περιληφθεί σε νόμο ή κανονιστική πράξη και αφορά σε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Με την παράγραφο 2 δίδεται η διακριτική ευχέρεια στην Αρχή να θέτει στο αρχείο αιτήσεις, ερωτήματα ή καταγγελίες που κρίνονται προδήλως αόριστα, αβάσιμα ή καταχρηστικά ή υποβάλλονται ανωνύμως καθώς και η δυνατότητα εκτίμησης της προτεραιότητας εξέτασης

των αιτήσεων, ερωτημάτων και καταγγελιών, με την επιφύλαξη ειδικότερων προθεσμιών που ορίζονται στον ΓΚΠΔ.

Άρθρο 14

Έκθεση Δραστηριότητας

Με το άρθρο 14 προβλέπεται σε συμμόρφωση με το άρθρο 59 του ΓΚΠΔ και για την ενσωμάτωση του άρθρου 49 της Οδηγίας η υποβολή έκθεσης δραστηριότητας της Αρχής στον Πρόεδρο της Βουλής και τον Πρωθυπουργό.

Άρθρο 15

Ερευνητικές και διορθωτικές εξουσίες

Με το άρθρο 15 προβλέπονται οι εξουσίες που διαθέτει η Αρχή για την εκτέλεση των καθηκόντων της. Καθώς οι εξουσίες της προβλέπονται στο άρθρο 58 του ΓΚΠΔ, δεν επαναλαμβάνονται στη διατύπωση του ΣχΝ, παρά μόνο στο μέτρο που είναι απαραίτητο για την ενσωμάτωση του άρθρου 47 της Οδηγίας, για την εξειδίκευση εξουσιών που προβλέπονται από τον ΓΚΠΔ ή τη θέσπιση ειδικότερων εξουσιών στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας του εθνικού νομοθέτη.

Με τις παραγράφους 1 και 2 διασφαλίζεται ειδικότερα η εξουσία πρόσβασης της Αρχής κατά την άσκηση των ελεγκτικών της καθηκόντων σε κάθε δεδομένο και πληροφορία προσωπικού χαρακτήρα. Με την παράγραφο 3 απονέμεται η εξουσία στον Πρόεδρο της Αρχής να δίνει εξουσία διενέργειας ελέγχων σε μέλη ή υπαλλήλους εποπτικής αρχής άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο των κοινών επιχειρήσεων ελέγχου που θεσπίζονται στο άρθρο 62 του ΓΚΠΔ και του άρθρου 79 του ΣχΝ στο πλαίσιο των μηχανισμών συνεργασίας και συνεκτικότητας. Περαιτέρω, με τις παραγράφους 5 και 6 ορίζεται ότι η Αρχή μπορεί να επιβάλει κυρώσεις σύμφωνα με τα άρθρα 39 και 82 του παρόντος ΣχΝ. Με την παράγραφο 7 δίνεται η δυνατότητα έκδοσης προσωρινής διαταγής από τον Πρόεδρο της Αρχής, όταν αυτό απαιτείται για την άμεση προστασία του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ενώ με την παράγραφο 8, κάνοντας χρήση της ευχέρειας που δίδεται στο εθνικό νομοθέτη σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 6 του ΓΚΠΔ να χορηγεί στις εποπτικές αρχές πρόσθετες εξουσίες, δίδεται ρητώς η εξουσιοδότηση στην Αρχή, με την επιφύλαξη του Κεφαλαίου VII του ΓΚΠΔ, να εκδίδει κανονιστικές διοικητικές πράξεις για τη ρύθμιση ειδικών, τεχνικών και λεπτομερειακών θεμάτων, στα οποία αυτές αναφέρονται.

Άρθρο 16

Υποχρεώσεις και δικαιώματα μελών της Αρχής

Με το άρθρο 16 σε συμμόρφωση με το άρθρο 54 του ΓΚΠΔ, αλλά και για την ενσωμάτωση του άρθρου 44 της Οδηγίας ορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του Προέδρου και των μελών της Αρχής, οι οποίοι υπακούουν μόνο στη συνείδησή τους και τον νόμο και υπόκεινται στο καθήκον τήρησης εχεμύθειας (παράγραφος 1). Με την παράγραφο 2 εισάγονται συγκεκριμένοι περιορισμοί στην επαγγελματική δραστηριότητα των μελών της Αρχής για χρονικό διάστημα δύο ετών μετά τη λήξη της θητείας τους, προκειμένου να διασφαλιστεί η ανεξαρτησία και αμεροληψία τους κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ειδικότερα, δεν επιτρέπεται να είναι εταίροι, μέτοχοι, μέλη διοικητικού συμβουλίου, τεχνικοί ή άλλοι σύμβουλοι ή να απασχολούνται, με ή χωρίς αμοιβή, με έμμισθη εντολή ή με οποιαδήποτε έννομη σχέση, σε εταιρεία ή επιχείρηση των οποίων οι δραστηριότητες υπήχθησαν, άμεσα ή έμμεσα, στον έλεγχο της Αρχής κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Στην

παράγραφο 4 ορίζονται οι ποινικές κυρώσεις για την παράβαση τήρησης του καθήκοντος εχεμύθειας.

Άρθρο 17

Λειτουργία της Αρχής

Με το άρθρο 17 θεσπίζεται η δυνατότητα λειτουργίας της Αρχής και ως μονοπρόσωπου οργάνου. Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η ενίσχυση της ευελιξίας και κατά συνέπεια της αποτελεσματικότητας της Αρχής, ιδίως σε περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να ληφθεί άμεσα απόφαση ή όταν πρόκειται για ήσσονος σημασίας θέματα ή θέματα για τα οποία υπάρχει παγιωμένη «νομολογία» της Αρχής για τη λήψη απόφασης και ως εκ τούτου δεν θα χρειάζεται η σύγκληση της ολομέλειας ή τμήματος της Αρχής. Η κατά τα λοιπά λειτουργία της Αρχής και ιδίως η εσωτερική κατανομή αρμοδιοτήτων και η διαδικασία σύγκλησης και λήψης αποφάσεων ρυθμίζεται από τον κανονισμό λειτουργίας της, τον οποίο καταρτίζει η ίδια.

Άρθρο 18

Γραμματεία της Αρχής

Στο άρθρο 18 σε συμμόρφωση με τα άρθρα 52 και 54 του ΓΚΠΔ, αλλά και για την ενσωμάτωση των άρθρων 42 και 44 της Οδηγίας περιλαμβάνονται ρυθμίσεις σχετικά με την επιλογή και τον διορισμό ή την πρόσληψη του προσωπικού της Αρχής καθώς και με την υπηρεσιακή του κατάσταση με παραπομπή στις ήδη ισχύουσες διατάξεις του ν. 3051/2002 (Α' 220). Με την παράγραφο 3 δίνεται εξουσιοδότηση για την έκδοση προεδρικού διατάγματος για την κατάρτιση του Οργανισμού της Αρχής.

Άρθρο 19

Προϋπολογισμός και Οικονομική Διαχείριση

Με το άρθρο 19 ορίζεται σε συμμόρφωση με το άρθρο 52 του ΓΚΠΔ, αλλά και για την ενσωμάτωση του άρθρου 42 της Οδηγίας ότι η Αρχή έχει δικό της ανεξάρτητο προϋπολογισμό που συντάσσεται με ευθύνη του Προέδρου της. Προς ενίσχυση της ανεξαρτησίας της Αρχής προβλέπεται ότι αυτή διαθέτει πλήρη αυτοτέλεια ως προς την εκτέλεσή του, χωρίς τη σύμπραξη άλλου οργάνου. Επίσης, ορίζεται ότι διατάκτης των δαπανών και πιστώσεων είναι ο Πρόεδρος της. Με την παράγραφο 2 καθορίζεται η διαδικασία κατάρτισης και υποβολής προς έγκριση του προϋπολογισμού της Αρχής, η οποία εξειδικεύεται στις επόμενες παραγράφους 3 και 4. Με την παράγραφο 3 καθορίζεται η διαδικασία εκτέλεσης του προϋπολογισμού της Αρχής με πλήρη διασφάλιση της αυτοτέλειάς της. Με την παράγραφο 4 προβλέπεται περαιτέρω η διαδικασία τροποποίησης του προϋπολογισμού της Αρχής, όποτε προκύπτει σχετική ανάγκη, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση της Αρχής που υποβάλλεται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Με την παράγραφο 5 ορίζεται ότι η Αρχή μπορεί να μετέχει σε εθνικά, ευρωπαϊκά ή συγχρηματοδοτούμενα ερευνητικά ή άλλα προγράμματα. Για τον σκοπό αυτό η Αρχή, με απόφαση του Προέδρου της, μπορεί να ανοίγει σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα της ημεδαπής ειδικό λογαριασμό, στον οποίο θα μεταφέρονται οι πιστώσεις από τα προγράμματα αυτά και από άλλους πόρους από την άσκηση των αρμοδιοτήτων της που προβλέπονται από τον ΓΚΠΔ ή το νόμο. Η διαχείριση και ο έλεγχος του ανωτέρω ειδικού λογαριασμού ρυθμίζονται από τον ειδικό κανονισμό του άρθρου 2 παράγραφος 3 του ν. 3051/2002. Η Αρχή έχει πλήρη αυτοτέλεια στη διαχείριση του λογαριασμού αυτού. Τέλος, η παράγραφος 8 διασφαλίζει ότι

η άσκηση του οικονομικού ελέγχου της Αρχής από τα αρμόδια κρατικά όργανα δεν μπορεί να παρεμποδίζει τη λειτουργία της και να επηρεάζει την ανεξαρτησία της.

Άρθρο 20

Δικαστική προστασία κατά της Αρχής

Με το άρθρο 20 σε συμμόρφωση με το άρθρο 78 του ΓΚΠΔ και για την ενσωμάτωση του άρθρου 53 της Οδηγίας τίθεται με την παράγραφο 1 ρητή πρόβλεψη ότι οι κανονιστικές αποφάσεις και οι ατομικές διοικητικές πράξεις της Αρχής, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων με τις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις, προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι η προθεσμία για την άσκηση της αίτησης ακυρώσεως δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, αλλά ότι, πάντως, το Δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση του αιτούντος να αναστείλει εν όλω ή εν μέρει την εκτέλεση της πράξης, κατά τις ισχύουσες διατάξεις. Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι αίτηση ακυρώσεως κατά των αποφάσεων και πράξεων της Αρχής μπορεί να ασκεί και ο αρμόδιος Υπουργός, ενώ με την παράγραφο 4 ρυθμίζεται ο τρόπος εκπροσώπησης της Αρχής, δικαστικώς και εξωδίκως και τη στελέχωση της νομικής της υπηρεσίας. Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα στην Αρχή να αναθέτει, μετά από αιτιολογημένη απόφασή της, τον χειρισμό υποθέσεών της σε δικηγόρους και εκτός της νομικής της υπηρεσίας. Με τη ρύθμιση αυτή διασφαλίζεται η βέλτιστη νομική εκπροσώπηση της Αρχής σε ζητήματα ιδιαίτερος τεχνικά ή εξειδικευμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής του ΓΚΠΔ για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Με τα άρθρα 21- 42 λαμβάνονται συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων του ΓΚΠΔ που παρέχουν τη σχετική δυνατότητα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 21

Συγκατάθεση ανηλίκου

Το άρθρο 21 αναφέρεται στο άρθρο 8 του ΓΚΠΔ. Το άμεσο πεδίο εφαρμογής του κανόνα που τίθεται με το άρθρο αυτό είναι η ικανότητα για την παροχή της συγκατάθεσης του ανηλίκου σε σχέση με τη χρήση υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας καθώς επίσης και η νομική εκπροσώπηση μέσω των γονέων στο πλαίσιο αυτό.

Με το άρθρο 21 τίθεται ως όριο συγκατάθεσης του ανηλίκου η ηλικία των δέκα πέντε (15) ετών (παράγραφος 1). Η νομοθετική αυτή επιλογή ως προς το όριο ηλικίας αντιστοιχεί σε αρκετές ρυθμίσεις του ελληνικού δικαίου, σύμφωνα με τις οποίες αναγνωρίζεται σε πρόσωπα δεκαπέντε (15) ετών περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα (βλ. άρθρο 136 ΑΚ). Σε κάθε περίπτωση, η συγκατάθεση του ανηλίκου πρέπει να πληροί κατά μείζονα λόγο τους όρους που περιλαμβάνονται στον ορισμό της συγκατάθεσης και στους ειδικότερους όρους

που περιλαμβάνονται στο άρθρο 7 του ΓΚΠΔ. Για την ηλικία κάτω των 15 ετών απαιτείται η συγκατάθεση των νομίμων αντιπροσώπων του ανηλίκου (παράγραφος 2). Νόμιμοι αντιπρόσωποι του ανηλίκου θεωρούνται τα πρόσωπα που ασκούν κατά περίπτωση τη γονική μέριμνα αυτού (βλ. άρθρ. 1510 ΑΚ επ.) ή ο επίτροπος (γενικός, ειδικός, προσωρινός ή μη) (βλ. άρθρ. 1589 ΑΚ επ.). Τέλος, με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι ο εκάστοτε υπεύθυνος επεξεργασίας φέρει το βάρος να επαληθεύσει ότι η συγκατάθεση στην περίπτωση ανηλίκου κάτω των 15 ετών παρασχέθηκε από το νόμιμο αντιπρόσωπό του. Μια τέτοια πρόβλεψη υπαγορεύεται από την αναγκαιότητα για προστασία της προσωπικότητας του ιδιαίτερα ευαίσθητου και ευάλωτου εν προκειμένω υποκειμένου των δεδομένων.

Άρθρο 22

Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Με το άρθρο 22 διευκρινίζεται υπό ποιες προϋποθέσεις και για ποιους λόγους είναι δυνατή η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία αναφέρονται στα στοιχεία β), ζ), η) και θ) της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ. Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι εκ φύσεως ιδιαίτερα ευαίσθητα σε σχέση με θεμελιώδη δικαιώματα και ατομικές ελευθερίες χρήζουν ειδικής προστασίας, καθότι το πλαίσιο επεξεργασίας τους θα μπορούσε να δημιουργήσει σημαντικούς κινδύνους για τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες. Πρότυπο του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ αποτέλεσε το άρθρο 8 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 ΓΚΠΔ, απαγορεύεται καταρχήν η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Εντούτοις, η παράγραφος 2 ΓΚΠΔ επιτρέπει κατ' εξαίρεση την επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Πιο συγκεκριμένα, στα στοιχεία β), ζ), η) και θ) του άρθρου 9 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ παρέχεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη να καθορίζουν μέσω εθνικών ρυθμίσεων τις εξαιρέσεις. Εκτός από τις εξαιρέσεις απαιτείται κατά τα λοιπά η ύπαρξη μιας νομικής βάσης, από τις νομικές βάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ.

Με την παράγραφο 1 διευκρινίζονται οι όροι υπό τους οποίους επιτρέπεται κατ' εξαίρεση η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η θέση του άρθρου 9 στο Κεφάλαιο II του ΓΚΠΔ καταδεικνύει ότι αυτό εφαρμόζεται μόνο για την επεξεργασία που εκτελείται σύμφωνα με τους σκοπούς του άρθρου 2 του ΓΚΠΔ. Η διενέργεια της επεξεργασίας ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν επιτρέπεται μόνο σε αυτή τη νομική βάση, αλλά και στις νομικές βάσεις που προκύπτουν απευθείας από τις εξαιρετικές διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ, συμπεριλαμβανομένων και των άλλων τομεακών κανόνων που θεσπίζονται βάσει του ΓΚΠΔ.

Με την παράγραφο 1 προβλέπονται οι όροι επεξεργασίας για τις ανάγκες της κοινωνικής ασφάλισης και της κοινωνικής προστασίας για σκοπούς της προληπτικής ιατρικής, της εκτίμησης της ικανότητας προς εργασία του εργαζομένου, της ιατρικής διάγνωσης, παροχής υγειονομικής και κοινωνικής περίθαλψης, της διαχείρισης υγειονομικών και κοινωνικών συστημάτων κλπ. Με την παράγραφο 2 μεταφέρονται οι όροι της επεξεργασίας για λόγους δημοσίου συμφέροντος στον τομέα της δημόσιας υγείας, όπως η προστασία έναντι σοβαρών διασυννοριακών απειλών κατά της υγείας κ.λπ. Με αναφορά στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1338/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με τις κοινοτικές στατιστικές στους τομείς της δημόσιας υγείας και της υγείας και ασφάλειας στην εργασία (L 354/70 31.12.2008) προκύπτει ότι οι εξαιρέσεις που

προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφο 2 στοιχείο θ) εξυπηρετούν κυρίως την πραγματοποίηση μέτρων για την προστασία της υγείας του πληθυσμού. Διευκρινίζεται ότι στην παράγραφο 1, περιλαμβάνεται η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ομοίως τόσο από δημόσιους όσο και από και ιδιωτικούς φορείς, ενώ η παράγραφος 2 του ιδίου άρθρου προβλέπει εξαιρέσεις αποκλειστικά για τους δημόσιους φορείς. Τέλος, στην παράγραφο 3 προβλέπεται η λήψη όλων των κατάλληλων και ειδικών μέτρων για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ατομικών ελευθεριών του υποκειμένου των δεδομένων.

Άρθρο 23

Επεξεργασία γενετικών δεδομένων

Με το άρθρο 23 σύμφωνα με τη σχετική ευχέρεια που δίνεται στον εθνικό νομοθέτη να διατηρεί ή να θεσπίζει περαιτέρω όρους, μεταξύ άλλων και περιορισμούς, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4 («ρήτρα ανοίγματος») του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ προβλέπεται ρητώς η απαγόρευση της επεξεργασίας γενετικών δεδομένων για σκοπούς ασφάλισης υγείας και ζωής. Η παράγραφος 4 του άρθρου 9 παραπέμπει στο άρθρο 6 παράγραφος 3 εδάφιο β' του ΓΚΠΔ σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη μπορούν για την προσαρμογή των κανόνων του ΓΚΠΔ να προβλέψουν ειδικές διατάξεις. Η απαγόρευση αυτή είναι σύμφωνη με την αρχή, η οποία διακηρύσσεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας του ατόμου σε σχέση με τις εφαρμογές της βιολογίας και της ιατρικής - Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη Βιοϊατρική. Ειδικότερα, με το άρθρο 12 παράγραφος 1 της εν λόγω Σύμβασης διακηρύσσεται ότι: «Εξετάσεις που προβλέπουν την εμφάνιση γενετικών νόσων ή που χρησιμοποιούνται είτε για την αναγνώριση του υποκειμένου ως φορέα γονιδίου υπεύθυνου για νόσο είτε για την ανίχνευση γενετικής προδιάθεσης ή δεκτικότητας για νόσο, επιτρέπεται να διενεργούνται μόνο για λόγους υγείας ή για επιστημονική έρευνα που σχετίζεται με λόγους υγείας, και υπό την προϋπόθεση της κατάλληλης γενετικής συμβουλευτικής». Την απαγόρευση αυτή αντανakλά, επίσης, η θέση που υιοθετήθηκε σε πρόσφατη σχετική Σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης (Recommendation Rec(2016) 8 of the Committee of Ministers to the member States on the processing of personal health-related data for insurance purposes, including data resulting from genetic tests), ενώ τελεί σε συμφωνία και με το πνεύμα του άρθρου 5 της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Γενετικά Δεδομένα του Ανθρώπου της UNESCO.

Άρθρο 24

Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από δημόσιους φορείς

Με το άρθρο 24 παρέχεται στους δημόσιους φορείς μια εθνική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον ίδιο υπεύθυνο επεξεργασίας για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο τα είχε αρχικά συλλέξει (περαιτέρω επεξεργασία). Πρόκειται για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργείται από δημόσιους φορείς σύμφωνα με νομική υποχρέωση, την οποία υπέχει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή όταν η επεξεργασία είναι αναγκαία για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας. Ανάλογη διάταξη δεν υπήρχε στην Οδηγία 95/46/ΕΚ και η πρόβλεψή της δεν ήταν αναγκαία, αφού σύμφωνα με το άρθρο 288 παράγραφο 3 της ΣΛΕΕ τα κράτη μέλη ενσωματώνουν την Οδηγία και έτσι αυτά θεσπίζουν από μόνα τους το δίκαιο για την

προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ο εθνικός νομοθέτης στηρίζεται εδώ στην παράγραφο 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ, κάνοντας χρήση της λεγόμενης «ρήτρας ανοίγματος», η οποία προβλέπεται ευρύτερη σε σύγκριση με τη «ρήτρα ανοίγματος» της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου του ΓΚΠΔ. Πιο συγκεκριμένα, πρόκειται για μία «γνήσια ρήτρα ανοίγματος» σύμφωνα με την οποία ο ΓΚΠΔ καταδεικνύει ότι στο πεδίο εφαρμογής του πρώτου εδαφίου και των στοιχείων γ) και ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ δεν περιέχει καμία αποκλειστική ρύθμιση, αλλά παρέχει στα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 3 ένα αυτόνομο ρυθμιστικό περιθώριο. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του ΓΚΠΔ, όπως μπορεί να αντιληφθεί κάποιος, έχει πολύ ευρύ περιεχόμενο: καλύπτει όλες τις νομικές υποχρεώσεις σε όλο το φάσμα των σχέσεων μεταξύ πολίτη και κράτους, ήτοι καλύπτει το επιτρεπτό της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την κρατική αρχειοθέτηση έως τις τελωνειακές υπηρεσίες.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1, η ειδική αυτή εθνική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τους δημόσιους φορείς για σκοπό διαφορετικό από εκείνο για τον οποίο αρχικά συλλέχθηκαν προϋποθέτει την πλήρωση μιας από τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της παραγράφου 1. Αυτό ισχύει ανεξάρτητα από το εάν οι σκοποί της περαιτέρω επεξεργασίας είναι συμβατοί με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν αρχικά τα δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του ΓΚΠΔ.

Με την παράγραφο 2 καθίσταται σαφές, όσον αφορά την περαιτέρω επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, ότι, πέραν της ύπαρξης μίας από τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, πρέπει να υπάρχει και μία εξαίρεση βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ ή σύμφωνα με το άρθρο 22 του ΣχΝ. Η διάταξη κάνει χρήση του ρυθμιστικού εύρους που θεσπίστηκε με το ΓΚΠΔ, ο οποίος υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν εθνικούς κανόνες σε περιπτώσεις που ο σκοπός της περαιτέρω επεξεργασίας είναι ασυμβίβαστος με τον αρχικό σκοπό, εφόσον τούτο παρίσταται ως αναγκαίο και αναλογικό μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία για την προστασία των στόχων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 25

Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από ιδιωτικούς φορείς

Με το άρθρο 25 δημιουργείται μια εθνική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από ιδιωτικούς φορείς. Εφόσον πληρούνται μία από τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από ιδιωτικούς φορείς μπορεί να βασίζεται στη διάταξη αυτή, ανεξάρτητα από το εάν οι σκοποί της περαιτέρω επεξεργασίας είναι συμβατοί με τους αρχικούς σκοπούς για τους οποίους τα δεδομένα συλλέχθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του ΓΚΠΔ. Η παράγραφος 2 καθιστά σαφές για την περαιτέρω επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ότι, εκτός από την ύπαρξη ενός από τους πραγματικούς όρους της παραγράφου 1, εφαρμόζεται η εξαίρεση του άρθρου 9 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ ή το άρθρο 22. Η διάταξη κάνει χρήση του ρυθμιστικού εύρους που δημιουργείται από το ΓΚΠΔ, ο οποίος απαιτεί από τα κράτη μέλη να μπορούν να θεσπίσουν εθνικούς κανόνες σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο σκοπός της περαιτέρω επεξεργασίας δεν είναι συμβατός με τον αρχικό σκοπό, στο μέτρο που η εθνική νομοθεσία συνιστά «αναλογικό και αναγκαίο μέτρο σε μια δημοκρατική

κοινωνία για την προστασία των προσώπων [...] που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ.

Άρθρο 26

Διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιους φορείς

Με το άρθρο 26 εισάγεται ρύθμιση για τη διαβίβαση δεδομένων από δημόσιους φορείς, λαμβάνοντας υπόψη την ρητή πρόβλεψη νόμου. Το εν λόγω άρθρο δημιουργεί ουσιαστικά μια εθνική νομική βάση για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιους φορείς, όταν πρόκειται για σκοπό διαφορετικό από εκείνο για τον οποίο αρχικά συλλέχθηκαν τα δεδομένα. Η ρύθμιση εφαρμόζεται, επίσης, στην περίπτωση που μια δημόσια αρχή υποβάλλει σε επεξεργασία δεδομένα που συλλέχθηκαν αρχικά για τους σκοπούς του άρθρου 43 σε τρίτο μέρος που επιθυμεί να επεξεργαστεί τα δεδομένα για τους σκοπούς του ΓΚΠΔ. Η παράγραφος 1 ρυθμίζει τις προϋποθέσεις για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε δημόσιους φορείς. Η ρύθμιση καλύπτει τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στο μέτρο που αυτές είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση της αποστολής τους. Η διαβίβαση αυτή επιτρέπεται βάσει της παρούσας διάταξης, εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη επεξεργασία για άλλον σκοπό σύμφωνα με το άρθρο 24 του παρόντος. Η παράγραφος 2 ρυθμίζει τις προϋποθέσεις για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε ιδιωτικούς φορείς. Η παράγραφος 3 καθιστά σαφές ότι για την υποβολή ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε επεξεργασία εκτός από το ότι απαιτείται η πλήρωση ενός από τους όρους των παραγράφων 1 ή 2, πρέπει επίσης, να προβλέπεται και μία εξαίρεση βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ ή του άρθρου 22 του παρόντος.

Άρθρο 27

Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο των σχέσεων απασχόλησης

Με το άρθρο 27 παράγραφος 1 προβλέπεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στο πλαίσιο της σύμβασης εργασίας σε συμφωνία με τη «ρήτρα ανοίγματος» της παραγράφου 1 του άρθρου 88 του ΓΚΠΔ. Η εν λόγω ρήτρα επιτρέπει τη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της απασχόλησης, εκτός από τον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Τα εξωτερικά όριά της ρυθμίζονται, ωστόσο, από την παράγραφο 2 του ανωτέρω άρθρου του ΓΚΠΔ. Με το προτεινόμενο άρθρο ο εθνικός νομοθέτης κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας, εισάγοντας μία κανονιστική ρύθμιση. Ωστόσο, ο εθνικός νομοθέτης διατηρεί, το δικαίωμα να ρυθμίσει θέματα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον τομέα της απασχόλησης είτε εντός της προτεινόμενης διάταξης, είτε στο πλαίσιο μίας ειδικής - τομεακής ρύθμισης. Η τελευταία συγκεκριμενοποιεί ορισμένες αρχές, οι οποίες έχουν παραχθεί νομολογιακά. Αυτό ισχύει για παράδειγμα ως προς τους ειδικότερους όρους επεξεργασίας δεδομένων υγείας και βιομετρικών δεδομένων του εργαζομένου, για το επιτρεπτό ή μη της χρήσης συστημάτων γεωεντοπισμού ή για την κατάρτιση ενός κανονισμού χρήσης επικοινωνιακών μέσων και μέσων ηλεκτρονικής παρακολούθησης, λαμβάνοντας υπόψη αποφάσεις και Οδηγίες της Αρχής, τη Γνώμη 2/2017 της Ομάδας Εργασίας του άρθρου 29 (Opinion 2/2017 Data processing at work), καθώς και τη νομολογία των δικαστηρίων και ιδίως του ΕΔΔΑ. Στο νομοθετικό αυτό πλαίσιο η παράγραφος 1 ρυθμίζει τους σκοπούς για τους οποίους επιτρέπεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τόσο κατά το στάδιο πριν από την κατάρτιση της σύμβασης εργασίας όσο και κατά τη διάρκειά της, αλλά και μετά τη λήξη της, εάν αυτό είναι απαραίτητο για τους σκοπούς της σύμβασης εργασίας. Στο πλαίσιο

της εξέτασης της αναγκαιότητας, πρέπει να σταθμίζονται οι αντικρουόμενες θέσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων για την επίτευξη πρακτικής αντιστοιχίας. Πρέπει, δηλαδή, τα συμφέροντα του εργοδότη στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και το δικαίωμα προσωπικότητας του εργαζομένου να έρχονται σε μια «ήπια ισορροπία», η οποία λαμβάνει υπόψη και τα δύο συμφέροντα όσο το δυνατόν περισσότερο. Περαιτέρω, πρέπει να υπομνησθεί ότι η λάθρα παρακολούθηση από τον εργοδότη της θεμιτής χρήσης από τον εργαζόμενο του διαδικτύου (internet) εξέρχεται των ορίων της παραγράφου 1 του προτεινόμενου άρθρου. Στην περίπτωση όμως που η «περιήγηση» στο διαδίκτυο (internet) από τον εργαζόμενο κατά την ώρα της εργασίας τού έχει απαγορευτεί ρητά από τον εργοδότη, μπορεί να πραγματοποιηθούν έλεγχοι από τον τελευταίο υπό τις αυστηρές προϋποθέσεις του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ (βλ. ΕΔΔΑ υπόθεση Bărbulescu κατά Ρουμανίας, σκέψη 121). Εντούτοις, τα Whistleblowing – Συστήματα αν και ξένα προς την ελληνική πρακτική στο χώρο της απασχόλησης, θα μπορούσαν να βρουν πεδίο εφαρμογής, υπό προϋποθέσεις, εντός της παραγράφου 1 του προτεινόμενου άρθρου.

Η παράγραφος 2 εδάφιο α' συνιστά έναν ενδεικτικό για την κρίση του κατά πόσον η συγκατάθεση που παρέχει ο εργαζόμενος κατ' εξαίρεση είναι προϊόν ελεύθερης επιλογής ή όχι. Στην παράγραφο 2 εδάφιο β' αναφέρονται ενδεικτικά περιπτώσεις στις οποίες η συγκατάθεση μπορεί πράγματι να είναι ελεύθερη παρά την ανισότητα των μερών, όπως όταν η επεξεργασία συνδέεται με ένα νομικής ή οικονομικής φύσης πλεονέκτημα που χορηγείται στον εργαζόμενο (όπως λ.χ. όταν παρέχεται η δυνατότητα στον εργαζόμενο να χρησιμοποιεί για ιδιωτική χρήση τα λειτουργικά συστήματα Η/Υ της επιχείρησης ή όταν καθιερώνεται ένα σύστημα διαχείρισης της υγείας στο χώρο της απασχόλησης που σκοπό έχει την προαγωγή της υγείας των εργαζομένων ή όταν τα συμφέροντα εργοδότη και εργαζομένου συγκλίνουν (όπως λ.χ. η χρήση φωτογραφιών στο ενδοδίκτυο -intranet- με την έννοια ότι εργαζόμενοι και εργοδότες αλληλεπιδρούν στο χώρο της επιχείρησης). Στην παράγραφο 2 εδάφιο γ' προβλέπεται ότι η συγκατάθεση παρέχεται από τον εργαζόμενο κατά κανόνα εγγράφως, είτε σε χειρόγραφο είτε σε ηλεκτρονική μορφή (ψηφιακά, και μέσω τηλεομοιοτυπίας) και η υποχρέωση του εργοδότη να διαφωτίσει εγγράφως τον εργαζόμενο για το δικαίωμά του να ανακαλέσει οποτεδήποτε τη συγκατάθεσή του. Ωστόσο, δεν αποκλείεται η συγκατάθεση να δίδεται από τον εργαζόμενο προφορικά.

Με την παράγραφο 3 εδάφιο α' κατ' εφαρμογή της "ρήτρας ανοίγματος" του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο β) του ΓΚΠΔ καθορίζονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο οι προϋποθέσεις επεξεργασίας ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατ' εξαίρεση από το άρθρο 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των υποχρεώσεων και την άσκηση συγκεκριμένων δικαιωμάτων του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του υποκειμένου των δεδομένων στον τομέα του εργατικού δικαίου και του δικαίου της κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής προστασίας. Διευκρινίζεται, τέλος, ότι η επεξεργασία δεδομένων υγείας για σκοπούς απασχόλησης μπορεί επίσης να περιλαμβάνει την επεξεργασία των δεδομένων αυτών για λόγους αξιολόγησης της επιλεξιμότητας του εργαζομένου. Με την παράγραφο 3 εδάφιο β' γίνεται κατά παραπομπή αναφορά στις προϋποθέσεις για τη συγκατάθεση της παραγράφου 2 με την επισήμανση ότι αυτή πρέπει να είναι ρητή. Τέλος, στο αυτό εδάφιο β' (in fine) γίνεται κατά παραπομπή αναφορά στα μέτρα του άρθρου 22 παράγραφος 3 εδάφιο β'.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο

πλαίσιο της απασχόλησης επιτρέπεται βάσει συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Περαιτέρω, πρέπει να τηρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 88 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ.

Με την παράγραφο 5 τίθεται η πρόβλεψη ο υπεύθυνος επεξεργασίας να λαμβάνει, σύμφωνα και με το άρθρο 5 του ΓΚΠΔ, τα κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και συμφερόντων του εργαζομένου. Για παράδειγμα, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να διασφαλίζεται ότι γίνεται νόμιμα, με καλή πίστη και κατά τρόπο κατανοητό για τον εργαζόμενο. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας εξασφαλίζει ότι η επεξεργασία γίνεται κατά τρόπο που παρέχει επαρκή ασφάλεια για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας από μη εξουσιοδοτημένη ή παράνομη επεξεργασία. Λαμβάνει δε, τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, τόσο κατά τον καθορισμό των μέσων επεξεργασίας όσο και κατά τον χρόνο της πραγματικής επεξεργασίας, με σκοπό την αποτελεσματική εφαρμογή των αρχών προστασίας δεδομένων, όπως η ελαχιστοποίηση των δεδομένων. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει μέτρα, ώστε τα πρόσωπα που βρίσκονται υπό την εποπτεία του και έχουν πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να τα επεξεργάζονται μόνο με βάση τις οδηγίες του, εκτός εάν είναι νομικά υποχρεωμένα να τα επεξεργάζονται χωρίς τις οδηγίες του εργοδότη τους.

Με την παράγραφο 6 τίθεται πρόβλεψη για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων και των ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, των εργαζομένων, στην περίπτωση που τα δεδομένα αυτά ως εκ της φύσεώς τους δεν αποθηκεύονται ή δεν προορίζονται να αποθηκευτούν σε ένα σύστημα αρχειοθέτησης (λ.χ. η χειρόγραφη επεξεργασία των δεδομένων των εργαζομένων που περιέχονται σε φακέλους προσωπικού που τηρεί ο εργοδότης, οι χειρόγραφες σημειώσεις του εργοδότη, η χειρόγραφη επεξεργασία των δεδομένων των εργαζομένων, τα οποία προέρχονται από ερωτηματολόγια του εργοδότη, η άμεση επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των εργαζομένων μέσω ιδιωτικών συζητήσεων που διεξήχθησαν με τον εργοδότη).

Με την παράγραφο 7 τίθεται η πρόβλεψη ότι η παρακολούθηση μέσω συστημάτων καταγραφής στο χώρο εργασίας (είτε αυτός είναι δημοσίως προσβάσιμος είτε μη) επιτρέπεται υπό προϋποθέσεις και για την επίτευξη συγκεκριμένων σκοπών, ενώ προβλέπεται ρητά η υποχρέωση έγγραφης ενημέρωσης των εργαζομένων για την εισαγωγή και χρήση μεθόδων ελέγχου και παρακολούθησης εντός των εργασιακών χώρων (βλ. και άρθρο 13 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ).

Τέλος, με την παράγραφο 8 για να αποφευχθεί τυχόν ασάφεια ως προς το πεδίο εφαρμογής ορίζεται η έννοια του εργαζομένου στην οποία περιλαμβάνεται ακόμα και ο παρέχων υπηρεσίες σε εθελοντική βάση, καθώς και ο ασκούμενος σε ένα επάγγελμα, προς το σκοπό επαγγελματικής του κατάρτισης.

Άρθρο 28

Επεξεργασία και ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης

Με το άρθρο 28 ρυθμίζεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς και στο πλαίσιο άσκησης της ελευθερίας της έκφρασης, συμπεριλαμβανομένης και

της ακαδημαϊκής ελευθερίας (βλ άρθρο 13 του Χάρτη), σύμφωνα με την ευχέρεια που αναγνωρίζει στον εθνικό νομοθέτη το άρθρο 85 του ΓΚΠΔ. Το θεμελιώδες δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 του Χάρτη δεν είναι απόλυτο, αλλά πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε σχέση με το ρόλο που επιτελεί στην κοινωνία. Όπως απόλυτο δεν είναι εξάλλου και το θεμελιώδες δικαίωμα της προστασίας της ιδιωτικής ζωής (άρθρο 7 του Χάρτη). Αμφότερα τα δικαιώματα αυτά πραγματώνουν την επικοινωνία σε μία ελεύθερη κοινωνία, και δεν προστατεύουν μόνο προσωπικά δικαιώματα αλλά και δικαιώματα της ολότητας. Η σχέση μεταξύ του θεμελιώδους δικαιώματος της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με τα άλλα κεντρικά δικαιώματα επικοινωνίας, κυρίως της ελευθερίας της γνώμης και της πληροφόρησης, δεν είναι ελεύθερη εντάσεων, στην περίπτωση που θίγονται διαφορετικοί φορείς θεμελιωδών δικαιωμάτων. Εν τω μεταξύ έχει αναγνωριστεί παγκοσμίως ότι οι ρυθμίσεις για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα λαμβάνει χώρα στο πεδίο προστασίας της ελευθερίας της γνώμης και της πληροφόρησης.

Ως εκ τούτου, κατά πάγια νομολογία τόσο του ΕΔΔΑ όσο και του ΔΕΕ, είναι ανάγκη να γίνεται ορθή στάθμιση δικαιωμάτων κατά την εφαρμογή και την ερμηνεία του άρθρου 8 ΕΣΔΑ και του άρθρου 52 του Χάρτη. Αναφορικά με τη στάθμιση μεταξύ του δικαιώματος στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και της ελευθερίας στην πληροφόρηση και κυρίως του δικαιώματος πληροφόρησης της ολότητας, το ΔΕΕ στην υπόθεση Google-Spain (βλ. απόφαση ΔΕΕ της 13ης Μαΐου 2014, C-131/12) θεώρησε αναγκαία τη σύγκριση μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου που απορρέουν από τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη με το συμφέρον του κοινού, κυρίως του χρήστη του διαδικτύου στην πρόσβαση σε πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα. Έτσι, δέχτηκε το ΔΕΕ ότι τα δικαιώματα του προσώπου υπερισχύουν γενικά όχι μόνο του οικονομικού συμφέροντος της επιχείρησης της "μηχανής αναζήτησης", αλλά και έναντι του συμφέροντος του χρήστη του διαδικτύου. Σε ιδιαίτερες όμως περιπτώσεις αποθήκευσης πρέπει να σταθμίζεται περισσότερο ο ρόλος, που το πρόσωπο παίζει στη δημόσια ζωή. Αντιστρόφως, μπορεί ο ευαίσθητος χαρακτήρας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και η χρονική απόσταση από την πρώτη επεξεργασία να συνηγορεί υπέρ του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Ένα από τα δικαιώματα, το οποίο είναι πιθανόν να συγκρούεται με το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης. Η ελευθερία της έκφρασης κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Χάρτη («Ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης»). Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την «ελευθερία γνώμης και την ελευθερία λήψης ή μετάδοσης πληροφοριών ή ιδεών, χωρίς την ανάμειξη δημοσίων αρχών και αδιακρίτως συνόρων». Το άρθρο 11 αντιστοιχεί στο άρθρο 10 ΕΣΔΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 3 του Χάρτη, στο μέτρο που ο Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται στην ΕΣΔΑ, «η έννοια και η εμβέλεια τους είναι ίδιες με εκείνες που τους επιφυλάσσει η εν λόγω σύμβαση». Ως εκ τούτου, οι περιορισμοί που επιβάλλονται νόμιμα στο δικαίωμα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Χάρτη δεν δύνανται να βαίνουν πέραν των προβλεπόμενων στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της ΕΣΔΑ, ήτοι πρέπει να προβλέπονται από τον νόμο και να είναι αναγκαίοι σε μια δημοκρατική κοινωνία «για την προστασία της υπόληψης ή των δικαιωμάτων των άλλων [...]». Η αντίληψη αυτή διέπει το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής (άρθρο 9 παρ.1 Συντ.) και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 9 Α Συντ.) συχνά επίσης συγκρούονται με την ελευθερία έκφρασης και του Τύπου για την ενημέρωση του κοινού (άρθρο 14 παρ. 1 Συντ.) καθώς και

με το δικαίωμα στην πληροφόρηση (άρθρο 5 Α Συντ.). Και στην περίπτωση αυτή γίνεται στάθμιση μεταξύ των αντιτιθέμενων συμφερόντων (βλ. Σ.τ.Ε. 3545/2002 7μ).

Η σχέση μεταξύ προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ελευθερίας της έκφρασης ρυθμίζεται στο άρθρο 86 του ΓΚΠΔ, το οποίο τιτλοφορείται «Επεξεργασία και ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης». Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, τα κράτη μέλη καλούνται να προβλέψουν ορισμένες παρεκκλίσεις ή ορισμένους περιορισμούς όσον αφορά την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και, επομένως, όσον αφορά το θεμελιώδες δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή (privacy), το οποίο προβλέπουν, ιδίως, τα κεφάλαια II, III, IV και VI του ΓΚΠΔ. Οι σχετικές παρεκκλίσεις πρέπει να προβλέπονται αποκλειστικά για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή στο πλαίσιο ακαδημαϊκής, καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης, που εμπίπτουν στο θεμελιώδες δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου, μόνον καθόσον αυτές είναι αναγκαίες για τον συμβιβασμό του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή προς τους κανόνες που διέπουν την ελευθερία της έκφρασης.

Όσον αφορά τη στάθμιση μεταξύ του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του δικαιώματος στην ελευθερία της έκφρασης, έχουν διατυπωθεί από το ΕΔΔΑ, με αφορμή σχετικές υποθέσεις. [βλ. ενδεικτικά αποφάσεις ΕΔΔΑ, Axel Springer AG κατά Γερμανίας, Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης, προσφυγή αριθ. 39954/08, 7 Φεβρουαρίου 2012, σκέψεις 90 και 91 και Von Hannover κατά Γερμανίας (προσφυγή αριθ. 2) (Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης)] τα ακόλουθα νομολογικά κριτήρια: 1. κατά πόσον το συμβάν που αφορά το δημοσίευμα είναι γενικότερου ενδιαφέροντος: η σύλληψη και καταδίκη ενός προσώπου είναι δημόσιο δικαστικό περιστατικό, συνεπώς ενδιαφέρει το κοινό, 2. κατά πόσον το θιγόμενο πρόσωπο είναι δημόσιο πρόσωπο 3. πώς αποκτήθηκαν οι πληροφορίες και κατά πόσον ήταν αξιόπιστες: οι πληροφορίες προέρχονταν από την Εισαγγελία και η ακρίβεια του περιεχομένου αμφότερων των δημοσιευμάτων δεν αμφισβητήθηκε από τους διαδίκους και 4. εάν το συμβάν συνέβαλε τουλάχιστον ως ένα βαθμό σε μια δημόσια συζήτηση γενικότερου ενδιαφέροντος.

Αντίστοιχη είναι η προσέγγιση και από το ΔΕΕ, όσον αφορά ειδικότερα την έννοια του δημοσιογραφικού σκοπού. Το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η σημασία που έχει η ελευθερία του λόγου εντός κάθε δημοκρατικής κοινωνίας, οι σχετικές έννοιες, μεταξύ των οποίων εκείνη του δημοσιογραφικού σκοπού, πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως, καθώς και ότι οι εξαιρέσεις και οι παρεκκλίσεις που προέβλεπε το άρθρο 9 της Οδηγίας 95/46, ισχύουν όχι μόνο για τις επιχειρήσεις μέσων μαζικής ενημερώσεως, αλλά και για κάθε άτομο που ασκεί δημοσιογραφική δραστηριότητα, ανεξάρτητα αν αυτό ασκεί κατ'επάγγελμα τη δημοσιογραφία, αρκεί δε ότι «δημοσιογραφικές δραστηριότητες» είναι αυτές που έχουν ως σκοπό την ανακοίνωση στο κοινό πληροφοριών, απόψεων ή ιδεών, με οποιονδήποτε τρόπο (πρβλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Satakunnan Markkinarössi και Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, σκέψη 56, 58 και 61, απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2019, Sergejs Buivids, C -345/17, σκέψεις 52-53).

Με την παράγραφο 2 του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται σε εκτέλεση του άρθρου 85 του ΓΚΠΔ η δυνατότητα από τα κράτη μέλη θέσπισης εξαιρέσεων και παρεκκλίσεων από την εφαρμογή διατάξεων συγκεκριμένων Κεφαλαίων του τελευταίου, εφόσον είναι αναγκαίο για να συμβιβασθεί το δικαίωμα στην προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με το δικαίωμα στην ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Χάρτη.

Άρθρο 29

Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον

Στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία β) και ε) του ΓΚΠΔ προβλέπεται η διακεκριμένη περίπτωση της επεξεργασίας για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον. Σύμφωνα με τη βασική σκέψη τα δημόσια αρχεία σκοπό έχουν να διατηρήσουν καταχωρίσεις μόνιμης αξίας για το γενικό δημόσιο συμφέρον. Εμφορούμενο από αυτήν την αρχή το άρθρο 9 παρ. 2 στοιχείο ι) ΓΚΠΔ επιτρέπει την επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων, όταν είναι απαραίτητη για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον. Στην τελευταία περίπτωση η επεξεργασία προβλέπεται να γίνεται σύμφωνα με τις αρχές της αναγκαιότητας και αναλογικότητας σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό και μετά από λήψη συγκεκριμένων μέτρων για την προστασία των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων.

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 προβλέπεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφο 1 του ΓΚΠΔ υπό τους όρους της αναγκαιότητας της αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον και εφόσον ληφθούν κατάλληλα και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία των εννόμων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων. Σύμφωνα και με τη «ρήτρα ανοίγματος» του άρθρου 89 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ, στην παράγραφο 2 τίθεται, υπό προϋποθέσεις ο περιορισμός του δικαιώματος πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, ενώ στην παράγραφο 3 τίθεται υπό προϋποθέσεις ο περιορισμός του δικαιώματος διόρθωσης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν και τέλος, στην παράγραφο 4 τίθεται, υπό προϋποθέσεις ο περιορισμός των δικαιωμάτων του υποκειμένου δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και συγκεκριμένα του δικαιώματός του για περιορισμό της επεξεργασίας, του δικαιώματός του στη φορητότητα των δεδομένων και του δικαιώματος εναντίωσης.

Άρθρο 30

Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων

Στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία β) και ε) προβλέπεται η διακεκριμένη περίπτωση της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων. Περαιτέρω, ομοίως και με την περίπτωση του προηγούμενου άρθρου, το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ι) ΓΚΠΔ επιτρέπει την επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Στην τελευταία περίπτωση η επεξεργασία γίνεται σύμφωνα με τις αρχές της αναγκαιότητας και αναλογικότητας προς τον επιδιωκόμενο σκοπό και λήψης συγκεκριμένων μέτρων. Επισημαίνεται εξάλλου ότι σύμφωνα και με ρητή πρόβλεψη στο άρθρο 13 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ η τέχνη και η επιστημονική έρευνα είναι ελεύθερες, ενώ και στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του Συντάγματος προβλέπεται ότι η τέχνη, η επιστήμη, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες. Στο ίδιο άνω άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία β) και ε) προβλέπεται η διακεκριμένη περίπτωση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για επιστημονικούς και ιστορικούς ερευνητικούς σκοπούς, χωρίς ωστόσο να γίνεται ειδικότερη αναφορά στο δημόσιο συμφέρον. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής έρευνας θα πρέπει να ερμηνεύεται διασταλτικά. Στην

επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για στατιστικούς λόγους λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη η αρχή της ελαχιστοποίησης.

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 του άρθρου 30 προβλέπεται ότι η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, επιτρέπεται και χωρίς τη χορήγηση συγκατάθεσης του υποκειμένου, υπό την προϋπόθεση τήρησης της αρχής της αναγκαιότητας προς το εκάστοτε σκοπό της επεξεργασίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, το συμφέρον του υποκειμένου να μην τύχουν επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν να μην υπερτερεί, και της πρόβλεψης λήψης των αναγκαιών, κατάλληλων και συγκεκριμένων μέτρων. Στην παράγραφο 2 με βάση τη «ρήτρα ανοίγματος» του άρθρου 89 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ, τίθεται υπό προϋποθέσεις ο περιορισμός των δικαιωμάτων πρόσβασης, ενημέρωσης, περιορισμού, του δικαιώματος στην φορητότητα και του δικαιώματος εναντίωσης του υποκειμένου των δεδομένων, ενώ στην παράγραφο 3 προβλέπεται χρονικός προσδιορισμός για την ανωνυμοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και την υποχρέωση αποθήκευσης χωριστά των χαρακτηριστικών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συναγωγή μεμονωμένων λεπτομερειών σχετικά με προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις ενός ταυτοποιημένου ή ταυτοποιήσιμου προσώπου, και τέλος στην παράγραφο 4 τίθενται οι όροι δημοσιοποίησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της έρευνας.

Άρθρο 31

Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων

Με το άρθρο 31 τίθενται κατ'εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ περιορισμοί ως προς το δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων, όπως αυτό θεμελιώνεται στο άρθρο 13 του ΓΚΠΔ.

Ωστόσο, πρέπει να διευκρινισθεί ότι το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ υπόκειται σε περιορισμούς. Ο πρώτος περιορισμός βασίζεται στο άρθρο 52 παράγραφος 1 εδάφιο α' του Χάρτη σύμφωνα με το οποίο ο σεβασμός του βασικού περιεχομένου των δικαιωμάτων και των ελευθεριών αποτελεί την προϋπόθεση για τους περιορισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ. Ήδη, η "ρήτρα ανοίγματος" που προβλέπει το άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ υπάγεται στην κλίμακα που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1 του Χάρτη. Περαιτέρω, στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ προβλέπεται ότι τα νομοθετικά μέτρα δυνάμει των οποίων δύναται να θεσπισθούν περιορισμοί με την έννοια του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ εξαρτώνται από το εθνικό δίκαιο (βλ αιτιολογική σκέψη 41 του ΓΚΠΔ).

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 31 τίθεται η πρόβλεψη ότι ο περιορισμός της υποχρέωσης πληροφόρησης ισχύει μόνο για την περίπτωση του άρθρου 13 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ, όταν δηλαδή ο υπεύθυνος επεξεργασίας προτίθεται να χρησιμοποιήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για οποιονδήποτε άλλο περαιτέρω σκοπό διαφορετικό από εκείνο για τον οποίον συλλέχθηκαν αρχικά τα δεδομένα. Αντιθέτως, οι πληροφορίες που παρέχονται στο άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 2 του ΓΚΠΔ δεν περιορίζονται. Με το άρθρο 13 του ΓΚΠΔ διασφαλίζεται η αρχή της "άμεσης συλλογής" η οποία απορρέει εν μέρει από το άρθρο 6 και εν μέρει από το άρθρο 8 του Χάρτη, τα οποία απαιτούν η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να διενεργείται στο αναγκαίο μέτρο. Στην περίπτωση που τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χρησιμοποιούνται για διαφορετικούς σκοπούς από εκείνους για τους οποίους

συλλέχθηκαν, κατά τη στιγμή της συλλογής των στοιχείων δεν υφίσταται καμία άμεση επαφή μεταξύ του υπεύθυνου επεξεργασίας και του ενδιαφερομένου και ως εκ τούτου στις περιπτώσεις αυτές, η πληροφόρηση του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να αποδειχθεί δυσανάλογη. Για το λόγο αυτό με την παράγραφο 1 προβλέπεται απαλλαγή από την υποχρέωση παροχής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ υπό προϋποθέσεις, και συγκεκριμένα όταν η χορήγηση της πληροφόρησης θα απαιτούσε δυσανάλογη προσπάθεια και το ενδιαφέρον του υποκειμένου στην παροχή πληροφοριών σχετικά με τις περιστάσεις της κάθε υπόθεσης, ιδίως λόγω του πλαισίου στο οποίο συλλέχθηκαν τα δεδομένα, θεωρείται ότι δεν είναι. Δυσανάλογη προσπάθεια, για παράδειγμα, απαιτείται όταν τα στοιχεία επικοινωνίας του ενδιαφερομένου δεν είναι γνωστά στον υπεύθυνο επεξεργασίας και δεν μπορούν να προσδιοριστούν εύκολα. Τα αποδεικτικά στοιχεία για τη δυσαναλογία αυτή μπορούν να περιλαμβάνουν τον αριθμό των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, την ηλικία των δεδομένων ή την ύπαρξη κατάλληλων εγγυήσεων. Ομοίως, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο τύπος των διαθέσιμων μέσων επικοινωνίας.

Οι περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του προτεινόμενου άρθρου περιέχουν ειδικά για τους δημόσιους φορείς περιορισμούς σχετικά με την υποχρέωση ενημέρωσης, εάν η γνωστοποίηση των πληροφοριών για την προβλεπόμενη επεξεργασία θέτουν σε κίνδυνο την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων του υπεύθυνου επεξεργασίας με την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ε) του ΓΚΠΔ ή την εθνική ασφάλεια, και το συμφέρον του υπεύθυνου επεξεργασίας για την μη παροχή των πληροφοριών υπερσχύει των συμφερόντων του υποκειμένου. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 1 προβλέπει περιορισμό για τη διασφάλιση της θεμελίωσης, άσκησης ή υποστήριξης νομικών αξιώσεων, σύμφωνα με το στοιχείο ι) της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ.

Με την περίπτωση δ' της παραγράφου 1 λαμβάνεται πρόνοια για την εμπιστευτική διαβίβαση δεδομένων σε δημόσιους φορείς σύμφωνα με το στοιχείο ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ. Αυτονόητη είναι η περίπτωση, για παράδειγμα, κατηγοριών υποθέσεων στις οποίες οι πληροφορίες του ενδιαφερομένου για την περαιτέρω επεξεργασία ματαιώνουν ή δυσχεραίνουν τη νόμιμη επεξεργασία, όπως η ενημέρωση της αρμόδιας υπηρεσίας επιβολής του νόμου για την υποψία τέλεσης ποινικού αδικήματος.

Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να λάβει κατάλληλα μέτρα για την προστασία των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εάν δεν παρέχονται πληροφορίες στο υποκείμενο των δεδομένων σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η πρόβλεψη αυτή αντιστοιχεί στις διασφαλίσεις που απαιτούνται από το άρθρο 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ. Τα κατάλληλα μέτρα περιλαμβάνουν την παροχή αυτών των πληροφοριών στο κοινό. Η παροχή της σχετικής πληροφορίας προς το κοινό μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω μιας δημοσίευσης σε προσιτή μορφή σε δημόσιο ιστότοπο του υπεύθυνου επεξεργασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται με σαφή, απλή, κατανοητή και εύκολα προσιτή γλώσσα. Ο υπεύθυνος πρέπει να δηλώσει γραπτώς το λόγο για τον οποίο απέφυγε την παροχή πληροφοριών. Η αιτιολόγηση της απόρριψης παροχής πληροφοριών υπόκειται στον έλεγχο της Αρχής, ο οποίος καθίσταται δυνατός μέσω της υποχρέωσης τεκμηρίωσης. Τα παρεχόμενα από το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 μέτρα του υπεύθυνου επεξεργασίας για την προστασία των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν ισχύουν στην περίπτωση της περίπτωσης γ' και της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1, δοθέντος ότι τα μέτρα που απαιτούνται θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αποτυχία ή σοβαρή βλάβη του νόμιμου σκοπού της επεξεργασίας. Η παράγραφος 3 ορίζει ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να λαμβάνει έγκαιρα

πληροφορίες από το υποκείμενο των δεδομένων, όταν οι λόγοι αποκλεισμού που προβλέπονται στην παράγραφο 1 είναι μόνο προσωρινοί.

Τέλος, με την παράγραφο 4 τίθεται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ, εξαίρεση στο δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων, σε σχέση με την υποχρέωση διατήρησης του επαγγελματικού απορρήτου. Πρόκειται για εξαίρεση που βασίζεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο θ) του ΓΚΠΔ.

Άρθρο 32

Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων

Με το άρθρο 32 τίθενται κατ'εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ περιορισμοί ως προς το δικαίωμα ενημέρωσης, όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων (αρχή της έμμεσης συλλογής), όπως αυτό θεμελιώνεται στο άρθρο 14 του ΓΚΠΔ. Η παράγραφος 1 του προτεινόμενου άρθρου περιλαμβάνει, εκτός από τους περιορισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 14 παράγραφος 5 του ΓΚΠΔ, περιορισμούς στην υποχρέωση ενημέρωσης του υπεύθυνου επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφοι 1, 2 και 4 του ΓΚΠΔ. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 εφαρμόζεται μόνο στους δημόσιους φορείς, ενώ η περίπτωση β' της ανωτέρω παραγράφου εφαρμόζεται σε ιδιωτικούς φορείς. Επισημαίνεται ότι οι εξαιρέσεις πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά.

Οι τιθέμενοι περιορισμοί ως προς την παροχή πληροφοριών μπορούν να εξυπηρετούν στην περίπτωση δημοσίων φορέων, σύμφωνα με την περίπτωση α', την αποφυγή κινδύνων σχετικά με την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων του υπεύθυνου επεξεργασίας, με την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ε) του ΓΚΠΔ, ή την αποφυγή κινδύνου σχετικά με την εθνική ασφάλεια. Σ' αυτές τις περιπτώσεις προβλέπεται ότι το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τη χορήγηση των πληροφοριών υποχωρεί. Ειδικότερα, οι εξαιρέσεις αυτές προβλέπονται ως προς τους ιδιωτικούς φορείς, σύμφωνα με την περίπτωση β', όταν η παροχή πληροφοριών θα έβλαπτε τη θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων ή η επεξεργασία περιλαμβάνει δεδομένα από συμβάσεις που έχουν καταρτιστεί κατά το ιδιωτικό δίκαιο και αποσκοπούν στην πρόληψη ζημιών από την τέλεση ποινικών αδικημάτων, εκτός εάν το υποκείμενο των δεδομένων έχει υπέρτερο έννομο συμφέρον για την παροχή πληροφοριών ή εάν ο αρμόδιος δημόσιος φορέας έχει προσδιορίσει στον υπεύθυνο επεξεργασίας ότι η δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα έθετε σε κίνδυνο την εθνική άμυνα, τη δημόσια ασφάλεια ή την εθνική ασφάλεια. Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να λάβει κατάλληλα μέτρα για την προστασία των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εάν δεν παρέχονται πληροφορίες στο υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η πρόβλεψη αυτή αντιστοιχεί στις διασφαλίσεις που απαιτούνται από το άρθρο 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ. Τα κατάλληλα μέτρα περιλαμβάνουν την παροχή των σχετικών πληροφοριών στο κοινό. Η παροχή της σχετικής πληροφορίας προς το κοινό μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω μιας δημοσίευσης σε προσιτή μορφή σε δημόσιο ιστότοπο του υπεύθυνου επεξεργασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται με σαφή, απλή, κατανοητή και εύκολα προσιτή γλώσσα. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να δηλώσει γραπτώς, το λόγο για τον οποίο απέφυγε την

παροχή πληροφοριών. Η αιτιολόγηση της απόρριψης παροχής πληροφοριών υπόκειται στον έλεγχο της Αρχής, ο οποίος καθίσταται δυνατός μέσω της υποχρέωσης τεκμηρίωσης.

Τέλος, με την παράγραφο 3 τίθεται πέραν εκείνης του άρθρου 14 παράγραφος 5 του ΓΚΠΔ εξαίρεση στο δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων, σε σχέση με την υποχρέωση διατήρησης του απορρήτου. Πρόκειται για εξαίρεση που βασίζεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο θ) του ΓΚΠΔ.

Άρθρο 33

Δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων-Ανακοίνωση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 33, τίθενται, εκτός των περιορισμών των άρθρων 29 παράγραφος 2 και 30 παράγραφος 2, περιορισμοί του δικαιώματος πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 15 του ΓΚΠΔ. Το δικαίωμα πρόσβασης αποτελεί για το άτομο το βασικό υποκειμενικό δικαίωμα προστασίας των δεδομένων. Δικαιολογημένα, λοιπόν, το δικαίωμα αυτό χαρακτηρίζεται ως η Magna Charta της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (βλ. άρθρο 8 παράγραφος 2 εδάφιο 2 του Χάρτη). Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 προβλέπεται ότι το δικαίωμα στην πρόσβαση του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα περιορίζεται για τους λόγους για τους οποίους το υποκείμενο των δεδομένων δεν λαμβάνει πληροφόρηση σύμφωνα με το στοιχείο ββ' της περίπτωσης α' ή της περίπτωσης β', της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου· ή όταν τα δεδομένα καταγράφηκαν μόνο επειδή δεν μπορούν να διαγραφούν λόγω νομικών ή κανονιστικών διατάξεων υποχρέωσης διατήρησής τους, ή εξυπηρετούν αποκλειστικά σκοπούς προστασίας ή ελέγχου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και η παροχή πληροφοριών θα απαιτούσε δυσανάλογη προσπάθεια και τα απαραίτητα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα καθιστούν αδύνατη την επεξεργασία για άλλους σκοπούς. Με την παράγραφο 2 προβλέπεται κατ' αντιστοιχία με τα δύο προηγούμενα άρθρα ότι οι λόγοι άρνησης της παροχής πληροφοριών στο υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να τεκμηριώνονται. Η άρνηση της παροχής πληροφοριών πρέπει να αιτιολογείται στο υποκείμενο των δεδομένων, εκτός εάν μέσω της γνωστοποίησης των πραγματικών και νομικών λόγων στους οποίους βασίζεται η άρνηση θα ετίθετο σε κίνδυνο ο σκοπός που επιδιώκεται με την άρνηση παροχής των πληροφοριών. Τα δεδομένα που αποθηκεύονται με σκοπό την παροχή πληροφοριών στο υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την προετοιμασία τής εν λόγω παροχής μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο για το σκοπό αυτό και για τους σκοπούς της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα· η επεξεργασία για άλλους σκοπούς περιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 18 του ΓΚΠΔ. Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ότι το δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να αποκτή πρόσβαση σε δεδομένα που το αφορούν, τα οποία δεν υποβάλλονται ούτε σε αυτοματοποιημένη ούτε σε μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία (εδώ εμπίπτουν κυρίως τα αρχεία ή οι συλλογές αρχείων καθώς και τα εξώφυλλα τους με συγκεκριμένα κριτήρια) από δημόσια αρχή, και αποθηκεύονται σε σύστημα αρχειοθέτησης υφίσταται μόνο, εάν το υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα παρέχει πληροφορίες που επιτρέπουν την ανάκτησή τους και η προσπάθεια που απαιτείται για την παροχή των πληροφοριών δεν είναι δυσανάλογη προς το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για ενημέρωση.

Με την παράγραφο 4 προβλέπεται εξαίρεση ως προς την υποχρέωση ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων κατ' άρθρο 15 του ΓΚΠΔ, σε σχέση με την υποχρέωση

διατήρησης του απορρήτου. Πρόκειται για εξαίρεση που βασίζεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο θ) του ΓΚΠΔ.

Περαιτέρω με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 προβλέπεται πέραν εκείνης της παραγράφου 3 του άρθρου 34 του ΓΚΠΔ εξαίρεση της υποχρέωσης γνωστοποίησης σε σχέση με την υποχρέωση διατήρησης του απορρήτου. Με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 τίθεται περιορισμός στην εξαίρεση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 5. Πρόκειται και εδώ για εξαιρέσεις που βασίζονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο θ) του ΓΚΠΔ.

Άρθρο 34 Δικαίωμα διαγραφής

Με το άρθρο 34 περιορίζεται το δικαίωμα διαγραφής των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και η αντίστοιχη υποχρέωση του υπεύθυνου επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ. Εντούτοις, οι παρεκκλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ παραμένουν ανεπηρέαστες από τη διάταξη. Η ρύθμιση εφαρμόζεται τόσο σε δημόσιους όσο και σε ιδιωτικούς φορείς.

Με την επιφύλαξη των όρων που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 3, η διαγραφή αντικαθίσταται από τον περιορισμό (άρθρο 18 του ΓΚΠΔ). Μέσω αυτού ο περιορισμός του δικαιώματος ή της υποχρέωσης διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα οριοθετείται (περιορίζεται) στο βαθμό που απαιτείται βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ. Περαιτέρω, το άρθρο 18 παράγραφοι 2 και 3 και το άρθρο 19 του ΓΚΠΔ παρέχουν αποτελεσματικές διασφαλίσεις κατά της κατάχρησης και της εσφαλμένης διαβίβασης κατά την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του ΓΚΠΔ. Κατ' εξαίρεση, περίπτωση αντί της διαγραφής να επιβληθεί περιορισμός της επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 18 του ΓΚΠΔ, δεν ισχύει όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν υποστεί παράνομη επεξεργασία, δεδομένου ότι ο υπεύθυνος για την παράνομη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν αξίζει προστασίας και δεν μπορεί να βασισθεί στη δυσανάλογη προσπάθεια για την κατάργηση του επιλεγέντος από αυτόν τύπου αποθήκευσης.

Με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 τίθεται περιορισμός για την προστασία των έννομων συμφερόντων του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο θ) του ΓΚΠΔ. Σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β) του ΓΚΠΔ ο περιορισμός της επεξεργασίας παράνομης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα γίνεται μόνο με αίτηση του υποκειμένου των δεδομένων. Περαιτέρω, το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ επιτρέπει τον περιορισμό της επεξεργασίας, όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δε χρειάζεται πλέον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της επεξεργασίας, αλλά τα δεδομένα αυτά απαιτούνται από το υποκείμενο για τη θεμελίωση, άσκηση ή την υποστήριξη νομικών αξιώσεων. Αντίθετα, η παράγραφος 2 προβλέπει, ακόμη και χωρίς αντίστοιχη αίτηση του ενδιαφερομένου, μια γενική υποχρέωση του προσώπου που είναι υπεύθυνο για τον περιορισμό της επεξεργασίας, αν έχει λόγους να πιστεύει ότι δεν θα επηρεαστεί από την κατάργηση των νόμιμων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων. Η σχετική ρύθμιση είναι αναγκαία, διότι ο υπεύθυνος υποχρεούται, κατ' αρχήν, βάσει του άρθρου 17 του ΓΚΠΔ να μη διαγράφει περιττά ή δεδομένα παράνομης επεξεργασίας. Ο περιορισμός της επεξεργασίας αντί της διαγραφής έχει σκοπό να επιτρέψει στο υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να ζητήσει τον περιορισμό της επεξεργασίας στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή να αποφασίσει τη διαγραφή των δεδομένων. Αυτό απορρέει από την

υποχρέωση κοινοποίησης σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, η οποία συγχρόνως αποτελεί ένα μέτρο για την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών και των εννόμων συμφερόντων του ενδιαφερόμενου σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ. Ως εκ τούτου, κατά κανόνα, πρόκειται μόνο για προσωρινό περιορισμό της ευθύνης του υπεύθυνου επεξεργασίας (άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ). Η παράγραφος 3 προβλέπει περιορισμό στην περίπτωση κατά την οποία η διαγραφή δεδομένων δεν απαιτείται πλέον, διότι αντιτίθεται σε νόμιμες ή συμβατικές περιόδους διατήρησης. Η εξαίρεση προστατεύει τους υπεύθυνους επεξεργασίας από σύγκρουση καθηκόντων.

Άρθρο 35

Δικαίωμα εναντίωσης

Με το άρθρο 35 περιορίζεται το δικαίωμα εναντίωσης του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα έναντι δημόσιου φορέα σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, καθ' ο μέρος η επεξεργασία επιβάλλεται από υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που υπερκαλύπτει τα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή απαιτείται από διάταξη νόμου. Το προτεινόμενο άρθρο προϋποθέτει δημόσια συμφέροντα του υπεύθυνου επεξεργασίας κατά την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του ΓΚΠΔ, τα οποία πρέπει να είναι συγκεκριμένα στη δεδομένη περίπτωση και να υπερισχύουν των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Επιπλέον, το δικαίωμα εναντίωσης αποκλείεται εάν υπάρχει νομική απαίτηση για επεξεργασία. Το άρθρο 29 παράγραφος 4 και το άρθρο 30 παράγραφος 2 περιέχουν ειδικούς περιορισμούς όσον αφορά το δικαίωμα εναντίωσης στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης για το δημόσιο συμφέρον και για ερευνητικούς, επιστημονικούς, ιστορικούς και στατιστικούς σκοπούς.

Άρθρο 36

Διασφάλιση της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για λόγους εθνικής ασφάλειας

Με την προτεινόμενη διάταξη λαμβάνεται ειδικότερη πρόνοια για τη διασφάλιση της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όταν συντρέχουν λόγοι εθνικής ασφάλειας .

Άρθρο 37

Διαπίστευση φορέων πιστοποίησης και πιστοποίηση

Σε συμμόρφωση με την παράγραφο 1 του άρθρου 43 του ΓΚΠΔ - η οποία προβλέπει τους οργανισμούς πιστοποίησης που είναι υπεύθυνοι για την πιστοποίηση των υπεύθυνων επεξεργασίας ή εκτελούντων την επεξεργασία - ορίζεται με το άρθρο 37 ότι η διαπίστευση των φορέων που χορηγούν πιστοποιήσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του ΓΚΠΔ, πραγματοποιείται από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης, με διακριτικό τίτλο «Ε.ΣΥ.Δ», το οποίο αποτελεί σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 του ν. 4468/2017 (Α'61) τον Εθνικό Οργανισμό Διαπίστευσης κατά την έννοια των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Ιουλίου 2008 (L 218/30), με βάση το πρότυπο EN-ISO/IEC 17065:2012 και σύμφωνα με συμπληρωματικές

απαιτήσεις που έχουν οριστεί από την Αρχή. Στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου προβλέπονται οι περιπτώσεις υποχρεωτικής ανάκλησης της διαπίστευσης από το Ε.ΣΥ.Δ.

Άρθρο 38

Ποινικές κυρώσεις

Με τις διατάξεις του άρθρου 38 του ΣχΝ προτείνεται η θέσπιση κατ' εφαρμογή του άρθρου 84 παραγράφου 1 ΓΚΠΔ, κανόνων περί ποινικών κυρώσεων για παραβάσεις του ΓΚΠΔ και των διατάξεων περί λήψης μέτρων εφαρμογής στην εθνική νομοθεσία του ΓΚΠΔ. Έτσι εδώ, ο εθνικός νομοθέτης κάνει χρήση της ευχέρειας που ο ενωσιακός νομοθέτης δίδει στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θεσπίσουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινές ποινικής φύσης. Ελήφθη, ωστόσο, πρόνοια ώστε η επιβολή των εν λόγω ποινικών κυρώσεων να μην προσκρούει στην αρχή "ne bis in idem" (απαγόρευση του διπλού αξιολογίου), όπως την ερμηνεύει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ).

Με το προτεινόμενο άρθρο στην παράγραφο 1 τυποποιούνται σε αυτοτελή ποινικά αδικήματα (με επαπειλούμενη την ποινή της φυλάκισης μέχρι ενός έτους, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη πράξη) η χωρίς δικαίωμα "εισβολή-εισχώρηση - επέμβαση" από έξω σε συστήματα αρχειοθέτησης (που τηρούνται είτε σε ηλεκτρονική μορφή είτε με χειρόγραφο τρόπο) δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και στις παραγράφους 2 (με επαπειλούμενη την ποινή της φυλάκισης, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη πράξη) και 3 (με επαπειλούμενη την ποινή της φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους και χρηματικής ποινής έως 100.000 ευρώ, εάν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη πράξη) η χωρίς δικαίωμα "χρήση" από τον αποκτώντα σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του περιεχομένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η "χρήση" του περιεχομένου των εν λόγω δεδομένων μπορεί να λάβει χώρα με τη χρησιμοποίησή τους, την καθ' οιονδήποτε τρόπο μετάδοσή τους, διάδοση ή κοινολόγησή τους κ.λπ.

Ειδικότερα, οι παράγραφοι 2 και 3 συνιστούν "εγκλήματα χρήσης" και μάλιστα λόγω της έντασης της βλάβης που προκαλείται με την τέλεσή τους στο έννομο αγαθό των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου συνθέτουν διακεκριμένες μορφές του βασικού εγκλήματος της παραγράφου 1 περίπτωση α'. Ειδικότερα, στην παράγραφο 3 το περιεχόμενο του αδικού περιλαμβάνει τη "χρήση" ιδιαίτερων κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και ποινικών καταδικών και αδικημάτων και των σχετικών με αυτά μέτρων ασφαλείας (άρθρο 10 ΓΚΠΔ) που ως εκ της φύσεώς τους ως ιδιαίτερα ευαίσθητα για τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες του ατόμου καθιστούν αναγκαία την πρόβλεψη αυστηρότερης ποινής σε σύγκριση με την ποινή που προβλέπεται στην παράγραφο 2.

Η βασική μορφή του εγκλήματος της παραγράφου 1 καλύπτει τόσο τη "διακινδύνευση" του έννομου αγαθού των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όσο και τη "βλάβη" του. Ήδη, η χωρίς δικαίωμα επέμβαση με οποιονδήποτε τρόπο σε σύστημα αρχειοθέτησης που έχει ως αποτέλεσμα τη γνώση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (παράγραφος 1 περίπτωση α') "θέτει σε διακινδύνευση" το εν λόγω έννομο αγαθό, ενώ με την αντιγραφή κλπ. των δεδομένων αυτών το "βλάπτει" (παράγραφος 1 περίπτωση β'). Αντικείμενο προσβολής με την εγκληματική πράξη της παραγράφου 1 αποτελεί το "σύστημα αρχειοθέτησης" όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο 6 του ΓΚΠΔ. Η ποινική απαξία της εγκληματικής συμπεριφοράς

(παράγραφος 1 περίπτωση β') καλύπτει εδώ ορισμένες μορφές επεξεργασίας από το δράστη, όταν με την χωρίς δικαίωμα "εισχώρησή του" επεμβαίνει σε ένα σύστημα αρχειοθέτησης, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο 6 του ΓΚΠΔ. Ωστόσο, οι μορφές της χωρίς δικαίωμα επεξεργασίας που στην πραγματικότητα αποτελούν πράξεις "χρήσης" του περιεχομένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντάσσονται στο περιεχόμενο του αδίκου των παραγράφων 2 και 3 του εν λόγω άρθρου ανάλογα.

Χωρίς δικαίωμα ενεργεί ο δράστης στις παραγράφους 1, 2 και 3 όταν τελεί τις παραπάνω πράξεις χωρίς να υφίσταται σχετική διάταξη νόμου που να του το επιτρέπει ή ενεργεί καθ' υπέρβαση άλλης νομικής πράξης (λ.χ. εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας, σύμβασης κ.ο.κ.).

Στην παράγραφο 4 προβλέπεται διακεκριμένης μορφής έγκλημα (κακούρηγμα), όταν ο υπαίτιος τελέσεως των εγκλημάτων των παραγράφων 1-3 είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να προκαλέσει περιουσιακή ζημία σε άλλον ή να βλάψει άλλον και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει τις εκατόν είκοσι χιλιάδες ευρώ (120.000) ευρώ. Η μεγάλη οικονομική αξία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και η επεξεργασία τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα εξαιρετικά μεγάλου όγκου δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ενίοτε δε και ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθιστά αντεγκληματοπολιτικά αναγκαία την πρόβλεψη μιας τέτοιας ποινικής διάταξης, που επισύρει για το δράστη την ποινή της καθείρξεως και της χρηματικής ποινής.

Επιπλέον, στην παράγραφο 5 προβλέπεται κακούρηγματικής μορφής έγκλημα σύμφωνα με το οποίο ο υπαίτιος τέλεσης των εγκλημάτων των παραγράφων 1-3 τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ, εάν προκλήθηκε κίνδυνος για την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος ή για την εθνική ασφάλεια.

Τα κακούρηγματα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο εκδικάζονται από το Τριμελές Εφετείο Κακούρημάτων (παράγραφος 6).

Η ποινική δίωξη για τα εγκλήματα του εν λόγω άρθρου ασκείται αυτεπάγγελα.

Άρθρο 39

Διοικητικές κυρώσεις

Με το άρθρο 39 θεσπίζεται, σε εκτέλεση και της σχετικής ευχέρειας που παρέχεται με το άρθρο 83 παράγραφος 7 του ΓΚΠΔ στον εθνικό νομοθέτη, ένα σύστημα διοικητικών κυρώσεων που η Αρχή μπορεί να επιβάλλει σε βάρος φορέων του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014, εξαιρουμένων των δημοσίων επιχειρήσεων και των οργανισμών του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 (ΔΕΚΟ), για παραβάσεις των υποχρεώσεων των ανωτέρω φορέων του δημόσιου τομέα που απορρέουν από τον ΓΚΠΔ και διατάξεις του προτεινόμενου ΣχΝ.

Ο προσδιορισμός των διοικητικών αυτών κυρώσεων βασίστηκε στα κριτήρια της αποτελεσματικότητας, της αναλογικότητας και της αποτρεπτικότητας, σύμφωνα και με το

άρθρο 83 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ. Ρητώς, εξάλλου, ορίζεται ότι οι διοικητικές αυτές κυρώσεις επιβάλλονται με την επιφύλαξη και των λοιπών διορθωτικών εξουσιών της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ. Με την παράγραφο 1 προβλέπεται ότι οι διοικητικές αυτές κυρώσεις επιβάλλονται με ειδικώς αιτιολογημένη απόφαση της Αρχής, μετά από προηγούμενη κλήση για παροχή εξηγήσεων των ενδιαφερομένων για συγκεκριμένες παραβάσεις του ΓΚΠΔ και διατάξεων του ΣχΝ, ενώ με την παράγραφο 2 ορίζονται τα κριτήρια και οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό τόσο της ανάγκης επιβολής της διοικητικής κύρωσης, όσο και του ύψους της.

Τέλος, με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι σε περίπτωση που ο φορέας του δημόσιου τομέα για τις ίδιες ή για συνδεδεμένες πράξεις επεξεργασίας, παραβιάζει περισσότερες διατάξεις του ΓΚΠΔ ή του προτεινόμενου ΣχΝ, το συνολικό ύψος του διοικητικού προστίμου δεν υπερβαίνει το ποσό που ορίζεται για τη βαρύτερη παράβαση.

Άρθρο 40

Δικαστική προστασία κατά του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία

Με το άρθρο 40 τίθεται σε εφαρμογή το άρθρο 79 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ. Το άρθρο 79 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ δεν ρυθμίζει την κατά τόπον αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων, αλλά τη διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς ωστόσο να επηρεάζει την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 (Βρυξέλλες II).

Για την εφαρμογή όμως του ΓΚΠΔ απαιτείται η θέσπιση και συμπληρωματικών ρυθμίσεων για την κατά τόπον αρμοδιότητα των εθνικών (πολιτικών) δικαστηρίων. Ως εκ τούτου απαιτείται η δημιουργία μιας ειδικής δωσιδικίας της εγκατάστασης του υπεύθυνου επεξεργασίας και του εκτελούντος την επεξεργασία στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του προτεινόμενου άρθρου. Και τούτο διότι, δεν θα μπορούσε να θεμελιωθεί η δωσιδικία εθνικού (πολιτικού) δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΠολΔ ούτε με βάση τη συνήθη διαμονή του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία στην Ελλάδα, αφού κατά το άρθρο 79 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ, απαιτείται ο εναγόμενος να έχει την εγκατάστασή του στην Ελλάδα. Η πρόβλεψη ειδικής δωσιδικίας εγκατάστασης του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία θεωρείται εξάλλου επιβεβλημένη για τις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες δεν θα συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις ούτε της δωσιδικίας της παρουσίας (άρθρο 40 ΚΠολΔ) λόγω έλλειψης παρουσίας στην ημεδαπή, ούτε και της δωσιδικίας της αδικοπραξίας (άρθρο 35 ΚΠολΔ) λόγω του ότι μία αδικοπραξία μπορεί να μην επιδρά στο εσωτερικό της χώρας. Για να καλυφθούν, λοιπόν, και αυτές οι περιπτώσεις με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του προτεινόμενου άρθρου δημιουργείται σωρευτικά μια ειδική δωσιδικία του τύπου της συνήθους διαμονής του υποκειμένου των δεδομένων.

Στις εν λόγω ρυθμίσεις του προτεινόμενου άρθρου υπάγονται τόσο οι αξιώσεις για παράβαση των διατάξεων εντός του πεδίου εφαρμογής του ΓΚΠΔ περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όσο και οι σχετικές με την εκπλήρωση των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αξιώσεις (π.χ. δικαίωμα πληροφόρησης ή διόρθωσης).

Με την παράγραφο 2 εισάγεται εξαίρεση από την παράγραφο 1 στην περίπτωση λήψης μέτρων κατά δημόσιων αρχών με την ιδιότητα των υπεύθυνων επεξεργασίας ή εκτελούντων την επεξεργασία, όταν αυτές ενεργούν κατ' ενάσκηση κυριαρχικής δημόσιας εξουσίας που

τους έχει ανατεθεί. Η εξαίρεση αυτή αντιστοιχεί στη διάταξη του άρθρου 79 παράγραφος 2 εδάφιο β' (in fine) του ΓΚΠΔ, σύμφωνα με την οποία η σχετική διαδικασία, προκειμένου περί αγωγών κατά δημοσίων αρχών με την ιδιότητα των υπεύθυνων επεξεργασίας ή εκτελούντων την επεξεργασία που ενήργησαν κατ' ενάσκηση κυριαρχικής δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, κινείται σύμφωνα με διαδικαστικούς (εσωτερικούς) κανόνες ειδικών δικαστηρίων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, κατά το άρθρο 27 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ σε περίπτωση που ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία, ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ εμπύπτει στο πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ, δεν έχει εγκατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να ορίσει εκπρόσωπό του στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο εκπρόσωπος αυτός, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 4 του ΓΚΠΔ, χρησιμεύει ως σημείο επαφής των υποκειμένων των δεδομένων και των εποπτικών αρχών. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να θεωρηθεί ως εξουσιοδοτούμενος (πληρεξούσιος)-αντίκλητος του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία, ο οποίος καθίσταται αρμόδιος να λαμβάνει τις επιδόσεις που άπτονται διαδικαστικών πράξεων (ενεργειών) που λαμβάνουν χώρα εκτός και ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται από τη διάταξη του άρθρου 142 παράγραφος 1, εδάφιο β' ΚΠολΔ, η οποία επιτρέπει τη δήλωση διορισμού του αντίκλητου με ειδικό πληρεξούσιο. Με τη σχετική πρόβλεψη της παραγράφου 3 του άρθρου 40 υπερακοντίζονται οι πρακτικές δυσκολίες της διασυνοριακής επίδοσης.

Άρθρο 41

Εκπροσώπηση του υποκειμένου των δεδομένων

Με το άρθρο 41 του ΣχΝ παρέχεται στο υποκείμενο των δεδομένων το δικαίωμα, όταν κατά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορά θεωρεί ότι παραβιάζεται ο ΓΚΠΔ, να αναθέτει υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις σε μη κερδοσκοπικό φορέα, οργανισμό, οργάνωση ή σωματείο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχει συσταθεί και λειτουργεί νομίμως στην Ελληνική Επικράτεια, επιδιώκει δε ένα σκοπό δημοσίου συμφέροντος και δραστηριοποιείται στον τομέα της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να υποβάλει στο όνομά του ενώπιον της Αρχής καταγγελία σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 77 του ΓΚΠΔ. Πρόκειται για προτεινόμενη περιορισμένη ρύθμιση κατ'εφαρμογή του άρθρου 80 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ. Αντίστοιχη διάταξη περιελάμβανε το άρθρο 28 παράγραφος 4 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ. Σε σύγκριση με την τελευταία, η ρύθμιση του άρθρου 80 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ θέτει συγκεκριμένες προϋποθέσεις σχετικά με τη λειτουργία και τους σκοπούς των εν λόγω "φορέων κ.λπ.", "ενώσεων προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα κ.λπ."

Άρθρο 42

Πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα

Με το άρθρο 42 λαμβάνεται από τον νομοθέτη η ειδικότερη πρόνοια ότι έγγραφα που περιλαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που χορηγούνται από φορείς του δημόσιου τομέα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, Α' 45), όπως ισχύει, χορηγούνται σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 5 του ανωτέρω Κώδικα και σύμφωνα με τις λοιπές διατάξεις που αφορούν στη χορήγηση εγγράφων από τον εκάστοτε φορέα, αρχή ή υπηρεσία. Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 22 του

Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν.1756/1988,Α'35) παραμένει ανεπηρέαστη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680

Οι ρυθμίσεις του Κεφαλαίου Δ΄ (άρθρα 43 έως 82) έχουν ως αντικείμενο την ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου. Όπως επισημαίνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 7 και 11 του προοιμίου της Οδηγίας «η διασφάλιση συνεκτικής και υψηλής προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των φυσικών προσώπων και η διευκόλυνση της ανταλλαγής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών έχουν καθοριστική σημασία για την αποτελεσματική δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και την αστυνομική συνεργασία. Για το σκοπό αυτόν, το επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, της διερεύνησης, της ανίχνευσης ή της δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων, περιλαμβανομένων της προστασίας από απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και της αποτροπής τους, θα πρέπει να είναι ισοδύναμο σε όλα τα κράτη μέλη. Η ουσιαστική προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε ολόκληρη την Ένωση απαιτεί την ενίσχυση των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων και των υποχρεώσεων εκείνων που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα καθώς και αντίστοιχες εξουσίες παρακολούθησης και διασφάλισης της συμμόρφωσης προς τους κανόνες που διέπουν την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα κράτη μέλη».

Τμήμα Ι

Πεδίο εφαρμογής – Γενικές Αρχές

Στο Τμήμα Ι προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Κεφαλαίου σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 43 και καθορίζονται οι Γενικές Αρχές που διέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 43

Πεδίο εφαρμογής

(Άρθρα 1 και 2 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 43 ενσωματώνονται οι προβλέψεις των άρθρων 1 και 2 της Οδηγίας στην εθνική νομοθεσία και καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου Δ΄. Ειδικότερα, με το άρθρο αυτό για τις ανάγκες ενσωμάτωσης της Οδηγίας στην εθνική νομοθεσία οριοθετείται το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής των ρυθμίσεων του παρόντος Κεφαλαίου οι οποίες, όπως επιτάσσει η Οδηγία, εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει,

αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης. Ορίζεται περαιτέρω, ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πραγματοποιείται από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων, περιλαμβανομένων της προστασίας από τις απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και της αποτροπής τους, με σεβασμό της ειδικής φύσης των εν λόγω δραστηριοτήτων. Όπως διευκρινίζεται και στην προς ενσωμάτωση Οδηγία, στις δραστηριότητες αυτές περιλαμβάνεται επίσης η άσκηση αρμοδιότητας με τη λήψη μέτρων καταναγκασμού, όπως οι αστυνομικές δραστηριότητες σε διαδηλώσεις, σημαντικά αθλητικά γεγονότα και ταραχές. Περιλαμβάνεται επίσης η τήρηση του νόμου και της τάξης, ως καθήκον που ανατίθεται στην αστυνομία ή σε άλλες αρχές επιβολής του νόμου, όπου αυτό είναι αναγκαίο για την προστασία και την αποτροπή όσον αφορά σε απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και κατά θεμελιωδών δικαιωμάτων και έννομων συμφερόντων που ενδέχεται να οδηγήσουν σε διάπραξη εγκλήματος (αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 του Προοιμίου της Οδηγίας). Τέτοιες αρχές είναι οι δικαστικές (ποινικά δικαστήρια, συμπεριλαμβανομένων και των ανακριτών και πταισματοδικών) και εισαγγελικές αρχές και εν γένει οι αρχές επιβολής του νόμου (αστυνομία, λιμενικό σώμα, ελληνική ακτοφυλακή, Πυροσβεστικό Σώμα) καθώς και οι τελωνειακές αρχές και άλλες δημόσιες αρχές, όταν επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς του προτεινόμενου άρθρου. Επισημαίνεται ότι στις ως άνω περιπτώσεις οι αρμόδιες αρχές θεωρούνται πάντοτε ως υπεύθυνοι επεξεργασίας. Όπου στο παρόν Κεφάλαιο περιλαμβάνονται διατάξεις για τους εκτελούντες την επεξεργασία, οι διατάξεις του εφαρμόζονται και σε αυτούς.

Άρθρο 44

Ορισμοί

(άρθρο 3 της Οδηγίας)

Στο άρθρο αυτό ενσωματώνονται στην εθνική νομοθεσία οι ορισμοί της Οδηγίας και περιλαμβάνονται επιπρόσθετα και απαραίτητοι ορισμοί για την ευχερή εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου (ορισμένοι εκ των οποίων αποτελούν επιλογή του εθνικού νομοθέτη).

Ειδικότερα, με την περίπτωση ι' του προτεινόμενου άρθρου 1 ενσωματώνεται ο ορισμός της «παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα». Ωστόσο, για λόγους ισχυρότερης διασφάλισης για την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ορίστηκε ότι ως παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα νοείται η παραβίαση της ασφάλειας που οδηγεί σε τυχαία ή παράνομη καταστροφή, απώλεια, μεταβολή, άνευ αδείας κοινολόγηση ή πρόσβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία. Με την περίπτωση ιδ' του προτεινόμενου άρθρου κρίθηκε σκόπιμο, για την ευχερή εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου, δοθέντος ότι η έννοια «ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» απαντάται στο κείμενο του συγκεκριμένου Κεφαλαίου του ΣχΝ., να ενταχθεί στο άρθρο σχετικός ορισμός.

Τέλος, με την περίπτωση ιζ' εντάσσεται στον κατάλογο των ορισμών ο ορισμός της έννοιας της «συγκατάθεσης», το περιεχόμενο της οποίας διαφοροποιείται από εκείνο του ΓΚΠΔ, κατά ρητή εξάλλου πρόβλεψη της αιτιολογικής σκέψης 35 της προς ενσωμάτωση Οδηγίας. Σύμφωνα με την εν λόγω αιτιολογική σκέψη η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων όπως ορίζεται στον ΓΚΠΔ, δεν θα πρέπει να περιέχει νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές. Περαιτέρω όμως, όπως επισημαίνεται στην ανωτέρω αιτιολογική σκέψη της προς ενσωμάτωση Οδηγίας «όταν το υποκείμενο των δεδομένων υποχρεούται να συμμορφωθεί προς νομική υποχρέωση, δεν έχει ουσιαστική και ελεύθερη επιλογή και, κατά συνέπεια, η αντίδραση του υποκειμένου των δεδομένων δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ελεύθερη δήλωση της βούλησής του. Αυτό όμως δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προβλέπουν με νόμο ότι το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να συμφωνήσει με την επεξεργασία των δικών του δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, όπως εξέταση DNA στις ποινικές έρευνες ή την επιτήρηση της θέσης στην οποία αυτός ή αυτή βρίσκεται με ηλεκτρονικές ετικέτες με σκοπό την εκτέλεση των ποινικών κυρώσεων». Υπό τα ανωτέρω δεδομένα ως συγκατάθεση για τις ανάγκες του παρόντος Κεφαλαίου ορίστηκε κάθε οικειοθελής, και για τις ανάγκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, αδιαμφισβήτητη και μετά από ενημέρωση του υποκειμένου σαφής ένδειξη της επιθυμίας του με την οποία εκδηλώνει με δήλωση ή σαφή θετική ενέργεια ότι συμφωνεί να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

Άρθρο 45

Γενικές αρχές

(άρθρο 4 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 45 ενσωματώνεται το άρθρο 4 παράγραφος 1 της Οδηγίας και με αυτό τίθενται οι γενικές αρχές που πρέπει να διέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τις ανάγκες του παρόντος Κεφαλαίου. Η σχετική ρύθμιση αναφέρεται στις θεμελιώδεις αρχές της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, οι οποίες καταρχήν θα πρέπει να εφαρμόζονται σε κάθε πληροφορία που αφορά σε ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο, συνεπώς δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται σε ανώνυμες πληροφορίες, δηλαδή σε πληροφορίες μη σχετιζόμενες με ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο ή σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν καταστεί ανώνυμα κατά τρόπο ώστε το υποκείμενο των δεδομένων να μην είναι πλέον ταυτοποιήσιμο (αιτιολογική σκέψη 21 του προοιμίου της Οδηγίας). Η αρχή της σύμφωνης με το νόμο και δίκαιης επεξεργασίας για την προστασία των δεδομένων είναι έννοια που απορρέει από το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, όπως η αρχή αυτή ορίζεται στο άρθρο 47 του Χάρτη και στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ).

Τμήμα II

Νομικές βάσεις της επεξεργασίας

Άρθρο 46

Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

(άρθρο 10 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 46 ενσωματώνεται το άρθρο 10 της Οδηγίας και ρυθμίζεται η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δηλαδή αυτών που αποκαλύπτουν τη φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, ή τη συνδικαλιστική δράση, καθώς και την επεξεργασία γενετικών δεδομένων, βιομετρικών δεδομένων για την αποκλειστική ταυτοποίηση ενός φυσικού προσώπου ή δεδομένων που αφορούν την υγεία ή τη σεξουαλική ζωή ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό ενός φυσικού προσώπου. Με την παράγραφο 1 τίθεται ως νομική βάση για την επεξεργασία των ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, με την ενσωμάτωση του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου του άρθρου 10 της Οδηγίας, και συγκεκριμένα προβλέπεται η επεξεργασία αυτή να υπαγορεύεται από την αναγκαιότητα ενάσκησης των καθηκόντων του υπεύθυνου επεξεργασίας. Προς ενίσχυση της προστασίας του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην παράγραφο 2 γίνεται ενδεικτική μόνο απαρίθμηση κατάλληλων μέτρων νομικού, οργανωτικού και τεχνικού χαρακτήρα, τα οποία πρέπει να λαμβάνονται κατά την επεξεργασία σύμφωνα και με την αιτιολογική σκέψη 37 της Οδηγίας.

Άρθρο 47

Επεξεργασία για άλλους σκοπούς

(άρθρο 4 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 47 ενσωματώνεται το άρθρο 4 παράγραφος 2 της Οδηγίας και ρυθμίζεται η νομιμότητα της επεξεργασίας όλων εν γένει των κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο επεξεργασίας για σκοπό άλλο από αυτόν για τον οποίο έχουν το πρώτον συλλεγεί. Γίνεται διάκριση μεταξύ της περίπτωσης που ο σκοπός αυτός είναι ένας εκ των ρητώς προβλεπόμενων στο άρθρο 43 και της περίπτωσης που ο σκοπός δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των σκοπών του άρθρου 43, αλλά προβλέπεται σε άλλη διάταξη νόμου. Στην πρώτη περίπτωση η επεξεργασία είναι νόμιμη, εφόσον εμπίπτει στα καθήκοντα του υπεύθυνου επεξεργασίας και είναι απαραίτητη και ανάλογη προς τον σκοπό αυτόν. Στη δεύτερη περίπτωση αρκεί η ρητή πρόβλεψη στο νόμο.

Άρθρο 48

Επεξεργασία για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον ή σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή στατιστικούς σκοπούς

(άρθρο 4 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 48 ενσωματώνεται το άρθρο 4 παράγραφος 3 της Οδηγίας και ορίζεται ότι η νομιμότητα της επεξεργασίας που πραγματοποιείται με σκοπό την αρχειοθέτηση για λόγους δημοσίου συμφέροντος ή για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή σκοπούς συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων υπαγορεύεται από το δημόσιο συμφέρον υπό τον περιορισμό της ταυτόχρονης διασφάλισης των εννόμων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, ενώ αναφέρονται ενδεικτικώς και ανάλογες διασφαλίσεις.

Άρθρο 49

Συγκατάθεση

Με το άρθρο 49 τίθενται όροι και διασφαλίσεις της νομιμότητας της επεξεργασίας από τις κατ' άρθρο 43 αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς που καθορίζονται με το ίδιο άρθρο. Η ρύθμιση προσδιορίζει ειδικότερα τους όρους με τους οποίους παρέχεται η συγκατάθεση, όταν αυτή προβλέπεται ρητά σε διάταξη νόμου ή αφορά μέτρα που έχει ζητήσει το ίδιο το υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και τους όρους υπό τους οποίους αυτή ανακαλείται. Τέτοιες περιπτώσεις, όπως αναφέρονται και στην αιτιολογική σκέψη 35 της Οδηγίας, είναι π.χ. η υποβολή σε εξέταση DNA στις ποινικές έρευνες ή επιτήρηση της θέσης στην οποία βρίσκεται κάποιος με ηλεκτρονικές ετικέτες με σκοπό την εκτέλεση των ποινικών κυρώσεων («ηλεκτρονικό βραχιολάκι»).

Άρθρο 50

Επεξεργασία υπό την εποπτεία του υπεύθυνου επεξεργασίας

(Άρθρο 23 της Οδηγίας)

Το άρθρο 50 με το οποίο ενσωματώνεται το άρθρο 23 της Οδηγίας, προβλέπει ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τις ανάγκες του παρόντος Κεφαλαίου διενεργείται σύμφωνα με τις οδηγίες του υπεύθυνου επεξεργασίας, εκτός εάν ο νόμος ορίζει άλλως.

Άρθρο 51

Εμπιστευτικότητα

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η υποχρέωση τήρησης της υποχρέωσης εμπιστευτικότητας των προσώπων που απασχολούνται με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα και με την αιτιολογική σκέψη 28 της Οδηγίας.

Άρθρο 52

Αυτοματοποιημένη ατομική λήψη αποφάσεων

(άρθρο 11 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 52, με το οποίο ενσωματώνεται το άρθρο 11 της Οδηγίας, τίθεται η απαγόρευση της λήψης απόφασης με αποκλειστικά αυτοματοποιημένο τρόπο, περιλαμβανόμενης της κατάρτισης προφίλ. Εντούτοις, μια τέτοια επεξεργασία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση σύμφωνα με την παράγραφο 1, εφόσον προβλέπεται ρητά από τον νόμο. Λόγω της φύσης των ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με την

παράγραφο 2 τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις για την επεξεργασία τους. Τέλος, με την παράγραφο 3 τίθεται ρητή απαγόρευση της κατάρτισης προφίλ που οδηγεί σε διακρίσεις σε βάρος προσώπων με βάση δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι εκ φύσεως ιδιαίτερα ευαίσθητα, λαμβανομένων υπόψη και των προβλεπόμενων στα άρθρα 21 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

Τμήμα III

Δικαιώματα του Υποκειμένου των δεδομένων

Στο Τμήμα III ρυθμίζονται τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων.

Άρθρο 53

Γενικές πληροφορίες σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων

(άρθρο 12 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 53 ενσωματώνεται το άρθρο 12 της Οδηγίας και ορίζονται οι γενικές πληροφορίες που πρέπει να χορηγούνται στο υποκείμενο των δεδομένων, ώστε να μπορεί να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της.

Άρθρο 54

Δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου

(άρθρο 13 της Οδηγίας)

Το άρθρο 54 ενσωματώνει στην εθνική νομοθεσία το άρθρο 13 της Οδηγίας, εισάγει δε και ρυθμίζει το δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων σε ειδικές περιπτώσεις και ιδίως όταν τα δεδομένα έχουν συλλεχθεί σε συνθήκες μυστικότητας ή εν αγνοία του υποκειμένου (παράγραφος 1). Η παράγραφος 2 περιλαμβάνει τους λόγους για τους οποίους ο υπεύθυνος επεξεργασίας δύναται να καθυστερήσει ή να περιορίσει ή και να παραλείψει την παροχή στο υποκείμενο των δεδομένων των προβλεπόμενων πληροφοριών. Στην περίπτωση αυτή τίθεται ως διαδικαστική εγγύηση η δυνατότητα του υποκειμένου να υποβάλει καταγγελία στην Αρχή και ακολούθως κατά της απόφασης της Αρχής να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με την πρόβλεψη της παραγράφου 7 του επόμενου άρθρου.

Άρθρο 55

Δικαίωμα πρόσβασης

(άρθρα 14-15 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 55 ενσωματώνονται τα άρθρα 14 και 15 της Οδηγίας και ρυθμίζεται το δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν και τα οποία τηρούνται από τις κατά το άρθρο 43 αρμόδιες αρχές καθώς και οι περιορισμοί στο δικαίωμα αυτό. Η παράγραφος 1 προβλέπει την έκταση της πληροφόρησης που πρέπει να παρέχεται στο υποκείμενο των δεδομένων, ενώ με τις επόμενες παραγράφους ρυθμίζονται οι λόγοι για τους οποίους μπορεί ο υπεύθυνος επεξεργασίας να περιορίσει εν όλω ή εν μέρει την παροχή των πληροφοριών, η σχετική

πληροφόρηση του προσώπου σε περίπτωση περιορισμού του δικαιώματος πρόσβασης, καθώς και η δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στην Αρχή και ακολούθως κατά της απόφασης της Αρχής η δυνατότητα που έχει να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Άρθρο 56

Δικαίωμα διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και περιορισμοί ως προς την επεξεργασία

(Άρθρο 16 της Οδηγίας)

Το άρθρο 56 ρυθμίζει, ενσωματώνοντας το άρθρο 16 της Οδηγίας, το περιεχόμενο και τον τρόπο άσκησης των δικαιωμάτων διόρθωσης ή/και διαγραφής του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και τους περιορισμούς της επεξεργασίας. Ομοίως και στην περίπτωση αυτή δίδεται η δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στην Αρχή και ακολούθως κατά της απόφασης της Αρχής η δυνατότητα του υποκειμένου να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Άρθρο 57

Τρόπος άσκησης των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων

(Άρθρο 12 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 57 ενσωματώνεται το άρθρο 12 της Οδηγίας καθ'ο μέρος ορίζεται ειδικότερα ο τρόπος άσκησης των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Προβλέπεται, ειδικότερα, ότι η επικοινωνία μπορεί να γίνει και με ηλεκτρονικά μέσα, ενώ λαμβάνεται ιδιαίτερη πρόνοια για τους ανηλίκους. Προβλέπεται, επίσης, όταν μια αίτηση σύμφωνα με τα άρθρα 55 και 56 είναι προδήλως αβάσιμη ή ασκείται καταχρηστικά, η επιβολή τέλους από τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή το δικαίωμα να αρνηθεί να ενεργήσει σύμφωνα με το αίτημα.

Άρθρο 58

Δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στην Αρχή

(Άρθρο 17 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 58 ενσωματώνεται το άρθρο 17 της Οδηγίας και δίδεται στο υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα η δυνατότητα, καθ' υπέρβαση των προβλέψεων της παραγράφου 1 του άρθρου 17 της Οδηγίας, παρέχοντας επαρκέστερες εγγυήσεις, να υποβάλει καταγγελία ενώπιον της Αρχής εάν πιστεύει ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν από δημόσιες αρχές για τους σκοπούς που

αναφέρονται στο άρθρο 43 παραβιάζει τα δικαιώματά του. Προβλέπεται, περαιτέρω, ρητώς ότι αυτό δεν ισχύει για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, όταν επεξεργάζονται τα δεδομένα αυτά στο πλαίσιο της δικαστικής λειτουργίας και των δικαστικών καθηκόντων τους. Περαιτέρω, τίθεται υποχρέωση της Αρχής να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την πρόοδο και το αποτέλεσμα της καταγγελίας και για τη δυνατότητα άσκησης αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της απόφασης της Αρχής επί της καταγγελίας του, σύμφωνα με το άρθρο 20. Τέλος, ρυθμίζεται η περίπτωση υποβολής καταγγελίας ενώπιον της Αρχής, ενώ αρμόδια είναι η εποπτική αρχή άλλου κράτος μέλους.

Άρθρο 59

Δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων σε ποινικές έρευνες και διαδικασίες

(Άρθρο 18 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 59 ενσωματώνεται το άρθρο 18 της Οδηγίας και λαμβάνεται ειδική πρόνοια του εθνικού νομοθέτη ώστε στο πλαίσιο ποινικής έρευνας και διαδικασίας, τα δικαιώματα ενημέρωσης για την επεξεργασία, πρόσβαση, διόρθωση ή διαγραφή και περιορισμού των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 54 έως και 56, να ασκούνται σύμφωνα με όσα ορίζουν οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ειδικές δικονομικές διατάξεις και ο Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, όπως κάθε φορά ισχύουν.

Τμήμα IV

Υποχρεώσεις εκτελούντος την επεξεργασία και υπεύθυνου επεξεργασίας

Στο Τμήμα IV περιλαμβάνονται ρυθμίσεις που αφορούν τις υποχρεώσεις εκτελούντος την επεξεργασία και υπεύθυνου επεξεργασίας

Άρθρο 60

Εκτελών την επεξεργασία

(Άρθρα 22 και 23 της Οδηγίας)

Το άρθρο 60 του ΣχΝ, ενσωματώνοντας τα άρθρα 22 και 23 της Οδηγίας, προβλέπει τις ειδικότερες υποχρεώσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας, όταν αναθέτει την επεξεργασία σε εκτελούντα την επεξεργασία καθώς και του εκτελούντος επεξεργασία, όταν διενεργεί την επεξεργασία για λογαριασμό του υπεύθυνου επεξεργασίας, τόσο σε σχέση με την υποχρέωση συμμόρφωσής τους με τα προβλεπόμενα στο ΣχΝ και με άλλες διατάξεις σχετικές με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όσο και, προκειμένου για τον εκτελούντα την επεξεργασία έναντι του υπεύθυνου επεξεργασίας.

Άρθρο 61

Από κοινού υπεύθυνοι επεξεργασίας

(Άρθρο 21 της Οδηγίας)

Το άρθρο 61 ενσωματώνει το άρθρο 21 της Οδηγίας ρυθμίζοντας τα ζητήματα καθορισμού αρμοδιοτήτων, καθηκόντων και ευθυνών στην περίπτωση που δύο ή περισσότεροι υπεύθυνοι επεξεργασίας καθορίζουν από κοινού τους σκοπούς και τα μέσα της επεξεργασίας και οι οποίοι αποτελούν τους «από κοινού υπεύθυνους επεξεργασίας».

Άρθρο 62

Ασφάλεια επεξεργασίας

(Άρθρο 19 και 29 της Οδηγίας)

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνονται τα άρθρα 19 και 29 της Οδηγίας και προσδιορίζονται οι υποχρεώσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας και του εκτελούντος την επεξεργασία να λαμβάνουν τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα ασφαλείας, ιδίως αναφορικά με την επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Τα μέτρα αυτά πρέπει να διασφαλίζουν την ακεραιότητα και τη διαθεσιμότητα των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και την προσβασιμότητα σε αυτά ανά πάσα στιγμή.

Άρθρο 63

Γνωστοποίηση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Αρχή

(Άρθρο 30 της Οδηγίας)

Προκειμένου να ενισχυθεί η συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας λήψης και εφαρμογής μέτρων ασφαλείας, αλλά και για την καλύτερη διασφάλιση των δικαιωμάτων των υποκειμένων, το άρθρο 63 ενσωματώνει το άρθρο 30 της Οδηγίας και εισάγει την υποχρέωση γνωστοποίησης της παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Αρχή, εκτός εάν η παραβίαση δεν είναι πιθανό να επιφέρει κίνδυνο για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα των φυσικών προσώπων. Το προαναφερόμενο άρθρο ορίζει λεπτομερώς τις πληροφορίες που πρέπει να γνωστοποιηθούν, την προθεσμία, διαδικασία και τις άλλες σχετικές υποχρεώσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας, αλλά και του εκτελούντος την επεξεργασία έναντι αυτού.

Άρθρο 64

Γνωστοποίηση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων

(άρθρο 31 της Οδηγίας)

Το άρθρο 64 ενσωματώνει το άρθρο 31 της Οδηγίας και ρυθμίζει τη γνωστοποίηση της παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα υποκείμενα των δεδομένων, τα

οποία θίγονται από την παραβίαση αυτή. Προβλέπονται περαιτέρω οι όροι υπό τους οποίους η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να αναβληθεί, να περιοριστεί ή ακόμη και να παραλειφθεί (παράγραφος 5).

Άρθρο 65

Εκτίμηση αντικτύπου της επεξεργασίας στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

(άρθρο 27 της Οδηγίας)

Το άρθρο 65 ενσωματώνει το άρθρο 27 της Οδηγίας και προβλέπει την υποχρέωση του υπεύθυνου επεξεργασίας για διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου της επεξεργασίας δεδομένων, όταν πιθανολογείται ότι η επεξεργασία αυτή ενδέχεται να προκαλέσει σημαντικό κίνδυνο για το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου των δεδομένων, αλλά και για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα των ενδιαφερομένων. Όταν πρόκειται για περισσότερους τύπους επεξεργασίας που παρουσιάζουν παρόμοιες δυνατότητες σημαντικού κινδύνου, προβλέπεται η διεξαγωγή κοινής εκτίμησης αντικτύπου. Η εκτίμηση αντικτύπου πρέπει κατ' ελάχιστον να περιέχει περιγραφή των πράξεων και σκοπών της επεξεργασίας, εκτίμηση της αναγκαιότητας των πράξεων επεξεργασίας σε σχέση με τους σκοπούς στους οποίους αυτή αποβλέπει, εκτίμηση των κινδύνων και πρόβλεψη των αναγκαίων μέτρων, εγγυήσεων και διασφαλίσεων για την εξασφάλιση της προστασίας των δεδομένων.

Άρθρο 66

Συνεργασία με την Αρχή

(άρθρο 26 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 66 ενσωματώνεται το άρθρο 26 της Οδηγίας και προβλέπεται η υποχρέωση του υπεύθυνου επεξεργασίας και του εκτελούντος επεξεργασία να συνεργάζονται με την Αρχή.

Άρθρο 67

Προηγούμενη διαβούλευση με την Αρχή

(Άρθρο 28 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 67 ενσωματώνεται το άρθρο 28 της Οδηγίας και προβλέπονται οι περιπτώσεις, στις οποίες εισάγεται ως υποχρέωση η προηγούμενη διαβούλευση με την Αρχή. Η παράγραφος 2 προβλέπει ρητά την υποχρέωση διαβούλευσης με την Αρχή κατά την εκπόνηση σχεδίων νόμου ή κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση νόμου, τα οποία αφορούν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις κατά το άρθρο 43 αρμόδιες αρχές ή συνδέονται με αυτήν. Στην παράγραφο 3 προβλέπεται η δυνατότητα κατάρτισης καταλόγου πράξεων επεξεργασίας για τις οποίες προηγείται

υποχρεωτικά διαβούλευση με την Αρχή, ενώ στην παράγραφο 4 απαριθμούνται τα στοιχεία που τίθενται στη διάθεση της Αρχής από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, προκειμένου να εκτιμήσει η Αρχή τη νομιμότητα της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 68

Αρχεία των δραστηριοτήτων επεξεργασίας

(άρθρο 24 της Οδηγίας)

Το άρθρο 68 ενσωματώνει το άρθρο 24 της Οδηγίας και προβλέπει την υποχρέωση τήρησης αρχείων δραστηριοτήτων επεξεργασίας από υπεύθυνο επεξεργασίας και εκτελούντα την επεξεργασία. Η τήρηση των αρχείων αυτών, το περιεχόμενο των οποίων ρυθμίζεται αναλυτικά, συνιστά στοιχείο ελεγχιμότητας της επεξεργασίας και έκφραση της υποχρέωσης λογοδοσίας του υπεύθυνου επεξεργασίας και του εκτελούντος την επεξεργασία.

Άρθρο 69

Προστασία δεδομένων από τον σχεδιασμό και εξ ορισμού

(άρθρο 20 της Οδηγίας)

Το άρθρο 69 ενσωματώνει το άρθρο 20 της Οδηγίας και αναφέρεται στην υποχρέωση του υπεύθυνου επεξεργασίας να διασφαλίζει, με κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, την υιοθέτηση των αρχών προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (παράγραφος 1). Ρητά εισάγεται, επίσης, η υποχρέωση του υπεύθυνου επεξεργασίας να διασφαλίζει ότι υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο εκείνα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι απαραίτητα για τον εκάστοτε σκοπό της επεξεργασίας (παράγραφος 2).

Άρθρο 70

Διάκριση μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών υποκειμένων των δεδομένων

(άρθρο 6 της Οδηγίας)

Το άρθρο 70 ενσωματώνει το άρθρο 6 της Οδηγίας και επιτάσσει, κατ' εφαρμογή της αρχής της ακρίβειας, τη διάκριση μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών υποκειμένων των δεδομένων, ώστε να αποφευχθούν λάθη, αλλά και ο στιγματισμός προσώπων λόγω πιθανών ασαφειών ως προς την ιδιότητα με την οποία εμπλέκονται, λ.χ. στην επεξεργασία για τη διακρίβωση ενός ποινικού αδικήματος. Σε κάθε περίπτωση η κατηγοριοποίηση αυτή και η αντίστοιχη επεξεργασία λαμβάνει υπόψη το τεκμήριο της αθωότητας, όπως κατοχυρώνεται από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και Ελευθεριών της ΕΕ και από την ΕΣΔΑ, όπως αυτό ερμηνεύεται από τη νομολογία του ΔΕΕ και του ΕΔΔΑ.

Άρθρο 71

Διάκριση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και επαλήθευση της ταυτότητάς τους

(άρθρο 7 της Οδηγίας)

Την αρχή της ακρίβειας και την προστασία των δικαιωμάτων των προσώπων υπηρετεί και η ρύθμιση του άρθρου 71 που αφορά τη διάκριση μεταξύ των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την επαλήθευση της ποιότητας αυτών και ενσωματώνει το άρθρο 7 της Οδηγίας. Η αρχή της ακρίβειας των δεδομένων εφαρμόζεται με γνώμονα τη φύση και τον σκοπό της εκάστοτε επεξεργασίας.

Άρθρο 72

Διαδικασία διαβίβασης

(άρθρο 9 της Οδηγίας)

Σε αντιστοιχία προς το άρθρο 9 της Οδηγίας, το άρθρο 71 ρυθμίζει την περίπτωση των διαβιβάσεων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς του άρθρου 43.

Άρθρο 73

Διόρθωση και διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και περιορισμός της επεξεργασίας

(άρθρο 5 της Οδηγίας)

Το άρθρο 73 ενσωματώνει το άρθρο 5 της Οδηγίας, ρυθμίζοντας την υποχρέωση διόρθωσης ανακριβών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (παράγραφος 1) καθώς επίσης και την χωρίς καθυστέρηση διαγραφή τους, όταν πρόκειται για παράνομη επεξεργασία, όταν προβλέπεται από νόμο ή όταν η γνώση των δεδομένων δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων του υπεύθυνου επεξεργασίας (παράγραφος 2). Σε συνάρτηση προς την αρχή της περιορισμένης χρονικής διάρκειας διατήρησης των δεδομένων, το άρθρο αυτό, επιφυλασσομένων των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας, υποχρεώνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας να προβλέψει κατάλληλες προθεσμίες για την αποθήκευση ή τη διαγραφή των δεδομένων, ύστερα από την παρέλευση των οποίων ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται σε διαγραφή, καθώς και κατάλληλες προθεσμίες περιοδικής επανεξέτασης της ανάγκης αποθήκευσης των δεδομένων. Ωστόσο, στην παράγραφο 4 θεμελιώνεται η υποχρέωση στα αυτοματοποιημένα συστήματα αρχειοθέτησης ο περιορισμός αντί της διαγραφής των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να είναι ευδιάκριτος με ειδικά τεχνικά μέσα και να μην είναι δυνατή η επεξεργασία για άλλους σκοπούς χωρίς περαιτέρω εξέταση. Επίσης, καθιερώνεται η υποχρέωση ενημέρωσης του αποδέκτη των δεδομένων ότι τα δεδομένα αυτά έχουν διαβιβαστεί παράνομα καθώς και η υποχρέωση του υπεύθυνου επεξεργασίας που έχει διορθώσει ανακριβή δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να κοινοποιεί τη διόρθωση στο φορέα από τον οποίο τα έλαβε. Προκειμένου να αποτρέπεται η αέναη διατήρηση των δεδομένων, που συνεπάγεται σοβαρούς κινδύνους για τα δικαιώματα των προσώπων, απαιτείται η αιτιολόγηση της ανάγκης περαιτέρω διατήρησης, ενώ προβλέπεται και η εμπλοκή του

υπεύθυνου προστασίας δεδομένων στη διαδικασία της σχετικής επανεξέτασης (παράγραφος 4).

Άρθρο 74 Καταχωρίσεις

(άρθρο 25 της Οδηγίας)

Το άρθρο 74 προβλέπει, ενσωματώνοντας το άρθρο 25 της Οδηγίας, την υποχρέωση καταχώρισης των προσδιοριζόμενων πράξεων επεξεργασίας. Οι καταχωρίσεις αυτές εξασφαλίζουν τη διαφάνεια και την ελεγχσιμότητα των πράξεων επεξεργασίας, ενώ σκοπός τους είναι περαιτέρω να διευκολύνουν τη συμμόρφωση προς τις ειδικότερες υποχρεώσεις νομιμότητας, αλλά και τις υποχρεώσεις ασφάλειας της επεξεργασίας. Επίσης, η υποχρέωση διαγραφής καθιστά αναγκαία την πρόβλεψη συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος εντός του οποίου πρέπει να πραγματοποιηθεί η διαγραφή αυτή.

Τμήμα V Διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς

Στο Τμήμα V με τα άρθρα 75-78 που αντιστοιχούν στα άρθρα 35, 37, 38 και 39 της Οδηγίας ρυθμίζονται οι διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις κατά το άρθρο 43 αρμόδιες αρχές σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς και για τους αναφερόμενους στο άρθρο 43 σκοπούς.

Άρθρο 75

Γενικές αρχές που διέπουν τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

(άρθρο 35 της Οδηγίας)

Το άρθρο 75 ενσωματώνει το άρθρο 35 της Οδηγίας, θέτει τις γενικές αρχές και ορίζει τις νόμιμες βάσεις τέτοιων διαβιβάσεων. Αξιοσημείωτη είναι η επιταγή να εφαρμόζονται οι ρυθμίσεις κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν υπονομεύεται το επίπεδο προστασίας των φυσικών προσώπων που διασφαλίζει η Οδηγία, όπως ενσωματώνεται στην εθνική νομοθεσία με το παρόν Κεφάλαιο. Συνεπεία αυτού, με την παράγραφο 2 προβλέπεται ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν επιτρέπεται, παρά την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ως προς την επάρκεια, να προβεί στη διαβίβαση, εάν κρίνεται ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να διασφαλισθεί ότι θα γίνει κατάλληλη και αναλογική μεταχείριση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τα θεμελιώδη δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων δεν είναι επαρκώς διασφαλισμένα στο πεδίο αρμοδιότητας του παραλήπτη των δεδομένων ή εάν μια διαβίβαση ενδέχεται να συγκρούεται με υπέρτερα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων π.χ. θα πρέπει να συνεκτιμήσει εάν τα δεδομένα ενδέχεται να υποστούν επεξεργασία για άλλους σκοπούς εκτός των σκοπών της διαβίβασης, καθώς επίσης να λάβει υπόψη ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν θα χρησιμοποιηθούν για να ζητηθεί θανατική ποινή, να εκδοθεί ή να εκτελεστεί τέτοια απόφαση επιβολής θανατικής ποινής ή να λάβει χώρα

οποιαδήποτε μορφή βάνουσης και απάνθρωπης μεταχείρισης (βλ. αιτιολογική σκέψη 71 της Οδηγίας).

Άρθρο 76

Διαβιβάσεις που υπόκεινται σε κατάλληλες εγγυήσεις
(άρθρο 37 της Οδηγίας)

Το άρθρο 76 ενσωματώνει το άρθρο 37 και αφορά στις διαβιβάσεις που μπορούν να λάβουν χώρα χωρίς απόφαση επάρκειας, αλλά επί τη βάσει κατάλληλων εγγυήσεων. Οι εγγυήσεις αυτές πρέπει να έχουν τον χαρακτήρα μιας νομικά δεσμευτικής πράξης (όπως λ.χ. νομικά δεσμευτικές διμερείς συμφωνίες που έχουν συναφθεί από τα κράτη μέλη, έχουν ενσωματωθεί στην έννομη τάξη τους, συμφωνίες συνεργασίας που έχουν συναφθεί μεταξύ της Eurorol ή της Eurojust και τρίτων χωρών, οι οποίες επιτρέπουν την ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα).

Άρθρο-77

Παρεκκλίσεις για ειδικές καταστάσεις
(άρθρο 38 της Οδηγίας)

Το άρθρο 77 ενσωματώνει το άρθρο 38 της Οδηγίας και ρυθμίζει τις περιπτώσεις διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ελλείψει απόφασης περί επάρκειας. Η παράγραφος 1 προβλέπει τους σκοπούς για τους οποίους μία τέτοια διαβίβαση επιτρέπεται να γίνει κατά παρέκκλιση και εφόσον κριθεί αναγκαία και υπό την αίρεση ότι η διαβιβάζουσα αρμόδια αρχή δεν κρίνει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα και τα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υπερισχύουν του δημοσίου συμφέροντος για τη διαβίβαση.

Άρθρο 78

Διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς αποδέκτες εγκατεστημένους σε τρίτες χώρες
(άρθρο 39 της Οδηγίας)

Το άρθρο 78 ενσωματώνει το άρθρο 39 της Οδηγίας και ρυθμίζει τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς αποδέκτες εγκατεστημένους σε τρίτες χώρες. Μία τέτοια διαβίβαση έχει μεμονωμένο και όλως εξαιρετικό χαρακτήρα και υπόκειται στις σωρευτικά προβλεπόμενες προϋποθέσεις και όρους της παραγράφου 1. Τα δικαιώματα των προσώπων προστατεύονται μέσω των διασφαλίσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 έως και 5.

Τμήμα VI
Συνεργασία μεταξύ εποπτικών αρχών

Άρθρο 79

Αμοιβαία συνδρομή

(άρθρο 50 της Οδηγίας)

Το άρθρο 79 ενσωματώνει το άρθρο 50 της Οδηγίας, προβλέποντας την υποχρέωση παροχής συνδρομής από μέρους της Αρχής προς τις εποπτικές αρχές άλλων κρατών- μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους, προκειμένου να διασφαλίζεται η συνεκτική εφαρμογή και επιβολή των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος Κεφαλαίου.

Τμήμα VII

Ευθύνη και Κυρώσεις

Με το Τμήμα VII ρυθμίζεται η ευθύνη και οι κυρώσεις κατά υπεύθυνου επεξεργασίας

Άρθρο 80

Αστική ευθύνη του υπεύθυνου επεξεργασίας
(άρθρα 54 και 56 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 80 ενσωματώνονται τα άρθρα 54 και 56 της Οδηγίας και προβλέπεται δικαίωμα αποζημίωσης του προσώπου που έχει υποστεί ζημία (υλική ή άυλη) εξαιτίας αθέμιτης επεξεργασίας από τις αρμόδιες αρχές. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι υπεύθυνος επεξεργασίας για τις ανάγκες τόσο των άρθρων 6 έως και 8, όσο και των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου είναι δημόσια αρχή, προβλέφθηκε η υποχρέωση αποζημίωσης ή χρηματικής ικανοποίησης του προσώπου που έχει υποστεί ζημία εξαιτίας αθέμιτης επεξεργασίας της αρμόδιας αρχής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 ΕισΝΑΚ με τις οποίες ρυθμίζεται ειδικότερα η αστική ευθύνη του ελληνικού δημοσίου.

Άρθρο 81

Ποινικές κυρώσεις
(άρθρα 54 και 57 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 81 ενσωματώνονται τα άρθρα 54 και 57 της Οδηγίας και προβλέπεται η επιβολή ποινικών κυρώσεων, σύμφωνα και με τα οριζόμενα στο άρθρο 38 του παρόντος.

Άρθρο 82

Διοικητικές κυρώσεις

(άρθρα 54 και 57 της Οδηγίας)

Με το άρθρο 82 ενσωματώνονται τα άρθρα 54 και 57 της Οδηγίας και θεσπίζεται σύστημα διοικητικών κυρώσεων που η Αρχή μπορεί να επιβάλει σε βάρος αρμοδίων αρχών για παραβάσεις των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από το Κεφάλαιο Α΄ και από διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, με την επιφύλαξη πάντοτε των εξουσιών ελέγχου της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος. Ο προσδιορισμός των διοικητικών αυτών κυρώσεων βασίστηκε στα κριτήρια της αποτελεσματικότητας, της αναλογικότητας και της αποτρεπτικότητας. Με την παράγραφο 1 προβλέπεται ότι οι διοικητικές αυτές κυρώσεις επιβάλλονται με ειδικώς αιτιολογημένη απόφαση της Αρχής, μετά από προηγούμενη κλήση για παροχή εξηγήσεων των ενδιαφερομένων για συγκεκριμένες παραβάσεις άρθρων του Κεφαλαίου Α΄ και διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου, ενώ με την παράγραφο 2 ορίζονται τα κριτήρια και οι περιστάσεις που λαμβάνονται υπόψη για την επιβολή της διοικητικής κύρωσης, και του ύψους της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Τελικές και μεταβατικές διατάξεις

Το Κεφάλαιο Ε΄ (άρθρα 83- 86) περιέχει μεταβατικές και τελικές ρυθμίσεις, ενόψει και της κατάργησης του ν. 2472/1997 και θέσης σε ισχύ των νέων διατάξεων.

Άρθρο 83

Μεταβατικές διατάξεις

Με την παράγραφο 1 τίθεται η ειδικότερη πρόβλεψη, σύμφωνα με την οποία «όπου γίνεται αναφορά στον ν. 2472/1997, αυτή να νοείται ως αναφορά στις οικείες διατάξεις του ΓΚΠΔ και του παρόντος». Προβλέφθηκε περαιτέρω ότι διατηρούνται σε ισχύ οι οδηγίες και κανονιστικές πράξεις που έχει εκδώσει η Αρχή, εφόσον δεν προσκρούουν στον ΓΚΠΔ και στις ρυθμίσεις του παρόντος (παράγραφος 2).

Άρθρο 84

Καταργούμενες διατάξεις

Ο ν. 2472/1997 καταργείται, εντούτοις κρίθηκε σκόπιμο να διατηρηθούν σε ισχύ ορισμένες από τις διατάξεις του, όπως αυτές παρατίθενται στο προτεινόμενο άρθρο. Επισημαίνεται τέλος, ότι τα άρθρα 21 έως και 29 του π.δ. 28/2015 «Κωδικοποίηση διατάξεων για την πρόσβαση σε δημόσια έγγραφα και στοιχεία» (Α΄34) με τα οποία κωδικοποιούνται καταργηθείσες σύμφωνα με το προτεινόμενο άρθρο διατάξεις του ν. 2472/1997, υπό την

επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2472/1997, οι οποίες ρητώς με το προτεινόμενο άρθρο διατηρούνται σε ισχύ, θεωρούνται επίσης ότι έχουν καταργηθεί.

Άρθρο 85

Ισχύς διεθνών ή διμερών διεθνών συμφωνιών

Με το άρθρο 85 προβλέφθηκε ρητώς ότι διεθνείς ή διμερείς διεθνείς συμφωνίες που αφορούν στη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς στο πεδίο της δικαστικής συνεργασίας για ποινικές υποθέσεις ή υποθέσεις αστυνομικής συνεργασίας πριν από την 6.5.2016 και οι οποίες είναι συμβατές προς το εφαρμοστέο πριν από την ημερομηνία αυτή ενωσιακό δίκαιο εξακολουθούν να ισχύουν έως ότου τροποποιηθούν, αντικατασταθούν ή ανακληθούν.

Άρθρο 86

Έναρξη ισχύος

Ορίζεται ότι η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 22 Αυγούστου 2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Χρ. Σταϊκούρας

Κων. Τσιάρας

ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

1. Καταργούνται οι ακόλουθες διατάξεις:

Με το άρθρο 84 του νομοσχεδίου καταργείται ο ν. 2472/1997 «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» (Α' 50), εκτός των άρθρων 2, 3, 13, 15, 18, 21, ο οποίος ισχύει ως εξής :

«Άρθρο 1

Αντικείμενο

Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι η θέσπιση των προϋποθέσεων για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς προστασία των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών των φυσικών προσώπων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής.

Άρθρο 4

Χαρακτηριστικά δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει:

α) Να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία εν όψει των σκοπών αυτών.

β) Να είναι συναφή, πρόσφορα και όχι περισσότερα από όσα κάθε φορά απαιτείται εν όψει των σκοπών της επεξεργασίας.

γ) Να είναι ακριβή και, εφόσον χρειάζεται, να υποβάλλονται σε ενημέρωση.

δ) Να διατηρούνται σε μορφή που να επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υποκειμένων τους μόνο κατά τη διάρκεια της περιόδου που απαιτείται, κατά την κρίση της Αρχής, για την πραγματοποίηση των σκοπών της συλλογής τους και της επεξεργασίας τους. Μετά την παρέλευση της περιόδου αυτής, η Αρχή μπορεί, με αιτιολογημένη απόφασή της, να επιτρέψει τη διατήρηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για ιστορικούς, επιστημονικούς ή στατιστικούς σκοπούς, εφόσον κρίνει ότι δεν θίγονται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση τα δικαιώματα των υποκειμένων τους ή και τρίτων.

2. Η τήρηση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου βαρύνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας. Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν συλλεχθεί ή υφίστανται επεξεργασία κατά παράβαση της προηγούμενης παραγράφου, καταστρέφονται με ευθύνη του υπεύθυνου επεξεργασίας.

Η Αρχή, εάν εξακριβώσει αυτεπαγγέλτως ή μετά από σχετική καταγγελία παράβαση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, επιβάλλει τη διακοπή της συλλογής ή της επεξεργασίας και την καταστροφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έχουν ήδη συλλεγεί ή τύχει επεξεργασίας.

Άρθρο 5

Προϋποθέσεις επεξεργασίας

1. Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεσή του.
2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η επεξεργασία και χωρίς τη συγκατάθεση, όταν:
 - α) Η επεξεργασία είναι αναγκαία για την εκτέλεση σύμβασης, στην οποία συμβαλλόμενο μέρος είναι υποκείμενο δεδομένων ή για τη λήψη μέτρων κατόπιν αιτήσεως του υποκειμένου κατά το προσυμβατικό στάδιο.
 - β) Η επεξεργασία είναι αναγκαία για την εκπλήρωση υποχρέωσης του υπεύθυνου επεξεργασίας, η οποία επιβάλλεται από το νόμο.
 - γ) Η επεξεργασία είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη ζωτικού συμφέροντος του υποκειμένου, εάν αυτό τελεί σε φυσική ή νομική αδυναμία να δώσει τη συγκατάθεσή του.
 - δ) Η επεξεργασία είναι αναγκαία για την εκτέλεση έργου δημόσιου συμφέροντος ή έργου που εμπίπτει στην άσκηση δημόσιας εξουσίας και εκτελείται από δημόσια αρχή ή έχει ανατεθεί από αυτή είτε στον υπεύθυνο επεξεργασίας είτε σε τρίτο, στον οποίο γνωστοποιούνται τα δεδομένα.
 - ε) Η επεξεργασία είναι απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του έννομου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα και υπό τον όρο ότι τούτο υπερέρχει προφανώς των δικαιωμάτων και συμφερόντων των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα και δεν θίγονται οι θεμελιώδεις ελευθερίες αυτών.
3. Η Αρχή μπορεί να εκδίδει ειδικούς κανόνες επεξεργασίας για τις πλέον συνήθεις κατηγορίες επεξεργασιών και αρχείων, οι οποίες προφανώς δεν θίγουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα. Οι κατηγορίες αυτές προσδιορίζονται με κανονισμούς που καταρτίζει η Αρχή και κυρώνονται με προεδρικά διατάγματα, τα οποία εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Άρθρο 6

Γνωστοποίηση

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να γνωστοποιήσει εγγράφως στην Αρχή τη σύσταση και λειτουργία αρχείου ή την έναρξη της επεξεργασίας.
2. Με τη Γνωστοποίηση της προηγούμενης παραγράφου ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει απαραίτητως να δηλώνει:
 - α) Το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία ή τον τίτλο του και τη διεύθυνσή του. [Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια ή σε τόπο όπου εφαρμόζεται το ελληνικό δίκαιο, θα πρέπει επιπροσθέτως να δηλώνεται το ονοματεπώνυμο ή η επωνυμία ή ο τίτλος και η διεύθυνση του εκπροσώπου του στην Ελλάδα.
 - β) Τη διεύθυνση όπου είναι εγκατεστημένο το αρχείο ή ο κύριος εξοπλισμός που υποστηρίζει την επεξεργασία.
 - γ) Την περιγραφή του σκοπού της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται ή πρόκειται να περιληφθούν στο αρχείο.

δ) Το είδος των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υφίστανται ή πρόκειται να υποστούν επεξεργασία ή περιέχονται ή πρόκειται να περιληφθούν στο αρχείο.

ε) Το χρονικό διάστημα για το οποίο προτίθεται να εκτελεί την επεξεργασία ή να διατηρήσει το αρχείο.

στ) Τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών στους οποίους ανακοινώνει ή ενδέχεται να ανακοινώνει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

ζ) Τις ενδεχόμενες διαβιβάσεις και το σκοπό της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες.

η) Τα βασικά χαρακτηριστικά του συστήματος και των μέτρων ασφαλείας του αρχείου ή της επεξεργασίας.

(θ Στην περίπτωση που η επεξεργασία ή το αρχείο εμπίπτει σε μία από τις κατηγορίες για τις οποίες η Αρχή έχει εκδώσει ειδικούς κανόνες επεξεργασίας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας καταθέτει στην Αρχή δήλωση με την οποία βεβαιώνει ότι η επεξεργασία θα διεξάγεται ή το αρχείο θα τηρείται σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες που έχει θεσπίσει η Αρχή, η οποία προσδιορίζει ειδικότερα τον τύπο και το περιεχόμενο της δήλωσης).

3. Τα στοιχεία της προηγούμενης παραγράφου καταχωρίζονται στο Μητρώο Αρχείων και Επεξεργασιών που τηρεί η Αρχή.

4. Κάθε μεταβολή των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πρέπει να γνωστοποιείται εγγράφως και χωρίς καθυστέρηση από τον υπεύθυνο στην Αρχή.

Άρθρο 7

Επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων

1. Απαγορεύεται η συλλογή και η Επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων.

2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η συλλογή και η επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων, καθώς και η ίδρυση και λειτουργία σχετικού αρχείου, ύστερα από άδεια της Αρχής, όταν συντρέχουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Το υποκείμενο έδωσε τη γραπτή συγκατάθεσή του, εκτός εάν η συγκατάθεση έχει αποσπασθεί με τρόπο που αντίκειται στο νόμο ή τα χρηστά ήθη ή νόμος ορίζει ότι η συγκατάθεση δεν αίρει την απαγόρευση.

β) Η επεξεργασία είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη ζωτικού συμφέροντος του υποκειμένου ή προβλεπομένου από το νόμο συμφέροντος τρίτου, εάν το υποκείμενο τελεί σε φυσική ή νομική αδυναμία να δώσει τη συγκατάθεσή του."

γ) Η επεξεργασία αφορά δεδομένα που δημοσιοποιεί το ίδιο το υποκείμενο ή είναι αναγκαία για την αναγνώριση, άσκηση ή υπεράσπιση δικαιώματος ενώπιον δικαστηρίου ή πειθαρχικού οργάνου.

δ) Η επεξεργασία αφορά θέματα υγείας και εκτελείται από πρόσωπο που ασχολείται κατ' επάγγελμα με την παροχή υπηρεσιών υγείας και υπόκειται σε καθήκον εχεμύθειας ή σε συναφείς κώδικες δεοντολογίας, υπό τον όρο ότι η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την ιατρική πρόληψη, διάγνωση, περίθαλψη ή τη διαχείριση υπηρεσιών υγείας.

ε) Η επεξεργασία εκτελείται από Δημόσια Αρχή και είναι αναγκαία είτε αα) για λόγους εθνικής ασφάλειας είτε ββ) για την εξυπηρέτηση των αναγκών εγκληματολογικής ή σωφρονιστικής πολιτικής και αφορά τη διακρίβωση εγκλημάτων, ποινικές καταδίκες ή μέτρα ασφαλείας είτε γγ) για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας, είτε δδ) για την άσκηση δημόσιου φορολογικού ελέγχου ή δημόσιου ελέγχου κοινωνικών παροχών.

στ) Η επεξεργασία πραγματοποιείται για ερευνητικούς και επιστημονικούς αποκλειστικά σκοπούς και υπό τον όρο ότι τηρείται η ανωνυμία και λαμβάνονται όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων των προσώπων στα οποία αναφέρονται.

ζ) Η επεξεργασία αφορά δεδομένα δημοσίων προσώπων, εφόσον αυτά συνδέονται με την άσκηση δημοσίου λειτουργήματος ή τη διαχείριση συμφερόντων τρίτων, και πραγματοποιείται αποκλειστικά για την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος. Η άδεια της αρχής χορηγείται μόνο εφόσον η επεξεργασία είναι απολύτως αναγκαία για την εξασφάλιση του δικαιώματος πληροφόρησης επί θεμάτων δημοσίου ενδιαφέροντος καθώς και στο πλαίσιο καλλιτεχνικής έκφρασης και εφόσον δεν παραβιάζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

3. Η Αρχή χορηγεί άδεια συλλογής και επεξεργασίας ευαίσθητων δεδομένων, καθώς και άδεια ιδρύσεως και λειτουργίας σχετικού αρχείου, ύστερα από αίτηση του υπεύθυνου επεξεργασίας. Εφόσον η Αρχή διαπιστώσει ότι πραγματοποιείται επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων, η γνωστοποίηση αρχείου, σύμφωνα με το άρθρο 6 του παρόντος νόμου, επέχει θέση αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας. Η Αρχή μπορεί να επιβάλλει όρους και προϋποθέσεις για την αποτελεσματικότερη προστασία του δικαιώματος ιδιωτικής ζωής των υποκειμένων ή τρίτων.

4. Η άδεια εκδίδεται για ορισμένο χρόνο, ανάλογα με το σκοπό της επεξεργασίας. Μπορεί να ανανεωθεί ύστερα από αίτηση του υπεύθυνου επεξεργασίας.

5. Η άδεια περιέχει απαραίτητως :

α) Το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία ή τον τίτλο, καθώς και τη διεύθυνση του υπεύθυνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του.

β) Τη διεύθυνση όπου είναι εγκατεστημένο το αρχείο.

γ) Το είδος των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που επιτρέπεται να περιληφθούν στο αρχείο.

δ) Το χρονικό διάστημα για το οποίο χορηγείται η άδεια.

ε) Τους τυχόν όρους και προϋποθέσεις που έχει επιβάλει η Αρχή για την ίδρυση και λειτουργία του αρχείου. στ) Την υποχρέωση γνωστοποίησής του ή των αποδεκτών ευθύς ως εξατομικευθούν.

6. Αντίγραφο της άδειας καταχωρίζεται στο Μητρώο Αδειών που διατηρεί η Αρχή.

7. Κάθε μεταβολή των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 5 γνωστοποιείται χωρίς καθυστέρηση στην Αρχή. Κάθε άλλη μεταβολή, πλην της διεύθυνσης του υπευθύνου ή του εκπροσώπου του, συνεπάγεται την έκδοση νέας άδειας, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις.

Άρθρο 7Α

Απαλλαγή υποχρέωσης Γνωστοποίησης και λήψης άδειας

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας απαλλάσσεται από την υποχρέωση Γνωστοποίησης του άρθρου 6 και από την υποχρέωση λήψης άδειας του άρθρου 7 του παρόντος νόμου στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Όταν η επεξεργασία πραγματοποιείται αποκλειστικά για σκοπούς που συνδέονται άμεσα με σχέση εργασίας ή έργου ή με παροχή υπηρεσιών στο δημόσιο τομέα και είναι αναγκαία για την εκπλήρωση υποχρέωσης που επιβάλλει ο νόμος ή για την εκτέλεση των υποχρεώσεων από τις παραπάνω σχέσεις και το υποκείμενο έχει προηγουμένως ενημερωθεί.

β) Όταν η επεξεργασία αφορά πελάτες ή προμηθευτές, εφόσον τα δεδομένα δεν διαβιβάζονται ούτε κοινοποιούνται σε τρίτους. Για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης τα δικαστήρια και οι δημόσιες αρχές δεν λογίζονται ως τρίτοι, εφόσον τη διαβίβαση ή κοινοποίηση επιβάλλει νόμος ή δικαστική απόφαση. Δεν απαλλάσσονται από την υποχρέωση Γνωστοποίησης οι ασφαλιστικές εταιρίες για όλους τους κλάδους ασφάλισης, οι φαρμακευτικές εταιρίες, οι εταιρίες εμπορίας πληροφοριών και τα χρηματοπιστωτικά νομικά πρόσωπα, όπως οι τράπεζες και οι εταιρίες έκδοσης πιστωτικών καρτών.

γ) Όταν η επεξεργασία γίνεται από σωματεία, εταιρείες, ενώσεις προσώπων και πολιτικά κόμματα και αφορά δεδομένα των μελών ή εταιρειών τους, εφόσον αυτοί έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους και τα δεδομένα δεν διαβιβάζονται ούτε κοινοποιούνται σε τρίτους. Δεν λογίζονται τρίτοι τα μέλη ή εταίροι, εφόσον η διαβίβαση γίνεται προς αυτούς για τους σκοπούς των ως άνω νομικών προσώπων ή ενώσεων, ούτε τα δικαστήρια και οι δημόσιες αρχές, εφόσον τη διαβίβαση επιβάλλει νόμος ή δικαστική απόφαση.

δ) Όταν η επεξεργασία αφορά δεδομένα υγείας και γίνεται από ιατρούς ή άλλα πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες υγείας, εφόσον ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεσμεύεται από το ιατρικό απόρρητο ή άλλο απόρρητο που προβλέπει νόμος ή κώδικας δεοντολογίας, και τα δεδομένα δεν διαβιβάζονται ούτε κοινοποιούνται σε τρίτους." Για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης τα δικαστήρια και οι δημόσιες αρχές δεν λογίζονται ως τρίτοι, εφόσον τη διαβίβαση ή κοινοποίηση επιβάλλει νόμος ή δικαστική απόφαση. Δεν εμπίπτουν στην απαλλαγή της παρούσας διάταξης τα νομικά πρόσωπα ή οργανισμοί που παρέχουν υπηρεσίες υγείας, όπως κλινικές, νοσοκομεία, κέντρα υγείας, κέντρα αποθεραπείας και αποτοξίνωσης, ασφαλιστικά ταμεία και ασφαλιστικές εταιρίες, καθώς και οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όταν η επεξεργασία διεξάγεται στο πλαίσιο προγραμμάτων τηλεϊατρικής ή παροχής ιατρικών υπηρεσιών μέσω δικτύου.

ε) Όταν η επεξεργασία γίνεται από δικηγόρους, συμβολαιογράφους, άμισθους υποθηκοφύλακες και δικαστικούς επιμελητές ή εταιρείες των προσώπων αυτών και αφορά στην παροχή νομικών υπηρεσιών προς πελάτες τους, εφόσον ο υπεύθυνος επεξεργασίας και τα μέλη των εταιρειών δεσμεύονται από υποχρέωση απορρήτου που προβλέπει νόμος, και τα δεδομένα δεν διαβιβάζονται ούτε κοινοποιούνται σε τρίτους, εκτός από τις περιπτώσεις που αυτό είναι αναγκαίο και συνδέεται άμεσα με την εκπλήρωση εντολής του πελάτη." στ) Όταν η επεξεργασία γίνεται από δικαστικές αρχές ή υπηρεσίες εκτός από τις λοιπές αρχές του εδαφίου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 3

στο πλαίσιο απονομής της δικαιοσύνης ή για την εξυπηρέτηση των αναγκών της λειτουργίας τους.

Το αυτό ισχύει και για το Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του που επιβάλλει ο νόμος».

2. Σε όλες τις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας υπόκειται σε όλες τις υποχρεώσεις που προβλέπει ο παρών νόμος και υποχρεούται να συμμορφώνεται με ειδικούς κανόνες επεξεργασίας που η Αρχή εκδίδει σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 8

Διασύνδεση αρχείων

1. Διασύνδεση αρχείων επιτρέπεται μόνον υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Κάθε διασύνδεση γνωστοποιείται στην Αρχή με δήλωση την οποία υποβάλλουν από κοινού οι υπεύθυνοι επεξεργασίας ή ο υπεύθυνος επεξεργασίας, που διασυνδέει δύο ή περισσότερα αρχεία που εξυπηρετούν διαφορετικούς σκοπούς.
3. Εάν ένα τουλάχιστον από τα αρχεία που πρόκειται να διασυνδεθούν περιέχει ευαίσθητα δεδομένα ή εάν η διασύνδεση έχει ως συνέπεια την αποκάλυψη ευαίσθητων δεδομένων ή εάν για την πραγματοποίηση της διασύνδεσης πρόκειται να γίνει χρήση ενιαίου κωδικού αριθμού, η διασύνδεση επιτρέπεται μόνο με προηγούμενη άδεια της Αρχής (άδεια διασύνδεσης).
4. Η άδεια διασύνδεσης της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται ύστερα από ακρόαση των υπεύθυνων επεξεργασίας των αρχείων και περιέχει απαραίτητα:
 - α) Το σκοπό για τον οποίο η διασύνδεση θεωρείται αναγκαία.
 - β) Το είδος των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορά η διασύνδεση.
 - γ) Τα χρονικά διαστήματα για τα οποία επιτρέπεται η διασύνδεση.
 - δ) Τους τυχόν όρους και προϋποθέσεις για την αποτελεσματικότερη προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών και ιδίως του δικαιώματος ιδιωτικής ζωής των υποκειμένων
5. Η άδεια διασύνδεσης μπορεί να ανανεωθεί ύστερα από αίτηση των υπεύθυνων επεξεργασίας.
6. Οι δηλώσεις της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, καθώς και αντίγραφα των αδειών διασύνδεσης καταχωρίζονται στο Μητρώο Διασυνδέσεων που τηρεί η Αρχή.

Άρθρο 9

Διασυνοριακή ροή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

"1. Η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι ελεύθερη:

α) προς χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) προς χώρα μη μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά από άδεια της Αρχής που παρέχεται εάν κρίνει ότι η εν λόγω χώρα εξασφαλίζει ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας. Προς τούτο, λαμβάνει υπόψη ιδίως τη φύση των δεδομένων, τους σκοπούς και τη διάρκεια της επεξεργασίας, τους σχετικούς γενικούς και ειδικούς κανόνες δικαίου, τους κώδικες δεοντολογίας, τα μέτρα ασφαλείας για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το επίπεδο προστασίας των χωρών προέλευσης, διέλευσης και τελικού προορισμού των δεδομένων. Δεν απαιτείται άδεια της Αρχής εφόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει αποφανθεί, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παρ. 2 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995, ότι η χώρα αυτή εξασφαλίζει ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας, κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 25 της ανωτέρω Οδηγίας.

2. Η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς χώρα που δεν ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η οποία δεν εξασφαλίζει ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας, επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, με άδεια της Αρχής, εφόσον συντρέχει μία ή περισσότερες από τις κατωτέρω προϋποθέσεις:

α) Το υποκείμενο των δεδομένων έδωσε τη συγκατάθεσή του για τη διαβίβαση, εκτός εάν η συγκατάθεση έχει αποσπασθεί με τρόπο που να αντίκειται στο νόμο ή τα χρηστά ήθη.

β) Η διαβίβαση είναι απαραίτητη: i) για τη διασφάλιση ζωτικού συμφέροντος του υποκειμένου των δεδομένων, εφόσον αυτό τελεί σε φυσική ή νομική αδυναμία να δώσει τη συγκατάθεσή του, ή "ii). για τη συνομολόγηση και εκτέλεση σύμβασης μεταξύ αυτού και του υπευθύνου επεξεργασίας ή μεταξύ του υπευθύνου επεξεργασίας και τρίτου προς το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων".

γ) Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση εξαιρετικής ανάγκης και τη διαφύλαξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος, ιδίως για την εκτέλεση συμβάσεων συνεργασίας με δημόσιες Αρχές της άλλης χώρας, εφόσον ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει επαρκείς εγγυήσεις για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των θεμελιωδών ελευθεριών και την άσκηση των σχετικών δικαιωμάτων.

δ) Η διαβίβαση είναι αναγκαία για την αναγνώριση, άσκηση ή υπεράσπιση δικαιώματος ενώπιον του δικαστηρίου.

ε) Η μετάδοση πραγματοποιείται από δημόσιο μητρώο, το οποίο κατά το νόμο προορίζεται για την παροχή πληροφοριών στο κοινό και είναι προσιτό στο κοινό ή σε κάθε πρόσωπο που αποδεικνύει έννομο συμφέρον, εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις για την πρόσβαση στο μητρώο.

στ. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει επαρκείς εγγυήσεις για την προστασία των προσωπικών δεδομένων των υποκειμένων και την άσκηση των σχετικών δικαιωμάτων τους, όταν οι εγγυήσεις προκύπτουν από συμβατικές ρήτρες, σύμφωνες με τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου. Δεν απαιτείται άδεια εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκρινε, κατά το άρθρο 26 παρ. 4 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ, ότι ορισμένες συμβατικές ρήτρες παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις για την προστασία των προσωπικών δεδομένων."

3. Στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων, η Αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις αντίστοιχες Αρχές των άλλων κρατών μελών: α) όταν θεωρεί ότι μία χώρα δεν εξασφαλίζει ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας και β) για τις άδειες που χορηγεί κατ'εφαρμογήν της παραγράφου 2 στοιχείο στ'."

Άρθρο 10

Απόρρητο και ασφάλεια της επεξεργασίας

1. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι απόρρητη. Διεξάγεται αποκλειστικά και μόνο από πρόσωπα που τελούν υπό τον έλεγχο του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία και μόνο κατ' εντολήν του.

2. Για τη διεξαγωγή της επεξεργασίας ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να επιλέγει πρόσωπα με αντίστοιχα επαγγελματικά προσόντα που παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις από πλευράς τεχνικών γνώσεων και προσωπικής ακεραιότητας για την τήρηση του απορρήτου.

3. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να λαμβάνει τα κατάλληλα οργανωτικά και τεχνικά μέτρα για την ασφάλεια των δεδομένων και την προστασία τους από τυχαία ή αθέμιτη καταστροφή, τυχαία απώλεια, αλλοίωση, απαγορευμένη διάδοση ή πρόσβαση και κάθε άλλη μορφή αθέμιτης επεξεργασίας. Αυτά τα μέτρα πρέπει να εξασφαλίζουν επίπεδο ασφάλειας ανάλογο προς τους κινδύνους που συνεπάγεται η επεξεργασία και η φύση των δεδομένων που είναι Αντικείμενο της επεξεργασίας. Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων, η Αρχή παρέχει οδηγίες ή εκδίδει κανονιστικές πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 1ί' για τη ρύθμιση θεμάτων σχετικά με το βαθμό ασφαλείας των δεδομένων και των υπολογιστικών και επικοινωνιακών υποδομών, τα μέτρα ασφαλείας που είναι αναγκαίο να λαμβάνονται για κάθε κατηγορία και επεξεργασία δεδομένων, καθώς και για τη χρήση τεχνολογιών ενίσχυσης της ιδιωτικότητας.

4. Αν η επεξεργασία διεξάγεται για λογαριασμό του υπευθύνου από πρόσωπο μη εξαρτώμενο από αυτόν, η σχετική ανάθεση γίνεται υποχρεωτικά εγγράφως. Η ανάθεση προβλέπει υποχρεωτικά ότι ο ενεργών την επεξεργασία τη διεξάγει μόνο κατ' εντολήν του υπευθύνου και ότι οι λοιπές υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου βαρύνουν αναλόγως και αυτόν.

Άρθρο 11

Δικαίωμα ενημέρωσης

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει, κατά το στάδιο της συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, να ενημερώνει με τρόπο πρόσφορο και σαφή το υποκείμενο για τα εξής τουλάχιστον στοιχεία.

α) την ταυτότητά του και την ταυτότητα του τυχόν εκπροσώπου του,

β) το σκοπό της επεξεργασίας,

γ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων,

δ) την ύπαρξη του δικαιώματος πρόσβασης.

2. Εάν για τη συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ο υπεύθυνος επεξεργασίας ζητεί τη συνδρομή του υποκειμένου, οφείλει να το ενημερώνει ειδικώς και εγγράφως για τα στοιχεία της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και για τα δικαιώματά του, σύμφωνα με το άρθρα 11 έως και 13 του παρόντος νόμου. Με την αυτή ενημέρωση ο υπεύθυνος επεξεργασίας γνωστοποιεί στο υποκείμενο εάν υποχρεούται ή όχι να παράσχει τη συνδρομή του, με βάση ποιές διατάξεις, καθώς και για τις τυχόν συνέπειες της αρνήσεώς του.

3. Εάν τα δεδομένα ανακοινώνονται σε τρίτους, το πριν από υποκείμενο ενημερώνεται για την ανακοίνωση πριν από αυτούς.

4. Με απόφαση της Αρχής μπορεί να αρθεί εν όλω ή εν μέρει η υποχρέωση ενημέρωσης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3, εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα γίνεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Σε επείγουσες περιπτώσεις η άρση της υποχρέωσης ενημέρωσης μπορεί να γίνει με προσωρινή, άμεσα εκτελεστή, απόφαση του Προέδρου, ο οποίος πρέπει να συγκαλέσει το συντομότερο την Αρχή για την έκδοση οριστικής απόφασης επί του θέματος.

5. Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων εκ των άρθρων 12 και 13, η υποχρέωση ενημέρωσης δεν υφίσταται όταν η συλλογή γίνεται αποκλειστικά για δημοσιογραφικούς σκοπούς και αφορά δημόσια πρόσωπα.

6. Ειδικά όταν πρόκειται για αρχεία που τελούν υπό την επεξεργασία του Υπουργείου Οικονομικών ή του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και αφορούν τη μη εκπλήρωση υποχρεώσεων σε σχέση με φόρους, τέλη, δασμούς και ασφαλιστικές εισφορές, εφόσον το αρχείο πρόκειται να δημοσιοποιηθεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος και σε αυτό περιέχονται δεδομένα για περισσότερα από χίλια (1.000) φυσικά πρόσωπα, η ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων, κατά την παράγραφο 3, μπορεί να γίνεται με δημόσιες ανακοινώσεις κοινής λήψης μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης και του διαδικτύου στις οποίες καλούνται τα υποκείμενα των δεδομένων να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους εντός προθεσμίας που τάσσεται με την πρόσκληση η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των οκτώ (8) ημερών από τη δημόσια ανακοίνωση.»

Άρθρο 12

Δικαίωμα πρόσβασης

1. Καθένας έχει δικαίωμα να γνωρίζει εάν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν αποτελούν ή αποτέλεσαν Αντικείμενο επεξεργασίας. Προς τούτο, ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει υποχρέωση να του απαντήσει εγγράφως.

2. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να ζητεί και να λαμβάνει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, χωρίς καθυστέρηση και κατά τρόπο εύληπτο και σαφή, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) Όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, καθώς και την προέλευσή τους.

β) Τους σκοπούς της επεξεργασίας, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών.

γ) Την εξέλιξη της επεξεργασίας για το χρονικά διάστημα από την προηγούμενη ενημέρωση ή πληροφόρησή του.

δ) Τη λογική της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας. Το δικαίωμα πρόσβασης μπορεί να ασκείται από το υποκείμενο των δεδομένων και με τη συνδρομή ειδικού.

ε) κατά περίπτωση, τη διόρθωση, τη διαγραφή ή τη δέσμευση (κλειδώμα) των δεδομένων των οποίων η επεξεργασία δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου, ιδίως λόγω του ελλιπούς ή ανακριβούς χαρακτήρα των δεδομένων, και στ) την κοινοποίηση σε τρίτους, στους οποίους έχουν ανακοινωθεί τα δεδομένα, κάθε διόρθωσης, διαγραφής ή δέσμευσης (κλειδώματος) που διενεργείται σύμφωνα με την περίπτωση ε', εφόσον τούτο δεν είναι αδύνατον ή δεν προϋποθέτει δυσανάλογες προσπάθειες.

3. Το δικαίωμα της προηγούμενης παραγράφου και τα δικαιώματα του άρθρου 13 ασκούνται με την υποβολή της σχετικής αίτησης στον υπεύθυνο της επεξεργασίας και ταυτόχρονη καταβολή χρηματικού ποσού, το ύψος του οποίου, ο τρόπος καταβολής του και κάθε άλλο συναφές ζήτημα ρυθμίζονται με απόφαση της Αρχής.

Το ποσό αυτό επιστρέφεται στον αιτούντα εάν το αίτημα διόρθωσης ή διαγραφής των δεδομένων κριθεί βάσιμο είτε από τον υπεύθυνο της επεξεργασίας είτε από την Αρχή, σε περίπτωση προσφυγής του σε αυτήν.

Ο υπεύθυνος έχει υποχρέωση στην περίπτωση αυτή να χορηγήσει στον αιτούντα, χωρίς καθυστέρηση δωρεάν και σε γλώσσα κατανοητή, αντίγραφο του διορθωμένου μέρους της επεξεργασίας που τον αφορά.

4. Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν απαντήσει εντός δεκαπέντε (15) ημερών ή εάν η απάντησή του δεν είναι ικανοποιητική, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή. Στην περίπτωση κατά την οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας αρνηθεί να ικανοποιήσει το αίτημα του ενδιαφερομένου, κοινοποιεί την απάντησή του στην Αρχή και ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο ότι μπορεί να προσφύγει σε αυτήν.

5. Με απόφαση της Αρχής, ύστερα από αίτηση του υπεύθυνου επεξεργασίας, η υποχρέωση πληροφόρησης, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου, μπορεί να αρθεί, εν όλω ή εν μέρει, εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα γίνεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Στην περίπτωση αυτή ο Πρόεδρος της Αρχής ή ο αναπληρωτής του προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες και έχει ελεύθερη πρόσβαση στο αρχείο.

6. Δεδομένα που αφορούν την υγεία γνωστοποιούνται στο υποκείμενο μέσω ιατρού.

Άρθρο 14

Δικαίωμα προσωρινής δικαστικής προστασίας

1. Καθένας έχει δικαίωμα να ζητήσει από το αρμόδιο κάθε φορά δικαστήριο την άμεση αναστολή ή μη εφαρμογή πράξης ή απόφασης που τον θίγει, την οποία έχει λάβει διοικητική

αρχή ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο αποκλειστικό με αυτοματοποιημένη επεξεργασία στοιχείων, εφόσον η επεξεργασία αυτή αποβλέπει στην αξιολόγηση της προσωπικότητάς του και ιδίως της αποδοτικότητάς του στην εργασία, της οικονομικής φερεγγυότητάς του, της αξιοπιστίας του και της εν γένει συμπεριφοράς του.

2. Το δικαίωμα του παρόντος άρθρου μπορεί να ικανοποιηθεί και όταν δεν συντρέχουν οι λοιπές ουσιαστικές προϋποθέσεις της προσωρινής δικαστικής προστασίας, όπως προβλέπονται κάθε φορά.

Άρθρο 16

Συγκρότηση της Αρχής

1. Η Αρχή συγκροτείται από ένα δικαστικό λειτουργό βαθμού Συμβούλου της Επικρατείας ή αντίστοιχου και άνω, ως Πρόεδρο, και έξι μέλη ως εξής:

α) Έναν καθηγητή ή αναπληρωτή καθηγητή Α.Ε.Ι. σε γνωστικό Αντικείμενο του δικαίου.

β) Έναν καθηγητή ή αναπληρωτή καθηγητή πανεπιστημιακού ή τεχνολογικού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης στο γνωστικό Αντικείμενο της πληροφορικής. γ) Έναν καθηγητή ή αναπληρωτή καθηγητή Α.Ε.Ι.

δ, ε, στ) Τρία πρόσωπα κύρους και εμπειρίας στον τομέα της προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Ο δικαστικός λειτουργός - Πρόεδρος και οι καθηγητές - μέλη μπορεί να είναι εν ενεργεία ή μη. Στα μέλη της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Α.ΠΡΟ.Δ.) επιτρέπεται η άσκηση καθηκόντων μέλους διδακτικού προσωπικού Α.Ε.Ι. με καθεστώς πλήρους ή μερικής απασχόλησης.

4. Ο Πρόεδρος και τα μέλη της Αρχής διορίζονται με θητεία. Η θητεία τους είναι τετραετής και μπορεί να ανανεωθεί μία μόνο φορά. Κανείς δεν μπορεί να υπηρετήσει συνολικά περισσότερο από οκτώ (8) χρόνια.

Η σύνθεση των έξι μελών της Αρχής ανανεώνεται κατά το ήμισυ ανά διετία.

Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος η θητεία των έξι (6) μελών της Αρχής είναι τετραετής. Μετά τη δεύτερη Συγκρότηση της Αρχής γίνεται κλήρωση μεταξύ των έξι τακτικών μελών της, ώστε τρία να έχουν τετραετή θητεία και τρία διετή.

5. Ο Πρόεδρος και τα μέλη της Αρχής διορίζονται ισάριθμους αναπληρωτές, οι οποίοι πρέπει να διαθέτουν τις αυτές ιδιότητες και προσόντα.

Ειδικά οι αναπληρωτές των καθηγητών τακτικών μελών μπορεί να μην έχουν την ίδια ιδιότητα, αλλά πρέπει να είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος και να διαθέτουν επαρκή εμπειρία στον τομέα προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Οι αναπληρωτές του Προέδρου και των μελών μετέχουν στις συνεδριάσεις της Αρχής μόνο σε περίπτωση προσωρινής απουσίας ή κωλύματος του αντίστοιχου τακτικού. Με απόφαση του Ο Πρόεδρος της Αρχής αναθέτει ειδικά καθήκοντα στους αναπληρωτές.

Οπότε οι τελευταίοι μετέχουν στη συνεδρίαση με ψήφο ανεξάρτητα από την παράλληλη παρουσία του τακτικού μέλους.

Η θητεία του κάθε αναπληρωτή είναι ίση με τη θητεία του αντίστοιχου τακτικού.

Άρθρο 17

Κωλύματα - Ασυμβίβαστα μελών της Αρχής

1. Δεν μπορεί να διορισθεί μέλος της Αρχής:

α) Υπουργός, υφυπουργός, γενικός γραμματέας υπουργείου ή αυτοτελούς γενικής γραμματείας και βουλευτής.

β) Διοικητής, διευθυντής, διαχειριστής, μέλος του διοικητικού συμβουλίου ή ασκών διευθυντικό καθήκοντα εν γένει σε επιχείρηση η οποία παράγει, μεταποιεί, διαθέτει ή εμπορεύεται υλικό χρησιμοποιούμενα στην πληροφορική ή τις τηλεπικοινωνίες ή παρέχει υπηρεσίες σχετικές με την πληροφορική, τις τηλεπικοινωνίες ή την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και οι συνδεδόμενοι με σύμβαση έργου με τέτοια επιχείρηση.

2. Εκπίπτει αυτοδικαίως από την ιδιότητα του μέλους της Αρχής όποιος, μετά το διορισμό του:

α) Αποκτά μία από τις ιδιότητες που συνιστούν κώλυμα διορισμού, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.

β) Προβαίνει σε πράξεις ή αναλαμβάνει οποιαδήποτε εργασία ή έργο ή αποκτά άλλη ιδιότητα που, κατά την κρίση της Αρχής, δεν συμβιβάζονται με τα καθήκοντά του ως μέλους της Αρχής.

3. Στη διαπίστωση των ασυμβίβαστων της προηγούμενης παραγράφου προβαίνει η Αρχή, χωρίς συμμετοχή του μέλους της, στο πρόσωπο του οποίου ενδέχεται να συντρέχει το ασυμβίβαστο. Η Αρχή αποφασίζει ύστερα από ακρόαση του εν λόγω μέλους. Τη διαδικασία κινεί είτε ο Πρόεδρος της Αρχής είτε ο Υπουργός Δικαιοσύνης.

4. Απώλεια της ιδιότητας βάσει της οποίας μέλος της Αρχής διορίσθηκε, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 18 του παρόντος νόμου, συνεπάγεται την αυτοδίκαιη έκπτωσή του, αν οφείλεται σε αμετάκλητη πειθαρχική ή ποινική καταδίκη.

Άρθρο 19

Αρμοδιότητες, λειτουργία και αποφάσεις της Αρχής

1. Η Αρχή έχει τις εξής ιδίως αρμοδιότητες:

α) Εκδίδει οδηγίες προς το σκοπό ενιαίας εφαρμογής των ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

β) Καλεί και επικουρεί τα επαγγελματικά σωματεία και τις λοιπές ενώσεις φυσικών ή νομικών προσώπων που διατηρούν στην κατάρτιση κωδίκων δεοντολογίας για την αποτελεσματικότερη προστασία της ιδιωτικής ζωής και των εν γένει δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών των φυσικών προσώπων στον τομέα της δραστηριότητάς τους.

γ) Απευθύνει συστάσεις και υποδείξεις στους υπεύθυνους επεξεργασίας ή τους τυχόν εκπροσώπους τους και δίδει κατά την κρίση της δημοσιότητα σε αυτές.

δ) χορηγεί τις άδειες που προβλέπουν οι διατάξεις του παρόντος νόμου και καθορίζει το ύψος των σχετικών παραβόλων.

ε) Καταγγέλλει τις παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος νόμου στις αρμόδιες διοικητικές και δικαστικές αρχές. στ) Επιβάλλει τις κατά το άρθρο 21 του παρόντος νόμου διοικητικές κυρώσεις. ζ) Αναθέτει σε μέλος ή μέλη της τη διενέργεια διοικητικών εξετάσεων.

η. Ενεργεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας διοικητικούς ελέγχους στο πλαίσιο των οποίων ελέγχονται η τεχνολογική υποδομή και άλλα, αυτοματοποιημένα ή μη, μέσα που υποστηρίζουν την επεξεργασία των δεδομένων. Έχει προς τούτο δικαίωμα προσβάσεως στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και συλλογής κάθε πληροφορίας για τους σκοπούς του

ελέγχου, χωρίς να μπορεί να της αντιταχθεί κανενός είδους απόρρητο. Κατ'εξαίρεση, η Αρχή δεν έχει πρόσβαση στα στοιχεία ταυτότητας συνεργατών που περιέχονται σε αρχεία που τηρούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Τον έλεγχο διενεργεί μέλος ή μέλη της Αρχής ή υπάλληλος του κλάδου των ελεγκτών της Γραμματείας, ειδικά προς τούτο εντεταλμένος από τον Πρόεδρο της Αρχής. Κατά τον έλεγχο αρχείων που τηρούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας, παρίσταται αυτοπροσώπως ο Πρόεδρος της Αρχής.

θ) Γνωμοδοτεί για κάθε ρύθμιση που αφορά την επεξεργασία και προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

ι) Εκδίδει κανονιστικές πράξεις για τη ρύθμιση ειδικών, τεχνικών και λεπτομερειακών θεμάτων, στα οποία αναφέρεται ο παρών νόμος.

ια) Ανακοινώνει στη Βουλή παραβάσεις των ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

ιβ) Συντάσσει κάθε χρόνο έκθεση για την εκτέλεση της αποστολής της κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Στην έκθεση επισημαίνονται και οι τυχόν ενδεικνυόμενες νομοθετικές μεταβολές στον τομέα της προστασίας του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η έκθεση υποβάλλεται από τον Πρόεδρο της Αρχής στον Πρόεδρο της Βουλής και τον Πρωθυπουργό και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με ευθύνη της Αρχής, η οποία μπορεί να δώσει και άλλου είδους δημοσιότητα στην έκθεση. ιγ. Εξετάζει τα παράπονα των υποκειμένων των δεδομένων σχετικά με την εφαρμογή του νόμου και την προστασία των δικαιωμάτων τους, όταν αυτά θίγονται από την επεξεργασία δεδομένων που τους αφορούν.

Εξετάζει επίσης αιτήσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας με τις οποίες ζητείται ο έλεγχος και η εξακρίβωση της νομιμότητας της επεξεργασίας. Η Αρχή μπορεί να θέτει στο αρχείο αιτήσεις ή παράπονα που κρίνονται προδήλως αόριστα, αβάσιμα ή υποβάλλονται καταχρηστικώς ή ανωνύμως. Η Αρχή ενημερώνει τα υποκείμενα των δεδομένων και τους αιτούντες για τις ενέργειές της.

Η προτεραιότητα εξέτασης των αιτήσεων, παραπόνων και ερωτημάτων εκτιμάται από την Αρχή με κριτήριο τη σπουδαιότητα και το γενικότερο ενδιαφέρον του θέματος.

ιδ) Συνεργάζεται με αντίστοιχες Αρχές άλλων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης σε ζητήματα σχετικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων της.

ιε. Ασκεί ανεξάρτητο έλεγχο στο εθνικό τμήμα του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν, σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 1 της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν (ν. 2514/1997 ΦΕΚ 140 Α'), ασκεί τις αρμοδιότητες της εθνικής εποπτικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 23 της Σύμβασης ΕΥΡΩΠΟΛ (ν. 2605/1998 ΦΕΚ 88 Α'), και τις αρμοδιότητες της εθνικής εποπτικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 17 της Σύμβασης για τη χρήση της πληροφορικής στον τελωνειακό τομέα (ν. 2706/1999 ΦΕΚ 77 Α'), καθώς και τις αρμοδιότητες εποπτείας που προκύπτουν από οποιαδήποτε άλλη διεθνή συμφωνία.

2. Η Αρχή συνεδριάζει τακτικώς ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου. Συνεδριάζει εκτάκτως ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου ή αίτηση δύο τουλάχιστον μελών της. Οι αποφάσεις της Αρχής λαμβάνονται με πλειοψηφία τουλάχιστον τεσσάρων μελών της. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου ή του αναπληρωτή του.

3. Η Αρχή καταρτίζει τον κανονισμό λειτουργίας της, με τον οποίο ρυθμίζονται ιδίως η κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των μελών της, η προηγούμενη ακρόαση των ενδιαφερομένων, θέματα πειθαρχικής διαδικασίας και ο τρόπος διεξαγωγής των κατά την περίπτωση η` της παρ. 1 του παρόντος άρθρου ελέγχων.

Η Αρχή μπορεί να συνεδριάζει και σε τμήματα, συντιθέμενα από τρία τουλάχιστον τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη και προεδρευόμενα από τον Πρόεδρο της Αρχής ή τον αναπληρωτή του. Ο κανονισμός λειτουργίας της ρυθμίζει περαιτέρω τη σύνθεση, τους όρους λειτουργίας των τμημάτων και την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ ολομέλειας και τμημάτων.

Αποφάσεις των τμημάτων μπορεί να τροποποιούνται ή ανακαλούνται από την ολομέλεια.

4. Η Αρχή τηρεί τα ακόλουθα μητρώα:

α) Μητρώο Αρχείων και Επεξεργασιών, στο οποίο περιλαμβάνονται τα αρχεία και οι επεξεργασίες που γνωστοποιούνται στην Αρχή.

β) Μητρώο Αδειών, στο οποίο περιλαμβάνονται οι άδειες που εκδίδει η Αρχή για την ίδρυση και λειτουργία αρχείων που περιέχουν ευαίσθητα δεδομένα.

γ) Μητρώο Διασυνδέσεων, στο οποίο περιλαμβάνονται οι δηλώσεις και οι Διασύνδεση αρχείων.

δ) Μητρώο Προσώπων που δεν επιθυμούν να περιλαμβάνονται σε αρχεία, τα οποία έχουν ως σκοπό την προώθηση προμήθειας αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών εξ αποστάσεως.

ε) Μητρώο Αδειών Διαβίβασης, στο οποίο καταχωρίζονται οι άδειες διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

στ) Μητρώο Απόρρητων Αρχείων, στο οποίο καταχωρίζονται, με απόφαση της Αρχής ύστερα από αίτηση του εκάστοτε υπεύθυνου επεξεργασίας, αρχεία που τηρούν τα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης, καθώς και η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών, για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Στο Μητρώο Απόρρητων Αρχείων καταχωρίζονται και οι διασυνδέσεις με ένα τουλάχιστον αρχείο της περίπτωσης αυτής.

5. Καθένας έχει πρόσβαση στα υπό στοιχεία α`, β`, γ`, δ` και ε` μητρώα της προηγούμενης παραγράφου.

Υστερά από αίτηση του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκπροσώπου του και με απόφαση της Αρχής είναι δυνατόν να απαγορευθεί, εν όλω ή εν μέρει, η πρόσβαση στο Μητρώο Αδειών Διαβίβασης, εφόσον από αυτή θα προέκυπτε κίνδυνος για την ιδιωτική ζωή τρίτου, την εθνική ασφάλεια, τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της χώρας που απορρέουν από διεθνείς συμβάσεις.

6. Ο Πρόεδρος εκπροσωπεί την Αρχή ενώπιον κάθε άλλης Αρχής, καθώς και σε επιτροπές και ομάδες, συνεδριάσεις και συνόδους οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και άλλων διεθνών οργανισμών και οργάνων που προβλέπονται από διεθνείς συμβάσεις ή στις οποίες μετέχουν εκπρόσωποι αντίστοιχων Αρχών άλλων χωρών. Ο Πρόεδρος μπορεί να αναθέτει την εκπροσώπηση της Αρχής σε μέλος της, αναπληρωτή ή και υπάλληλο του κλάδου ελεγκτών της Γραμματείας.

7. Στον Πρόεδρο της Αρχής ανήκει η ευθύνη της λειτουργίας της, καθώς και της λειτουργίας της Γραμματείας. Ο Πρόεδρος μπορεί να εξουσιοδοτεί μέλος της Αρχής ή τον προϊστάμενο της Γραμματείας ή προϊστάμενο υπηρεσίας της Γραμματείας να υπογράφει με εντολή Προέδρου έγγραφα, εντάλματα πληρωμής ή άλλες πράξεις. Ο Πρόεδρος είναι ο διοικητικός προϊστάμενος του προσωπικού της Γραμματείας, ασκεί την επ` αυτού πειθαρχική εξουσία και μπορεί να επιβάλλει πειθαρχική ποινή το πολύπλοστοίμου ίσου προς το ήμισυ των μηνιαίων αποδοχών του εγκαλουμένου.

7.α. Όταν η προστασία του ατόμου από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων επιβάλλει την άμεση λήψη απόφασης, ο Πρόεδρος μπορεί, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, να εκδίδει προσωρινή διαταγή για άμεση, ολική ή μερική, αναστολή της επεξεργασίας ή της

λειτουργίας του αρχείου. Η διαταγή ισχύει μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης από την Αρχή. Την παραπάνω αρμοδιότητα έχει και η Αρχή, όταν επιλαμβάνεται του θέματος.

8. Οι κανονιστικές αποφάσεις της Αρχής δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως οι λοιπές αποφάσεις της Αρχής ισχύουν από την έκδοση ή την κοινοποίησή τους.

9. Ένδικο βοήθημα κατά των αποφάσεων της Αρχής μπορεί να ασκεί και το Δημόσιο. Το ένδικο βοήθημα ασκεί ο κατά περίπτωση αρμόδιος υπουργός.

Σε κάθε δίκη που αφορά απόφαση της Αρχής διάδικος είναι η ίδια, εκπροσωπούμενη από τον Πρόεδρο. Η παράσταση στο δικαστήριο γίνεται είτε από μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους είτε από μέλος της Αρχής, τακτικό ή αναπληρωματικό, ή ελεγκτή, που είναι δικηγόρος και ενεργεί με εντολή του Προέδρου χωρίς αμοιβή.

10. Κάθε δημόσια αρχή παρέχει τη συνδρομή της στην Αρχή.

Άρθρο 20

Γραμματεία της Αρχής

1. Η Αρχή εξυπηρετείται από Γραμματεία. Η Γραμματεία λειτουργεί σε επίπεδο Διευθύνσεως. Η υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων της διέπεται από τις διατάξεις που ισχύουν εκάστοτε για τους δημόσιους διοικητικούς υπαλλήλους.

2. Η οργάνωση της Γραμματείας, η διαίρεσή της σε τμήματα και γραφεία και οι επί μέρους αρμοδιότητες τούτων, ο αριθμός των θέσεων του προσωπικού κατά κλάδους και ειδικότητες και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, οικονομικών και Δικαιοσύνης, ύστερα από εισήγηση της Αρχής, η οποία διατυπώνεται μέσα σε δύο (2) μήνες από τη συγκρότησή της. Με το αυτό διάταγμα προβλέπεται συγκρότηση, ως υπηρεσιακής μονάδος της Γραμματείας, τμήματος Ελεγκτών, η πρόσληψη και η υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων του οποίου ρυθμίζεται κατά παρέκκλιση από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις. Ο προϊστάμενος της Γραμματείας προέρχεται υποχρεωτικά από τον κλάδο ελεγκτών. Ο αριθμός των θέσεων του πάσης φύσεως προσωπικού της Γραμματείας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30).

Ως υπάλληλοι του Τμήματος Ελεγκτών της Γραμματείας της Αρχής μπορούν να προσλαμβάνονται και δικηγόροι, χωρίς να αποβάλλουν τη δικηγορική ιδιότητα, αλλά με αναστολή της ασκήσεως της δικηγορίας κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

3. Η πλήρωση των θέσεων της Γραμματείας γίνεται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για την πρόσληψη δημόσιων υπαλλήλων.

Ειδικό για τους υπαλλήλους του κλάδου ελεγκτών της Γραμματείας η πρόσληψή τους γίνεται από την Αρχή, με επιλογή ή διαγωνισμό, ύστερα από προκήρυξή της.

4. Τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού της Γραμματείας κρίνονται από υπηρεσιακό συμβούλιο, που συγκροτείται με απόφαση του Προέδρου της Αρχής και αποτελείται από δύο (2) μέλη της, έναν (1) υπάλληλο που ορίζεται από αυτήν και δύο (2) αιρετούς εκπροσώπους των υπαλλήλων. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τα υπηρεσιακά συμβούλια του προσωπικού των δημόσιων υπηρεσιών και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

5. Οι τακτικοί υπάλληλοι της Γραμματείας της Αρχής υπάγονται ως προς την επικουρική ασφάλισή τους στο Ταμείο Αρωγής Προσωπικού Υπηρεσιών Αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης. Όσοι προέρχονται από άλλες υπηρεσίες μπορούν να διατηρήσουν τα ταμεία

ασφαλίσεως της προηγούμενης υπηρεσίας τους. Οι υπάλληλοι της Γραμματείας ασφαλίζονται υποχρεωτικώς στο Ταμείο Νομικών, υπό τους αυτούς όρους με τους οποίους ασφαλίζονται και οι λοιποί έμμισθοι ασφαλισμένοι του. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και επί των υπαλλήλων που μετατάσσονται στη Γραμματεία της Αρχής από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

6. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, η πλήρωση των θέσεων προϊσταμένων υπηρεσιακών μονάδων της Γραμματείας, εκτός του Τμήματος Ελεγκτών, γίνεται ύστερα από προκήρυξη της Αρχής είτε με μετάταξη υπαλλήλων βαθμού Α` ή αντίστοιχου του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου είτε με διορισμό. Διορισμός γίνεται μόνο στις θέσεις που δεν θα πληρωθούν με μετάταξη. Η επιλογή των μετατασσομένων ή διοριζομένων γίνεται από την Αρχή. Ο διορισμός των επιλεγομένων από την Αρχή γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και η μετάταξη με απόφαση του ίδιου και του οικείου υπουργού. Για τη μετάταξη δεν απαιτείται γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου της υπηρεσίας από την οποία μετατάσσεται ο υπάλληλος. Τον προϊστάμενο της Γραμματείας επιλέγει η Αρχή από τους υπαλλήλους του κλάδου ελεγκτών, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη.

7. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος οι λοιπές θέσεις της Γραμματείας πληρούνται με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία της προηγούμενης παραγράφου. Προτιμούνται υποψήφιοι που έχουν αποδεδειγμένη εμπειρία σε θέματα πληροφορικής. Για τους υπαλλήλους του κλάδου ελεγκτών ισχύουν οι διατάξεις της παρ. 3 του παρόντος άρθρου.

8. Ο χρόνος της προηγούμενης υπηρεσίας των μετατασσομένων από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου λογίζεται ως χρόνος πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας για κάθε συνέπεια.

9. Οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 18 εφαρμόζονται και επί των υπαλλήλων της Γραμματείας.

10. Στο προσωπικό της Γραμματείας της Αρχής, πλέον του μισθού και των λοιπών επιδομάτων που καταβάλλονται κάθε φορά στους μόνιμους υπαλλήλους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μπορεί να καταβάλλεται και πρόσθετη ειδική αμοιβή που καθορίζεται κατά κατηγορία, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης.

11. Κατά παρέκκλιση της ισχύουσας νομοθεσίας, επιτρέπεται η απόσπαση στην Αρχή μέχρι δέκα υπαλλήλων κατηγορίας ΠΕ από δημόσιες υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, Ο.Τ.Α. και νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με σκοπό την εξειδίκευση τους στα θέματα προστασίας προσωπικών δεδομένων. Οι υπάλληλοι επιλέγονται με κοινή απόφαση της Αρχής και του φορέα προέλευσης και αποσπώνται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού. Η απόσπαση διαρκεί δύο έτη, οι αποσπασμένοι αμείβονται από τον φορέα προέλευσης τους και λαμβάνουν το μισθό και τα επιδόματα της οργανικής τους θέσης που δεν συνδέονται με την ενεργό άσκηση των καθηκόντων τους. Μετά τη λήξη της απόσπασης επανέρχονται αυτοδικαίως στη θέση τους.

Άρθρο 22

Ποινικές κυρώσεις

1. Οποίος παραλείπει να γνωστοποιήσει στην Αρχή, κατά το άρθρο 6 του παρόντος νόμου τη σύσταση και λειτουργία αρχείου ή οποιαδήποτε μεταβολή στους όρους και τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της άδειας, που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 7 του παρόντος νόμου,

τιμωρείται με φυλάκιση έως τριών (3) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών έως πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών.

2. Οποίος κατά παράβαση του άρθρου 7 του παρόντος νόμου διατηρεί αρχείο χωρίς άδεια ή κατά παράβαση των όρων και προϋποθέσεων της άδειας της Αρχής, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών έως πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών.

3. Οποίος κατά παράβαση του άρθρου 8 του παρόντος νόμου προβαίνει σε Διασύνδεση αρχείων χωρίς να την γνωστοποιήσει στην Αρχή, τιμωρείται με φυλάκιση έως τριών (3) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών έως πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών. Οποίος προβαίνει σε Διασύνδεση αρχείων χωρίς την άδεια της Αρχής, όπου αυτή απαιτείται ή κατά παράβαση των όρων της άδειας που του έχει χορηγηθεί, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών έως πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών.

4. Οποίος χωρίς δικαίωμα επεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή λαμβάνει γνώση των δεδομένων αυτών ή τα αφαιρεί, αλλοιώνει, βλάπτει, καταστρέφει, επεξεργάζεται, μεταδίδει, ανακοινώνει, τα καθιστά προσιτά σε μη δικαιούμενα πρόσωπα ή επιτρέπει στα πρόσωπα αυτά να λάβουν γνώση των εν λόγω δεδομένων ή τα εκμεταλλεύεται με οποιονδήποτε τρόπο, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή και αν πρόκειται για ευαίσθητα δεδομένα με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) έως δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλες διατάξεις.

5. Υπεύθυνος επεξεργασίας που δεν συμμορφώνεται με τις αποφάσεις της Αρχής, που εκδίδονται για την ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασης, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 12, για την ικανοποίηση του δικαιώματος αντίρρησης, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 13, καθώς και με πράξεις επιβολής των διοικητικών κυρώσεων των περιπτώσεων γ', δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 21 τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών έως πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών. Με τις ποινές του προηγούμενου εδαφίου τιμωρείται ο υπεύθυνος επεξεργασίας που διαβιβάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα κατά παράβαση του άρθρου 9, καθώς και εκείνος που δεν συμμορφώνεται προς τη δικαστική απόφαση του άρθρου 14 του παρόντος νόμου.

6. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των παρ. 1 έως 5 του παρόντος άρθρου είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, ή να βλάψει τρίτον, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών έως δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών.

7. Αν από τις πράξεις των παρ.1 έως και 5 του παρόντος άρθρου

προκλήθηκε κίνδυνος για την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος ή για την εθνική ασφάλεια, επιβάλλεται κάθειρξη και χρηματική ποινή τουλάχιστον πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών έως δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών.

8. Αν οι πράξεις των παρ.1 έως 5 του παρόντος άρθρου τελέσθηκαν από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση έως τριών (3) ετών και χρηματική ποινή.

9. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, αν υπεύθυνος επεξεργασίας δεν είναι φυσικό πρόσωπο, ευθύνεται ο εκπρόσωπος του νομικού προσώπου ή ο επικεφαλής

της δημόσιας αρχής ή υπηρεσίας ή οργανισμού αν ασκεί και ουσιαστικά τη διοίκηση ή διεύθυνση αυτών.

10. Για τα εγκλήματα του παρόντος άρθρου ο Πρόεδρος και τα μέλη της Αρχής, καθώς και οι προς τούτο ειδικά εντεταλμένοι υπάλληλοι του τμήματος ελεγκτών της Γραμματείας είναι ειδικοί ανακριτικοί υπάλληλοι και έχουν όλα τα δικαιώματα που προβλέπει σχετικά ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Μπορούν να διενεργούν προανάκριση και χωρίς εισαγγελική παραγγελία, όταν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ή πλημμέλημα ή υπάρχει κίνδυνος από την αναβολή.
11. Για τα εγκλήματα της παρ. 5 του παρόντος άρθρου καθώς επίσης και σε κάθε άλλη περίπτωση όπου προηγήθηκε διοικητικός έλεγχος από την Αρχή, ο Πρόεδρος αυτής ανακοινώνει γραπτώς στον αρμόδιο εισαγγελέα οτιδήποτε αποτέλεσε Αντικείμενο έρευνας από την Αρχή και διαβιβάζει σε αυτόν όλα τα στοιχεία και τις αποδείξεις.
12. Η προανάκριση για τα εγκλήματα του παρόντος άρθρου περατώνεται μέσα σε δύο (2) το πολύ μήνες από την άσκηση της ποινικής δίωξης και εφόσον υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου σε δίκη, η δικάσιμος ορίζεται σε ημέρα που δεν απέχει περισσότερο από τρεις (3) μήνες από το πέρας της προανάκρισης ή αν η παραπομπή έγινε με βούλευμα δύο (2) μήνες από τότε που αυτό έγινε αμετάκλητο. Σε περίπτωση εισαγωγής της υπόθεσης με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο δεν επιτρέπεται η προσφυγή κατά του κλητηρίου θεσπίσματος.
13. Δεν επιτρέπεται αναβολή της δίκης για τα εγκλήματα του παρόντος άρθρου παρά μόνο μία φορά για εξαιρετικά σοβαρό λόγο. Στην περίπτωση αυτή ορίζεται ρητή δικάσιμος, που δεν απέχει περισσότερο από δύο (2) μήνες και η υπόθεση εκδικάζεται κατ' εξαίρεση πρώτη. 14. Τα κακούργηματα, που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο, υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου των εφετών.

Άρθρο 23

Αστική ευθύνη

1. Φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που κατά παράβαση του παρόντος νόμου προκαλεί περιουσιακή βλάβη, υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση. Αν προκάλεσε ηθική βλάβη, υποχρεούται σε χρηματική ικανοποίηση. Η ευθύνη υπάρχει και όταν ο υπόχρεος όφειλε να γνωρίζει την πιθανότητα να επέλθει βλάβη σε άλλον.
2. Η κατά το άρθρο 932 Α.Κ. χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για παράβαση του παρόντος νόμου ορίζεται κατ' ελάχιστο στο ποσό των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών, εκτός αν ζητήθηκε από τον ενάγοντα μικρότερο ποσό ή η παράβαση οφείλεται σε αμέλεια. Η χρηματική αυτή ικανοποίηση επιδικάζεται ανεξαρτήτως από την αιτούμενη αποζημίωση για περιουσιακή βλάβη.
3. Οι απαιτήσεις του παρόντος άρθρου εκδικάζονται κατά τα άρθρα 664-676 του κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ανεξάρτητα από την τυχόν έκδοση ή μη απόφασης της Αρχής ή την τυχόν άσκηση ποινικής δίωξης, καθώς και από την αναστολή ή αναβολή της για οποιονδήποτε λόγο. Η απόφαση του δικαστηρίου εκδίδεται μέσα σε δύο (2) μήνες από την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο.

Άρθρο 24

Υποχρεώσεις υπεύθυνου επεξεργασίας

1. Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας αρχείων, τα οποία λειτουργούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, υποχρεούνται να υποβάλλουν την κατά το άρθρο 6 Γνωστοποίησης λειτουργίας στην Αρχή μέσα σε έξι (6) μήνες από την έναρξη λειτουργίας της Αρχής.
2. Την ίδια υποχρέωση έχουν και οι υπεύθυνοι επεξεργασίας αρχείων με ευαίσθητα δεδομένα, τα οποία λειτουργούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, προκειμένου να εκδοθεί η κατά την παρ. 3 του άρθρου 7 άδεια.
3. Για αρχεία που λειτουργούν και επεξεργασίες που εκτελούνται κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου οι υπεύθυνοι επεξεργασίας οφείλουν να προβούν στην κατά την παρ. 1 του άρθρου 11 ενημέρωση των υποκειμένων μέσα σε έξι (8) μήνες από την έναρξη λειτουργίας της Αρχής. Η ενημέρωση, εφόσον αφορά μεγάλο αριθμό υποκειμένων μπορεί να γίνει και δια του τύπου. Στην περίπτωση αυτή τις λεπτομέρειες καθορίζει η Αρχή. Οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 11 έχουν εφαρμογή και εν προκειμένω.
4. Για τα εξ ολοκλήρου μη αυτοματοποιημένα αρχεία οι προθεσμίες των προηγούμενων παραγράφων είναι ενός (1) χρόνου.
5. Οι διατάξεις των άρθρων 11, 12, 13 και 19 παρ.1 του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται στο ποινικό μητρώο και στα υπηρεσιακά αρχεία που τηρούνται από τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για την εξυπηρέτηση των αναγκών της λειτουργίας της ποινικής δικαιοσύνης και στο πλαίσιο της λειτουργίας της.

Άρθρο 25

Έναρξη λειτουργίας της Αρχής

1. Μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, διορίζεται ο Πρόεδρος της Αρχής και ο αναπληρωτής του. Μέσα στην ίδια προθεσμία ο Υπουργός Δικαιοσύνης υποβάλλει στον Πρόεδρο της Βουλής πρόταση για το διορισμό των τεσσάρων τακτικών μελών της Αρχής και των ισάριθμων αναπληρωτών τους.
2. Ο χρόνος της έναρξης λειτουργίας της Αρχής ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται το αργότερο μέσα σε τέσσερις (4) μήνες μετά τη Συγκρότηση της Αρχής. Από το διορισμό των μελών της και έως την κατά τις παρ. 6 και 7 του άρθρου 20 του παρόντος νόμου πλήρωση των θέσεων της Γραμματείας της, η Αρχή εξυπηρετείται από προσωπικό το οποίο αποσπάται προσωρινά σε αυτήν, με απόφασή της, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη.
3. Έως ότου η Αρχή λειτουργήσει σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, η εκκαθάριση των δαπανών της γίνεται από τη Διεύθυνση ο Οικονομικού της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, σε βάρος του προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης.
4. Η κατά την παρ.2 του παρόντος άρθρου απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης για το χρόνο έναρξης λειτουργίας της Αρχής δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και σε τέσσερις (4) τουλάχιστον ημερήσιες πολιτικές εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας που εκδίδονται στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη και σε δύο (2) τουλάχιστον ημερήσιες οικονομικές εφημερίδες.

Άρθρο 26

Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 15, 16, 17, 18 και 20 του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.
2. Η ισχύς των λοιπών διατάξεων αρχίζει από την κατά το προηγούμενο άρθρο έναρξη λειτουργίας της Αρχής.

2. Τροποποιούνται οι ακόλουθες διατάξεις:

Με το άρθρο 84 του νομοσχεδίου τροποποιούνται διατάξεις του ν. 2472/1997 «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» (Α΄50), οι οποίες έχουν ως εξής:

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως:

α) Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων. Δεν λογίζονται ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα στατιστικής φύσεως συγκεντρωτικά στοιχεία, από τα οποία δεν μπορούν πλέον να προσδιορισθούν τα υποκείμενα των δεδομένων.

β. «Ευαίσθητα δεδομένα», τα δεδομένα που αφορούν στη φυλετική ή εθνική προέλευση, στα πολιτικά φρονήματα, στις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, στη συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση, στην υγεία, στην κοινωνική πρόνοια και στην ερωτική ζωή, στα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες, καθώς και στη συμμετοχή σε συναφείς με τα ανωτέρω ενώσεις προσώπων.

Ειδικά για τα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες δύναται να επιτραπεί η δημοσιοποίηση μόνον από την εισαγγελική αρχή για τα αδικήματα που αναφέρονται στο εδάφιο β` της παρ. 2 του άρθρου 3 με διάταξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών ή του Εισαγγελέα Εφετών, εάν η υπόθεση εκκρεμεί στο Εφετείο. Η διάταξη πρέπει να είναι ειδικώς και πλήρως αιτιολογημένη, να προσδιορίζει τον τρόπο δημοσιοποίησης και το χρονικό διάστημα που θα διαρκέσει. Η δημοσιοποίηση αυτή αποσκοπεί στην προστασία του κοινωνικού συνόλου, των ανηλίκων, των ευάλωτων ή ανίσχυρων πληθυσμιακών ομάδων και προς ευχερέστερη πραγμάτωση της αξίωσης της Πολιτείας για τον κολασμό των παραπάνω αδικημάτων. Κατά της εισαγγελικής διάταξης επιτρέπεται προσφυγή εντός 2 ημερών από τη γνωστοποίηση στον κατηγορούμενο ή κατάδικο ενώπιον του Προϊστάμενου της Εισαγγελίας Πρωτοδικών ή του Προϊστάμενου της Εισαγγελίας Εφετών, εάν η υπόθεση εκκρεμεί στο Εφετείο, ο οποίος αποφαινεται εντός 2 ημερών. Μέχρι να αποφανθεί ο αρμόδιος Εισαγγελέας απαγορεύεται η εκτέλεση της διάταξης και η δημοσιοποίηση δεδομένων.

Κατ` εξαίρεση στα κακουργήματα των άρθρων 187, 187 Α και του 19ου Κεφαλαίου του Π.Κ. «εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής» η εισαγγελική διάταξη εκτελείται αμέσως, επικυρώνεται δε από τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Εφετών εντός είκοσι τεσσάρων ωρών, εφόσον αυτή έχει εκδοθεί

από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών. Διαφορετικά η ισχύς της σχετικής διάταξης παύει αυτοδικαίως με τη λήξη της προθεσμίας των είκοσι τεσσάρων ωρών.

Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται αναλόγως και στις περιπτώσεις εγκλημάτων, των οποίων ο δράστης κρίνεται από τον αρμόδιο εισαγγελέα ιδιαίτερα επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και διαφεύγει τη σύλληψη ή είναι αγνώστου διαμονής.

γ) "Υποκείμενο των δεδομένων", το φυσικό πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή μπορεί να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική.

δ) "Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("επεξεργασία"), κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιείται, από το Δημόσιο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση ή αποθήκευση, η τροποποίηση, η εξαγωγή, η χρήση, η διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, η διασύνδεση, η δέσμευση (κλείδωμα), η διαγραφή, η καταστροφή.

ε. "Αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("αρχείο"), κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι προσιτά με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια.

στ) "Διασύνδεση", μορφή επεξεργασίας που συνίσταται στη δυνατότητα συσχέτισης των δεδομένων ενός αρχείου με δεδομένα αρχείου ή αρχείων που τηρούνται από άλλον ή άλλους υπεύθυνους επεξεργασίας ή που τηρούνται από τον ίδιο υπεύθυνο επεξεργασίας για άλλο σκοπό.

ζ) "Υπεύθυνος επεξεργασίας", οποιοσδήποτε καθορίζει το σκοπό και τον τρόπο επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός. Όταν ο σκοπός και ο τρόπος της επεξεργασίας καθορίζονται με διατάξεις νόμου ή κανονιστικές διατάξεις εθνικού ή κοινοτικού δικαίου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή τα ειδικά κριτήρια βάσει των οποίων γίνεται η επιλογή του καθορίζονται αντίστοιχα από το εθνικό ή το κοινοτικό δίκαιο.

η) "Εκτελών την επεξεργασία", οποιοσδήποτε επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό υπεύθυνου επεξεργασίας, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός.

8) "Τρίτος", κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία, ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, εκτός από το υποκείμενο των δεδομένων, τον υπεύθυνο επεξεργασίας και τα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον ενεργούν υπό την άμεση εποπτεία ή για λογαριασμό του υπεύθυνου επεξεργασίας.

ι) "Αποδέκτης", το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, στον οποίο ανακοινώνονται ή μεταδίδονται τα δεδομένα, ανεξαρτήτως αν πρόκειται για τρίτο ή όχι.

ια) "Συγκατάθεση" του υποκειμένου των δεδομένων, κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και εν πλήρη επιγνώσει, και με την οποία, το υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν Αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Η

ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για το σκοπό της επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες δεδομένων που αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το όνομα, την επωνυμία και τη διεύθυνση του υπεύθυνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε, χωρίς αναδρομικό αποτέλεσμα.

ιβ) "Αρχή", η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού χαρακτήρα που θεσπίζεται στο κεφάλαιο Δ` του παρόντος νόμου.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στην εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο.

2. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων η οποία πραγματοποιείται:

α) από φυσικό πρόσωπο για την άσκηση δραστηριοτήτων αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών,

β) από τις δικαστικές - εισαγγελικές αρχές και τις υπηρεσίες που ενεργούν υπό την άμεση εποπτεία τους στο πλαίσιο της απονομής της δικαιοσύνης ή για την εξυπηρέτηση των αναγκών της λειτουργίας τους με σκοπό τη βεβαίωση εγκλημάτων, που τιμωρούνται ως κακουργήματα ή πλημμελήματα με δόλο και ιδίως εγκλημάτων κατά της ζωής, κατά της γενετήσιας ελευθερίας, της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, κατά της προσωπικής ελευθερίας, κατά της ιδιοκτησίας, κατά των περιουσιακών δικαιωμάτων, παραβάσεων της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, επιβουλής της δημόσιας τάξης, ως και τελουμένων σε βάρος ανηλίκων θυμάτων.

Ως προς τα ανωτέρω εφαρμόζονται οι ισχύουσες ουσιαστικές και δικονομικές ποινικές διατάξεις.

Στις περιπτώσεις άσκησης από τους πολίτες του δικαιώματος του συνέρχεσθαι κατά το άρθρο 11 του Συντάγματος επιτρέπεται η απλή λειτουργία συσκευών καταγραφής ήχου ή εικόνας ή άλλων ειδικών τεχνικών μέσων με σκοπό την καταγραφή, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του επόμενου εδαφίου.

Η καταγραφή ήχου ή εικόνας με οποιασδήποτε τεχνικής μορφής συσκευές με σκοπό τη βεβαίωση τέλεσης των παραπάνω εγκλημάτων γίνεται μόνον κατόπιν εντολής εκπροσώπου της εισαγγελικής αρχής και εφόσον επίκειται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια.

Σκοπός της καταγραφής αυτής είναι μόνον η χρησιμοποίηση του βεβαιούντος την τέλεση των εγκλημάτων υλικού ως αποδεικτικού στοιχείου ενώπιον οποιασδήποτε ανακριτικής, εισαγγελικής αρχής και δικαστηρίου. Η επεξεργασία κάθε άλλου υλικού που δεν είναι αναγκαίο προς εξυπηρέτηση του παραπάνω σκοπού για τη βεβαίωση των εγκλημάτων απαγορεύεται, το δε σχετικό υλικό καταστρέφεται με πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα. 3. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται σε κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον αυτή εκτελείται:

α) Από υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία, εγκατεστημένο στην Ελληνική Επικράτεια ή σε τόπο, όπου βάσει του δημοσίου διεθνούς δικαίου, εφαρμόζεται το ελληνικό δίκαιο.

β) Από υπεύθυνο επεξεργασίας μη εγκατεστημένο στην Ελληνική Επικράτεια ή σε τόπο, όπου εφαρμόζεται το ελληνικό δίκαιο, όταν η επεξεργασία αφορά υποκείμενα εγκατεστημένα στην Ελληνική Επικράτεια.

Στην περίπτωση αυτή, ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να υποδείξει με γραπτή δήλωσή του προς την Αρχή εκπρόσωπο εγκατεστημένο στην Ελληνική Επικράτεια, ο οποίος υποκαθίσταται στα δικαιώματα και υποχρεώσεις του υπευθύνου, χωρίς ο τελευταίος αυτός να απαλλάσσεται από τυχόν ιδιαίτερη ευθύνη του. Το αυτό ισχύει και όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας καλύπτεται από ετεροδικία, ασυλία ή άλλο λόγο που κωλύει την ποινική δίωξη.

Άρθρο 13

Δικαίωμα αντίρρησης

1. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να προβάλλει οποτεδήποτε αντιρρήσεις για την επεξεργασία δεδομένων που το αφορούν. Οι αντιρρήσεις απευθύνονται εγγράφως στον υπεύθυνο επεξεργασίας και πρέπει να περιέχουν αίτημα για συγκεκριμένη ενέργεια, όπως διόρθωση, προσωρινή μη χρησιμοποίηση, δέσμευση, μη διαβίβαση ή διαγραφή. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει την υποχρέωση να απαντήσει εγγράφως επί των αντιρρήσεων μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών. Στην απάντησή του οφείλει να ενημερώσει το υποκείμενο για τις ενέργειες στις οποίες προέβη ή, ενδεχομένως, για τους λόγους που δεν ικανοποίησε το αίτημα. Η απάντηση σε περίπτωση απόρριψής των αντιρρήσεων πρέπει να κοινοποιείται και στην Αρχή.
2. Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν απαντήσει εμπροθέσμως ή η απάντησή του δεν είναι ικανοποιητική, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή και να ζητήσει την εξέταση των αντιρρήσεών του. Εάν η Αρχή πιθανολογήσει ότι οι αντιρρήσεις είναι εύλογες και ότι συντρέχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης του υποκειμένου από τη συνέχιση της επεξεργασίας, μπορεί να επιβάλλει την άμεση αναστολή της επεξεργασίας έως ότου εκδώσει οριστική απόφαση επί των αντιρρήσεων.
3. Καθένας έχει δικαίωμα να δηλώσει στην Αρχή ότι δεδομένα που τον αφορούν δεν επιθυμεί να αποτελέσουν Αντικείμενο επεξεργασίας από οποιονδήποτε, για λόγους προώθησης πωλήσεως αγαθών ή παροχής υπηρεσιών εξ αποστάσεως. Η Αρχή τηρεί μητρώο με τα στοιχεία ταυτότητας των ανωτέρω. Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας των σχετικών αρχείων έχουν την υποχρέωση να συμβουλευόμαστε πριν από κάθε επεξεργασία το εν λόγω μητρώο και να διαγράφουν από το αρχείο τους το πρόσωπα της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 15

Σύσταση - Αποστολή - Νομική φύση

1. Συνιστάται Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Αρχή), με αποστολή την εποπτεία της εφαρμογής του παρόντος νόμου και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και την ενάσκηση των αρμοδιοτήτων που της ανατίθενται κάθε φορά.

2. Η Αρχή αποτελεί ανεξάρτητη δημόσια αρχή και εξυπηρετείται από δική της γραμματεία. Η Αρχή δεν υπόκειται σε οποιονδήποτε διοικητικό έλεγχο. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους τα μέλη της Αρχής απολαύουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας. Η Αρχή υπάγεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης και εδρεύει στην Αθήνα.

3. Οι απαιτούμενες πιστώσεις για τη λειτουργία της Αρχής εγγράφονται σε ειδικό φορέα, που ενσωματώνεται στον ετήσιο Προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Διατάκτης της δαπάνης είναι ο Πρόεδρος της Αρχής ή ο αναπληρωτής του.

Άρθρο 18

Υποχρεώσεις και δικαιώματα μελών της Αρχής

1. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους τα μέλη της Αρχής υπακούουν στη συνείδησή τους και το νόμο. Υπόκεινται στο καθήκον εχεμύθειας. Ως μάρτυρες ή πραγματογνώμονες μπορούν να καταθέτουν στοιχεία που αφορούν αποκλειστικά και μόνο την τήρηση των διατάξεων του παρόντος νόμου από υπεύθυνους επεξεργασίας. Το καθήκον εχεμύθειας υφίσταται και μετά την με οποιονδήποτε τρόπο αποχώρηση των μελών της Αρχής.

2. Οι μηνιαίες αποδοχές του Προέδρου της Αρχής είναι αντίστοιχες με το σύνολο των εκάστοτε μηνιαίων αποδοχών του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, των δε μελών της Αρχής αντίστοιχες με το σαράντα τοις εκατό (40%) των αποδοχών του Προέδρου κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη. Οι αποδοχές των αναπληρωτών του Προέδρου και των μελών της Αρχής είναι αντίστοιχες με το 1/3 των μηνιαίων αποδοχών του Προέδρου και των τακτικών μελών της Αρχής και καταβάλλονται σε αυτούς εφόσον κατά βεβαίωση του Προέδρου της Αρχής προσέφεραν κατά τη διάρκεια του μηνός υπηρεσία πλην της τυχόν συμμετοχής τους σε συνεδριάσεις της Αρχής. Η αποζημίωση του Προέδρου, των μελών της Αρχής και του Γραμματέα για κάθε συνεδρίαση στην οποία μετέχουν ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών. Οι διατάξεις για τις δαπάνες κινήσεως των μετακινούμενων προσώπων με εντολή του Δημοσίου για εκτέλεση υπηρεσίας που ισχύουν κάθε φορά έχουν εφαρμογή και για τη μετακίνηση των μελών και των υπαλλήλων της Αρχής. Ο Πρόεδρος της Αρχής εκδίδει τις σχετικές εντολές μετακίνησης. Η ισχύς των παραπάνω διατάξεων αρχίζει από την έναρξη λειτουργίας της Αρχής.

3. Για κάθε παράβαση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τον παρόντα νόμο, τα μέλη της Αρχής υπέχουν πειθαρχική ευθύνη. Την πειθαρχική αγωγή ασκεί ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου ο Υπουργός Δικαιοσύνης για τον Πρόεδρο και τα μέλη της Αρχής και ο Πρόεδρος της Αρχής για τα μέλη της. Το πειθαρχικό συμβούλιο συντίθεται από έναν Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως πρόεδρο, έναν Αρεοπαγίτη, - ένα Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και δύο Καθηγητές Α.Ε.Ι. σε γνωστικό Αντικείμενο του δικαίου. Χρέη γραμματέα του συμβουλίου εκτελεί υπάλληλος της Αρχής. Ο πρόεδρος, τα μέλη και ο γραμματέας του συμβουλίου ορίζονται με ισάριθμους αναπληρωτές.

Για τα μέλη του συμβουλίου που είναι δικαστικοί λειτουργοί απαιτείται απόφαση του οικείου ανώτατου δικαστικού συμβουλίου. Το συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης με τριετή θητεία.

Το συμβούλιο συνεδριάζει με την παρουσία τεσσάρων τουλάχιστον μελών, μεταξύ των οποίων οπωσδήποτε ο πρόεδρος ή ο αναπληρωτής του, και αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του προέδρου. Αν υπάρχουν περισσότερες από δύο γνώμες, οι ακολουθούντες την ασθενέστερη οφείλουν να προσχωρήσουν σε μία από τις επικρατέστερες. Το πειθαρχικό συμβούλιο αποφασίζει σε

πρώτο και τελευταίο βαθμό την απαλλαγή ή την παύση του εγκαλουμένου. Η αμοιβή του προέδρου, των μελών και του γραμματέα του συμβουλίου καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών οικονομικών και Δικαιοσύνης κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διατάξεως.

4. Μέλος της Αρχής που, κατά παράβαση του παρόντος νόμου, γνωστοποιεί με οποιονδήποτε τρόπο δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι προσιτά σε αυτό λόγω της υπηρεσίας του ή αφήνει άλλον να λάβει γνώση αυτών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών έως δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών. Αν όμως τέλεσε την πράξη με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον αθέμιτο όφελος ή να βλάψει άλλον, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν η πράξη του πρώτου εδαφίου τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή.

Άρθρο 21

Διοικητικές κυρώσεις

1. Η Αρχή επιβάλλει στους υπεύθυνους επεξεργασίας ή στους τυχόν εκπροσώπους τους τις ακόλουθες Διοικητικές κυρώσεις, για παράβαση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τον παρόντα νόμο και από κάθε άλλη ρύθμιση που αφορά την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα:

α) Προειδοποίηση, με αποκλειστική προθεσμία για άρση της παράβασης.

β) Πρόστιμο ποσού από τριακόσιες χιλιάδες (300.000) έως πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές.

γ) Προσωρινή ανάκληση άδειας.

δ) οριστική ανάκληση άδειας.

ε. Καταστροφή αρχείου ή διακοπή επεξεργασίας και καταστροφή, επιστροφή ή κλείδωμα (δέσμευση) των σχετικών δεδομένων.

2. Οι υπό στοιχεία β', γ', δ' και ε' Διοικητικές κυρώσεις της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλονται πάντοτε ύστερα από ακρόαση του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκπροσώπου του. Είναι ανάλογες προς τη βαρύτητα της παράβασης που καταλογίζεται. Οι υπό στοιχεία γ', δ' και ε' Διοικητικές κυρώσεις επιβάλλονται σε περιπτώσεις ιδιαίτερα σοβαρής ή καθ' υποτροπήν παράβασης. Πρόστιμο μπορεί να επιβληθεί σωρευτικά και με τις υπό στοιχεία γ', δ' και ε' κυρώσεις. Εάν επιβληθεί η κύρωση της καταστροφής αρχείου, για την καταστροφή ευθύνεται ο υπεύθυνος επεξεργασίας αρχείου, στον οποία μπορεί να επιβληθεί και πρόστιμο για μη συμμόρφωση.

3. Τα ποσά των προστίμων της παρ. 1 μπορεί να αναπροσαρμάζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, ύστερα από πρόταση της Αρχής.

4. Οι πράξεις της Αρχής με τις οποίες επιβάλλονται πρόστιμα συνιστούν εκτελεστό τίτλο και επιδίδονται στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον τυχόν εκπρόσωπό του. Η είσπραξη των προστίμων γίνεται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.).

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μέτρα εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Σκοπός του νόμου

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι:

α) η αντικατάσταση του νομοθετικού πλαισίου που ρυθμίζει τη συγκρότηση και λειτουργία της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα,

β) η λήψη μέτρων εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της Οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων, εφεξής: ΓΚΠΔ),

γ) η ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

Άρθρο 2

Ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης από: α) δημόσιους φορείς ή β) ιδιωτικούς φορείς, εκτός και εάν η επεξεργασία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας.

Άρθρο 3

Εδαφικό πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στους δημόσιους φορείς. Στους ιδιωτικούς φορείς εφαρμόζονται, εφόσον:

α) ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ελληνικής Επικράτειας,

β) τα δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων μιας εγκατάστασης του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία εντός της Ελληνικής Επικράτειας, ή εφόσον

γ) μολοντί ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία δεν έχει εγκατάσταση σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ.

2. Τα συνδεδεμένα με το κερτημένο της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν του (ν. 2514/1997, Α'140) κράτη, όταν η επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα διενεργείται για τους σκοπούς του άρθρου 1 παράγραφος 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, τελούν σε ισοδύναμο καθεστώς με τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλα κράτη θεωρούνται τρίτες χώρες.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νοούνται:

α) «δημόσιος φορέας»: οι δημόσιες αρχές, οι ανεξάρτητες και ρυθμιστικές διοικητικές αρχές, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι κρατικές ή δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους ή η διοίκησή τους ορίζεται από αυτό,

β) «ιδιωτικός φορέας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή η ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, που δεν εμπίπτει στην έννοια του «δημόσιου φορέα»,

γ) «αρμόδια εποπτική αρχή»: η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (εφεξής: Αρχή).

Άρθρο 5

Νομική βάση επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από δημόσιους φορείς

Οι δημόσιοι φορείς επιτρέπεται να επεξεργάζονται δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα, όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την άσκηση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή για την άσκηση δημόσιας εξουσίας που έχει ανατεθεί σε αυτόν.

Άρθρο 6

Ορισμός του υπεύθυνου προστασίας δεδομένων σε δημόσιους φορείς

1. Οι δημόσιοι φορείς ορίζουν υπεύθυνο προστασίας δεδομένων (εφεξής: ΥΠΔ).

2. Μπορεί να ορίζεται ένας μόνο ΥΠΔ για περισσότερους δημόσιους φορείς, λαμβάνοντας υπόψη την οργανωτική δομή και το μέγεθος τους.

3. Ο ΥΠΔ επιλέγεται βάσει επαγγελματικών προσόντων και, ιδίως βάσει των εξειδικευμένων γνώσεων του στο δίκαιο της προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και των πρακτικών περί προστασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, καθώς και βάσει των ικανοτήτων του να εκπληρώσει τα καθήκοντα του άρθρου 8.

4. Ο ΥΠΔ μπορεί να είναι υπάλληλος του δημόσιου φορέα με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή να εκπληρώνει τα καθήκοντά του βάσει σύμβασης παροχής υπηρεσιών.

5. Ο δημόσιος φορέας δημοσιοποιεί τα στοιχεία επικοινωνίας του ΥΠΔ και τα ανακοινώνει στην Αρχή, εκτός και εάν αυτό δεν επιτρέπεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή λόγω τήρησης του καθήκοντος εχεμύθειας (εμπιστευτικότητα), που προβλέπεται από τον νόμο.

Άρθρο 7

Θέση του ΥΠΔ

1. Ο δημόσιος φορέας διασφαλίζει ότι ο ΥΠΔ μετέχει δεόντως και έγκαιρα σε όλα τα ζητήματα σχετικά με την προστασία των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

2. Ο δημόσιος φορέας υποστηρίζει τον ΥΠΔ κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 8, παρέχοντάς του τους απαραίτητους πόρους για την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών και την πρόσβαση σε δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα, επεξεργασίας, και για τη διατήρηση των ειδικών γνώσεων του.

3. Ο δημόσιος φορέας διασφαλίζει ότι ο ΥΠΔ δεν λαμβάνει εντολές κατά την άσκηση των καθηκόντων του, αναφέρεται απευθείας στο ανώτατο ιεραρχικά προϊστάμενο όργανο του δημόσιου φορέα, δεν απολύεται ούτε υφίσταται κυρώσεις από τον υπεύθυνο επεξεργασίας επειδή επιτέλεσε τα καθήκοντά του.

4. Η καταγγελία της σύμβασης εργασίας του ΥΠΔ ή η ανάκληση της ανάθεσης των καθηκόντων του, στην περίπτωση που αυτός είναι και υπάλληλος του δημόσιου φορέα, επιτρέπεται μόνον για σπουδαίο λόγο. Μετά τη λήξη της σύμβασης εργασίας του ως ΥΠΔ, δεν μπορεί να απολυθεί για ένα (1) έτος, εκτός εάν ο δημόσιος φορέας έχει σπουδαίο λόγο να προβεί στην καταγγελία της σύμβασής του.

5. Τα υποκείμενα των δεδομένων μπορούν να συμβουλευούνται τον ΥΠΔ για κάθε θέμα σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και την άσκηση των δικαιωμάτων τους βάσει του ΓΚΠΔ, του παρόντος και άλλης νομοθεσίας για την προστασία των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Ο ΥΠΔ είναι υποχρεωμένος να διατηρεί εμπιστευτικότητα ως προς την ταυτότητα των υποκειμένων των δεδομένων και σχετικά με τις περιστάσεις που επιτρέπουν την εξαγωγή συμπερασμάτων ως προς το υποκείμενο των δεδομένων, εκτός αν η ταυτότητα του υποκειμένου αποκαλύπτεται από αυτό.

6. Εάν ο ΥΠΔ λάβει γνώση δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα κατά την άσκηση του έργου του, για τα οποία ο επικεφαλής του δημόσιου φορέα έχει το δικαίωμα να αρνηθεί

να καταθέσει ως μάρτυρας για επαγγελματικούς λόγους, το δικαίωμα αυτό ισχύει και για τον ΥΠΔ και τους βοηθούς του.

Άρθρο 8

Καθήκοντα του ΥΠΔ

1.Επιπλέον των καθηκόντων του σύμφωνα με τον ΓΚΠΔ, ο ΥΠΔ έχει τουλάχιστον τα ακόλουθα καθήκοντα:

α) να ενημερώνει και συμβουλεύει τον δημόσιο φορέα και τους εργαζομένους που διενεργούν την επεξεργασία σχετικά με τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος και κάθε άλλη νομοθεσία για την προστασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα,

β) να παρακολουθεί την τήρηση των διατάξεων του παρόντος και κάθε άλλης νομοθεσίας για την προστασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, και των πολιτικών του δημόσιου φορέα σε σχέση με την προστασία των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων της λογοδοσίας, καθώς και των σχετικών ελέγχων,

γ) παρέχει συμβουλές όσον αφορά την εκτίμηση αντικτύπου για την προστασία των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και παρακολουθεί την εφαρμογή της σύμφωνα με το άρθρο 65,

δ) συνεργάζεται με την Αρχή,

ε) ενεργεί ως σημείο επαφής με την Αρχή σε θέματα που αφορούν την επεξεργασία, συμπεριλαμβανομένης της προηγούμενης διαβούλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 67, και τη συμβουλεύεται, κατά περίπτωση, σχετικά με οποιοδήποτε άλλο θέμα.

2.Τα καθήκοντα του ΥΠΔ ο οποίος τυχόν ορίζεται από δικαστικές και εισαγγελικές αρχές δεν αφορούν τις πράξεις επεξεργασίας που διενεργούνται από τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές στο πλαίσιο της δικαστικής λειτουργίας και των δικαστικών τους καθηκόντων.

3. Ο ΥΠΔ μπορεί να εκτελεί και άλλα καθήκοντα. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία διασφαλίζουν ότι η άσκηση των καθηκόντων αυτών δεν οδηγεί σε σύγκρουση συμφερόντων.

4. Ο ΥΠΔ κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του λαμβάνει δεόντως υπόψη τον κίνδυνο που συνδέεται με την επεξεργασία, τη φύση, το πεδίο εφαρμογής, το πλαίσιο και τους σκοπούς της επεξεργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΕΠΟΠΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

Άρθρο 9

Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα

Η εποπτεία της εφαρμογής των διατάξεων του ΓΚΠΔ, του παρόντος και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα στην Ελληνική Επικράτεια ασκείται από την Αρχή που έχει συσταθεί με τον ν.2472/1997 (Α' 50). Η Αρχή αποτελεί ανεξάρτητη δημόσια αρχή κατά το άρθρο 9Α του Συντάγματος και εδρεύει στην Αθήνα.

Άρθρο 10

Αρμοδιότητα

1. Η Αρχή συνεργάζεται με τις εποπτικές αρχές κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με την Επιτροπή.
2. Η Αρχή εκπροσωπεί την Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (the 'Board', εφεξής: ΕΣΠΔ) και σε άλλες επιτροπές ή όργανα με αντικείμενο την προστασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.
3. Η Αρχή συνεργάζεται με αντίστοιχες αρχές τρίτων χωρών και διεθνείς οργανισμούς για την εκπλήρωση των σκοπών του άρθρου 50 του ΓΚΠΔ.
4. Στις περιπτώσεις που σε διεθνείς ή διακρατικές συμβάσεις ή στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στην εθνική νομοθεσία προβλέπεται ανεξάρτητος έλεγχος ή εποπτεία, η Αρχή ασκεί τις αντίστοιχες αρμοδιότητες και εξουσίες.
5. Η Αρχή δεν είναι αρμόδια να ελέγχει πράξεις επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που διενεργούνται από τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές στο πλαίσιο της δικαστικής λειτουργίας και των δικαστικών τους καθηκόντων καθώς και πράξεις επεξεργασίας διαβαθμισμένων δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που διενεργούνται για τις δραστηριότητες που αφορούν την εθνική ασφάλεια.

Άρθρο 11

Λειτουργική Ανεξαρτησία

1. Η Αρχή συγκροτείται από τον Πρόεδρο και έξι (6) μέλη, οι οποίοι ορίζονται με αντίστοιχους αναπληρωτές. Η θητεία τους είναι εξαετής και δεν μπορεί να ανανεωθεί.
2. Ως μέλη, τακτικά και αναπληρωματικά, επιλέγονται πρόσωπα εγνωσμένου κύρους, που απολαμβάνουν ευρείας κοινωνικής αποδοχής και διακρίνονται για την επιστημονική τους κατάρτιση και την επαγγελματική τους εμπειρία σε τομείς που έχουν σχέση με την αποστολή και τις αρμοδιότητες της Αρχής. Προϋπόθεση επιλογής σε θέση μέλους της Αρχής είναι η ελληνική ιθαγένεια.
3. Η επιλογή και ο διορισμός του Προέδρου και των μελών της Αρχής και των αναπληρωτών τους ενεργείται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 101Α του Συντάγματος.
4. Τα μέλη της Αρχής είναι ανώτατοι κρατικοί λειτουργοί, απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας και δεν υπόκεινται σε εποπτεία και έλεγχο από κυβερνητικά όργανα ή άλλες διοικητικές αρχές. Τα μέλη της Αρχής εκτελούν τα καθήκοντά τους και

ασκούν τις εξουσίες τους χωρίς εξωτερικές επιρροές, είτε άμεσες είτε έμμεσες, δεν ζητούν ούτε λαμβάνουν οδηγίες από κανέναν και αποφασίζουν με βάση το νόμο και τη συνείδησή τους.

5. Ο Πρόεδρος και ο Αναπληρωτής Πρόεδρος έχουν αποκλειστική απασχόληση στην Αρχή. Η ιδιότητά τους αυτή συνεπάγεται την αναστολή οποιουδήποτε δημόσιου λειτουργήματος και επαγγελματικής δραστηριότητας.

6. Τα μέλη της Αρχής δεν υπέχουν αστική ευθύνη έναντι οποιουδήποτε τρίτου για πράξεις ή παραλείψεις τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Δεν απαλλάσσονται από την ευθύνη τους έναντι του Ελληνικού Δημοσίου για πράξεις ή παραλείψεις από δόλο ή βαρεία αμέλεια. Τα μέλη της Αρχής δεν διώκονται για την έκφραση γνώμης και για πράξη ή παράλειψη που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εκτός αν ενήργησαν με δόλο ή βαρεία αμέλεια. Η Αρχή μπορεί να αναλάβει τη δαπάνη για τη δικαστική υπεράσπιση των μελών της σε περίπτωση άσκησης εναντίον τους αγωγής ή άσκησης σε βάρος τους ποινικής δίωξης για πράξεις ή παραλείψεις που ανάγονται αποκλειστικά στην εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων τους.

Άρθρο 12

Κωλύματα – ασυμβίβαστα μελών της Αρχής

1. Δεν επιτρέπεται να διοριστεί Πρόεδρος ή μέλος της Αρχής: α) υπουργός, υφυπουργός, γενικός ή ειδικός γραμματέας υπουργείου ή αυτοτελούς γενικής ή ειδικής γραμματείας και βουλευτής, και β) όποιος είναι διευθυντικό στέλεχος ή μέλος οργάνου διοίκησης επιχείρησης, η οποία παρέχει υπηρεσίες σχετικές με την επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα ή συνδέεται με σύμβαση έργου αντίστοιχου περιεχομένου.

2. Είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του μέλους της Αρχής οποιαδήποτε επαγγελματική ή άλλη δραστηριότητα, η οποία σχετίζεται με τις αρμοδιότητες της Αρχής, με εξαίρεση την επιστημονική και ερευνητική δραστηριότητα. Μέλη της Αρχής δεν επιτρέπεται να παρίστανται ενώπιον της Αρχής για δύο (2) έτη μετά τη λήξη της θητείας τους.

3. Στα μέλη της Αρχής επιτρέπεται η άσκηση καθηκόντων διδακτικού προσωπικού Α.Ε.Ι. με καθεστώς πλήρους ή μερικής απασχόλησης.

4. Εκπίπτει αυτοδικαίως από την ιδιότητα του Προέδρου ή μέλους της Αρχής όποιος, μετά τον διορισμό του:

α) Αποκτά μία από τις ιδιότητες που συνιστούν κώλυμα διορισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

β) Προβαίνει σε πράξεις ή αναλαμβάνει οποιαδήποτε εργασία ή έργο ή αποκτά άλλη ιδιότητα που, κατά την κρίση της Αρχής, δεν συμβιβάζονται με τα καθήκοντά του ως μέλους της Αρχής.

5. Στη διαπίστωση των ασυμβίβαστων της προηγούμενης παραγράφου προβαίνει η Αρχή, χωρίς συμμετοχή του μέλους της, στο πρόσωπο του οποίου ενδέχεται να συντρέχει το ασυμβίβαστο. Η Αρχή αποφασίζει ύστερα από ακρόαση του εν λόγω μέλους. Την διαδικασία κινεί είτε ο Πρόεδρος της Αρχής, είτε ο Πρόεδρος της Βουλής.

Άρθρο 13

Καθήκοντα της Αρχής

1. Επιπλέον των καθηκόντων της δυνάμει του άρθρου 57 του ΓΚΠΔ, η Αρχή:

α) είναι αρμόδια για την παρακολούθηση και την εφαρμογή του παρόντος και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα,

β) προωθεί με πρόσφορο τρόπο την ευαισθητοποίηση του κοινού και την κατανόηση των κινδύνων, των εγγυήσεων και των δικαιωμάτων που σχετίζονται με την επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα,

γ) διατυπώνει απλή γνώμη πριν από την έκδοση νόμων και κανονιστικών διοικητικών πράξεων που σχετίζονται με την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η διαβούλευση πραγματοποιείται κατά το στάδιο εκπόνησης της ρύθμισης σε χρόνο και με τρόπο που καθιστά εφικτή την έγκαιρη διατύπωση γνώμης από την Αρχή και τη σχετική διαβούλευση επί του περιεχομένου του σχεδίου ρύθμισης,

δ) εκδίδει Οδηγίες και απευθύνει συστάσεις για κάθε θέμα που αφορά την επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, με την επιφύλαξη των καθηκόντων του ΕΣΠΔ σύμφωνα με το άρθρο 70 του ΓΚΠΔ,

ε) κατόπιν υποβολής ειδικού αιτήματος, ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για την άσκηση των δικαιωμάτων του, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο και άλλων ρυθμίσεων για την προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Για τον σκοπό αυτό συνεργάζεται με εποπτικές αρχές άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

στ) εκδίδει πρότυπα έγγραφα και έντυπα υποβολής καταγγελίας.

ζ) εξετάζει τις καταγγελίες που υποβάλλονται από το υποκείμενο των δεδομένων ή από φορέα ή οργάνωση ή ένωση και ενημερώνει τον καταγγέλλοντα για την πρόοδο και την έκβαση της έρευνας ή ελέγχου εντός εύλογου χρονικού διαστήματος,

η) διενεργεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας έρευνες ή ελέγχους για την εφαρμογή του παρόντος νόμου και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μεταξύ άλλων και βάσει πληροφοριών από άλλη δημόσια αρχή,

θ) παρακολουθεί τις σχετικές εξελίξεις στο βαθμό που έχουν επιπτώσεις στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ιδίως για τις εξελίξεις των τεχνολογιών των πληροφοριών, των επικοινωνιών και των εμπορικών πρακτικών,

ι) συμβάλλει στις δραστηριότητες του ΕΣΠΔ.

2. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της η Αρχή θέτει στο αρχείο αιτήσεις, ερωτήματα ή καταγγελίες που κρίνονται προδήλως αόριστα, αβάσιμα ή υποβάλλονται καταχρηστικώς ή ανωνύμως. Η Αρχή ενημερώνει τα υποκείμενα των δεδομένων και τους αιτούντες για τις ενέργειές της. Με την επιφύλαξη των προθεσμιών που ορίζονται στον ΓΚΠΔ, η προτεραιότητα

εξέτασης των αιτήσεων, ερωτημάτων και καταγγελιών εκτιμάται από την Αρχή με κριτήριο τη σπουδαιότητα και το γενικότερο ενδιαφέρον του θέματος.

3. Μη κερδοσκοπικοί φορείς, οργανώσεις, σωματεία, ενώσεις προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχουν συσταθεί και λειτουργούν νομίμως και στους καταστατικούς σκοπούς των οποίων περιλαμβάνεται η προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα έχουν δικαίωμα να υποβάλουν καταγγελία στην Αρχή είτε αυτοτελώς είτε για λογαριασμό του υποκειμένου των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που υπέστη την παραβίαση και ήταν μέλος τους κατά τον χρόνο της παραβίασης.

Άρθρο 14

Έκθεση δραστηριότητας

Η Αρχή συντάσσει κάθε χρόνο έκθεση για την εκτέλεση της αποστολής της κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Η έκθεση υποβάλλεται από τον Πρόεδρο της Αρχής στον Πρόεδρο της Βουλής και τον Πρωθυπουργό και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με ευθύνη της Αρχής, η οποία μπορεί να δώσει και άλλου είδους δημοσιότητα στην έκθεση.

Άρθρο 15

Ερευνητικές και διορθωτικές εξουσίες

1. Εκτός των προβλεπομένων στο άρθρο 58 του ΓΚΠΔ εξουσιών, η Αρχή διενεργεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας έρευνες και ελέγχους ως προς τη συμμόρφωση με τον παρόντα νόμο στο πλαίσιο των οποίων ελέγχονται η τεχνολογική υποδομή και άλλα, αυτοματοποιημένα ή μη μέσα, που υποστηρίζουν την επεξεργασία των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Κατά τη διενέργεια των ερευνών και ελέγχων η Αρχή έχει την εξουσία να αποκτά από τον υπεύθυνο επεξεργασίας και τον εκτελούντα την επεξεργασία, πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα που αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας και όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για τους σκοπούς του σχετικού ελέγχου και την εκτέλεση των καθηκόντων της, χωρίς να μπορεί να της αντιταχθεί κανενός είδους απόρρητο. Κατ' εξαίρεση, η Αρχή δεν έχει πρόσβαση στα στοιχεία ταυτότητας συνεργατών ή υπαλλήλων οντοτήτων που περιέχονται σε αρχεία που τηρούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων.

2. Οι έλεγχοι διενεργούνται από μέλος ή μέλη της Αρχής ή υπαλλήλους του τμήματος ειδικού επιστημονικού προσωπικού της Γραμματείας, ειδικά εντεταλμένους προς τούτο από τον Πρόεδρο της Αρχής. Ο Πρόεδρος και τα μέλη της Αρχής, καθώς και οι ειδικά εντεταλμένοι υπάλληλοι της Γραμματείας, είναι ειδικοί ανακριτικοί υπάλληλοι και έχουν όλα τα δικαιώματα που προβλέπει σχετικά ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Μπορούν να διενεργούν προανάκριση και χωρίς εισαγγελική παραγγελία, όταν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ή πλημμέλημα ή υπάρχει κίνδυνος από την αναβολή.

3. Ο Πρόεδρος της Αρχής δύναται να απονέμει εξουσία διενέργειας ελέγχων σε μέλη και υπαλλήλους εποπτικής αρχής άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης («εποπτική

αρχή απόσπασης») στο πλαίσιο κοινών επιχειρήσεων που διενεργούνται δυνάμει του άρθρου 62 του ΓΚΠΔ και του άρθρου 79 του παρόντος.

4. Η Αρχή για τις ανάγκες του παρόντος:

α) απευθύνει προειδοποιήσεις στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή στον εκτελούντα την επεξεργασία ότι οι σκοπούμενες πράξεις επεξεργασίας είναι πιθανόν να παραβιάζουν τις διατάξεις του παρόντος,

β) δίνει εντολή στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον εκτελούντα την επεξεργασία να συμμορφωθεί με συγκεκριμένο τρόπο και εντός ορισμένης προθεσμίας με τις διατάξεις του παρόντος, ιδίως μέσω εντολής διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα,

γ) δίνει εντολή και επιβάλλει προσωρινό ή οριστικό περιορισμό ή και απαγόρευση της επεξεργασίας,

δ) προβαίνει στην κατάσχεση μέσω παραβίασης των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, που υποπίπτει στην αντίληψή της κατά την άσκηση των εξουσιών ελέγχου και ορίζεται μεσεγγυούχος αυτών μέχρι να αποφανθούν οι αρμόδιες δικαστικές και εισαγγελικές αρχές.

5. Η Αρχή επιβάλλει τις διοικητικές κυρώσεις του άρθρου 39.

6. Η Αρχή επιβάλλει τις διοικητικές κυρώσεις του άρθρου 82.

7. Όταν η προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που το αφορούν επιβάλλει την άμεση λήψη απόφασης, ο Πρόεδρος μπορεί, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου ή και αυτεπαγγέλτως, να εκδώσει προσωρινή διαταγή για άμεσο, ολικό ή μερικό, προσωρινό περιορισμό της επεξεργασίας ή της λειτουργίας του αρχείου. Η διαταγή ισχύει μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης της Αρχής.

8. Για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τις διατάξεις του ΓΚΠΔ, του παρόντος και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του υποκειμένου έναντι της επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, η Αρχή, με την επιφύλαξη του Κεφαλαίου VII του ΓΚΠΔ, εκδίδει κανονιστικές διοικητικές πράξεις για τη ρύθμιση ειδικών, τεχνικών και λεπτομερειακών θεμάτων, στα οποία αυτές αναφέρονται.

9. Οι κανονιστικές πράξεις της Αρχής, για τις οποίες δεν προβλέπεται δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα της Αρχής.

Άρθρο 16

Υποχρεώσεις και δικαιώματα μελών της Αρχής

1. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ο Πρόεδρος και τα μέλη της Αρχής υπακούουν στη συνείδησή τους και τον νόμο και υπόκεινται στο καθήκον εχεμύθειας. Ως μάρτυρες ή πραγματογνώμονες μπορούν να καταθέτουν στοιχεία που αφορούν αποκλειστικά και μόνο την τήρηση των διατάξεων του ΓΚΠΔ και του παρόντος. Το καθήκον εχεμύθειας υφίσταται και μετά την με οποιονδήποτε τρόπο αποχώρηση του Προέδρου και των μελών της Αρχής.

2. Για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών από τη λήξη της θητείας τους, ο Πρόεδρος και τα μέλη της Αρχής δεν επιτρέπεται να είναι εταίροι, μέτοχοι, μέλη διοικητικού συμβουλίου, τεχνικοί ή άλλοι σύμβουλοι ή να απασχολούνται με ή χωρίς αμοιβή με έμμισθη εντολή ή με οποιαδήποτε έννομη σχέση, σε εταιρεία ή επιχείρηση, των οποίων οι δραστηριότητες υπήχθησαν, άμεσα ή έμμεσα, στον έλεγχο της Αρχής κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

3. Ως προς την πειθαρχική ευθύνη του Προέδρου και των μελών της Αρχής εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 18 του ν. 2472/1997.

4. Πρόεδρος ή μέλος της Αρχής που, κατά παράβαση του παρόντος νόμου, γνωστοποιεί με οποιονδήποτε τρόπο δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα που είναι προσιτά σε αυτό λόγω της υπηρεσίας του ή αφήνει άλλον να λάβει γνώση αυτών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή έως τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ. Αν όμως τέλεσε την πράξη με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλο αθέμιτο όφελος ή να βλάψει άλλον, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν η πράξη του πρώτου εδαφίου τελέστηκε από αμέλεια επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή.

Άρθρο 17

Λειτουργία της Αρχής

1. Η Αρχή δύναται να λειτουργεί και ως μονοπρόσωπο όργανο (Πρόεδρος) ή και να συνεδριάζει σε τμήματα, συντιθέμενα από τρία (3) τουλάχιστον τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη και προεδρευόμενα από τον Πρόεδρο της Αρχής ή τον αναπληρωτή του. Στις συνεδριάσεις και στις διασκέψεις της Ολομέλειας και των Τμημάτων επιτρέπεται να παρίστανται για τις υποθέσεις, στις οποίες έχουν οριστεί βοηθοί εισηγητές, υπάλληλοι του Κλάδου Ελεγκτών.

2. Η Αρχή καταρτίζει κανονισμό λειτουργίας με τον οποίο ρυθμίζεται ιδίως η λειτουργία της σε ολομέλεια και τμήματα, η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ ολομέλειας και τμημάτων, οι αρμοδιότητες του μονοπρόσωπου οργάνου, και η διαδικασία ανάθεσης από τον Πρόεδρο στον Αναπληρωτή Πρόεδρο και σε μέλη, τακτικά και αναπληρωματικά, των αρμοδιοτήτων αυτών, η διαδικασία σύγκλησης, συνεδρίασης και λήψης απόφασης, η προηγούμενη ακρόαση των ενδιαφερομένων, η διαδικασία επεξεργασίας και διεκπεραίωσης των υποθέσεων, ο τρόπος διεξαγωγής των ελέγχων και θέματα πειθαρχικής διαδικασίας. Ο κανονισμός λειτουργίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Μέχρι την έκδοση νέου κανονισμού της Αρχής διατηρείται σε ισχύ ο υφιστάμενος κανονισμός λειτουργίας της (209/6.3.2000 απόφαση του Προέδρου της Αρχής, Β' 336, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει).

3. Με απόφαση της Ολομέλειας της Αρχής εγκρίνεται κώδικας δεοντολογίας των μελών και του προσωπικού της.

4. Η Αρχή δύναται να συνάπτει μνημόνια συνεργασίας με ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, άλλους δημόσιους φορείς και Ο.Τ.Α. με σκοπό την αμοιβαία ανταλλαγή πληροφοριών και την αμοιβαία συνδρομή για θέματα αρμοδιότητάς της. Η αμοιβαία συνδρομή περιλαμβάνει ιδίως την ενημέρωση και την πραγματοποίηση ερευνών και μελετών, τη συνδρομή σε έρευνες και ελέγχους, και τη διενέργεια αυτοψιών με βάση ερωτήματα που καταρτίζει η Αρχή.

5. Είναι δυνατή η πραγματοποίηση στην Αρχή αμειβόμενης πρακτικής άσκησης φοιτητών και αποφοίτων ανώτατων σχολών, των οποίων το περιεχόμενο σπουδών είναι σχετικό με τις αρμοδιότητες της Αρχής. Με απόφαση της Αρχής καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις επιλογής των ασκουμένων, πραγματοποίησης της άσκησης και ορίζονται οι όροι και το ύψος της αμοιβής, η οποία βαρύνει τον προϋπολογισμό της Αρχής.

Άρθρο 18

Γραμματεία της Αρχής

1. Το προσωπικό της Αρχής διορίζεται με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε θέσεις που προβλέπονται στον Οργανισμό της και επιλέγεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του ν. 3051/2002 (Α' 220).

2. Υπάλληλοι του Κλάδου Ελεγκτών δεν επιτρέπεται να παρίστανται ενώπιον της Αρχής επί δύο (2) έτη μετά την λύση της υπηρεσιακής τους σχέσης με την Αρχή.

3. Με Προεδρικό Διάταγμα μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Υπουργείου Εσωτερικών και γνώμη της Αρχής εκδίδεται Οργανισμός της Αρχής, με τον οποίο καθορίζονται η διάρθρωση των οργανικών μονάδων σε Διευθύνσεις, Τμήματα και Γραφεία, τα προσόντα του προσωπικού, ο αριθμός των θέσεων του προσωπικού, η κατανομή αυτών σε Κλάδους και Ειδικότητες, η σύσταση νέων θέσεων και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα. Με τον Οργανισμό επίσης καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία επιλογής του Προϊσταμένου Γραμματείας και των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων της Αρχής. Για κάθε τροποποίηση του ως άνω προεδρικού διατάγματος απαιτείται προηγούμενη γνώμη της Αρχής. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, ισχύει το π.δ. 207/1998 «Οργάνωση της Γραμματείας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και σύσταση οργανικών Θέσεων» (Α' 164).

4. Με την επιφύλαξη των ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος, του Οργανισμού της Αρχής και του Κανονισμού Λειτουργίας της, η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της Αρχής, διέπεται από τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 έως και 7 του άρθρου 4 του ν. 3051/2002, όπως ισχύει.

5. Στο προσωπικό της Αρχής εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 6 του άρθρου 11.

6. Για την κάλυψη έκτακτων υπηρεσιακών αναγκών της Γραμματείας της Αρχής, επιτρέπεται η διενέργεια αποσπάσεων μόνιμων ή με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπαλλήλων από φορείς της Κεντρικής Διοίκησης, όπως ορίζεται στην περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων. Η διάρκεια των αποσπάσεων ανέρχεται σε ένα (1) έτος με δυνατότητα ισόχρονης ανανέωσης για μία (1) φορά. Η απόσπαση διενεργείται με κοινή απόφαση του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και του Προέδρου της Αρχής, χωρίς να απαιτείται γνώμη των οικείων Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Ειδικά για τις αποσπάσεις υπαλλήλων Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού απαιτείται η προηγούμενη σύμφωνη γνώμη των αρμοδίων, για τον διορισμό, οργάνων των φορέων αυτών.

7. Είναι δυνατή η απόσπαση προσωπικού της Γραμματείας για διάστημα έως έξι (6) μηνών, με απόφαση της Αρχής, σε εποπτικές αρχές κρατών - μελών ή της ΜΕΑ ή αρχών τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών με εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για τις αποσπάσεις σε

όργανα της ΕΕ. Επίσης, είναι δυνατή η υποδοχή από την Αρχή προσωπικού ομολογών αρχών ως αποσπασμένων για διάστημα έως έξι (6) μηνών.

8. Οι οργανικές θέσεις πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ) του κλάδου επικοινωνίας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα μετατρέπονται σε αντίστοιχες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Οι ήδη υπηρετούντες, οι οποίοι κατέχουν τα απαιτούμενα κατά το π. δ. 50/2001 «Καθορισμός των προσόντων διορισμού σε θέσεις φορέων του δημοσίου τομέα» (Α'39) και την εν γένει νομοθεσία τυπικά προσόντα για την πλήρωση θέσης ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, δηλώνουν εντός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εάν αποδέχονται να υπηρετήσουν στη θέση αυτή. Οι αποδεχόμενοι να υπηρετήσουν με σχέση ιδιωτικού δικαίου, οι οποίοι καταλαμβάνουν μία από τις μετατρέπομενες θέσεις, διατηρούν το ασφαλιστικό καθεστώς στο οποίο υπάγονται και προσμετρούν για τη βαθμολογική και μισθολογική κατάταξη και τον χρόνο προηγούμενης σχετικής απασχόλησης σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 11 του ν. 4354/2015 (Α' 176). Σε περίπτωση αρνητικής δήλωσης ή παράλειψης υποβολής δήλωσης, ο υπάλληλος εξακολουθεί να υπηρετεί ως μόνιμος υπάλληλος σε προσωποπαγή θέση κατηγορίας ΠΕ Επικοινωνίας. Κατά το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο οι υπάλληλοι υπηρετούν σε προσωποπαγείς θέσεις σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, δεν καλύπτονται αντίστοιχες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Άρθρο 19

Προϋπολογισμός και Οικονομική Διαχείριση

1. Η Αρχή καταρτίζει δικό της προϋπολογισμό που συντάσσεται με ευθύνη του Προέδρου της. Κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού της διαθέτει πλήρη αυτοτέλεια και δεν απαιτείται σύμπραξη άλλου οργάνου. Διατάκτης είναι ο Πρόεδρος της Αρχής.
2. Ο προϋπολογισμός καταρτίζεται σε ετήσια βάση και υποβάλλεται απευθείας στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο Δημόσιο Λογιστικό.
3. Η εκτέλεση του προϋπολογισμού της Αρχής ανήκει αποκλειστικά σ' αυτήν, στο πλαίσιο της πλήρους αυτοτέλειάς της. Επιτρέπεται η μεταφορά πιστώσεων από έναν λογαριασμό σε άλλον και μεταξύ διαφορετικών μειζώνων κατηγοριών, σύμφωνα με τις ανάγκες της Αρχής, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών εφόσον δεν τροποποιείται το συνολικό ύψος του προϋπολογισμού που έχει αρχικώς εγκριθεί από τη Βουλή. Οι δαπάνες της Αρχής διενεργούνται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της ανάληψης υποχρεώσεων από τους διατάκτες, καθώς και του δημοσίου λογιστικού. Η μεταφορά πιστώσεων γίνεται με απόφαση της Αρχής και κοινοποιείται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.
4. Ο προϋπολογισμός της Αρχής μπορεί να τροποποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης της Αρχής, που υποβάλλεται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.
5. Η Αρχή μπορεί να μετέχει σε εθνικά, ευρωπαϊκά ή συγχρηματοδοτούμενα ερευνητικά ή άλλα προγράμματα. Για τον σκοπό αυτόν η Αρχή, με απόφαση του Προέδρου της, μπορεί να ανοίγει απλό τραπεζικό λογαριασμό υπό την ομάδα λογαριασμών 260 – Ταμειακή Διαχείριση στην Τράπεζα της Ελλάδος, στον οποίο θα μεταφέρονται οι πιστώσεις από τα προγράμματα αυτά και από άλλους πόρους από την άσκηση των αρμοδιοτήτων της που προβλέπονται από τον ΓΚΠΔ ή το νόμο. Η διαχείριση και ο έλεγχος του ανωτέρω ειδικού λογαριασμού ρυθμίζονται από τον ειδικό κανονισμό του άρθρου 2 παράγραφος 3 του ν. 3051/2002. Η

Αρχή έχει πλήρη αυτοτέλεια στη διαχείριση του λογαριασμού αυτού. Τα έσοδα της Αρχής αποτελούν έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού.

6. Για τη συμμετοχή των μελών και του προσωπικού της Αρχής σε συλλογικά όργανα που συγκροτούνται στο πλαίσιο πραγματοποίησης έργων χρηματοδοτούμενων από Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία ή από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 5 του άρθρου 21 του ν. 4354/2015 (Α' 176), υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν τις ως άνω πηγές χρηματοδότησης και δεν προκαλούν επιβάρυνση στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

7. Η άσκηση του οικονομικού ελέγχου της Αρχής διεξάγεται με τρόπο που να μην παρεμποδίζει τη λειτουργία της και να μην επηρεάζει την ανεξαρτησία της.

Άρθρο 20

Δικαστική προστασία κατά της Αρχής

1. Οι κανονιστικές αποφάσεις και οι ατομικές διοικητικές πράξεις της Αρχής, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων με τις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις, προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Η προθεσμία για την άσκηση της αίτησης ακυρώσεως δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης. Το δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση του αιτούντος, να αναστείλει εν όλω ή εν μέρει την εκτέλεση της πράξης, κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

3. Αίτηση ακυρώσεως κατά των αποφάσεων και πράξεων της Αρχής μπορεί να ασκεί και ο αρμόδιος Υπουργός.

4. Η Αρχή εκπροσωπείται δικαστικώς και εξωδίκως από τον Πρόεδρό της. Η Αρχή παρίσταται αυτοτελώς σε κάθε είδους δίκες με μέλη της που έχουν την ιδιότητα του δικηγόρου ή με τη νομική της υπηρεσία, εφόσον συσταθεί. Η νομική υπηρεσία της Αρχής στελεχώνεται με δικηγόρους με σχέση έμμισθης εντολής, οι οποίοι προσλαμβάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων. Η Αρχή μπορεί να εκπροσωπείται κατά περίπτωση και από δικηγόρους, εξειδικευμένους στο αντικείμενό τους, με αιτιολογημένη απόφαση με την οποία παρέχεται η σχετική πληρεξουσιότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΓΚΠΔ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Άρθρο 21

Συγκατάθεση ανηλίκου

1. Η επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα ανηλίκου, κατά την προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών απευθείας σε αυτόν, είναι σύννομη, εφόσον ο ανήλικος έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του και παρέχει τη συγκατάθεσή του.

2. Εάν ο ανήλικος είναι κάτω των 15 ετών η επεξεργασία της παραγράφου 1 είναι σύνηθες μόνο μετά την παροχή συγκατάθεσης του νομίμου αντιπροσώπου του.

3. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας καταβάλλει εύλογες προσπάθειες για να επαληθεύσει ότι η συγκατάθεση της παραγράφου 2 παρέχεται από τον νόμιμο αντιπρόσωπο του ανηλίκου, λαμβάνοντας υπόψη του και τη διαθέσιμη τεχνολογία.

Άρθρο 22

Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα με την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς επιτρέπεται, εφόσον είναι απαραίτητη :

α) για την άσκηση δικαιωμάτων που απορρέουν από το δικαίωμα κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής προστασίας και για την εκπλήρωση των συναφών υποχρεώσεων,

β) για λόγους προληπτικής ιατρικής, για την εκτίμηση της ικανότητας εργασίας του εργαζομένου, για ιατρική διάγνωση, για την παροχή υγείας ή κοινωνικής περίθαλψης ή για τη διαχείριση των συστημάτων και υπηρεσιών υγείας ή κοινωνικής περίθαλψης ή δυνάμει σύμβασης με επαγγελματία του τομέα υγείας ή άλλου προσώπου που δεσμεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο ή είναι υπό την εποπτεία του, ή

γ) για λόγους δημοσίου συμφέροντος στον τομέα της δημόσιας υγείας, όπως σοβαρών διασυννοριακών απειλών κατά της υγείας ή για την εξασφάλιση υψηλών προδιαγραφών ποιότητας και ασφάλειας της υγειονομικής περίθαλψης και των φαρμάκων ή των ιατροτεχνολογικών προϊόντων· επιπλέον των μέτρων που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3, πρέπει να τηρούνται ιδίως οι διατάξεις που εξασφαλίζουν το επαγγελματικό απόρρητο που προβλέπει νόμος ή κώδικας δεοντολογίας.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα με την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ από δημόσιους φορείς επιτρέπεται, εφόσον:

α) είναι απολύτως απαραίτητη για λόγους ουσιώδους δημοσίου συμφέροντος,

β) είναι απαραίτητη για την αποτροπή σημαντικής απειλής για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια ασφάλεια, ή

γ) είναι απαραίτητη για τη λήψη ανθρωπιστικών μέτρων,

και εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές το συμφέρον για την επεξεργασία είναι υπέρτερο του συμφέροντος του υποκειμένου των δεδομένων.

3. Στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων, λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα και ειδικά μέτρα για τη διαφύλαξη των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της τεχνολογίας, το κόστος εφαρμογής και τη φύση, την έκταση, το πλαίσιο και τους σκοπούς της επεξεργασίας, καθώς και τους κινδύνους που θέτει, ανάλογα με τη σοβαρότητά τους στα δικαιώματα και στις ελευθερίες των φυσικών προσώπων η επεξεργασία αυτή, στα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται ιδίως:

- α) τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που διασφαλίζουν ότι η επεξεργασία είναι σύμφωνη με τον ΓΚΠΔ,
- β) μέτρα για να διασφαλιστεί ότι είναι δυνατή η εκ των υστέρων επαλήθευση και ο προσδιορισμός τού εάν και από ποιον έχουν εισαχθεί, τροποποιηθεί ή αφαιρεθεί τα προσωπικά δεδομένα,
- γ) μέτρα για την ενδυνάμωση της ευαισθητοποίησης του προσωπικού που ασχολείται με την επεξεργασία,
- δ) περιορισμοί πρόσβασης από τους υπεύθυνους επεξεργασίας και εκτελούντες την επεξεργασία,
- ε) η ψευδωνυμοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,
- στ) η κρυπτογράφηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,
- ζ) μέτρα για τη διασφάλιση της ικανότητας, της εμπιστευτικότητας, της ακεραιότητας, της διαθεσιμότητας και της ανθεκτικότητας των συστημάτων και υπηρεσιών επεξεργασίας που σχετίζονται με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας ταχείας αποκατάστασης της διαθεσιμότητας και της πρόσβασης σε περίπτωση φυσικού ή τεχνικού συμβάντος,
- η) διαδικασίες για την τακτική δοκιμή, εκτίμηση και αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των τεχνικών και οργανωτικών μέτρων για τη διασφάλιση της ασφάλειας της επεξεργασίας,
- θ) ειδικοί κανόνες διασφάλισης της συμμόρφωσης με τον παρόντα νόμο και τον ΓΚΠΔ σε περίπτωση διαβίβασης ή επεξεργασίας για άλλους σκοπούς.

Άρθρο 23

Επεξεργασία γενετικών δεδομένων

Κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ απαγορεύεται η επεξεργασία γενετικών δεδομένων για σκοπούς ασφάλισης υγείας και ζωής

Άρθρο 24

Επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από δημόσιους φορείς

1. Η επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από δημόσιους φορείς για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο έχουν συλλεχθεί επιτρέπεται όταν η επεξεργασία αυτή είναι αναγκαία για την εκπλήρωση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί και εφόσον:

α) είναι προφανές ότι η επεξεργασία αυτή είναι προς το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων και δεν υπάρχει λόγος να υποθεθεί ότι το υποκείμενο των δεδομένων θα αντιτασσόταν στην επεξεργασία εάν γνώριζε τον άλλο σκοπό,

β) είναι απαραίτητο να ελεγχθούν οι πληροφορίες που παρέχονται από το υποκείμενο των δεδομένων, διότι υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις ότι οι πληροφορίες αυτές είναι εσφαλμένες,

γ) είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνων για την εθνική ασφάλεια, εθνική άμυνα ή δημόσια ασφάλεια ή για τη διασφάλιση φορολογικών και τελωνειακών εσόδων·,

δ) είναι αναγκαία για τη δίωξη ποινικών αδικημάτων,

ε) είναι αναγκαία για την αποτροπή σοβαρής βλάβης στα δικαιώματα άλλου προσώπου·.

2. Η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, όπως αυτά αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο έχουν συλλεχθεί, επιτρέπεται, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου και εφαρμόζεται μία από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 9 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ εξαιρέσεις ή το άρθρο 22 του παρόντος.

Άρθρο 25

Επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από ιδιωτικούς φορείς

1. Η επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από ιδιωτικούς φορείς για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο έχουν συλλεχθεί επιτρέπεται, εφόσον είναι απαραίτητη:

α) για την αποτροπή απειλών κατά της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας ασφάλειας ή για τη δίωξη ποινικών αδικημάτων, ή

β) για τη θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων, εκτός και εάν υπερτερεί το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων να μην τύχουν επεξεργασίας τα δεδομένα αυτά.

2. Η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, όπως αυτά αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο έχουν συλλεχθεί επιτρέπεται, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου και εφαρμόζεται μία από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 9 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ εξαιρέσεις ή το άρθρο 22 του παρόντος.

Άρθρο 26

Διαβίβαση δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από δημόσιους φορείς

1. Η διαβίβαση δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από δημόσιο φορέα σε δημόσιο φορέα επιτρέπεται, εφόσον είναι απαραίτητο για την εκτέλεση των καθηκόντων του φορέα που διαβιβάζει ή του τρίτου στον οποίο διαβιβάζονται τα δεδομένα και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που επιτρέπουν την επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 24. Ο τρίτος στον οποίο διαβιβάζονται τα δεδομένα επεξεργάζεται αυτά μόνο για τον σκοπό για τον οποίο

διαβιβάστηκαν. Η επεξεργασία για άλλους σκοπούς επιτρέπεται μόνον εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 24.

2. Οι δημόσιοι φορείς επιτρέπεται να διαβιβάζουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε ιδιωτικούς φορείς εφόσον:

α) η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων του φορέα που διαβιβάζει και πληρούνται περαιτέρω και οι προϋποθέσεις του άρθρου 24,

β) ο τρίτος στον οποίο διαβιβάζονται έχει έννομο συμφέρον να είναι σε γνώση της διαβίβασης και το υποκείμενο των δεδομένων δεν έχει έννομο συμφέρον να μην διαβιβασθούν τα δεδομένα που το αφορούν, ή

γ) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων και ο τρίτος δεσμεύθηκε έναντι του δημόσιου φορέα που του διαβίβασε τα δεδομένα ότι θα τα επεξεργαστεί μόνο για τον σκοπό για τον οποίο διαβιβάστηκαν. Η επεξεργασία για άλλους σκοπούς επιτρέπεται, εάν επιτρέπεται η διαβίβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 και ο φορέας διαβίβασης έχει παράσχει τη συγκατάθεσή του για τη διαβίβαση.

3. Η διαβίβαση ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού χαρακτήρα με την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, επιτρέπεται εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 ή της παραγράφου 2 και εφαρμόζεται μία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 9 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ ή σύμφωνα με το άρθρο 22 του παρόντος.

Άρθρο 27

Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο των σχέσεων απασχόλησης

1. Δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα των εργαζομένων μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία για σκοπούς της σύμβασης εργασίας, εφόσον είναι απαραίτητο για την απόφαση σύναψης σύμβασης εργασίας ή μετά τη σύναψη της σύμβασης εργασίας για την εκτέλεσή της ή την καταγγελία της.

2. Στην περίπτωση που η επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα εργαζομένου έχει κατ' εξαίρεση ως νομική βάση τη συγκατάθεσή του, για την κρίση ότι αυτή ήταν αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κυρίως η υφιστάμενη στη σύμβαση εργασίας εξάρτηση του εργαζομένου καθώς επίσης και οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες χορηγήθηκε η συγκατάθεση. Συγκατάθεση ως αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής μπορεί ιδίως να υφίσταται, όταν χορηγείται στον εργαζόμενο ένα νομικό ή οικονομικό πλεονέκτημα ή όταν εργοδότης και εργαζόμενος επιδιώκουν όμοια συμφέροντα. Η συγκατάθεση παρέχεται είτε σε έγγραφη είτε σε ηλεκτρονική μορφή, στο μέτρο που λόγω των ειδικών περιστάσεων δεν είναι κατάλληλη άλλη μορφή. Ο εργοδότης πρέπει να διαφωτίσει τον εργαζόμενο είτε σε έγγραφη είτε σε ηλεκτρονική μορφή σχετικά με τον σκοπό της επεξεργασίας των δεδομένων και το δικαίωμά του να ανακαλέσει την συγκατάθεση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα με την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ για τους σκοπούς της σύμβασης εργασίας επιτρέπεται, εάν είναι απαραίτητη για την άσκηση των δικαιωμάτων ή την εκπλήρωση νόμιμων υποχρεώσεων που απορρέουν από το εργατικό δίκαιο, το δίκαιο της κοινωνικής ασφάλισης και της κοινωνικής προστασίας και δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποτίθεται ότι το έννομο συμφέρον του υποκειμένου των

δεδομένων σε σχέση με την επεξεργασία υπερτερεί. Η παράγραφος 2 ισχύει επίσης για τη συγκατάθεση στην επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα η συγκατάθεση πρέπει να αναφέρεται ρητά στα δεδομένα αυτά. Το άρθρο 22 παράγραφος 3 εδάφιο β' εφαρμόζεται ανάλογα.

4. Επιτρέπεται η επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα των εργαζομένων για τους σκοπούς της σύμβασης εργασίας βάσει συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Τα διαπραγματευόμενα μέρη συμμορφώνονται με το άρθρο 88 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ.

5. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τηρούνται ιδίως οι αρχές για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που ορίζονται στο άρθρο 5 του ΓΚΠΔ.

6. Οι παράγραφοι 1 έως 5 εφαρμόζονται επίσης, όταν δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, των εργαζομένων, υπόκεινται σε επεξεργασία, χωρίς αυτά να αποθηκεύονται ή να προορίζονται να αποθηκευτούν σε ένα σύστημα αρχειοθέτησης.

7. Η επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα μέσω κλειστού κυκλώματος οπτικής καταγραφής εντός των χώρων εργασίας, είτε είναι δημοσίως προσβάσιμοι είτε μη, επιτρέπεται μόνο εάν είναι απαραίτητη για την προστασία προσώπων και αγαθών. Τα δεδομένα που συλλέγονται μέσω κλειστού κυκλώματος οπτικής καταγραφής δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν ως αποκλειστικά κριτήρια για την αξιολόγηση της συμπεριφοράς και της αποδοτικότητας των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι ενημερώνονται εγγράφως, είτε σε γραπτή είτε σε ηλεκτρονική μορφή για την εισαγωγή και χρήση μεθόδων ελέγχου και παρακολούθησης.

Άρθρο 28

Επεξεργασία και ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης

1. Στο βαθμό που είναι αναγκαίο να συμβιβαστεί το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα με το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και πληροφόρησης, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας για δημοσιογραφικούς σκοπούς, και για σκοπούς ακαδημαϊκής, καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης, η επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα επιτρέπεται όταν:

α) το υποκείμενο των δεδομένων έχει παράσχει τη ρητή συγκατάθεσή του, β) αφορά δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα που έχουν προδήλως δημοσιοποιηθεί από το ίδιο το υποκείμενο, γ) υπερέχει το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και το δικαίωμα της πληροφόρησης έναντι του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα του υποκειμένου, ιδίως για θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος ή όταν αφορά δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα δημοσίων προσώπων και δ) περιορίζεται στο αναγκαίο μέτρο για την εξασφάλιση της ελευθερίας της έκφρασης και του δικαιώματος ενημέρωσης, ιδίως όταν αφορά ειδικών κατηγοριών δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα, καθώς και ποινικές δίωξεις, καταδίκες και τα σχετικά με αυτές μέτρα ασφαλείας, λαμβάνοντας υπόψη το δικαίωμα του υποκειμένου στην ιδιωτική και οικογενειακή του ζωή.

2. Στο πλαίσιο επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή για σκοπούς ακαδημαϊκής, καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης δεν

εφαρμόζεται: α) το Κεφάλαιο II του ΓΚΠΔ «Αρχές», εκτός από το άρθρο 5, β) το Κεφάλαιο III του ΓΚΠΔ «Δικαιώματά του Υποκειμένου», γ) το Κεφάλαιο IV του ΓΚΠΔ «Υπεύθυνος επεξεργασίας και εκτελών την επεξεργασία», εκτός από τα άρθρα 28, 29 και 32, δ) το Κεφάλαιο V του ΓΚΠΔ «Διαβιβάσεις δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα προς τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς», ε) το Κεφάλαιο VII του ΓΚΠΔ «Συνεργασία και συνεκτικότητα και στ) το Κεφάλαιο IX του ΓΚΠΔ «Διατάξεις που αφορούν ειδικές περιπτώσεις επεξεργασίας».

Άρθρο 29

Επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, με την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ, επιτρέπεται όταν είναι απαραίτητη για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να λαμβάνει κατάλληλα και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων. Στα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται, στο πλαίσιο του εφικτού, ιδίως:

α) περιορισμοί πρόσβασης από τους υπεύθυνους επεξεργασίας και εκτελούντες την επεξεργασία,

β) ψευδωνυμοποίηση των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, και

γ) κρυπτογράφηση των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 του ΓΚΠΔ, το δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων σε δεδομένα που το αφορούν μπορεί να περιοριστεί, εφόσον η άσκησή του είναι πιθανό να καταστήσει αδύνατη ή να παρακωλύσει σοβαρά την επίτευξη των σκοπών της παραγράφου 1, και η άσκηση του δικαιώματος θα απαιτούσε δυσανάλογη προσπάθεια.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 16 του ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων δεν έχει δικαίωμα διόρθωσης των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που το αφορούν, εφόσον η άσκησή του είναι πιθανό να καταστήσει αδύνατη ή να παρακωλύσει σοβαρά την επίτευξη των σκοπών της παραγράφου 1 ή την άσκηση δικαιωμάτων τρίτων.

4. Κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στα άρθρα 18 παράγραφος 1 εδάφια α', β' και δ' και στα άρθρα 20 και 21 του ΓΚΠΔ, τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων περιορίζονται, εφόσον η άσκησή τους είναι πιθανό να καταστήσει αδύνατη ή να παρακωλύσει σοβαρά την εκπλήρωση των σκοπών της παραγράφου 1 και εφόσον οι περιορισμοί αυτοί κρίνονται απαραίτητοι για την επίτευξη των σκοπών αυτών.

Άρθρο 30

Επεξεργασία δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, με την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ, επιτρέπεται χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου, όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων και το συμφέρον του υπεύθυνου επεξεργασίας είναι υπέρτερο του συμφέροντος του υποκειμένου να μην τύχουν επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού του χαρακτήρα. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να λαμβάνει κατάλληλα και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία των εννόμων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων. Στα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται ιδίως:

α) περιορισμοί πρόσβασης των υπεύθυνων επεξεργασίας και εκτελούντων την επεξεργασία,

β) ψευδωνυμοποίηση των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα

γ) η κρυπτογράφηση των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

2. Κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στα άρθρα 15, 16, 18 και 21 του ΓΚΠΔ, τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα περιορίζονται, εφόσον η άσκησή τους είναι πιθανό να καταστήσει αδύνατη ή να παρακωλύσει σοβαρά την εκπλήρωση των σκοπών της παραγράφου 1 και εφόσον οι περιορισμοί αυτοί κρίνονται απαραίτητοι για την εκπλήρωσή τους. Για τον ίδιο λόγο δεν εφαρμόζεται και το προβλεπόμενο στο άρθρο 15 του ΓΚΠΔ δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου, όταν τα δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα είναι απαραίτητα για επιστημονικούς σκοπούς και η παροχή πληροφοριών απαιτεί δυσανάλογη προσπάθεια.

3. Εκτός από όσα ορίζονται στην παράγραφο 1 οι ειδικές κατηγορίες δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα όταν υποβάλλονται σε επεξεργασία για τους σκοπούς της παραγράφου 1 θα πρέπει να ανωνυμοποιούνται, αμέσως μόλις το επιτρέψουν οι επιστημονικοί ή στατιστικοί σκοποί, εκτός εάν αυτό είναι αντίθετο προς το έννομο συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων. Μέχρι τότε, τα χαρακτηριστικά που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αντιστοίχιση μεμονωμένων λεπτομερειών σχετικά με προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις ενός ταυτοποιημένου ή ταυτοποιήσιμου προσώπου πρέπει να αποθηκευτούν χωριστά. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί να συνδυαστούν με τις μεμονωμένες λεπτομέρειες, μόνο εάν το απαιτεί η έρευνα ή ο στατιστικός σκοπός.

4. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να δημοσιεύει δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα που επεξεργάζεται στο πλαίσιο της έρευνας, εφόσον τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν συγκατατεθεί εγγράφως ή η δημοσίευση είναι απαραίτητη για την παρουσίαση των αποτελεσμάτων της έρευνας. Στην τελευταία αυτή περίπτωση η δημοσίευση να γίνεται με ψευδωνυμοποίηση.

Άρθρο 31

Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων

1. Η υποχρέωση ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ δεν υφίσταται εκτός από την αναφερόμενη στο άρθρο 13 παράγραφος 4 του ΓΚΠΔ εξαίρεση, όταν η παροχή των πληροφοριών σχετικά με την περαιτέρω επεξεργασία :

α) αφορά μια περαιτέρω επεξεργασία αποθηκευμένων σε γραπτή μορφή δεδομένων, στην οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας απευθύνεται άμεσα στο υποκείμενο των δεδομένων, ο σκοπός είναι συμβατός με τον αρχικό σκοπό συλλογής σύμφωνα με το ΓΚΠΔ, η επικοινωνία με το υποκείμενο των δεδομένων δεν γίνεται σε ψηφιακή μορφή και το ενδιαφέρον του υποκειμένου των δεδομένων για την παροχή πληροφοριών κατά τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης, ιδίως όσον αφορά το πλαίσιο εντός του οποίου συλλέχθησαν τα δεδομένα θεωρείται ότι δεν είναι υψηλό,

β) στην περίπτωση του δημόσιου φορέα, θα έθετε σε κίνδυνο την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων του υπεύθυνου επεξεργασίας με την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ε) του ΓΚΠΔ, και το συμφέρον του υπεύθυνου επεξεργασίας να μην παράσχει τις πληροφορίες υπερτερεί του συμφέροντος του υποκειμένου των δεδομένων,

γ) θα έθετε σε κίνδυνο την εθνική ή τη δημόσια ασφάλεια και το συμφέρον του υπεύθυνου επεξεργασίας να μην παράσχει τις πληροφορίες υπερτερεί του συμφέροντος του υποκειμένου των δεδομένων,

δ) θα παρεμπόδιζε τη θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων και το συμφέρον του υπεύθυνου επεξεργασίας να μην παράσχει πληροφορίες υπερτερεί του συμφέροντος του υποκειμένου των δεδομένων,

ε) θα έθετε σε κίνδυνο την εμπιστευτική διαβίβαση δεδομένων σε δημόσιους φορείς.

2. Εφόσον δεν παρέχονται πληροφορίες στο υποκείμενο των δεδομένων σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της παροχής στο κοινό των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 2 του ΓΚΠΔ σε ακριβή, διαφανή, κατανοητή και ευχερώς προσβάσιμη μορφή, σε σαφή και απλή γλώσσα. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας δηλώνει γραπτώς τους λόγους για τους οποίους απέφυγε να παράσχει πληροφορίες. Τα ανωτέρω εδάφια δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις δ' και ε' της προηγούμενης παραγράφου.

3. Εφόσον δεν παρέχεται γνωστοποίηση στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 λόγω ύπαρξης προσωρινού εμποδίου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών συνθηκών της επεξεργασίας, πρέπει να συμμορφώνεται στην υποχρέωση πληροφόρησης εντός εύλογης προθεσμίας μετά την απομάκρυνση του εμποδίου, αλλά όχι αργότερα από το χρονικό διάστημα των δύο (2) εβδομάδων.

4. Αν κατά την έναρξη της εντολής ή στο πλαίσιο σχέσης εντολής διαβιβάσθηκαν από τον πελάτη σε έναν φορέα επαγγελματικού απορρήτου δεδομένα τρίτων, ο διαβιβάζων αυτός φορέας δεν έχει υποχρέωση ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων Προσωπικού

Χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ, εκτός εάν το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων για την παροχή πληροφοριών είναι υπέρτερο.

Άρθρο 32

Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα Προσωπικού Χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων

1. Η υποχρέωση ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφοι 1, 2 και 4 του ΓΚΠΔ δεν υφίσταται, όταν η παροχή των πληροφοριών:

α) στην περίπτωση δημόσιων φορέων:

αα) θα έθετε σε κίνδυνο την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων του υπεύθυνου επεξεργασίας, με την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ε) του ΓΚΠΔ, ή

ββ) θα έθετε σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια ασφάλεια,

και συνεπώς, το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων για τη χορήγηση των πληροφοριών υποχωρεί,

β) στην περίπτωση ιδιωτικών φορέων:

αα) θα έβλαπτε τη θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων ή η επεξεργασία περιλαμβάνει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από συμβάσεις που έχουν καταρτιστεί κατά το ιδιωτικό δίκαιο και αποσκοπεί στην πρόληψη ζημιών από την τέλεση ποινικών αδικημάτων, εκτός εάν το υποκείμενο των δεδομένων έχει υπέρτερο έννομο συμφέρον για την παροχή πληροφοριών ή

ββ) ο αρμόδιος δημόσιος φορέας έχει προσδιορίσει στον υπεύθυνο επεξεργασίας, ότι η δημοσιοποίηση των δεδομένων θα έθετε σε κίνδυνο την εθνική άμυνα, την εθνική ασφάλεια και τη δημόσια ασφάλεια, στην περίπτωση της επεξεργασίας δεδομένων για σκοπούς επιβολής του νόμου, δεν απαιτείται προσδιορισμός σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

2. Εφόσον δεν παρέχονται πληροφορίες στο υποκείμενο των δεδομένων σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της παροχής στο κοινό των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 2 του ΓΚΠΔ σε ακριβή, διαφανή, κατανοητή και ευχερώς προσβάσιμη μορφή, σε σαφή και απλή γλώσσα. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας δηλώνει γραπτώς τους λόγους για τους οποίους απέφυγε να παράσχει πληροφορίες.

3. Η υποχρέωση ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφοι 1 έως 4 του ΓΚΠΔ, εκτός από τις αναφερόμενες στο άρθρο 14 παράγραφος 5 του ΓΚΠΔ εξαιρέσεις, δεν ισχύει στο βαθμό που μέσω της εκπλήρωσής της θα αποκαλύπτονταν πληροφορίες, οι οποίες λόγω της φύσης τους, ιδίως λόγω των υπέρτερων έννομων συμφερόντων τρίτου, πρέπει να παραμείνουν απόρρητες.

Άρθρο 33

Δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων/Ανακοίνωση παραβίασης δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων

1. Εκτός των εξαιρέσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 29 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 30, δεν ισχύει το δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 15 του ΓΚΠΔ, όταν

α) το υποκείμενο των δεδομένων δεν ενημερώνεται σύμφωνα με το στοιχείο ββ' των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, ή

β) τα δεδομένα,

αα) καταγράφηκαν μόνο επειδή δεν μπορούν να διαγραφούν λόγω νομικών ή κανονιστικών διατάξεων υποχρέωσης διατήρησής τους, ή

ββ) εξυπηρετούν αποκλειστικά σκοπούς προστασίας ή ελέγχου των δεδομένων,

και η παροχή πληροφοριών θα απαιτούσε δυσανάλογη προσπάθεια και τα απαραίτητα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα καθιστούν αδύνατη την επεξεργασία για άλλους σκοπούς.

2. Οι λόγοι άρνησης της παροχής πληροφοριών στο υποκείμενο των δεδομένων πρέπει να τεκμηριώνονται. Η άρνηση της παροχής πληροφοριών πρέπει να αιτιολογείται στο υποκείμενο των δεδομένων, εκτός εάν μέσω της γνωστοποίησης των πραγματικών και νομικών λόγων στους οποίους βασίζεται η άρνηση θα ετίθετο σε κίνδυνο ο σκοπός που επιδιώκεται με την άρνηση παροχής των πληροφοριών. Τα δεδομένα που αποθηκεύονται με σκοπό την παροχή πληροφοριών στο υποκείμενο των δεδομένων και για την προετοιμασία αυτής της παροχής μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο για το σκοπό αυτό και για σκοπούς της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η επεξεργασία για άλλους σκοπούς περιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 18 του ΓΚΠΔ.

3. Το δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να αποκτή πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία δεν υποβάλλονται ούτε σε αυτοματοποιημένη ούτε σε μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία από δημόσια αρχή, και αποθηκεύονται σε σύστημα αρχειοθέτησης, υφίσταται μόνο, εάν το υποκείμενο των δεδομένων παρέχει πληροφορίες που επιτρέπουν την ανάκτηση των δεδομένων και η προσπάθεια που απαιτείται για την παροχή των πληροφοριών δεν είναι δυσανάλογη προς το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων για ενημέρωση.

4. Το δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 15 του ΓΚΠΔ δεν ισχύει, στο βαθμό που μέσω της ενημέρωσης θα αποκαλύπτονταν πληροφορίες, οι οποίες σύμφωνα με διάταξη νόμου ή λόγω της φύσης τους, ιδίως λόγω των υπέρτερων έννομων συμφερόντων τρίτου, πρέπει να παραμείνουν απόρρητες.

5. Η υποχρέωση γνωστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 34 του ΓΚΠΔ, εκτός από την αναφερόμενη στην παράγραφο 3 του άρθρου 34 του ΓΚΠΔ εξαίρεση, δεν ισχύει στο βαθμό που μέσω της γνωστοποίησης θα αποκαλύπτονταν πληροφορίες, οι οποίες

σύμφωνα με διάταξη νόμου ή λόγω της φύσης τους, ιδίως λόγω των υπέρτερων έννομων συμφερόντων τρίτου, πρέπει να παραμείνουν απόρρητες. Κατά παρέκκλιση από το προηγούμενο εδάφιο το υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει σύμφωνα με το άρθρο 34 του ΓΚΠΔ να ενημερώνεται, όταν τα συμφέροντά του, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις επαπειλούμενες ζημιές, υπερτερούν του συμφέροντος διατήρησης του απορρήτου.

Άρθρο 34 **Δικαίωμα διαγραφής**

1. Αν η διαγραφή σε περίπτωση μη αυτοματοποιημένης επεξεργασίας λόγω της ιδιαίτερης φύσης της αποθήκευσης δεν είναι δυνατή ή είναι δυνατή μόνο με δυσανάλογα μεγάλη προσπάθεια και το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων για τη διαγραφή δεν θεωρείται σημαντικό, δεν υφίσταται το δικαίωμα του υποκειμένου και η υποχρέωση του υπεύθυνου επεξεργασίας να διαγράψει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, εκτός των εξαιρέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ. Στην περίπτωση αυτή, η διαγραφή αντικαθίσταται από τον περιορισμό της επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 18 του ΓΚΠΔ. Τα ανωτέρω εδάφια δεν εφαρμόζονται, εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν υποστεί παράνομη επεξεργασία.

2. Εκτός από το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) του ΓΚΠΔ, το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως στην περίπτωση του άρθρου 17 παράγραφος 1 στοιχεία α) και δ) του ΓΚΠΔ, στο βαθμό που ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει λόγους να πιστεύει ότι η διαγραφή θα ήταν επιζήμια για τα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με τον περιορισμό της επεξεργασίας, εάν η ενημέρωση αυτή δεν είναι αδύνατη ή δεν συνεπάγεται δυσανάλογη προσπάθεια.

3. Εκτός από το άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο β) του ΓΚΠΔ, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αναλόγως στην περίπτωση του άρθρου 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) του ΓΚΠΔ εάν η διαγραφή θα ερχόταν σε σύγκρουση με τις νόμιμες ή συμβατικές περιόδους διατήρησης.

Άρθρο 35 **Δικαίωμα εναντίωσης**

Το δικαίωμα εναντίωσης σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ δεν εφαρμόζεται έναντι δημόσιου φορέα, εάν υπάρχει επιτακτικό δημόσιο συμφέρον για την επεξεργασία, το οποίο υπερτερεί των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή διάταξη νόμου υποχρεώνει τη διενέργεια της επεξεργασίας.

Άρθρο 36 **Διασφάλιση της επεξεργασίας δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για λόγους εθνικής ασφάλειας**

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του προσωπικού της ΕΥΠ που πραγματοποιείται από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς στο πλαίσιο των καθηκόντων

τους ή των αρμοδιοτήτων τους διενεργείται, από ειδικά εξουσιοδοτημένους για αυτό υπαλλήλους, για τα ονόματα των οποίων ενημερώνεται η ΕΥΠ.

Κάθε περαιτέρω διαβίβαση των ανωτέρω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διενεργείται μόνο μετά από έγκριση της ΕΥΠ.

Άρθρο 37

Διαπίστευση φορέων πιστοποίησης και πιστοποίηση

1. Η διαπίστευση των φορέων που χορηγούν πιστοποιήσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του ΓΚΠΔ πραγματοποιείται από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.) με βάση το πρότυπο EN-ISO/IEC17065:2012 και σύμφωνα με συμπληρωματικές απαιτήσεις που έχουν οριστεί από την Αρχή.

2. Το Ε.ΣΥ.Δ. ανακαλεί διαπίστευση αν ενημερωθεί από την Αρχή ότι δεν πληρούνται πλέον οι απαιτήσεις διαπίστευσης ή ο φορέας πιστοποίησης παραβαίνει τον ΓΚΠΔ και τις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 38

Ποινικές κυρώσεις

1. Όποιος, χωρίς δικαίωμα: α) επεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο σε σύστημα αρχειοθέτησης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και με την πράξη του αυτή λαμβάνει γνώση των δεδομένων αυτών· β) τα αντιγράφει, αφαιρεί, αλλοιώνει, βλάπτει, συλλέγει, καταχωρεί, οργανώνει, διαρθρώνει, αποθηκεύει, προσαρμόζει, μεταβάλλει, ανακτά, αναζητεί πληροφορίες, συσχετίζει, συνδυάζει, περιορίζει, διαγράφει, καταστρέφει, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους, εάν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

2. Όποιος χρησιμοποιεί, μεταδίδει, διαδίδει, κοινολογεί με διαβίβαση, διαθέτει, ανακοινώνει ή καθιστά προσίτα σε μη δικαιούμενα πρόσωπα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία απέκτησε σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 ή επιτρέπει σε μη δικαιούμενα πρόσωπα να λάβουν γνώση των δεδομένων αυτών, τιμωρείται με φυλάκιση, εάν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

3. Εάν η πράξη της παραγράφου 2 αφορά ειδικών κατηγοριών δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του άρθρου 9 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ ή δεδομένα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα ή τα σχετικά με αυτά μέτρα ασφαλείας του άρθρου 10 του ΓΚΠΔ, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, εάν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

4. Με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών τιμωρείται ο υπαίτιος των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων, εάν είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να προκαλέσει περιουσιακή ζημία σε άλλον ή να βλάψει άλλον και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ.

5. Εάν από τις πράξεις των παραγράφων 1 έως και 3 προκλήθηκε κίνδυνος για την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος ή για την εθνική ασφάλεια, επιβάλλεται κάθειρξη και χρηματική ποινή έως τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.

6. Τα κακούργηματα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο υπάγονται στην αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου Κακούρημάτων.

Άρθρο 39

Διοικητικές κυρώσεις

1. Με την επιφύλαξη των διορθωτικών εξουσιών της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ, η Αρχή με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή της και ύστερα από προηγούμενη κλήση για παροχή εξηγήσεων των ενδιαφερομένων μπορεί να επιβάλει στους φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), εξαιρουμένων των δημοσίων επιχειρήσεων και των οργανισμών του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 (Α' 314), υπό την ιδιότητά τους ως υπεύθυνων επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, για τις παραβάσεις:

α) της περίπτωσης α) της παραγράφου 4 του άρθρου 83 του ΓΚΠΔ, εκτός των άρθρων 8, 27, 29, 42, 43 του ΓΚΠΔ, β) των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 83 του ΓΚΠΔ, εκτός των άρθρων 17, 20, 47, 90 και 91 του ΓΚΠΔ, γ) των άρθρων 5, 6, 7, 22, 24, 26, 27 (πλην της παραγράφου 7 αυτού), 28 έως και 31, και των άρθρων 32 παράγραφος 1 περίπτωση α', 33 έως και 35 του παρόντος, διοικητικό πρόστιμο έως δέκα εκατομμύρια (10.000.000) ευρώ.

2. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την επιβολή διοικητικού προστίμου, καθώς και για τον καθορισμό του ύψους αυτού, για κάθε εξατομικευμένη περίπτωση λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:

α) η φύση, η βαρύτητα, η διάρκεια της παράβασης, η έκταση ή ο σκοπός της σχετικής επεξεργασίας, καθώς και ο αριθμός των υποκειμένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έθιξε η παράβαση και το μέγεθος της ζημίας που αυτά υπέστησαν,

β) οποιεσδήποτε ενέργειες στις οποίες προέβη ο φορέας του δημόσιου τομέα, για να μετριάσει τη ζημία που υπέστησαν τα υποκείμενα των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

γ) τυχόν σχετικές προηγούμενες παραβάσεις του φορέα του δημόσιου τομέα,

δ) οι κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που θίγει η παράβαση,

ε) ο τρόπος με τον οποίο η Αρχή πληροφορήθηκε την παράβαση, ειδικότερα αν και κατά πόσο ο φορέας του δημόσιου τομέα κοινοποίησε την παράβαση και

στ) εάν έχουν ήδη διαταχθεί σε βάρος του φορέα του δημόσιου τομέα, για την ίδια παράβαση, τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ, ο βαθμός συμμόρφωσής του με αυτά.

3. Σε περίπτωση που ο φορέας του δημόσιου τομέα για τις ίδιες ή για συνδεδεμένες πράξεις επεξεργασίας, παραβιάζει περισσότερες διατάξεις του ΓΚΠΔ ή του παρόντος, το συνολικό

ύψος του διοικητικού προστίμου δεν υπερβαίνει το ποσό που ορίζεται για τη βαρύτερη παράβαση.

Άρθρο 40

Δικαστική προστασία κατά υπεύθυνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία

1. Οι αγωγές του υποκειμένου των δεδομένων κατά του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία λόγω παραβίασης των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων εντός του πεδίου εφαρμογής του ΓΚΠΔ ή των δικαιωμάτων του υποκειμένου που περιέχονται σε αυτόν εισάγονται στο πολιτικό δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία έχει την εγκατάστασή του. Οι αγωγές του προηγούμενου εδαφίου μπορούν να εισαχθούν και στο πολιτικό δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου, το υποκείμενο των δεδομένων έχει τη συνήθη διαμονή του.
2. Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται στις αγωγές κατά δημοσίων αρχών, όταν οι αρχές αυτές ασκούν κυριαρχική δημόσια εξουσία που τους έχει ανατεθεί.
3. Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία έχει ορίσει εκπρόσωπο, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, ο εν λόγω εκπρόσωπος θεωρείται αντίκλητος για όλες τις επιδόσεις που γίνονται στο πλαίσιο της πολιτικής δίκης σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 41

Εκπροσώπηση υποκειμένου των δεδομένων

1. Όταν το υποκείμενο των δεδομένων θεωρεί ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορά παραβιάζει τον ΓΚΠΔ, έχει το δικαίωμα να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα, οργανισμό, οργάνωση ή σωματείο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχει συσταθεί και λειτουργεί νομίμως στην Ελληνική Επικράτεια, οι στόχοι του είναι προς το δημόσιο συμφέρον και δραστηριοποιείται στον τομέα προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων σε σχέση με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, να υποβάλει στο όνομά του ενώπιον της Αρχής καταγγελία σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 77 του ΓΚΠΔ.
2. Οι φορείς, οργανώσεις ή ενώσεις προσώπων της παραγράφου 1 έχουν δικαίωμα να ασκήσουν τα δικαιώματα δικαστικής προσφυγής κατά της Αρχής, εφόσον θεωρούν ότι τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων παραβιάστηκαν ως αποτέλεσμα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 42

Πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα

1. Η εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 5 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, Α' 45) που αφορούν στη χορήγηση εγγράφων από φορείς του δημόσιου τομέα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 του ανωτέρω Κώδικα, καθώς και των λοιπών διατάξεων που αφορούν στη χορήγηση εγγράφων από τον εκάστοτε φορέα ή αρχή ή

υπηρεσία παραμένει ανεπηρέαστη, όταν περιεχόμενο των εγγράφων αυτών αποτελούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

2. Η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 22 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν.1756/1988,Α' 35) παραμένει ανεπηρέαστη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (2016/680)

ΤΜΗΜΑ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ - ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 43

Πεδίο εφαρμογής

(Άρθρα 1 και 2 της Οδηγίας)

Οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιες αρχές που είναι αρμόδιες για την πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση ή δίωξη ποινικών αδικημάτων ή την εκτέλεση ποινικών κυρώσεων, περιλαμβανομένων της προστασίας από απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και της αποτροπής τους. Στις ως άνω περιπτώσεις οι δημόσιες αρχές θεωρούνται πάντοτε ως υπεύθυνοι επεξεργασίας. Όπου στο παρόν Κεφάλαιο περιλαμβάνονται διατάξεις για τους εκτελούντες την επεξεργασία, οι διατάξεις του εφαρμόζονται και σε αυτούς.

Άρθρο 44

Ορισμοί

(Άρθρο 3 της Οδηγίας)

1. Για τους σκοπούς του παρόντος Κεφαλαίου νοούνται ως:

α) «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα»: κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο («υποκείμενο των δεδομένων»), το ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο είναι εκείνο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως μέσω αναφοράς σε αναγνωριστικό στοιχείο ταυτότητας, όπως σε όνομα, σε αριθμό ταυτότητας, σε δεδομένα θέσης, σε επιγραμμικό αναγνωριστικό ταυτότητας ή σε έναν ή περισσότερους παράγοντες που προσιδιάζουν στη σωματική, φυσιολογική, γενετική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική ταυτότητα του εν λόγω φυσικού προσώπου,

β) «επεξεργασία»: κάθε πράξη ή σειρά πράξεων που πραγματοποιείται, με ή χωρίς τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων, σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή σε σύνολα δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διάρθρωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η μεταβολή, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση,

η κοινολόγηση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, ο περιορισμός, η διαγραφή ή η καταστροφή,

γ) «περιορισμός της επεξεργασίας»: η επισήμανση αποθηκευμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με στόχο τον περιορισμό της επεξεργασίας τους στο μέλλον,

δ) «κατάρτιση προφίλ»: οποιαδήποτε μορφή αυτοματοποιημένης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συνίσταται στη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την αξιολόγηση ορισμένων προσωπικών πτυχών ενός φυσικού προσώπου, ιδίως για την ανάλυση ή την πρόβλεψη πτυχών που αφορούν την απόδοση στην εργασία, στην οικονομική κατάσταση, στην υγεία, στις προσωπικές προτιμήσεις, στα ενδιαφέροντα, στην αξιοπιστία, στη συμπεριφορά, στη θέση ή στις μετακινήσεις τού εν λόγω φυσικού προσώπου,

ε) «ψευδωνυμοποίηση»: η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο ώστε τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να μην μπορούν πλέον να αποδοθούν σε συγκεκριμένο υποκείμενο των δεδομένων χωρίς τη χρήση συμπληρωματικών πληροφοριών, εφόσον οι εν λόγω συμπληρωματικές πληροφορίες διατηρούνται χωριστά και υπόκεινται σε τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν μπορούν να αποδοθούν σε ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο,

στ) «σύστημα αρχειοθέτησης»: κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία είναι προσβάσιμα με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια, είτε το σύνολο αυτό είναι συγκεντρωμένο είτε αποκεντρωμένο είτε κατανεμημένο σε λειτουργική ή γεωγραφική βάση,

ζ) «υπεύθυνος επεξεργασίας»: η δημόσια αρχή η οποία, μόνη ή από κοινού με άλλους, καθορίζει τους σκοπούς και τον τρόπο της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

η) «εκτελών την επεξεργασία»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή ή άλλος φορέας που επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό του υπεύθυνου επεξεργασίας,

θ) «αποδέκτης»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας, προς τα οποία κοινολογούνται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, είτε πρόκειται για τρίτον είτε όχι. Ωστόσο, οι δημόσιες αρχές που ενδέχεται να λάβουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο συγκεκριμένης έρευνας σύμφωνα με το ενωσιακό ή άλλο δίκαιο δεν θεωρούνται ως αποδέκτες· η επεξεργασία των δεδομένων αυτών από τις εν λόγω δημόσιες αρχές πραγματοποιείται σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες προστασίας δεδομένων ανάλογα με τους σκοπούς της επεξεργασίας,

ι) «παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα»: η παραβίαση της ασφάλειας που οδηγεί σε τυχαία ή παράνομη καταστροφή, απώλεια, μεταβολή, άνευ άδειας κοινολόγηση ή πρόσβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία,

ια) «γενετικά δεδομένα»: τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν στα γενετικά χαρακτηριστικά φυσικού προσώπου που κληρονομήθηκαν ή αποκτήθηκαν, όπως προκύπτουν, ιδίως, από ανάλυση βιολογικού δείγματος του εν λόγω φυσικού προσώπου και τα οποία παρέχουν μοναδικές πληροφορίες σχετικά με τη φυσιολογία ή την υγεία του εν λόγω φυσικού προσώπου,

ιβ) «βιομετρικά δεδομένα»: δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία προκύπτουν από ειδική τεχνική επεξεργασία συνδεδεμένη με φυσικά, βιολογικά ή συμπεριφορικά χαρακτηριστικά φυσικού προσώπου, και τα οποία επιτρέπουν ή επιβεβαιώνουν την αδιαμφισβήτητη ταυτοποίηση του εν λόγω φυσικού προσώπου, όπως εικόνες προσώπου ή δακτυλοσκοπικά δεδομένα,

ιγ) «δεδομένα που αφορούν στην υγεία»: δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία σχετίζονται με τη σωματική ή ψυχική υγεία ενός φυσικού προσώπου, περιλαμβανομένης της παροχής υπηρεσιών υγειονομικής φροντίδας, και τα οποία αποκαλύπτουν πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση της υγείας του,

ιδ) «ειδικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα»: δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποκαλύπτουν τη φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις ή τη συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση, γενετικά δεδομένα, βιομετρικά δεδομένα για την αδιαμφισβήτητη ταυτοποίηση ενός φυσικού προσώπου, δεδομένα που αφορούν την υγεία, δεδομένα που αφορούν τη σεξουαλική ζωή ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό φυσικού προσώπου,

ιε) «εποπτική αρχή»: Ανεξάρτητη διοικητική αρχή, η οποία έχει συσταθεί από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 41 της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680,

ιστ) «διεθνής οργανισμός»: οργανισμός και οι υπαγόμενοι σε αυτόν φορείς που διέπονται από το δημόσιο διεθνές δίκαιο ή οποιοσδήποτε άλλος φορέας που έχει ιδρυθεί δυνάμει ή επί τη βάση συμφωνίας μεταξύ δύο ή περισσότερων χωρών,

ιζ) «συγκατάθεση»: κάθε οικειοθελής, για τις ανάγκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, αδιαμφισβήτητη και μετά από ενημέρωση του υποκειμένου σαφής ένδειξη της επιθυμίας του με την οποία εκδηλώνει με δήλωση ή σαφή θετική ενέργεια ότι συμφωνεί να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

Άρθρο 45

Γενικές Αρχές

(άρθρο 4 της Οδηγίας)

1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να:

α) υποβάλλονται σε σύννομη και δίκαιη επεξεργασία,

β) συλλέγονται για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και δεν υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά τρόπο ασύμβατο προς τους σκοπούς αυτούς,

γ) είναι κατάλληλα, συναφή και όχι υπερβολικά σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία,

δ) είναι ακριβή και, όταν απαιτείται, επικαιροποιούνται· λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, τα οποία διασφαλίζουν τη χωρίς καθυστέρηση διαγραφή ή διόρθωση ανακριβών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών της επεξεργασίας,

ε) διατηρούνται σε μορφή που επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υποκειμένων των δεδομένων για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο από αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία,

στ) υποβάλλονται σε επεξεργασία, κατά τρόπο που να εγγυάται τη δέουσα ασφάλειά τους, μεταξύ άλλων την προστασία από μη εγκεκριμένη ή παράνομη επεξεργασία ή τυχαία απώλεια, καταστροφή ή φθορά, με χρήση κατάλληλων τεχνικών ή οργανωτικών μέτρων.

2. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας, οφείλει να είναι σε θέση να αποδείξει την τήρηση των υποχρεώσεών του, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ

ΝΟΜΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 46

Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

(άρθρο 10 της Οδηγίας)

1. Η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνο όταν είναι απολύτως αναγκαία για την ενάσκηση των καθηκόντων του υπεύθυνου επεξεργασίας.

2. Όταν υποβάλλονται σε επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εφαρμόζονται οι κατάλληλες διασφαλίσεις για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων. Οι κατάλληλες διασφαλίσεις μπορεί να είναι ιδίως:

α) ειδικές απαιτήσεις για την ασφάλεια των δεδομένων ή την παρακολούθηση της προστασίας των δεδομένων,

β) ειδικές προθεσμίες εντός των οποίων τα δεδομένα πρέπει να επανεξετάζονται για διαγραφή,

γ) μέτρα για την ενδυνάμωση της ευαισθητοποίησης του προσωπικού που συμμετέχει στις εργασίες επεξεργασίας,

δ) περιορισμοί στην πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του υπεύθυνου επεξεργασίας (του αρμόδιου φορέα),

ε) επεξεργασία των δεδομένων αυτών με χωροταξικό και οργανωτικό διαχωρισμό,

στ) η ψευδωνυμοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

ζ) η κρυπτογράφηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ή

η) ειδικοί κώδικες δεοντολογίας για τη διασφάλιση της νόμιμης επεξεργασίας σε περίπτωση διαβίβασης ή επεξεργασίας για άλλους σκοπούς.

Άρθρο 47

Επεξεργασία για άλλους σκοπούς

(άρθρο 4 της Οδηγίας)

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο έχουν συλλεγεί, επιτρέπεται εάν ο άλλος σκοπός είναι ένας από τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 43, ο υπεύθυνος επεξεργασίας είναι εξουσιοδοτημένος να επεξεργάζεται δεδομένα για το σκοπό αυτό και η επεξεργασία που διενεργείται είναι απαραίτητη και ανάλογη προς τον σκοπό αυτό. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλο σκοπό, που δεν αναφέρεται στο άρθρο 43, επιτρέπεται εφόσον προβλέπεται ρητώς στο νόμο.

Άρθρο 48

Επεξεργασία για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον ή σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή στατιστικούς σκοπούς

(άρθρο 4 της Οδηγίας)

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο των σκοπών που αναφέρονται στο άρθρο 43 για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον ή σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή στατιστικούς σκοπούς, εάν αυτό είναι προς το δημόσιο συμφέρον και εφαρμόζονται οι κατάλληλες διασφαλίσεις για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων. Οι εν λόγω διασφαλίσεις μπορούν να συνίστανται στην ανωνυμοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα το ταχύτερο δυνατόν, τη λήψη μέτρων για την αποτροπή μη εξουσιοδοτημένης πρόσβασης τρίτων ή την επεξεργασία τους με χωροταξικό και οργανωτικό διαχωρισμό από άλλα εξειδικευμένα καθήκοντα.

Άρθρο 49

Συγκατάθεση

1. Στον βαθμό που η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να γίνει, σύμφωνα με τον νόμο, βάσει συγκατάθεσης, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει την παροχή συγκατάθεσης του υποκειμένου των δεδομένων.
2. Σε περίπτωση που η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων παρέχεται στο πλαίσιο γραπτής δήλωσης η οποία αφορά και άλλα θέματα, η αίτηση για λήψη της συγκατάθεσης πρέπει να παρουσιάζεται κατά τρόπο διακριτό από τα άλλα θέματα, σε μία εύληπτη και ευχερώς προσβάσιμη μορφή και με χρήση απλής και κατανοητής γλώσσας.
3. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του ανά πάσα στιγμή. Η ανάκληση της συγκατάθεσης δεν θίγει τη νομιμότητα της επεξεργασίας με βάση τη συγκατάθεση που παρασχέθηκε πριν από την ανάκλησή της. Το υποκείμενο των δεδομένων ενημερώνεται για αυτό το δικαίωμά του πριν από την παροχή της συγκατάθεσής του.
4. Η συγκατάθεση παράγει τα έννομα αποτελέσματά της μόνο όταν βασίζεται στην ελεύθερη βούληση του υποκειμένου των δεδομένων. Κατά την αξιολόγηση εάν η συγκατάθεση παρεσχέθη ελεύθερα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι περιστάσεις υπό τις οποίες αυτή παρεσχέθη. Το υποκείμενο των δεδομένων ενημερώνεται για τον επιδιωκόμενο σκοπό της επεξεργασίας. Εάν είναι απαραίτητο σύμφωνα με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης ή κατόπιν αιτήματος, το υποκείμενο των δεδομένων ενημερώνεται επίσης για τις συνέπειες της άρνησης της συγκατάθεσης.

5. Σε περίπτωση ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η συγκατάθεση πρέπει να αναφέρεται ρητώς στα δεδομένα αυτά.

Άρθρο 50

Επεξεργασία υπό την εποπτεία του υπεύθυνου επεξεργασίας

(Άρθρο 23 της Οδηγίας)

Κάθε πρόσωπο που ενεργεί υπό την εποπτεία του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία, ο οποίος έχει πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, επεξεργάζεται τα δεδομένα αυτά σύμφωνα με τις οδηγίες του υπεύθυνου επεξεργασίας, εκτός εάν ο νόμος ορίζει άλλως.

Άρθρο 51

Εμπιστευτικότητα

Όλα τα πρόσωπα που απασχολούνται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα επεξεργάζονται μετά από άδεια και υποχρεούνται κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους στη διατήρηση της εμπιστευτικότητας. Η υποχρέωση τήρησης εμπιστευτικότητας συνεχίζεται μετά τη λήξη της απασχόλησής τους.

Άρθρο 52

Αυτοματοποιημένη ατομική λήψη αποφάσεων

(άρθρο 11 της Οδηγίας)

1. Η λήψη απόφασης που βασίζεται αποκλειστικά σε αυτοματοποιημένη επεξεργασία, η οποία παράγει δυσμενή έννομα αποτελέσματα στο υποκείμενο των δεδομένων ή το επηρεάζει σημαντικά, επιτρέπεται μόνον εφόσον προβλέπεται από τον νόμο.

2. Οι αποφάσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο δεν εφαρμόζονται σε ειδικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εκτός εάν υφίστανται κατάλληλα μέτρα για τη διαφύλαξη των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων.

3. Απαγορεύεται η κατάρτιση προφίλ που οδηγεί σε διακρίσεις σε βάρος φυσικών προσώπων βάσει ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Τμήμα III

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 53

Γενικές πληροφορίες σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων

(άρθρο 12 και 13 της Οδηγίας)

Ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει γενικές και ευχερώς προσβάσιμες στο κοινό πληροφορίες σε απλή και κατανοητή γλώσσα και μέσω του διαδικτυακού τόπου της δημόσιας αρχής αναφορικά με:

- α) τους σκοπούς της επεξεργασίας,
- β) το δικαίωμα του υποκειμένου να ζητήσει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας πρόσβαση, διόρθωση, διαγραφή ή περιορισμό της επεξεργασίας,
- γ) την ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας του υπεύθυνου επεξεργασίας και του ΥΠΔ,
- δ) το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στην Αρχή, και
- ε) τα στοιχεία επικοινωνίας της Αρχής.

Άρθρο 54

Δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου

(άρθρο 13 της Οδηγίας)

1. Σε ειδικές περιπτώσεις και ιδίως όταν η συλλογή των δεδομένων του υποκειμένου πραγματοποιήθηκε υπό συνθήκες μυστικότητας, και προκειμένου να καταστεί δυνατή η άσκηση των δικαιωμάτων του, το υποκείμενο θα πρέπει, επιπλέον των πληροφοριών του προηγούμενου άρθρου, τουλάχιστον να ενημερώνεται για:

- α) τη νομική βάση της επεξεργασίας,
- β) την περίοδο για την οποία θα αποθηκευτούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της εν λόγω περιόδου,
- δ) τους αποδέκτες των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εάν υπάρχουν,
- ε) όταν είναι απαραίτητο, να του παρέχονται επιπλέον πληροφορίες, ιδίως όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέχθηκαν εν αγνοία του.

2. Στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να καθυστερήσει, να περιορίσει ή να παραλείψει την ενημέρωση του υποκειμένου εφ' όσον αυτό είναι αναγκαίο:

- α) για την εκτέλεση των καθηκόντων των αρμοδίων αρχών, όπως αυτά περιγράφονται στο άρθρο 43,
- β) για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια ασφάλεια, ή

γ) για την προστασία των έννομων συμφερόντων τρίτων, τα οποία θα απειλούνταν διαφορετικά, εάν το συμφέρον για την αποφυγή αυτών των απειλών υπερισχύει έναντι του συμφέροντος του υποκειμένου των δεδομένων να τύχει ενημέρωσης.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 7 του επόμενου άρθρου εφαρμόζονται και για τους περιορισμούς της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 55

Δικαίωμα πρόσβασης

(άρθρα 14 και 15 της Οδηγίας)

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει, κατόπιν αιτήσεώς του, το υποκείμενο των δεδομένων για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Το υποκείμενο των δεδομένων ενημερώνεται, επίσης, για:

α) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τις κατηγορίες στις οποίες ανήκουν,

β) τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με την προέλευση των δεδομένων,

γ) τους σκοπούς και τη νομική βάση για την επεξεργασία,

δ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών στους οποίους κοινοποιήθηκαν τα δεδομένα, ιδίως τους αποδέκτες σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς,

ε) την περίοδο για την οποία θα αποθηκευτούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της εν λόγω περιόδου,

στ) τη δυνατότητα άσκησης του δικαιώματος διόρθωσης ή διαγραφής ή περιορισμού της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

ζ) το δικαίωμα κατ' εφαρμογή του άρθρου 58 να υποβάλει καταγγελία στην Αρχή, και

η) τα στοιχεία επικοινωνίας της Αρχής.

2. Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο επειδή δεν μπορούν να διαγραφούν λόγω νομικών απαιτήσεων διατήρησης ή εξυπηρετούν αποκλειστικά σκοπούς ασφάλειας των δεδομένων ή ελέγχων προστασίας των δεδομένων, εάν η παροχή πληροφοριών απαιτεί δυσανάλογη προσπάθεια και η επεξεργασία για άλλους σκοπούς μέσω ενδεδειγμένων τεχνικών και οργανωτικών μέτρων αποκλείεται.

3. Δεν παρέχονται πληροφορίες, εάν το υποκείμενο των δεδομένων δεν παρέχει πληροφορίες που να επιτρέπουν ανεύρεση των δεδομένων του και, κατά συνέπεια, η απαιτούμενη προσπάθεια είναι δυσανάλογη έναντι του συμφέροντος του υποκειμένου των δεδομένων για παροχή πληροφοριών.

4. Με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 ή να περιορίσει, εν όλω ή εν μέρει, την ενημέρωση σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1.

5. Δεν γνωστοποιείται στο υποκείμενο των δεδομένων η ταυτότητα των φυσικών προσώπων από τα οποία προήλθαν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όταν η πληροφόρηση αυτή μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες τους καθώς και όταν πρόκειται για προστατευόμενους μάρτυρες ή πληροφοριοδότες.

6. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας γνωστοποιεί εγγράφως και χωρίς καθυστέρηση στο υποκείμενο των δεδομένων την απόφασή του με την οποία αρνείται ή περιορίζει την πρόσβαση. Η ανωτέρω υποχρέωση γνωστοποίησης του υπεύθυνου επεξεργασίας δεν ισχύει όταν η παροχή των εν λόγω πληροφοριών συνεπάγεται κίνδυνο σύμφωνα με την παράγραφο 2 του προηγούμενου άρθρου. Η ανωτέρω γνωστοποίηση περιλαμβάνει τους πραγματικούς ή νομικούς λόγους στους οποίους βασίζεται η άρνηση ή ο περιορισμός, εκτός εάν η ανωτέρω αιτιολόγηση θα έβλαπτε τον επιδιωκόμενο σκοπό της άρνησης ή του περιορισμού της πρόσβασης.

7. Το υποκείμενο των δεδομένων σε περίπτωση άρνησης ή περιορισμού της πρόσβασης, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, ενημερώνεται για τη δυνατότητα άσκησης του δικαιώματος πρόσβασης μέσω της Αρχής και ειδικότερα για την σύμφωνα με το άρθρο 58 δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στην Αρχή και την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά της απορριπτικής απόφασης της Αρχής, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η απόφαση του υπεύθυνου επεξεργασίας διαβιβάζεται στην Αρχή, εκτός και εάν αυτός επικαλεσθεί λόγους εθνικής ασφάλειας. Στην περίπτωση της καταγγελίας ενώπιον της Αρχής, η τελευταία ερευνά τη συνδρομή των προϋποθέσεων του περιορισμού του δικαιώματος και ενημερώνει το υποκείμενο, τουλάχιστον ότι έλαβαν χώρα όλες οι αναγκαίες επαληθεύσεις ή η επανεξέταση από αυτή καθώς και εάν παραβιάστηκαν οι διατάξεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Σε περίπτωση άρνησης ή περιορισμού δικαιώματος της παραγράφου 1 για λόγους εθνικής ασφάλειας, η Αρχή ασκεί τις απορρέουσες από το παρόν άρθρο αρμοδιότητές της αποκλειστικά μέσω του Προέδρου της ή του νόμιμου αναπληρωτή του.

8. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας τεκμηριώνει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους στους οποίους βασίζεται η απόφασή του.

Άρθρο 56

Δικαίωμα διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και περιορισμοί ως προς την επεξεργασία

(Άρθρο 16 της Οδηγίας)

1. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να ζητήσει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας τη χωρίς καθυστέρηση διόρθωση ανακριβών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Ειδικότερα, στην περίπτωση δηλώσεων ή αποφάσεων, το ζήτημα της ακρίβειας δεν έχει σημασία για το περιεχόμενο της δήλωσης ή της απόφασης. Εάν η ακρίβεια ή η ανακρίβεια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν μπορεί να διαπιστωθεί, ο υπεύθυνος επεξεργασίας περιορίζει την επεξεργασία αντί να διαγράψει τα δεδομένα. Στην περίπτωση αυτή, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων πριν προβεί ξανά στον περιορισμό. Το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί επίσης

να ζητήσει τη συμπλήρωση ελλιπών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εάν αυτό, λαμβάνοντας υπόψη τους σκοπούς της επεξεργασίας, είναι εύλογο.

2. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να ζητά χωρίς καθυστέρηση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, όταν η επεξεργασία τους παραβιάζει τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, η γνώση των δεδομένων αυτών δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εκτέλεση καθηκόντων ή τα δεδομένα αυτά πρέπει να έχουν διαγραφεί, προκειμένου ο υπεύθυνος επεξεργασίας να εκπληρώσει νόμιμη υποχρέωσή του.

3. Αντί της διαγραφής, ο υπεύθυνος επεξεργασίας περιορίζει την επεξεργασία, όταν:

α) υπάρχει λόγος να υποθεθεί ότι η διαγραφή θα έβλαπτε τα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων,

β) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα επιβάλλεται να διατηρηθούν, εφόσον χρησιμεύουν ως αποδεικτικά μέσα για τους σκοπούς του άρθρου 43, ή

γ) η διαγραφή θα ήταν αδύνατη ή θα συνεπαγόταν δυσανάλογη προσπάθεια λόγω του ειδικού τρόπου αποθήκευσης.

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υπόκεινται στην περιορισμένη επεξεργασία κατά τα ανωτέρω μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο για τον σκοπό που εμπόδισε τη διαγραφή τους.

4. Στα συστήματα αυτοματοποιημένης αρχειοθέτησης, τεχνικά μέτρα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι ο περιορισμός της επεξεργασίας είναι ευδιάκριτος και ότι η επεξεργασία για άλλους σκοπούς δεν είναι δυνατή χωρίς περαιτέρω εξέταση.

5. Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει διορθώσει ανακριβή δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα κοινοποιεί τη διόρθωση στο φορέα από τον οποίο τα έλαβε. Σε περίπτωση διόρθωσης, διαγραφής ή περιορισμού της επεξεργασίας σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως και 3, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει τους αποδέκτες στους οποίους διαβιβάστηκαν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σχετικά με τα μέτρα αυτά. Ο αποδέκτης διορθώνει ή διαγράφει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή περιορίζει την επεξεργασία τους.

6. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει εγγράφως το υποκείμενο των δεδομένων για οποιαδήποτε άρνηση διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή περιορισμού της επεξεργασίας τους. Αυτό δεν ισχύει όταν η παροχή των εν λόγω πληροφοριών συνεπάγεται κίνδυνο σύμφωνα με στην παράγραφο 2 του άρθρου 54. Οι πληροφορίες που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο περιλαμβάνουν τους λόγους της άρνησης, εκτός εάν οι λόγοι αυτοί θέτουν σε κίνδυνο τον επιδιωκόμενο σκοπό της άρνησης.

7. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι παράγραφοι 7 και 8 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 57

Τρόπος άσκησης των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων

(Άρθρο 12 της Οδηγίας)

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας επικοινωνεί με το υποκείμενο των δεδομένων σε συνοπτική, κατανοητή και ευχερώς προσβάσιμη μορφή, χρησιμοποιώντας σαφή και απλή διατύπωση, ιδίως όταν απευθύνεται σε ανηλίκους. Οι πληροφορίες, επιφυλασσομένων ειδικών διατάξεων, παρέχονται με κάθε κατάλληλο μέσο, συμπεριλαμβανομένων και των ηλεκτρονικών μέσων. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να παρέχει τις πληροφορίες στη μορφή που υποβλήθηκε το αίτημα.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 του άρθρου 55 και της παραγράφου 6 του άρθρου 56 ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση το υποκείμενο των δεδομένων για την πορεία της αίτησής του.

3. Οι πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 53, κάθε επικοινωνία που πραγματοποιείται σύμφωνα με τα άρθρα 54 και 64, καθώς και οι αιτήσεις που υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με τα άρθρα 55 και 56, δεν υπόκεινται σε τέλος. Όταν μια αίτηση σύμφωνα με τα άρθρα 55 και 56 είναι προδήλως αβάσιμη ή ασκείται καταχρηστικά, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να επιβάλει ένα εύλογο τέλος βάσει των διοικητικών του εξόδων ή μπορεί να αρνηθεί να ενεργήσει βάσει του αιτήματος. Στην περίπτωση αυτή, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει τον προδήλως αβάσιμο ή καταχρηστικό χαρακτήρα της αίτησης.

4. Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει εύλογες αμφιβολίες σχετικά με την ταυτότητα του υποκειμένου των δεδομένων που υποβάλλει την αίτηση σύμφωνα με τα άρθρα 55 και 56, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να ζητήσει την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών αναγκαίων για την επιβεβαίωση της ταυτότητας του υποκειμένου.

Άρθρο 58

Δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στην Αρχή

(Άρθρο 17 της Οδηγίας)

1. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να υποβάλει καταγγελία στην Αρχή, εάν πιστεύει ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν από δημόσιες αρχές για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 43 παραβιάζει τα δικαιώματά του. Αυτό δεν ισχύει για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, όταν επεξεργάζονται τα δεδομένα αυτά στο πλαίσιο της δικαστικής λειτουργίας και των δικαστικών καθηκόντων τους. Η Αρχή ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων για την πρόοδο και το αποτέλεσμα της καταγγελίας και για τη δυνατότητα άσκησης αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της απόφασης επί της καταγγελίας του, σύμφωνα με το άρθρο 20.

2. Σε περίπτωση υποβολής καταγγελίας σχετικά με την επεξεργασία ενώπιον της Αρχής, αντί της αρμόδιας εποπτικής αρχής άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Αρχή

πρέπει να διαβιβάσει, χωρίς καθυστέρηση, στην εποπτική αρχή του άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την καταγγελία που εμπίπτει στην αρμοδιότητά της. Στην περίπτωση αυτή, η Αρχή ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με τη διαβίβαση της καταγγελίας του και του παρέχει κατόπιν αιτήματός του οποιαδήποτε βοήθεια.

Άρθρο 59

Δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων σε ποινικές έρευνες και διαδικασίες

(Άρθρο 18 της Οδηγίας)

Στο πλαίσιο ποινικής έρευνας και διαδικασίας, τα δικαιώματα ενημέρωσης για την επεξεργασία, πρόσβασης, διόρθωσης ή διαγραφής και περιορισμού των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 54 έως και 56, ασκούνται σύμφωνα με όσα ορίζουν οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ειδικές δικονομικές διατάξεις και ο Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ΚΟΔΚΔΛ), όπως κάθε φορά ισχύουν.

Τμήμα IV

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΟΣ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 60

Εκτελών την επεξεργασία

(Άρθρα 22 και 23 της Οδηγίας)

1. Όταν η επεξεργασία διενεργείται για λογαριασμό υπεύθυνου επεξεργασίας, αυτός μεριμνά για την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα νόμο και από άλλες διατάξεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Το δικαίωμα του υποκειμένου για ενημέρωση, διόρθωση, διαγραφή και περιορισμό της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και η αξίωση αποζημίωσης στην περίπτωση αυτή ασκούνται έναντι του υπεύθυνου επεξεργασίας.

2. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας επιτρέπεται να αναθέσει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μόνο σε εκτελούντες την επεξεργασία, οι οποίοι εξασφαλίζουν με κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα ότι η επεξεργασία διενεργείται σύμφωνα με το νόμο και ότι διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των υποκειμένων επεξεργασίας.

3. Η επεξεργασία μέσω εκτελούντος την επεξεργασία πρέπει να βασίζεται σε σύμβαση ή άλλη νομική πράξη που συνδέει τον εκτελούντα την επεξεργασία με τον υπεύθυνο επεξεργασίας, η οποία καθορίζει το αντικείμενο, τη διάρκεια, τη φύση και το σκοπό της επεξεργασίας, τη φύση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τις κατηγορίες των

υποκειμένων και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του υπεύθυνου προσώπου. Η σύμβαση ή άλλη νομική πράξη προβλέπει ιδίως ότι ο εκτελών την επεξεργασία:

α) ενεργεί μόνο κατ' εντολή και σύμφωνα με τις οδηγίες του υπεύθυνου επεξεργασίας· εάν ο εκτελών την επεξεργασία θεωρεί ότι μια εντολή είναι παράνομη, πρέπει να ενημερώσει τον υπεύθυνο επεξεργασίας χωρίς καθυστέρηση,

β) εγγυάται ότι τα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι υποχρεωμένα να τηρούν την εμπιστευτικότητα, στο μέτρο που αυτά δεν υπόκεινται σε καμία εύλογη νομική υποχρέωση διατήρησης του απορρήτου,

γ) βοηθά με τα κατάλληλα μέσα τον υπεύθυνο επεξεργασίας για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων,

δ) μετά την ολοκλήρωση της παροχής των υπηρεσιών επεξεργασίας κατά την κρίση του υπεύθυνου επεξεργασίας επιστρέφει ή διαγράφει όλα τα προσωπικά δεδομένα και καταστρέφει τα υπάρχοντα αντίγραφα, εκτός εάν υπάρχει νομική υποχρέωση αποθήκευσης των δεδομένων,

ε) παρέχει στον υπεύθυνο επεξεργασίας όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, ιδίως τις δημιουργηθείσες καταχωρίσεις σύμφωνα με το άρθρο 74, ως απόδειξη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις του,

στ) επιτρέπει και συμβάλλει στη διενέργεια ελέγχων που διενεργεί ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εξουσιοδοτημένος από αυτόν ελεγκτής,

ζ) λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 62,

η) λαμβανομένης υπόψη της φύσης της επεξεργασίας και των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή του, βοηθά τον υπεύθυνο επεξεργασίας για την τήρηση των υποχρεώσεων που ορίζονται στα άρθρα 62 έως 65 και 67.

4. Σε περίπτωση που ο εκτελών την επεξεργασία αναθέτει σε άλλον εκτελούντα την επεξεργασία, πρέπει να του επιβάλει τις ίδιες υποχρεώσεις σύμφωνα με τη σύμβασή του με τον υπεύθυνο επεξεργασίας, σύμφωνα με την παράγραφο 3, η οποία ισχύει και για τον ίδιο, εκτός εάν οι υποχρεώσεις αυτές δεσμεύουν ήδη τον άλλο εκτελούντα την επεξεργασία βάσει άλλων διατάξεων.

5. Ο εκτελών την επεξεργασία δύναται να αναθέσει την επεξεργασία σε άλλον, μόνο κατόπιν προηγούμενης έγγραφης άδειας του υπεύθυνου επεξεργασίας. Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει χορηγήσει στον εκτελούντα την επεξεργασία γενική άδεια για τη συμμετοχή και άλλου εκτελούντος την επεξεργασία, ο εκτελών την επεξεργασία ενημερώνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας για τυχόν αλλαγές, στις οποίες σκοπεύει να προβεί και που αφορούν την ενδεχόμενη συμπλήρωση ή αντικατάσταση άλλων εκτελούντων την επεξεργασία. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας δύναται στην περίπτωση αυτή να αρνηθεί αυτές τις αλλαγές.

6. Η σύμβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 πρέπει να είναι έγγραφη ή ηλεκτρονική.

7.Ο εκτελών την επεξεργασία που καθορίζει τους σκοπούς και τα μέσα επεξεργασίας κατά παράβαση του παρόντος άρθρου θεωρείται υπεύθυνος επεξεργασίας.

Άρθρο 61

Από κοινού υπεύθυνοι επεξεργασίας

(Άρθρα 21 της Οδηγίας)

1. Σε περίπτωση που δύο ή περισσότεροι υπεύθυνοι επεξεργασίας καθορίζουν από κοινού τους σκοπούς και τα μέσα της επεξεργασίας, καθίστανται από κοινού υπεύθυνοι επεξεργασίας. Τα καθήκοντα και οι ευθύνες καθενός εκ των από κοινού υπεύθυνων επεξεργασίας ορίζονται με διαφανή τρόπο, με έγγραφη συμφωνία στο βαθμό που τα καθήκοντα και οι ευθύνες τους δεν καθορίζονται από τον νόμο. Συγκεκριμένα, η συμφωνία πρέπει να καθορίζει ποιος πρέπει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληροφόρησης και ενώπιον τίνος τα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους.

2. Η ύπαρξη συμφωνίας της προηγούμενης παραγράφου δεν εμποδίζει το υποκείμενο των δεδομένων να ασκήσει τα δικαιώματά του έναντι καθενός εκ των από κοινού υπεύθυνων επεξεργασίας.

Άρθρο 62

Ασφάλεια επεξεργασίας

(Άρθρο 19 και 29 της Οδηγίας)

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας και ο εκτελών την επεξεργασία, λαμβανομένων υπόψη της διαθέσιμης τεχνολογίας, του κόστους υλοποίησης, της φύσης, του πεδίου εφαρμογής, των περιστάσεων και των σκοπών της επεξεργασίας, καθώς και της πιθανότητας και σοβαρότητας των κινδύνων επεξεργασίας για τα υποκείμενα των δεδομένων, λαμβάνουν τα απαραίτητα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για να διασφαλίσουν ένα επίπεδο ασφάλειας κατάλληλο για τον κίνδυνο κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ιδίως όσον αφορά την επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο μπορεί να περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων την ψευδωνυμοποίηση και την κρυπτογράφηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον τα εν λόγω μέσα είναι δυνατά για τους σκοπούς της επεξεργασίας. Τα μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρέπει να διασφαλίζουν:

α) την εμπιστευτικότητα, ακεραιότητα, διαθεσιμότητα και ανθεκτικότητα των συστημάτων και υπηρεσιών που σχετίζονται με την επεξεργασία, και

β) τη δυνατότητα να αποκατασταθεί έγκαιρα η διαθεσιμότητα και η πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε περίπτωση φυσικού ή τεχνικού συμβάντος.

3. Σε σχέση με την αυτοματοποιημένη επεξεργασία, ο υπεύθυνος επεξεργασίας και ο εκτελών την επεξεργασία, μετά από αξιολόγηση των κινδύνων, εφαρμόζουν μέτρα που έχουν ως σκοπό:

α) την απαγόρευση της πρόσβασης μη εξουσιοδοτημένων προσώπων σε εξοπλισμό που χρησιμοποιείται για την επεξεργασία (έλεγχος πρόσβασης σε εξοπλισμό),

β) την αποτροπή τής μη εξουσιοδοτημένης ανάγνωσης, αντιγραφής, τροποποίησης ή αφαίρεσης μέσω αποθήκευσης (έλεγχος μέσω αποθήκευσης),

γ) την αποτροπή τής μη εξουσιοδοτημένης εισαγωγής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του μη εξουσιοδοτημένου ελέγχου, τροποποίησης ή διαγραφής αποθηκευμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (έλεγχος αποθήκευσης),

δ) την αποτροπή τής χρήσης συστημάτων αυτοματοποιημένης επεξεργασίας από μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα που χρησιμοποιούν εξοπλισμό επικοινωνίας δεδομένων (έλεγχος χρηστών),

ε) την εξασφάλιση ότι πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να χρησιμοποιούν ένα σύστημα αυτοματοποιημένης επεξεργασίας έχουν πρόσβαση μόνο σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που καλύπτει η εξουσιοδότησή τους (έλεγχος πρόσβασης στα δεδομένα),

στ) την εξασφάλιση ότι είναι δυνατόν να επαληθευτεί και εξακριβωθεί σε ποιους φορείς διαβιβάστηκαν ή διατέθηκαν ή ενδέχεται να διαβιβαστούν ή να διατεθούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα με τη χρήση εξοπλισμού επικοινωνίας δεδομένων (έλεγχος επικοινωνίας),

ζ) την εξασφάλιση ότι είναι δυνατόν να επαληθευτεί και να εξακριβωθεί εκ των υστέρων ποια δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εισήχθησαν σε συστήματα αυτοματοποιημένης επεξεργασίας, καθώς και πότε και από ποιόν (έλεγχος εισαγωγής),

η) την αποτροπή τής μη εξουσιοδοτημένης ανάγνωσης, αντιγραφής, τροποποίησης ή διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή κατά τη μεταφορά μέσω αποθήκευσης δεδομένων (έλεγχος διαβίβασης),

θ) την εξασφάλιση ότι η λειτουργία των εγκαταστημένων συστημάτων μπορεί να αποκατασταθεί σε περίπτωση διακοπής της (αποκατάσταση),

ι) την εξασφάλιση ότι οι λειτουργίες του συστήματος εκτελούνται, ότι η εμφάνιση σφαλμάτων στις λειτουργίες αναφέρεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση (αξιοπιστία) και ότι τα αποθηκευμένα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα παραμένουν αναλλοίωτα σε περίπτωση δυσλειτουργίας του συστήματος (ακεραιότητα),

ια) την εξασφάλιση ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία για λογαριασμό του υπεύθυνου επεξεργασίας μπορούν να υποβληθούν

σε επεξεργασία μόνο σύμφωνα με τις οδηγίες του υπεύθυνου επεξεργασίας (έλεγχος επεξεργασίας),

ιβ) την εξασφάλιση ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα προστατεύονται από απώλεια και καταστροφή (έλεγχος της διαθεσιμότητας),

ιγ) την εξασφάλιση ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται για διαφορετικούς σκοπούς μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία με οργανωτικό ή χωροΤ.Α.ξικό διαχωρισμό (δυνατότητα διαχωρισμού).

Ο σκοπός του πρώτου εδαφίου στις περιπτώσεις β' έως και ε' μπορεί να επιτευχθεί ιδίως με τη χρήση τεχνολογίας κρυπτογράφησης.

Άρθρο 63

Γνωστοποίηση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Αρχή

(Άρθρο 30 της Οδηγίας)

1. Σε περίπτωση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας γνωστοποιεί στην Αρχή την παραβίαση χωρίς καθυστέρηση και, εφόσον είναι δυνατόν, εντός εβδομήντα δύο (72) ωρών από τότε που έλαβε γνώση της παραβίασης, εκτός εάν αιτιολογημένα κρίνει ότι η παραβίαση δεν είναι πιθανό να θέσει σε κίνδυνο τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα φυσικού προσώπου. Η γνωστοποίηση της παραβίασης στην Αρχή μετά την πάροδο των εβδομήντα δύο (72) ωρών θα πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς ως προς τους λόγους της καθυστέρησης.

2. Ο εκτελών την επεξεργασία ενημερώνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας χωρίς καθυστέρηση, μόλις αντιληφθεί παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

3. Η γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τη φύση της παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον είναι δυνατόν, των κατηγοριών, του αριθμού των ενδιαφερόμενων υποκειμένων των δεδομένων, καθώς και των κατηγοριών και του αριθμού των σχετικών αρχείων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

β) το ονοματεπώνυμο και τα στοιχεία επικοινωνίας του υπεύθυνου προστασίας δεδομένων ή άλλου σημείου επικοινωνίας, από το οποίο μπορούν να αντληθούν περισσότερες πληροφορίες,

γ) περιγραφή των συνεπειών που ενδέχεται να έχει η παραβίαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και

δ) περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται ή προτείνεται να ληφθούν από τον υπεύθυνο επεξεργασίας για την αντιμετώπιση της παραβίασης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και για την άμβλυση ενδεχόμενων δυσμενών συνεπειών της.

4. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να παρασχεθούν οι πληροφορίες της προηγούμενης παραγράφου ταυτόχρονα με τη γνωστοποίηση της παραβίασης, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να τις παράσχει σταδιακά από τη στιγμή που αυτές είναι διαθέσιμες, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση.

5. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας τεκμηριώνει κάθε παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αναφέροντας τα πραγματικά περιστατικά που αφορούν την παραβίαση, τις συνέπειές της και τα ληφθέντα επανορθωτικά μέτρα.

6. Σε περίπτωση που η παραβίαση δεδομένων αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάστηκαν από ή προς τον υπεύθυνο επεξεργασίας άλλου κράτους μέλους, οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 γνωστοποιούνται στον υπεύθυνο επεξεργασίας του εν λόγω κράτους μέλους χωρίς καθυστέρηση.

7. Περαιτέρω υποχρεώσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας σχετικά με την κοινοποίηση των παραβιάσεων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα παραμένουν ανεπηρέαστες.

Άρθρο 64

Γνωστοποίηση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων

(Άρθρο 31 της Οδηγίας)

1. Όταν η παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ενδέχεται να προκαλέσει σημαντικό κίνδυνο για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα φυσικού προσώπου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας γνωστοποιεί αμέσως στο υποκείμενο των δεδομένων το περιστατικό.

2. Κατά τη γνωστοποίηση στο υποκείμενο των δεδομένων, σύμφωνα με την παράγραφο 1 περιγράφεται κατά τρόπο εύληπτο και σαφή η φύση της παραβίασης και αναφέρεται τουλάχιστον το περιεχόμενο των περιπτώσεων β', γ' και δ' της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου.

3. Γνωστοποίηση στο υποκείμενο των δεδομένων δεν απαιτείται, εφόσον πληρούνται οποιοσδήποτε από τους παρακάτω όρους:

α) ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει λάβει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα ασφαλείας και έχει εφαρμόσει τα μέτρα αυτά στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που θίγονται από την παραβίαση· αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τα μέτρα, όπως η κρυπτογράφηση, μέσω της οποίας τα δεδομένα καθίσταται απρόσιτα σε μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα,

β) ο υπεύθυνος επεξεργασίας έλαβε εκ των υστέρων μέτρα που διασφαλίζουν την προστασία έναντι της παραβίασης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ή

γ) απαιτούνται δυσανάλογες προσπάθειες. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να γίνεται δημόσια γνωστοποίηση ή να λαμβάνονται παρόμοια μέτρα, ώστε το υποκείμενο των δεδομένων να ενημερώνεται με εξίσου αποτελεσματικό τρόπο.

4. Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν έχει ενημερώσει το υποκείμενο των δεδομένων για τυχόν παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η Αρχή μπορεί να δηλώσει επισήμως ότι θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3. Με τον τρόπο αυτό, πρέπει να λάβει υπόψη την πιθανότητα ότι η ζημία θα οδηγήσει σε σημαντικό κίνδυνο κατά την έννοια της παραγράφου 1.

5. Η κοινοποίηση στο υποκείμενο των δεδομένων σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορεί να αναβληθεί, να περιοριστεί ή να παραλειφθεί υπό τους όρους που ορίζονται στο άρθρο 54 παράγραφος 2, εκτός εάν τα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων υπερτερούν του σημαντικού κινδύνου της παραβίασης κατά την έννοια της παραγράφου 1.

Άρθρο 65

Εκτίμηση αντικτύπου της επεξεργασίας στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

(άρθρο 27 της Οδηγίας)

1. Εάν μια μορφή επεξεργασίας, ιδίως όταν χρησιμοποιούνται νέες τεχνολογίες, ενδέχεται να δημιουργήσει σημαντικό κίνδυνο για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα των ενδιαφερομένων λόγω της φύσης, του πεδίου εφαρμογής, των συνθηκών και των σκοπών της επεξεργασίας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας αξιολογεί πρώτα τις συνέπειες της εκτέλεσης της επεξεργασίας για τα υποκείμενα των δεδομένων.

2. Για τη διερεύνηση παρόμοιων πράξεων επεξεργασίας με παρόμοιες δυνατότητες σημαντικού κινδύνου, μπορεί να διεξαχθεί κοινή εκτίμηση αντίκτυπου για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

3. Η εκτίμηση αντικτύπου λαμβάνει υπόψη τα δικαιώματα του υποκειμένου που επηρεάζονται από την επεξεργασία και πρέπει να περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) συστηματική περιγραφή των προβλεπόμενων πράξεων και σκοπών της επεξεργασίας,

β) εκτίμηση της αναγκαιότητας και αναλογικότητας των πράξεων επεξεργασίας σε συνάρτηση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς,

γ) εκτίμηση των κινδύνων για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων, και

δ) τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την αντιμετώπιση των υφιστάμενων κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, των διασφαλίσεων και των διαδικασιών για την εξασφάλιση της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την απόδειξη της συμμόρφωσης με τις νομικές απαιτήσεις.

4. Όταν κρίνεται απαραίτητο, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ελέγχει κατά πόσον η επεξεργασία ακολουθεί τις απαιτήσεις που προέκυψαν από την εκτίμηση αντικτύπου.

Άρθρο 66

Συνεργασία με την Αρχή

(άρθρο 26 της Οδηγίας)

Ο υπεύθυνος επεξεργασίας και ο εκτελών την επεξεργασία συνεργάζονται με την Αρχή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της .

Άρθρο 67

Προηγούμενη διαβούλευση με την Αρχή

(άρθρο 28 της Οδηγίας)

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας διαβουλεύεται με την Αρχή πριν από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία θα περιληφθούν σε νέο σύστημα αρχειοθέτησης που πρόκειται να δημιουργηθεί, εφόσον:

α) προκύπτει από την εκτίμηση του άρθρου 65 ότι η επεξεργασία θα προκαλέσει σημαντικό κίνδυνο στα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν λάβει μέτρα για τον μετριασμό του, ή

β) ο τύπος επεξεργασίας, ιδίως λόγω της χρήσης νέων τεχνολογιών, μηχανισμών ή διαδικασιών, ενέχει σημαντικό κίνδυνο για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων.

2. Κατά την εκπόνηση σχεδίων νόμου ή κανονιστικών πράξεων, τα οποία αφορούν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές, για τους σκοπούς του άρθρου 43 ή συνδέονται με αυτή ζητείται εγκαίρως η γνώμη της Αρχής.

3. Η Αρχή μπορεί να καταρτίζει κατάλογο πράξεων επεξεργασίας, οι οποίες υπόκεινται σε προηγούμενη διαβούλευση σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η Αρχή κοινοποιεί τον εν λόγω κατάλογο στον υπεύθυνο επεξεργασίας.

4. Κατά τη διενέργεια της προηγούμενης διαβούλευσης υποβάλλονται στην Αρχή :

α) η εκτίμηση αντικτύπου για την προστασία των δεδομένων που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 65,

β) κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με τις αρμοδιότητες του υπεύθυνου επεξεργασίας, των από κοινού υπεύθυνων επεξεργασίας και των εμπλεκόμενων εκτελούντων την επεξεργασία,

γ) πληροφορίες σχετικά με τους σκοπούς και τα μέσα της σχεδιαζόμενης επεξεργασίας,

δ) πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα και τις διασφαλίσεις που αποσκοπούν στην προστασία των έννομων συμφερόντων των υποκειμένων των δεδομένων, και

ε) το όνομα και τα στοιχεία επικοινωνίας του ΥΠΔ.

Κατόπιν αιτήματος, η Αρχή λαμβάνει κάθε άλλη πληροφορία που απαιτείται για να εκτιμήσει τη νομιμότητα της επεξεργασίας και, ιδίως, τους υφιστάμενους κινδύνους για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των υποκειμένων των δεδομένων και τις σχετικές διασφαλίσεις.

5. Εάν η Αρχή πιστεύει ότι η προβλεπόμενη επεξεργασία θα παραβίαζε το νόμο, ιδίως επειδή ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν έχει προσδιορίσει επαρκώς τον κίνδυνο ή δεν έχει λάβει επαρκή μέτρα για τον μετριασμό του κινδύνου, μπορεί να παράσχει, εντός προθεσμίας έξι (6) εβδομάδων από την λήψη της αίτησης διαβούλευσης, έγγραφες συστάσεις στον υπεύθυνο επεξεργασίας, και κατά περίπτωση, στον εκτελούντα την επεξεργασία, όσον αφορά τα πρόσθετα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Η Αρχή μπορεί να παρατείνει την προθεσμία αυτή κατά ένα (1) μήνα εάν η προγραμματισμένη επεξεργασία είναι ιδιαίτερα περίπλοκη. Στην περίπτωση αυτή η Αρχή ενημερώνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον εκτελούντα την επεξεργασία για την παράταση αυτή.

6. Εάν η επιχειρούμενη επεξεργασία είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων του υπεύθυνου επεξεργασίας και, ως εκ τούτου, είναι ιδιαίτερα επείγουσα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να κινήσει την επεξεργασία μετά την έναρξη της διαβούλευσης, αλλά πριν από τη λήξη της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου. Στην περίπτωση αυτή, οι συστάσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη εκ των υστέρων και ο τρόπος επεξεργασίας προσαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 68

Αρχεία των δραστηριοτήτων επεξεργασίας

(άρθρο 24 της Οδηγίας)

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να τηρεί αρχείο για όλες τις κατηγορίες δραστηριοτήτων επεξεργασίας που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά του. Το αρχείο περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία και τα στοιχεία επικοινωνίας του υπεύθυνου επεξεργασίας και, κατά περίπτωση, οποιουδήποτε από κοινού υπεύθυνου επεξεργασίας και ΥΠΔ,

β) τους σκοπούς της επεξεργασίας,

γ) τις κατηγορίες αποδεκτών στους οποίους γνωστοποιήθηκαν ή πρόκειται να γνωστοποιηθούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, περιλαμβανομένων των αποδεκτών σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς,

δ) περιγραφή των κατηγοριών υποκειμένων των δεδομένων και των κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

ε) όπου συντρέχει περίπτωση, τη χρήση κατάρτισης προφίλ,

στ) όταν συντρέχει περίπτωση, τις κατηγορίες διαβιβάσεων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό,

ζ) αναφορά της νομικής βάσης της επεξεργασίας,

η) τις προβλεπόμενες προθεσμίες για τη διαγραφή των διαφόρων κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή για την επανεξέταση της ανάγκης διαγραφής τους, και

θ) γενική περιγραφή των τεχνικών και οργανωτικών μέτρων ασφαλείας του άρθρου 62.

2. Ο εκτελών την επεξεργασία πρέπει να διατηρεί αρχείο για όλες της κατηγορίες επεξεργασίας που εκτελούνται για λογαριασμό του υπεύθυνου επεξεργασίας, το οποίο περιλαμβάνει:

α) το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία και τα στοιχεία επικοινωνίας κάθε εκτελούντος την επεξεργασία, κάθε υπεύθυνου επεξεργασίας για λογαριασμό του οποίου ενεργεί ο εκτελών και, κατά περίπτωση, του ΥΠΔ,

β) τις κατηγορίες επεξεργασίας που διενεργούνται για λογαριασμό κάθε υπεύθυνου επεξεργασίας,

γ) τις κατά περίπτωση διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς αναφερόμενη τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό, εφόσον ο εκτελών την επεξεργασία έχει λάβει ρητή σχετική εντολή από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, και

δ) εφόσον είναι δυνατόν, γενική περιγραφή των τεχνικών και οργανωτικών μέτρων ασφαλείας του άρθρου 62.

3. Τα αρχεία των παραγράφων 1 και 2 τηρούνται γραπτώς.

4. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας και ο εκτελών την επεξεργασία, θέτουν τα αρχεία στη διάθεση της Αρχής κατόπιν αιτήσεώς της.

Άρθρο 69

Προστασία δεδομένων από τον σχεδιασμό και εξ' ορισμού

(άρθρο 20 της Οδηγίας)

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας, τόσο κατά τον καθορισμό των μέσων επεξεργασίας όσο και κατά τον χρόνο της επεξεργασίας, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την εφαρμογή των αρχών προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως η ελαχιστοποίηση των δεδομένων, με αποτελεσματικό τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις νομικές απαιτήσεις και την προστασία των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει υπόψη την κατάσταση της τεχνολογίας, το κόστος εφαρμογής και τη φύση, το πεδίο εφαρμογής, το πλαίσιο και τους σκοπούς της επεξεργασίας, καθώς και τους κινδύνους διαφορετικής πιθανότητας και σοβαρότητας για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων της επεξεργασίας. Ειδικότερα, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία και τα συστήματα επεξεργασίας επιλέγονται και σχεδιάζονται σύμφωνα με την αρχή της ελαχιστοποίησης. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα καθίστανται ανώνυμα ή ψευδωνυμοποιούνται όσο το δυνατόν ταχύτερα, στο μέτρο του δυνατού, σύμφωνα με τον σκοπό της επεξεργασίας.

2. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας εφαρμόζει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για να διασφαλίσει ότι, εξ ορισμού, υφίστανται επεξεργασία μόνο τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι αναγκαία για κάθε συγκεκριμένο σκοπό της επεξεργασίας. Αυτό ισχύει για τον αριθμό των συλλεγόμενων δεδομένων, την έκταση της επεξεργασίας τους, την περίοδο αποθήκευσής τους και την προσβασιμότητά τους. Ειδικότερα, τα μέτρα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, εξ ορισμού, τα δεδομένα δεν γίνονται προσπελάσιμα με αυτοματοποιημένα μέσα σε αόριστο αριθμό προσώπων.

Άρθρο 70

Διάκριση μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών υποκειμένων των δεδομένων

(άρθρο 6 της Οδηγίας)

1. Κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας προβαίνει, στο μέτρο του εφικτού, σε σαφή διάκριση μεταξύ των διαφορετικών κατηγοριών υποκειμένων των δεδομένων. Αυτό ισχύει ιδίως για τις ακόλουθες κατηγορίες:

α) προσώπων για τα οποία υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι έχουν διαπράξει ποινικό αδίκημα,

β) προσώπων για τα οποία υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι πρόκειται να διαπράξουν ποινικό αδίκημα,

γ) προσώπων που έχουν καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα,

δ) θυμάτων εκ ποινικού αδικήματος ή προσώπων για τα οποία ορισμένα πραγματικά περιστατικά δημιουργούν την πεποίθηση ότι μπορεί να είναι θύματα εκ ποινικού αδικήματος, και

ε) άλλων προσώπων, όπως μαρτύρων, πληροφοριοδοτών ή συνδέσμων ή συνεργατών των προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως και δ'.

Άρθρο 71

Διάκριση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και επαλήθευση της ταυτότητάς τους

(άρθρο 7 της Οδηγίας)

Κατά την επεξεργασία, ο υπεύθυνος επεξεργασίας διακρίνει, στο μέτρο του εφικτού, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που βασίζονται σε πραγματικές καταστάσεις και αυτά που βασίζονται σε προσωπικές εκτιμήσεις. Για το σκοπό αυτό, ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσδιορίζει τις αξιολογήσεις που βασίζονται σε προσωπικές εκτιμήσεις ως τέτοιες, στο μέτρο του εφικτού στο πλαίσιο της εν λόγω επεξεργασίας. Πρέπει επίσης να είναι δυνατό να προσδιοριστεί ποιά δημόσια αρχή διατηρεί τα αρχεία στα οποία βασίζεται η αξιολόγηση κατόπιν προσωπικής εκτίμησης.

Άρθρο 72

Διαδικασία διαβίβασης

(άρθρο 7 και 9 της Οδηγίας)

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι ανακριβή ή δεν είναι πλέον επικαιροποιημένα δεν διαβιβάζονται ούτε διατίθενται με άλλον τρόπο. Για το σκοπό αυτό, ο υπεύθυνος επεξεργασίας επαληθεύει, στο μέτρο του δυνατού, καταβάλλοντας εύλογη προσπάθεια, την ποιότητα των δεδομένων πριν από τη διαβίβαση ή τη διάθεσή τους. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει επίσης, στο μέτρο του δυνατού και εύλογου, σε όλες τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να περιλαμβάνει τις απαραίτητες πληροφορίες που θα επιτρέπουν στον αποδέκτη να αξιολογεί τον βαθμό ακρίβειας, πληρότητας και αξιοπιστίας των δεδομένων, καθώς και τον βαθμό στον οποίο αυτά είναι επικαιροποιημένα.

2. Εάν η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υπόκειται σε ειδικούς όρους, όσον αφορά τη διαβίβασή τους, η διαβιβάζουσα αρχή ενημερώνει τον αποδέκτη για τους όρους αυτούς και την υποχρέωση τήρησής της. Η υποχρέωση παροχής πληροφοριών μπορεί να πληρούται με την ανάλογη επισήμανση των δεδομένων.

3. Η διαβιβάζουσα αρμόδια αρχή δεν εφαρμόζει τους όρους της προηγούμενης παραγράφου στους αποδέκτες σε άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε οργανισμούς, υπηρεσίες και όργανα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τον τίτλο V κεφάλαια 4 και 5 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός από εκείνους που ισχύουν για ανάλογες διαβιβάσεις δεδομένων εντός της Ελληνικής Επικράτειας.

Άρθρο 73

Διόρθωση και διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και περιορισμός της επεξεργασίας

(άρθρο 5 της Οδηγίας)

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας διορθώνει ανακριβή δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

2. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας διαγράφει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χωρίς καθυστέρηση, εάν η επεξεργασία τους είναι παράνομη, και αυτά πρέπει να διαγραφούν προς εκπλήρωση νομικής υποχρέωσης ή η γνώση τους δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων του.

3. Οι παράγραφοι 3 έως και 5 του άρθρου 56 εφαρμόζονται αναλόγως. Ο αποδέκτης ενημερώνεται επίσης εάν έχουν διαβιβαστεί ανακριβή δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν διαβιβαστεί παράνομα.

4. Με την επιφύλαξη των οριζόμενων από νομικές διατάξεις μέγιστων προθεσμιών αποθήκευσης ή διαγραφής, ο υπεύθυνος επεξεργασίας προβλέπει τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή την περιοδική επανεξέταση της ανάγκης για την

αποθήκευσή τους και εξασφαλίζει με διαδικαστικές ρυθμίσεις την τήρηση των προθεσμιών αυτών.

Άρθρο 74 Καταχωρίσεις

(άρθρο 25 της Οδηγίας)

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας και ο εκτελών την επεξεργασία τηρούν καταχωρίσεις σε αυτοματοποιημένα συστήματα επεξεργασίας τουλάχιστον για τις ακόλουθες πράξεις επεξεργασίας:

α) συλλογή,

β) μεταβολή,

γ) διαβούλευση,

δ) κοινολόγηση, συμπεριλαμβανομένων των διαβιβάσεων,

ε) συνδυασμό και

στ) διαγραφή.

2. Οι καταχωρίσεις διαβουλεύσεων και κοινολογήσεων πρέπει να επιτρέπουν να εξακριβώνεται η αιτιολόγηση, η ημερομηνία και η ώρα των εν λόγω πράξεων και, στο μέτρο του δυνατού, η ταυτότητα του προσώπου που συμβουλευτήκε ή κοινολόγησε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και η ταυτότητα των αποδεκτών των δεδομένων.

3. Οι καταχωρίσεις μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο για την επαλήθευση της νομιμότητας της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Αρχή και το υποκείμενο των δεδομένων, καθώς και για τον αυτοέλεγχο, τη διασφάλιση της ακεραιότητας και της ασφάλειας των προσωπικών δεδομένων και για την ποινική διαδικασία.

4. Οι καταχωρίσεις διαγράφονται στο τέλος του έτους που έπεται του έτους κατά το οποίο δημιουργήθηκαν.

5. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας και ο εκτελών την επεξεργασία θέτουν τις καταχωρίσεις στη διάθεση της Αρχής κατόπιν αιτήματός της.

ΤΜΗΜΑ V ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΡΟΣ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ Η ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Άρθρο 75

Γενικές αρχές που διέπουν τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

(άρθρο 35 της Οδηγίας)

1 Εάν πληρούνται όλες οι λοιπές προϋποθέσεις που ισχύουν για τις διαβιβάσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτές καθορίζονται με το παρόν Κεφάλαιο, επιτρέπεται η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε αρχές τρίτων χωρών ή σε διεθνείς οργανισμούς εφόσον:

α) η αρχή ή ο διεθνής οργανισμός είναι αρμόδιοι για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 43, και

β) η Επιτροπή έχει εκδώσει απόφαση περί εξασφάλισης επαρκούς επιπέδου προστασίας από την τρίτη χώρα, εδαφική περιοχή ή από έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους τομείς στην εν λόγω τρίτη χώρα ή από τον εν λόγω διεθνή οργανισμό ή, ελλείψει τέτοιας απόφασης, έχουν παρασχεθεί κατάλληλες εγγυήσεις ή διαπιστώνεται η ύπαρξή τους σύμφωνα με το επόμενο άρθρο ή, ελλείψει των ανωτέρω, ισχύουν παρεκκλίσεις για ειδικές καταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 77.

2. Η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν επιτρέπεται, παρά την ύπαρξη απόφασης επάρκειας σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο και παρόλο που το επιτάσσει το δημόσιο συμφέρον, εάν στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να διασφαλισθεί η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων κατά την επεξεργασία των δεδομένων του από τον αποδέκτη τους. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας εκτιμά τον βαθμό διασφάλισης προστασίας των ως άνω δικαιωμάτων και έννομων συμφερόντων του υποκειμένου με βάση το κατά πόσον ο παραλήπτης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην τρίτη χώρα εγγυάται στη συγκεκριμένη περίπτωση την κατάλληλη προστασία τους.

3. Όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται ή διατίθενται από άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να διαβιβάζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, η διαβίβαση αυτή πρέπει πρώτα να εγκριθεί από την αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους. Διαβιβάσεις χωρίς προηγούμενη άδεια επιτρέπονται μόνον εάν η μεταφορά είναι αναγκαία για την αποφυγή άμεσου και σοβαρού κινδύνου για τη δημόσια ασφάλεια ενός κράτους ή για τα ουσιώδη συμφέροντα ενός κράτους - μέλους και η προηγούμενη έγκριση δεν μπορεί να ληφθεί έγκαιρα. Στην περίπτωση της παραγράφου 2, η αρχή ή ο οργανισμός του άλλου κράτους - μέλους ο οποίος θα ήταν υπεύθυνος για τη χορήγηση της άδειας ενημερώνεται αμέσως για τη διαβίβαση.

4. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας που διαβιβάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με την παράγραφο 1 λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι ο παραλήπτης διαβιβάζει μόνο τα διαβιβασθέντα δεδομένα σε άλλες τρίτες χώρες ή σε άλλους διεθνείς οργανισμούς, εφόσον ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει προηγουμένως επιτρέψει τη διαβίβαση αυτή. Όταν αποφασίζει να χορηγήσει την έγκριση, ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες, ιδίως τη σοβαρότητα του αδικήματος, τον σκοπό της αρχικής διαβίβασης και το υπάρχον στην τρίτη χώρα ή τον διεθνή οργανισμό, όπου πρέπει να διαβιβαστούν τα δεδομένα, επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Άδεια μπορεί να χορηγηθεί μόνον εάν επιτρέπεται η απευθείας διαβίβαση στην άλλη τρίτη χώρα ή σε άλλο διεθνή οργανισμό.

Άρθρο 76

Διαβιβάσεις που υπόκεινται σε κατάλληλες εγγυήσεις

(άρθρο 37 της Οδηγίας)

1. Ελλείψει απόφασης περί εξασφάλισης επαρκούς επιπέδου προστασίας σύμφωνα με παράγραφο 1 εδάφιο β' του προηγούμενου άρθρου, η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό μπορεί να πραγματοποιηθεί εφόσον:

α) παρασχέθηκαν σε νομικά δεσμευτική πράξη κατάλληλες εγγυήσεις όσον αφορά την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ή

β) ο υπεύθυνος επεξεργασίας αξιολόγησε τις συνθήκες της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και έκρινε ότι υπάρχουν κατάλληλες εγγυήσεις όσον αφορά την προστασία τους.

2. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας καταχωρίζει τις διαβιβάσεις σύμφωνα με την περίπτωση β της παραγράφου 1. Η καταχώριση περιλαμβάνει την ημερομηνία και την ώρα της διαβίβασης, την ταυτότητα του αποδέκτη, τον λόγο της διαβίβασης και τα διαβιβαζόμενα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Η ανωτέρω καταχώριση τίθεται στη διάθεση της Αρχής κατόπιν αιτήματός της.

Άρθρο 77

Παρεκκλίσεις για ειδικές καταστάσεις

(άρθρο 38 της Οδηγίας)

1. Ελλείψει απόφασης περί εξασφάλισης επαρκούς επιπέδου προστασίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 εδάφιο β' του άρθρου 75 ή κατάλληλων εγγυήσεων δυνάμει της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, διαβιβάσεις που πληρούν τις λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 75 διενεργούνται μόνο εφόσον αυτό είναι απαραίτητο:

α) για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή άλλου προσώπου,

β) για την προστασία έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων,

γ) για την πρόληψη άμεσης και σοβαρής απειλής για τη δημόσια ασφάλεια μιας χώρας,

δ) σε εξατομικευμένες περιπτώσεις για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 43, ή

ε) σε εξατομικευμένες περιπτώσεις για τη θεμελίωση, την άσκηση ή την υποστήριξη νομικών αξιώσεων, οι οποίες σχετίζονται με τους σκοπούς του άρθρου 43.

2. Δεν επιτρέπεται η διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, όταν η διαβιβάζουσα αρμόδια αρχή κρίνει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα και τα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων υπερτερούν του δημοσίου συμφέροντος για τη διενέργεια της διαβίβασης.

3. Για τις διαβιβάσεις της παραγράφου 1 εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 2 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 78

Διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς αποδέκτες εγκατεστημένους σε τρίτες χώρες

(άρθρο 39 της Οδηγίας)

1. Σε ειδικές εξατομικευμένες περιπτώσεις και εάν πληρούνται όλες οι άλλες απαιτήσεις για διαβιβάσεις δεδομένων σε τρίτες χώρες, οι υπεύθυνοι επεξεργασίας μπορούν να διαβιβάζουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα απευθείας σε αποδέκτες σε τρίτες χώρες που δεν αναφέρονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 75, εάν η διαβίβαση είναι απολύτως απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, και

α) στη συγκεκριμένη περίπτωση, κανένα θεμελιώδες δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων δεν υπερτερεί του δημοσίου συμφέροντος για τη διαβίβαση,

β) η διαβίβαση στις αρχές που αναφέρονται στην περίπτωση α) της παραγράφου 1 του άρθρου 75 είναι αναποτελεσματική ή ακατάλληλη, ιδίως επειδή η διαβίβαση δεν μπορεί να διενεργηθεί εγκαίρως, και

γ) ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει τον αποδέκτη για τους σκοπούς της επεξεργασίας και δίνει σαφείς οδηγίες σε αυτόν ότι τα διαβιβασθέντα δεδομένα μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο για τους σκοπούς αυτούς.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τις αρχές που αναφέρονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 75, εκτός εάν αυτό είναι αναποτελεσματικό ή ακατάλληλο.

3. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 75 εφαρμόζονται αναλόγως στις διαβιβάσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1.

4. Στην περίπτωση διαβιβάσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1 ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεώνει τον αποδέκτη να επεξεργάζεται τα διαβιβασθέντα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χωρίς τη συγκατάθεση του υπεύθυνου επεξεργασίας μόνο για τον σκοπό για τον οποίο διαβιβάστηκαν.

5. Οι συμφωνίες στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και της αστυνομικής συνεργασίας δεν επηρεάζονται .

ΤΜΗΜΑ VI ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΠΟΠΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Άρθρο 79

Αμοιβαία συνδρομή

(άρθρο 50 της Οδηγίας)

1. Η Αρχή παρέχει στις εποπτικές αρχές άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πληροφορίες και αμοιβαία συνδρομή στο μέτρο που είναι απαραίτητο για την εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου. Η αμοιβαία συνδρομή καλύπτει ιδίως αιτήματα παροχής πληροφοριών και εποπτικά μέτρα, όπως αιτήματα για διαβουλεύσεις, ελέγχους και έρευνες.

2. Η Αρχή λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα που απαιτούνται για να απαντήσει χωρίς καθυστέρηση σε αίτημα αμοιβαίας συνδρομής άλλης εποπτικής αρχής κράτους-μέλους και το αργότερο σε ένα μήνα μετά την παραλαβή της αίτησης.

3. Η Αρχή μπορεί να αρνηθεί να συμμορφωθεί με το αίτημα:

α) εάν δεν είναι αρμόδια για το αντικείμενο του αιτήματος ή για τα μέτρα που καλείται να εκτελέσει, ή

β) η συμμόρφωση με το αίτημα παραβιάζει τον νόμο.

4. Η Αρχή ενημερώνει την αιτούσα εποπτική αρχή του άλλου κράτους μέλους για τα αποτελέσματα ή, κατά περίπτωση, για την πρόοδο ή τα μέτρα που έλαβε για να ανταποκριθεί στο αίτημα. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου, αιτιολογεί την άρνησή της να συμμορφωθεί με το αίτημα.

5. Η Αρχή παρέχει, κατά κανόνα, τις πληροφορίες που ζητούνται από την εποπτική αρχή του άλλου κράτους-μέλους με ηλεκτρονικά μέσα και σε τυποποιημένη μορφή.

6. Η Αρχή δεν χρεώνει τέλος για τις ενέργειες που αναλαμβάνονται σύμφωνα με το αίτημα αμοιβαίας συνδρομής, εκτός εάν έχει συμφωνήσει με την εποπτική αρχή του άλλου κράτους σε εξατομικευμένες περιπτώσεις σε αποζημίωση για συγκεκριμένες δαπάνες που προκύπτουν από την παροχή αμοιβαίας συνδρομής.

7. Τα αιτήματα συνδρομής στην Αρχή παρέχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένου του σκοπού του αιτήματος και των λόγων υποβολής του. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται χρησιμοποιούνται μόνο για τον σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν.

ΤΜΗΜΑ VII

ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 80

Αστική ευθύνη του υπεύθυνου επεξεργασίας (άρθρα 54 και 56 της Οδηγίας)

Δημόσια αρχή, με την ιδιότητα του υπεύθυνου επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που έχει προκαλέσει παρανόμως ζημία στο υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 6 έως και 8 ή των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου υποχρεούται, σύμφωνα με τις διατάξεις των

άρθρων 105 και 106 ΕισΝΑΚ, σε αποζημίωση ή σε χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης στο υποκείμενο των δεδομένων.

Άρθρο 81

Ποινικές κυρώσεις (άρθρα 54 και 57 της Οδηγίας)

Το άρθρο 38 εφαρμόζεται και στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς του άρθρου 43.

Άρθρο 82

Διοικητικές κυρώσεις (άρθρα 54 και 57 της Οδηγίας)

1. Με την επιφύλαξη των εξουσιών ελέγχου της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος, η Αρχή με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή της και κατόπιν προηγούμενης κλήσης για παροχή εξηγήσεων των ενδιαφερομένων μπορεί να επιβάλει σε αρμόδιες αρχές για παραβάσεις των υποχρεώσεών τους ως υπεύθυνων επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα παρακάτω διοικητικά πρόστιμα:

α) για παραβάσεις των άρθρων 6 έως 8 και των άρθρων 60 έως 78 διοικητικό πρόστιμο έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ,

β) για παραβάσεις των άρθρων 45 έως 57, διοικητικό πρόστιμο έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ και

γ) για μη συμμόρφωση προς εντολή της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 4 διοικητικό πρόστιμο έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ.

2. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την επιβολή διοικητικού προστίμου, καθώς και για το ύψος αυτού, για κάθε εξατομικευμένη περίπτωση λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:

α) η φύση, η βαρύτητα, η διάρκεια της παράβασης, η έκταση ή ο σκοπός της σχετικής επεξεργασίας, καθώς και ο αριθμός των υποκειμένων των δεδομένων που έθιξε η παράβαση και το μέγεθος της ζημίας που αυτά υπέστησαν,

β) οποιεσδήποτε ενέργειες στις οποίες προέβη η αρμόδια αρχή για να μετριάσει τη ζημία που υπέστησαν τα υποκείμενα των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

γ) τυχόν σχετικές προηγούμενες παραβάσεις της αρμόδιας αρχής,

δ) οι κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που θίγει η παράβαση,

ε) ο τρόπος με τον οποίο η Αρχή πληροφορήθηκε την παράβαση, ειδικότερα αν και κατά πόσον η αρμόδια αρχή κοινοποίησε την παράβαση και

στ) εάν έχουν ήδη διαταχθεί σε βάρος της αρμόδιας αρχής για την ίδια παράβαση, τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 4, ο βαθμός συμμόρφωσής της με αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 83

Μεταβατικές διατάξεις

1. Όπου σε διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας γίνεται αναφορά στον ν. 2472/1997 νοείται ως αναφορά στις οικείες διατάξεις του ΓΚΠΔ και του παρόντος.

2. Οι οδηγίες και κανονιστικές πράξεις της Αρχής διατηρούνται σε ισχύ, εφόσον δεν προσκρούουν στον ΓΚΠΔ και στις ρυθμίσεις του παρόντος.

3. Το μόνιμο και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό που υπηρετεί, κατά την ψήφιση του παρόντος, στην Αρχή, κατατάσσεται αυτοδικαίως σε αντίστοιχες, κατά κατηγορία, κλάδο ή ειδικότητα, θέσεις δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, σύμφωνα με τα τυπικά του προσόντα.

4. Αιτήσεις που εκκρεμούσαν ενώπιον της Αρχής έως τις 25.5.2018, πέραν των παραδεκτών προσφυγών των υποκειμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τίθενται στο αρχείο με διαπιστωτική πράξη του Προέδρου της Αρχής.

Άρθρο 84

Καταργούμενες διατάξεις

Ο ν. 2472/1997 «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», με την επιφύλαξη των ορισμών του άρθρου 2, όπου γίνεται ρητή παραπομπή σε αυτούς σε σχετική με τα προσωπικά δεδομένα νομοθεσία, του δεύτερου έως και του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β΄ του άρθρου 2 για την ανακοίνωση και δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του εδαφίου β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 3, μόνο ως προς τα αδικήματα που περιγράφονται σε αυτό, του τρίτου έως και του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ανωτέρου νόμου για την εγκατάσταση και λειτουργία συστημάτων επιτήρησης, του άρθρου 13

παράγραφος 3, της σύστασης της Αρχής με την παράγραφο 1 του άρθρου 15, του άρθρου 18 παράγραφος 2 και 3 και του άρθρου 21 που αφορά την επιβολή διοικητικών κυρώσεων σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 4 του ν. 3471/2006 (Α'133) τα οποία διατηρούνται σε ισχύ, καταργείται.

Άρθρο 85

Ισχύς διεθνών ή διμερών διεθνών συμφωνιών

Διεθνείς ή διμερείς διεθνείς συμφωνίες που αφορούν στη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς στο πεδίο της δικαστικής συνεργασίας για ποινικές υποθέσεις ή αστυνομικής συνεργασίας πριν από την 6.5.2016 και οι οποίες είναι συμβατές προς το εφαρμοστέο πριν από την ημερομηνία αυτή ενωσιακό δίκαιο εξακολουθούν να ισχύουν έως ότου τροποποιηθούν, αντικατασταθούν ή ανακληθούν.

Άρθρο 86

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 22 Αυγούστου 2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Χρ. Σταϊκούρας

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Κων. Τσιάρας

Ε Κ Θ Ε Σ Η

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μέτρα εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016».

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου: α) επανακαθορίζεται το θεσμικό πλαίσιο σχετικά με τη συγκρότηση και τη λειτουργία της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, β) θεσπίζονται μέτρα εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και γ) ενσωματώνεται στην εθνική έννομη τάξη η Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης των ποινικών κυρώσεων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Εισάγονται γενικές διατάξεις για την εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου και ειδικότερα:

1. Προσδιορίζονται ο σκοπός και το πεδίο εφαρμογής (ουσιαστικό και εδαφικό) των προτεινομένων ρυθμίσεων και δίδεται η έννοια των αναφερόμενων ορισμών. (άρθρα 1 - 5)

2.α. Προβλέπεται ότι, οι δημόσιοι φορείς ορίζουν υπεύθυνο προστασίας δεδομένων (ΥΠΔ), λαμβανομένων υπόψη της οργανωτικής δομής και του μεγέθους αυτών, ο οποίος μπορεί να είναι υπάλληλος του δημόσιου φορέα με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή να εκπληρώνει τα καθήκοντά του βάσει σύμβασης παροχής υπηρεσιών.

β. Ορίζεται ότι, ο δημόσιος φορέας υποστηρίζει τον ΥΠΔ κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του και παρέχει σε αυτόν τους απαραίτητους πόρους και την πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

Ρυθμίζονται λοιπά θέματα σχετικά με τη θέση του ΥΠΔ και μνημονεύονται τα καθήκοντα αυτού, επιπλέον των καθηκόντων του σύμφωνα με το Γενικό Κανονισμό για την Προστασία Δεδομένων (ΓΚΠΔ).

(άρθρα 6 - 8)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Επανακαθορίζεται το πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και συγκεκριμένα:

1.α. Ορίζεται ότι, η εποπτεία του ΓΚΠΔ, των προτεινομένων διατάξεων καθώς και λοιπών ρυθμίσεων σχετικά με την προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Ελληνική Επικράτεια ασκείται από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (εφεξής η Αρχή).

Η Αρχή έχει συσταθεί με το ν.2472/1997, ο οποίος καταργείται πλην των ρητά μνημονευόμενων διατάξεων και αποτελεί συνταγματικά κατοχυρωμένη ανεξάρτητη δημόσια αρχή (άρθρο 9Α του Συντάγματος).

β. Επαναπροσδιορίζονται οι αρμοδιότητες της Αρχής και ρυθμίζονται εκ νέου θέματα σχετικά με τη λειτουργική ανεξαρτησία αυτής. Ο Πρόεδρος και ο Αναπληρωτής αυτού έχουν αποκλειστική απασχόληση στην Αρχή και η ιδιότητά τους συνεπάγεται την αναστολή οποιουδήποτε δημόσιου λειτουργήματος και επαγγελματικής δραστηριότητας.

- Η Αρχή μπορεί να αναλάβει τη δαπάνη για τη δικαστική υπεράσπιση των μελών της, σε περίπτωση άσκησης εναντίον τους αγωγής ή ποινικής δίωξης για πράξεις ή παραλείψεις που ανάγονται αποκλειστικά στην εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων τους.

γ. Επανακαθορίζονται τα κωλύματα και τα ασυμβίβαστα των μελών της Αρχής καθώς και οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα αυτών και ρυθμίζονται εκ νέου τα καθήκοντα της Αρχής καθώς και οι ερευνητικές και διορθωτικές της εξουσίες.

δ. Επαναπροσδιορίζεται η λειτουργία της Αρχής και παρέχεται η δυνατότητα πραγματοποίησης αμειβόμενης πρακτικής άσκησης φοιτητών και αποφοίτων ανώτατων σχολών, των οποίων το περιεχόμενο σπουδών είναι σχετικό με τις αρμοδιότητες της Αρχής.

Με απόφαση της Αρχής, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις επιλογής των ασκουμένων, πραγματοποίησης της άσκησης καθώς και οι όροι και το ύψος της αμοιβής, η οποία βαρύνει τον προϋπολογισμό της Αρχής.

(άρθρα 9 - 17 σε συνδυασμό με το άρθρο 84)

2.α. Ορίζεται ότι, το προσωπικό της Αρχής διορίζεται με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ι.δ.α.χ.) σε θέσεις που προβλέπονται από τον Οργανισμό της και επιλέγεται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (άρθρο 4 παρ. 1 του ν.3051/2002).

β. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση, με π.δ., του Οργανισμού της Αρχής, με τον οποίο καθορίζονται η διάρθρωση των οργανικών μονάδων της Αρχής, ο αριθμός των θέσεων του προσωπικού, η κατανομή του σε κλάδους και ειδικότητες, η σύσταση νέων θέσεων και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα.

Με τον Οργανισμό καθορίζονται, επίσης, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία επιλογής του Προϊσταμένου Γραμματείας και των Προϊσταμένων των οργανικών μονάδων της Αρχής.

γ. Παρέχεται η δυνατότητα διενέργειας, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, αποσπάσεων μόνιμων ή με σύμβαση εργασίας ι.δ.α.χ. υπαλλήλων από φορείς της Κεντρικής Διοίκησης, όπως ορίζεται στην κείμενη νομοθεσία (άρθρο 14 παρ. 1 του ν.4270/2014), για την κάλυψη εκτάκτων υπηρεσιακών αναγκών της Γραμματείας της Αρχής, κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα.

- Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα απόσπασης προσωπικού της Γραμματείας, για το μνημονευόμενο χρονικό διάστημα, σε εποπτικές αρχές κρατών - μελών της ΕΕ ή της Μόνιμης Ελληνικής Αντιπροσωπείας (ΜΕΑ) ή αρχών τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών.

δ. Μετατρέπονται οι οργανικές θέσεις πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ) του κλάδου Επικοινωνίας της Αρχής σε αντίστοιχες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση ι.δ.α.χ.

Οι αποδεχόμενοι να υπηρετήσουν με σχέση ιδιωτικού δικαίου, οι οποίοι καταλαμβάνουν μία από τις μετατρεπόμενες θέσεις, διατηρούν το ασφαλιστικό καθεστώς στο οποίο υπάγονται και προσμετρούν για τη βαθμολογική και μισθολογική κατάταξη και το χρόνο προηγούμενης σχετικής απασχόλησης, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (άρθρο 11 παρ. 4 του ν.4354/2015).

Σε περίπτωση που ο υπάλληλος που υπηρετεί ήδη στις εν λόγω θέσεις δεν αποδεχθεί να υπηρετήσει με σχέση ιδιωτικού δικαίου ή παραλείψει να υποβάλει δήλωση, εξακολουθεί να υπηρετεί ως μόνιμος υπάλληλος σε προσωποπαγή θέση κατηγορίας ΠΕ Επικοινωνίας. Κατά το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο οι υπάλληλοι υπηρετούν στις εν λόγω προσωποπαγείς θέσεις, δεν καλύπτονται αντίστοιχες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση ι.δ.α.χ. (άρθρο 18)

3. Ρυθμίζονται θέματα οικονομικής διαχείρισης της Αρχής και συγκεκριμένα:

α. Η Αρχή καταρτίζει σε ετήσια βάση το δικό της προϋπολογισμό, ο οποίος συντάσσεται με ευθύνη του Προέδρου της και υποβάλλεται απευθείας στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

- Η εκτέλεση του προϋπολογισμού της Αρχής ανήκει αποκλειστικά σε αυτή, στο πλαίσιο της πλήρους αυτοτέλειάς της και δεν απαιτείται η σύμπραξη άλλου οργάνου.

- Οι δαπάνες της Αρχής διενεργούνται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της ανάληψης υποχρεώσεων από τους διατάκτες καθώς και του Δημοσίου Λογιστικού.

- Με υπουργική απόφαση, μπορεί να τροποποιείται ο προϋπολογισμός της Αρχής, κατόπιν εισήγησης αυτής, που υποβάλλεται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

β. Η Αρχή μπορεί να μετέχει σε εθνικά, ευρωπαϊκά ή συγχρηματοδοτούμενα ερευνητικά ή άλλα προγράμματα και για τον εν λόγω σκοπό, μπορεί να ανοίγει απλό τραπεζικό λογαριασμό στην Τράπεζα της Ελλάδος, στον οποίο θα μεταφέρονται οι πιστώσεις από τα προγράμματα αυτά και από άλλους πόρους από την άσκηση των αρμοδιοτήτων της.

Η διαχείριση και ο έλεγχος του ανωτέρω ειδικού λογαριασμού ρυθμίζονται από τον ειδικό κανονισμό της κείμενης νομοθεσίας (άρθρο 2 παρ. 3 του ν.3051/2002) και ορίζεται ρητά ότι, τα έσοδα της Αρχής αποτελούν έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού.

γ. Για τη συμμετοχή των μελών και του προσωπικού της Αρχής σε συλλογικά όργανα που συγκροτούνται στο πλαίσιο πραγματοποίησης έργων συγχρηματοδοτούμενων από Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία ή από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ), εφαρμόζονται αναλόγως οι κείμενες διατάξεις (άρθρο 21 παρ. 2, 3 και 5 του ν.4354/2015). (άρθρο 19)

4. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη δικαστική προστασία κατά της Αρχής και ειδικότερα, προβλέπεται ότι, η Αρχή εκπροσωπείται δικαστικώς και εξωδίκως από τον Πρόεδρό της και μπορεί να παρίσταται αυτοτελώς σε κάθε είδους δίκες με μέλη της που έχουν την ιδιότητα του δικηγόρου ή με τη νομική της υπηρεσία, εφόσον συσταθεί.

Η νομική υπηρεσία της Αρχής στελεχώνεται από δικηγόρους με σχέση έμμισθης εντολής, οι οποίοι προσλαμβάνονται σύμφωνα με τον Κώδικα Δικηγόρων (ν.4194/2013), παρέχεται δε η δυνατότητα εκπροσώπησης της Αρχής κατά περίπτωση και από δικηγόρους εξειδικευμένους στο αντικείμενό τους, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 20)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Τίθενται συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων (ΓΚΠΔ) για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Μεταξύ άλλων:

1. Καθορίζεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, για τις ειδικότερα αναφερόμενες περιπτώσεις (ειδικών κατηγοριών και γενετικών δεδομένων, επεξεργασία για άλλους σκοπούς από δημόσιους και από ιδιωτικούς φορείς, στο πλαίσιο των σχέσεων απασχόλησης κ.λπ.).

(άρθρα 21 - 37)

2.α. Επανακαθορίζονται οι ποινικές κυρώσεις που επιβάλλονται στους παραβάτες των προτεινομένων ρυθμίσεων, με αύξηση των ποσών των επιβαλλόμενων χρηματικών ποινών.

β. Επιβάλλεται, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση της Αρχής, διοικητικό πρόστιμο για την παραβίαση των μνημονευόμενων διατάξεων του ΓΚΠΔ, το ύψος του οποίου δεν υπερβαίνει το ποσό των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) ευρώ, λαμβανομένων υπόψη της βαρύτητας και της διάρκειας της παράβασης, της προκαλούμενης ζημίας κ.λπ.

γ. Ρυθμίζονται λοιπά θέματα δικαστικής προστασίας κατά του υπεύθυνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία και εκπροσώπησης του υποκειμένου των δεδομένων.

(άρθρα 38 - 42)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2016/680 σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιες αρχές αρμόδιες για την πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση ή τη δίωξη ποινικών αδικημάτων ή την εκτέλεση ποινικών κυρώσεων. Ειδικότερα:

1.α. Ορίζεται το πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω Οδηγίας και δίδονται οι σχετικοί ορισμοί.

β. Καθορίζονται οι γενικές αρχές που διέπουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και τίθενται οι νομικές βάσεις της επεξεργασίας ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και της επεξεργασίας των ανωτέρω δεδομένων για άλλους σκοπούς όπως αυτοί ορίζονται.

- Ρυθμίζονται ιδίως θέματα σχετικά με: i) τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (απόδειξη παροχής συγκατάθεσης του υποκειμένου των δεδομένων από τον υπεύθυνο επεξεργασίας αυτών, δυνατότητα ανάκλησης συγκατάθεσης, έννομα αποτελέσματα συγκατάθεσης κ.λπ.), ii) την εμπιστευτικότητα των προαναφερόμενων δεδομένων και iii) την αυτοματοποιημένη ατομική λήψη αποφάσεων. (άρθρα 43 - 52)

2.α. Καθορίζονται τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων, ιδίως όσον αφορά στην παροχή σχετικών πληροφοριών, την ενημέρωση για την επεξεργασία των δεδομένων, την πρόσβαση σε αυτά, τη διόρθωση ή διαγραφή αυτών, καθώς και σε ποινικές έρευνες και διαδικασίες.

- Καθορίζονται, επίσης, οι περιορισμοί κατά την επεξεργασία των δεδομένων, ο τρόπος άσκησης των ανωτέρω δικαιωμάτων και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την υποβολή σχετικών καταγγελιών στην αρμόδια Αρχή.

β. Προσδιορίζονται οι υποχρεώσεις του εκτελούντος την επεξεργασία και του υπευθύνου επεξεργασίας, ιδίως στους τομείς της προστασίας των δεδομένων και της ασφάλειας κατά την επεξεργασία αυτών, της γνωστοποίησης τυχόν παραβιάσεων, της εκτίμησης του αντικτύπου της επεξεργασίας τους, της συνεργασίας με την αρμόδια Αρχή, της τήρησης των προβλεπόμενων αρχείων, της διάκρισης μεταξύ κατηγοριών υποκειμένων και δεδομένων, της διαδικασίας διαβίβασης των δεδομένων, των σχετικών καταχωρίσεων και

της διόρθωσης και διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τυχόν περιορισμών επεξεργασίας αυτών. (άρθρα 53 -74)

3.α. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς, τις γενικές αρχές που τη διέπουν, καθώς και ειδικότερες περιπτώσεις σχετικά με διαβιβάσεις που υπόκεινται σε εγγυήσεις ή αφορούν αποδέκτες εγκατεστημένους σε τρίτες χώρες. Προσδιορίζονται επίσης και οι περιπτώσεις ειδικών καταστάσεων που συνεπάγονται παρεκκλίσεις από τα προβλεπόμενα.

β. Προβλέπεται η συνεργασία μεταξύ των εποπτικών αρχών, στο πλαίσιο της οποίας παρέχεται αμοιβαία συνδρομή όταν αυτή απαιτείται. (άρθρα 75-79)

4.α. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αστική ευθύνη του υπευθύνου επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και συγκεκριμένα προβλέπεται ότι, σε περίπτωση που δημόσια αρχή, με την ιδιότητα του υπεύθυνου επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, έχει προκαλέσει παρανόμως ζημία στο υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, υποχρεούται σε αποζημίωση ή σε χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

β. Προσδιορίζονται οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται στις οριζόμενες περιπτώσεις παραβάσεων. Ειδικότερα, οι ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται για παραβάσεις του ΓΚΠΔ και των σχετικών μέτρων εφαρμογής του ισχύουν και για τις αντίστοιχες παραβάσεις σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές.

- Οι διοικητικές κυρώσεις κυμαίνονται από ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ κατ' ανώτατο όριο έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ κατ' ανώτατο όριο, κατά περίπτωση (παραβάσεις των ρυθμίσεων σχετικά με τον ΥΠΔ, τις γενικές αρχές και νομικές βάσεις που διέπουν την επεξεργασία των ανωτέρω δεδομένων, τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων, τις υποχρεώσεις των εκτελούντων και υπευθύνων επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων, τη διαβίβαση των εν λόγω δεδομένων, καθώς και τη μη συμμόρφωση προς τις εντολές της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα).

(άρθρα 80 - 82)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Εισάγονται διατάξεις μεταβατικού χαρακτήρα σχετικά με την κατάταξη, μεταξύ άλλων, του υπηρετούντος, στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού. (άρθρο 83)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών λοιπών Φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, κατά περίπτωση

1. Δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών λοιπών φορέων, κατά περίπτωση, από την παροχή των απαραίτητων πόρων στον Υπεύθυνο Προστασίας Δεδομένων (ΥΠΔ) για την εκτέλεση των καθηκόντων του. (άρθρο 7 παρ. 2)

Το ύψος της εν λόγω δαπάνης εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός ΥΠΔ, παρεχόμενοι πόροι κ.λπ.).

2. Δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού από την καταβολή αμοιβής στους φοιτητές και τους αποφοίτους ανωτάτων σχολών που πραγματοποιούν πρακτική άσκηση στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. (άρθρο 17 παρ. 5)

Το ύψος της εν λόγω δαπάνης εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός ασκούμενων, διάρκεια της πρακτικής άσκησης κ.λπ.) καθώς και από την έκδοση σχετικής απόφασης της Αρχής.

3. Ενδεχόμενη δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών λοιπών φορέων, κατά περίπτωση, από την καταβολή αμοιβής στον ΥΠΔ, σε περίπτωση σύναψης σύμβασης παροχής υπηρεσιών. (άρθρο 6 παρ. 4)

4. Ενδεχόμενη δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού από: α) την κάλυψη του κόστους για τη δικαστική υπεράσπιση των μελών της Αρχής, σε περίπτωση άσκησης εναντίον τους αγωγής ή ποινικής δίωξης για πράξεις ή παραλείψεις που ανάγονται αποκλειστικά στην εκτέλεση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων, (άρθρο 11 παρ. 6)

β) τυχόν αναδιάρθρωση της οργανωτικής δομής της Αρχής και τη σύσταση νέων θέσεων και ως εκ τούτου, την κάλυψη του σχετικού κόστους (μισθοδοσία προσωπικού, λειτουργικά έξοδα κ.λπ.), (άρθρο 18 παρ. 3)

γ) την κάλυψη του κόστους αμοιβής των δικηγόρων με έμμισθη εντολή που θα στελεχώσουν τη νομική υπηρεσία της Αρχής, σε περίπτωση που αυτή συσταθεί, (άρθρο 20 παρ. 4)

δ) την καταβολή αποζημίωσης, σε περίπτωση που δημόσια αρχή, με την ιδιότητα του υπεύθυνου επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, έχει προκαλέσει παρανόμως ζημία στο υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. (άρθρα 40 και 80)

Το ύψος της ανωτέρω δαπάνης εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός συνιστώμενων θέσεων και νέων δομών, αριθμός θέσεων δικηγόρων κ.λπ.) καθώς και από την έκδοση σχετικών κανονιστικών πράξεων.

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, των προϋπολογισμών του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτηρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) και του Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Μ.Τ.Σ.) (Ν. Π .Δ. Δ./Φορείς της Γενικής Κυβέρνησης)

Ενδεχόμενη αύξηση των δημοσίων εσόδων και των εσόδων των λοιπών ως άνω φορέων, κατά περίπτωση, από την είσπραξη αυξημένων ποσών προστίμων που επιβάλλονται ως διοικητικές και ποινικές κυρώσεις για τις οριζόμενες παραβάσεις. (άρθρα 38, 39, 81 και 82 σε συνδυασμό με τα άρθρα 6 - 8, 15 παρ. 4, 45 - 57 και 60 - 78)

Αθήνα, 22 Αυγούστου 2019

Η Γενική Διευθύντρια

Ιουλία Γ. Αρμάγου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μέτρα εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Απριλίου 2016».

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου, προκαλούνται σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών λοιπών Φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, κατά περίπτωση, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών λοιπών φορέων, κατά περίπτωση, από την παροχή των απαραίτητων πόρων στον Υπεύθυνο Προστασίας Δεδομένων (ΥΠΔ) για την εκτέλεση των καθηκόντων του. (άρθρο 7 παρ. 2)
2. Δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού από την καταβολή αμοιβής στους φοιτητές και τους αποφοίτους ανωτάτων σχολών που πραγματοποιούν πρακτική άσκηση στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. (άρθρο 17 παρ. 5)
3. Ενδεχόμενη δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών λοιπών φορέων, κατά περίπτωση, από την καταβολή αμοιβής στον ΥΠΔ, σε περίπτωση σύναψης σύμβασης παροχής υπηρεσιών. (άρθρο 6 παρ. 4)
4. Ενδεχόμενη δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού από: α) την κάλυψη του κόστους για τη δικαστική υπεράσπιση των μελών της Αρχής, σε περίπτωση άσκησης εναντίον τους αγωγής ή ποινικής δίωξης για πράξεις ή παραλείψεις που ανάγονται αποκλειστικά στην εκτέλεση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων, (άρθρο 11 παρ. 6)
β) τυχόν αναδιάρθρωση της οργανωτικής δομής της Αρχής και τη σύσταση νέων θέσεων και ως εκ τούτου, την κάλυψη του σχετικού κόστους (μισθοδοσία προσωπικού, λειτουργικά έξοδα κ.λπ.), (άρθρο 18 παρ. 3)
γ) την κάλυψη του κόστους αμοιβής των δικηγόρων με έμμισθη εντολή που θα στελεχώσουν τη νομική υπηρεσία της Αρχής, σε περίπτωση που αυτή συσταθεί, (άρθρο 20 παρ. 4)
δ) την καταβολή αποζημίωσης, σε περίπτωση που δημόσια αρχή, με την ιδιότητα του υπεύθυνου επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, έχει προκαλέσει παρανόμως ζημία στο υποκείμενο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. (άρθρα 40 και 80)

Οι ανωτέρω δαπάνες, το ύψος των οποίων εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός συνιστώμενων θέσεων και νέων δομών, αριθμός θέσεων δικηγόρων κ.λπ.) καθώς

και από την έκδοση σχετικών κανονιστικών πράξεων, θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών λοιπών Φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, κατά περίπτωση.

Αθήνα, 22 Αυγούστου 2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Χρ. Σταϊκούρας

Κων. Τσιάρας

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΣΙΑΝΑΚΑΣ

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2107786730

E-MAIL: CTSIANAKAS@JUSTICE.GR

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μέτρα εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Οι προτεινόμενες διατάξεις του νομοσχεδίου έχουν ως αντικείμενο και σκοπό: α) την αντικατάσταση του νομοθετικού πλαισίου που ρυθμίζει τη συγκρότηση και λειτουργία της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (εφεξής: Αρχή), β) την προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας για την προστασία δεδομένων στον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της Οδηγίας 95/46/ΕΚ, (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων, εφεξής: ΓΚΠΔ) και γ) την ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης πλαισίου 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (εφεξής: Οδηγία).

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:

1. Με την επιφύλαξη των ειδικών ρυθμίσεων του προτεινόμενου νομοσχεδίου, του Οργανισμού της Αρχής και του Κανονισμού Λειτουργίας της, η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της Αρχής, διέπεται από τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 έως και 7 του άρθρου 4 του ν. 3051/2002, όπως ισχύει.

2. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος του προτεινόμενου άρθρου 18, ισχύει το π.δ. 207/1998 «Οργάνωση της Γραμματείας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και σύσταση οργανικών Θέσεων», (Α' 164).

3. Η διαχείριση και ο έλεγχος του ειδικού λογαριασμού που αναφέρεται στην παράγραφο 5 του προτεινόμενου άρθρου 19 ρυθμίζονται από τον ειδικό κανονισμό του άρθρου 2 παράγραφος 3 του ν. 3051/2002. Η Αρχή έχει πλήρη αυτοτέλεια στη διαχείριση του λογαριασμού αυτού.
4. Για τη συμμετοχή των μελών και του προσωπικού της Αρχής σε συλλογικά όργανα που συγκροτούνται στο πλαίσιο πραγματοποίησης έργων χρηματοδοτούμενων από Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία ή από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, η Αρχή με απόφασή της μπορεί να ορίζει το ύψος των πρόσθετων αμοιβών, αναλογικά εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων των παραγράφων 2, 3 και 5 του άρθρου 21 του ν. 4354/2015 (Α' 176), υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν τις ως άνω πηγές χρηματοδότησης και δεν προκαλούν επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό.
5. Με την επιφύλαξη των διορθωτικών εξουσιών της Αρχής σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ, η Αρχή με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή της και ύστερα από προηγούμενη κλήση για παροχή εξηγήσεων των ενδιαφερομένων μπορεί να επιβάλει στους φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), εξαιρουμένων των δημοσίων επιχειρήσεων και των οργανισμών του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 (Α' 314), υπό την ιδιότητα τους ως υπεύθυνων επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τις παρακάτω διοικητικές κυρώσεις.

A: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την πρόωθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

Στις 6 Απριλίου 2016, η ΕΕ πραγματοποίησε μια σημαντική νομοθετική μεταρρύθμιση του πλαισίου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εγκρίνοντας τη νομοθετική δέσμη μέτρων, που περιλαμβάνει α) τον ΓΚΠΔ, ο οποίος αντικατέστησε την από εικοσαετίας ισχύουσα οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L της

23.11.1995, σελ. 31) («Οδηγία για την προστασία των δεδομένων») και β) την Οδηγία για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρχές επιβολής του νόμου, τα ποινικά δικαστήρια, τις ανακριτικές και εισαγγελικές αρχές.

Ο ΓΚΠΔ ενισχύει την προστασία των φυσικών προσώπων όσον αφορά το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αντικατοπτρίζοντας τη φύση της προστασίας των δεδομένων ως θεμελιώδους δικαιώματος για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις και η παγκοσμιοποίηση δημιούργησαν νέες προκλήσεις για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η κλίμακα της συλλογής και της ανταλλαγής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αυξήθηκε σημαντικά. Η τεχνολογία επιτρέπει τόσο σε ιδιωτικές επιχειρήσεις όσο και σε δημόσιες αρχές να κάνουν χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε πρωτοφανή κλίμακα για την επιδίωξη των δραστηριοτήτων τους. Πρέπει, λοιπόν, η τεχνολογία να διευκολύνει περαιτέρω την ελεύθερη κυκλοφορία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ένωσης και τη διαβίβαση σε τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, διασφαλίζοντας παράλληλα υψηλό επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Τα φυσικά πρόσωπα ολοένα και περισσότερο δημοσιοποιούν προσωπικές πληροφορίες και τις καθιστούν διαθέσιμες σε παγκόσμιο επίπεδο.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων

Ο ΓΚΠΔ, λόγω της νομικής φύσης του, δεν απαιτεί την έκδοση ιδιαίτερης νομικής πράξης εφαρμογής από τα κράτη μέλη, δεσμεύοντας άμεσα τα κρατικά όργανα, τις δημόσιες αρχές και τα δικαστήρια, καθώς και όλα τα πρόσωπα, φυσικά και νομικά, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του. Εντούτοις, περιέχει αρκετές «ρήτρες ευελιξίας» και «ρήτρες ανοίγματος», αναγνωρίζοντας στα κράτη μέλη την ευχέρεια να εξειδικεύσουν τους κανόνες του, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν την επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και να προσδιορίσουν τις περιστάσεις ειδικών καταστάσεων επεξεργασίας, μεταξύ άλλων τον ακριβέστερο καθορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι νόμιμη. Η ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για

τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής

Οι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης α) από δημόσιους φορείς ή β) ιδιωτικούς φορείς, εκτός και εάν η επεξεργασία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας. Τα φυσικά πρόσωπα θα πρέπει να έχουν τον έλεγχο των δικών τους δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Θα πρέπει να ενισχυθούν η ασφάλεια δικαίου και η πρακτική ασφάλεια για τα φυσικά πρόσωπα, τους οικονομικούς παράγοντες και τις δημόσιες αρχές. Οσάκις ο ΓΚΠΔ προβλέπει προδιαγραφές ή περιορισμούς των κανόνων του από το δίκαιο των κρατών μελών, τα κράτη μέλη μπορούν να ενσωματώσουν στοιχεία του παρόντος κανονισμού στο εθνικό τους δίκαιο, στην έκταση που απαιτείται για λόγους συνεκτικότητας και για να είναι κατανοητές οι εθνικές διατάξεις στα πρόσωπα για τα οποία αυτές εφαρμόζονται. Ενώ οι στόχοι και οι αρχές της οδηγίας 95/46/EK παραμένουν ισχυροί, η οδηγία αυτή δεν κατόρθωσε να αποτρέψει τον κατακερματισμό της εφαρμογής της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε ολόκληρη την Ένωση, την ανασφάλεια δικαίου ή τη διαδεδομένη στο κοινό αντίληψη ότι υπάρχουν σημαντικοί κίνδυνοι για την προστασία των φυσικών προσώπων, ιδίως όσον αφορά την επιγραμμική δραστηριότητα. Διαφορές στο επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των φυσικών προσώπων, ιδίως του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όσον αφορά την επεξεργασία αυτών στα κράτη μέλη, ενδέχεται να εμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών σε ολόκληρη την Ένωση. Επομένως, οι διαφορές αυτές μπορεί να συνιστούν εμπόδιο για την άσκηση οικονομικών δραστηριοτήτων στο επίπεδο της Ένωσης, να στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και να εμποδίζουν τις αρχές στην εκτέλεση των αρμοδιοτήτων τους, όπως αυτές απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης. Αυτή η διαφορά ως προς τα επίπεδα προστασίας οφείλεται στην ύπαρξη αποκλίσεων κατά την εκτέλεση και εφαρμογή της οδηγίας 95/46/EK. Εξάλλου, αν και η Οδηγία 95/46/EK εφαρμόζεται σε κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα

κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, δεν εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου, όπως δραστηριότητες στους τομείς της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και της αστυνομικής συνεργασίας.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών

Ο ν. 2472/1997 αποτέλεσε έως σήμερα το πλαίσιο της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ενσωματώνοντας την Οδηγία 95/46/EK η οποία αποτέλεσε και το νομοθετικό πρότυπο των σχετικών ελληνικών νομοθετικών ρυθμίσεων. Ο ΓΚΠΔ καταργεί την Οδηγία 95/46/EK και ενισχύει την προστασία των φυσικών προσώπων όσον αφορά το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αντικατοπτρίζοντας τη φύση της προστασίας των δεδομένων ως θεμελιώδους δικαιώματος για την Ε.Ε. Οι εξελίξεις αυτές απαιτούν ένα ισχυρό και πιο συνεκτικό πλαίσιο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Ένωση, υποστηριζόμενο από αυστηρή εφαρμογή της νομοθεσίας, δεδομένου ότι είναι σημαντικό να δημιουργηθεί η αναγκαία εμπιστοσύνη που θα επιτρέψει στην ψηφιακή οικονομία να αναπτυχθεί στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς.

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

Η συντριπτική πλειοψηφία των κρατών μελών της ΕΕ προχώρησαν στη σχετική μεταρρύθμιση κατ' επιταγή του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Προσωπικών Δεδομένων (ΓΚΠΔ) μεταρρύθμιση του εθνικού κανονιστικού πλαισίου για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, σε εκτέλεση συγκεκριμένων ρητρών του ΓΚΠΔ., όσο και ως προς την ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη της Οδηγίας 2016/680/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων από τις αρχές επιβολής του νόμου και τα ποινικά δικαστήρια (police directive).

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί

πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της

Με Προεδρικό Διάταγμα μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Υπουργείου Εσωτερικών εκδίδεται Οργανισμός της Αρχής, με τον οποίο καθορίζονται η διάρθρωση των οργανικών μονάδων σε Διευθύνσεις, Τμήματα και Γραφεία, τα προσόντα του προσωπικού, ο αριθμός των θέσεων του προσωπικού, η κατανομή αυτών σε Κλάδους και Ειδικότητες, η σύσταση νέων θέσεων και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα. Με τον Οργανισμό επίσης καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία επιλογής του Προϊσταμένου Γραμματείας και των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων της Αρχής. Για κάθε τροποποίηση του ως άνω προεδρικού διατάγματος απαιτείται προηγούμενη γνώμη της Αρχής. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, ισχύει το π.δ. 207/1998 «Οργάνωση της Γραμματείας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και σύσταση οργανικών θέσεων», (Α' 164).

Η Αρχή καταρτίζει κανονισμό λειτουργίας με τον οποίο ρυθμίζεται ιδίως η λειτουργία της σε ολομέλεια και τμήματα, η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ ολομέλειας και τμημάτων, οι αρμοδιότητες του μονοπρόσωπου οργάνου, η διαδικασία σύγκλησης, συνεδρίασης και λήψης απόφασης, η προηγούμενη ακρόαση των ενδιαφερομένων, ο τρόπος διεξαγωγής των ελέγχων και θέματα πειθαρχικής διαδικασίας. Ο κανονισμός λειτουργίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Μέχρι την έκδοση νέου κανονισμού της Αρχής διατηρείται σε ισχύ ο υφιστάμενος κανονισμός λειτουργίας της (209/6.3.2000 απόφαση του Προέδρου της Αρχής, Β' 336, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει).

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Αναφέρατε αναλυτικά ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση

Το σύνολο των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελληνική Επικράτεια.

3.2 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς

Όλη αυτή η νομοθετική δέσμη μέτρων αποσκοπεί στην δημιουργία μιας ενιαίας ψηφιακής οικονομίας και αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς τη θέσπιση κανόνων για όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ για λόγους υγιούς ανταγωνισμού και συνεκτικότητας στην πρόκληση της σύγχρονης ψηφιακής εποχής. Επίσης κύριο μέλημα αποτελεί η απρόσκοπτη και ανεμπόδιστη (free flow) των δεδομένων αυτών με ταυτόχρονη διασφάλιση του θεμελιώδους δικαιώματος προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

3.3 Μετρήστε το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις πριν και μετά την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την χρήση του «τυποποιημένου μοντέλου κόστους»

-

3.4. Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων

-

3.5. Αναφέρατε αναλυτικά και αιτιολογήστε την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων

-

3.6. Προσδιορίστε το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων που προκαλεί ή αφαιρεί η προτεινόμενη ρύθμιση, εφαρμόζοντας το «τυποποιημένο μοντέλο κόστους»

-

3.7. Προσδιορίστε ειδικότερα και μετρήστε αναλυτικά και ξεχωριστά το κόστος και τα οφέλη που θα προκύψουν από την προτεινόμενη ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

-

3.8. Προσδιορίστε αναλυτικά τα οφέλη ή την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που αναμένεται να προκληθούν από την εξεταζόμενη ρύθμιση

-

3.9. Προσδιορίστε αναλυτικά τυχόν συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία

-

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά

Με τις προτεινόμενες διατάξεις :

α) Αντικαθίσταται το νομοθετικό πλαίσιο που ρυθμίζει τη συγκρότηση και λειτουργία της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

β) Υιοθετούνται μέτρα για την προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας για την προστασία δεδομένων στον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων, εφεξής: ΓΚΠΔ), σε συμμόρφωση με τις «ρήτρες

ευελιξίας» και «ρήτρες ανοίγματος» που παρέχει ο ΓΚΠΔ, προκειμένου να μπορέσει να λειτουργήσει απρόσκοπτα ο δημόσιος και ιδιωτικός τομέας.

Ενδεικτικά με το σχέδιο νόμου :

- οριοθετείται το πεδίο εφαρμογής των προτεινόμενων διατάξεων,
- δίνεται ο ορισμός του δημόσιου και του ιδιωτικού φορέα ,
- προβλέπονται για λόγους σαφήνειας ρυθμίσεις για τον ορισμό Υπεύθυνου Προστασίας Δεδομένων σε δημόσιους φορείς,
- λαμβάνεται πρόνοια για τις ειδικότερες προϋποθέσεις συμμετοχής των ανηλίκων στο πλαίσιο προσφοράς υπηρεσίας στην κοινωνία της πληροφορίας (άρθρο 8 ΓΚΠΔ),
- για την επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς (άρθρο 9 ΓΚΠΔ, ευαίσθητα δεδομένα), απαραίτητο για την επεξεργασία δεδομένων που αφορούν την υγεία για την απρόσκοπτη λειτουργία των τομέων της παροχής υγείας ή κοινωνικής περίθαλψης, για την αντιμετώπιση διασυννοριακών απειλών υγείας , για τα φάρμακα , για τις μεταναστατευτικές ροές ,
- απαγορεύεται η επεξεργασία γενετικών δεδομένων για σκοπούς ασφάλισης και υγείας .
- για τους περιορισμούς στα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων (άρθρο 23 του ΓΚΠΔ),
- για την αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων (profiling), ειδικά σε σχέση με τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις
- για την περίπτωση επεξεργασίας για άλλους σκοπούς (άρθρο 6 του ΓΚΠΔ),
- για τη διαβίβαση δεδομένων μεταξύ δημόσιων φορέων.

Όσον αφορά τις διατάξεις που αφορούν ειδικές περιπτώσεις επεξεργασίας σύμφωνα με το Κεφάλαιο ΙΧ του ΓΚΠΔ προβλέφθηκαν εθνικές ρυθμίσεις για την επεξεργασία στο πλαίσιο της απασχόλησης (εργαζόμενοι), τόσο στο δημόσιο , όσο και στον ιδιωτικό τομέα, προς το συμφέρον εργοδοτών και εργαζομένων, για την αρχειοθέτηση προς το δημόσιο συμφέρον, για την επεξεργασία για επιστημονικούς και στατιστικούς σκοπούς και για το δικαίωμα έκφρασης και ενημέρωσης, όπου ελήφθη υπόψη η διαμορφωμένη νομολογία του ΔΕΕ και του ΕΔΔΑ (υπόθεση ΔΕΕ Google Spain κ.ά).

Προβλέπεται τέλος σύστημα ποινικών κυρώσεων καθώς και ειδικό σύστημα διοικητικών κυρώσεων, προκειμένου για δημόσιους φορείς, κατά ρητή πρόβλεψη του ΓΚΠΔ. Τέλος, ρυθμίζονται ζητήματα δωσιδικίας των ελληνικών δικαστηρίων (

άρθρο 79 παρ.2 ΓΚΠΔ) και εκπροσώπησης του υποκειμένου από μη κερδοσκοπικούς φορείς , οργανισμούς, οργάνωση ή σωματείο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχει συσταθεί και λειτουργεί νομίμως στην Ελληνική Επικράτεια (άρθρο 80 ΓΚΠΔ).

γ) Ενσωματώνεται στην εθνική έννομη τάξη η Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 (police directive).

Η ενσωμάτωση θα διευκολύνει και τη διαβίβαση δεδομένων μεταξύ αρμοδίων αρχών, προβλέπει δε ισχυρές διασφαλίσεις ως προς τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων.

Με τα ανωτέρω μέτρα:

- τίθεται ένα φιλελεύθερης πνοής και προσέγγισης σαφές νομοθετικό καθεστώς , απαραίτητο για την απρόσκοπτη λειτουργία του δημοσίου και των ιδιωτών και ταυτόχρονα φιλικό προς την προσέλκυση επενδυτών,

- διασφαλίζεται η ροή των δεδομένων, κομβικής σημασίας στόχος όλης αυτής της νομοθετικής δέσμης του ενωσιακού δικαίου, με ισχυρές διασφαλίσεις των υποκειμένων των δεδομένων και λαμβάνονται μέτρα για την προστασία των εργαζομένων.

Η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι θεμελιώδες δικαίωμα κατοχυρωμένο στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στόχος της οδηγίας είναι να διασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και, παράλληλα, να διευκολύνει τις ανταλλαγές δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου. Η οδηγία καθορίζει κανόνες για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου για τους σκοπούς της πρόληψης, της διερεύνησης, της ανίχνευσης ή της δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων. Η οδηγία διασφαλίζει επίσης ότι τα δεδομένα των θυμάτων, των μαρτύρων, των υπόπτων και των δραστών εγκλημάτων προστατεύονται δεόντως στο πλαίσιο ποινικών ερευνών. Παράλληλα, η καλύτερη εναρμόνιση της νομοθεσίας θα διευκολύνει τη διασυνοριακή συνεργασία ανάμεσα στις αστυνομικές αρχές, τους εισαγγελείς και τους δικαστές για την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της εγκληματικότητας και της τρομοκρατίας σε όλη την Ευρώπη. Αυτοί οι κανόνες της ΕΕ συμβάλλουν στην επίτευξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

4.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε ένα τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη

ρύθμιση, όπως αυτά προκύπτουν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

-

4.3. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση

Ο ΓΚΠΔ ο οποίος έχει άμεση εφαρμογή σε συνδυασμό με μέτρα εφαρμογής που λαμβάνονται με το προτεινόμενο νομοσχέδιο ενισχύει την προστασία των φυσικών προσώπων όσον αφορά το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αντικατοπτρίζοντας τη φύση της προστασίας των δεδομένων ως θεμελιώδους δικαιώματος για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αντίστοιχη είναι η κανονιστική επιλογή ως προς την ενσωμάτωση της Οδηγίας, οι ρυθμίσεις της οποίας επιτρέπουν την οικοδόμηση ενός ισχυρού και συνεκτικότερου πλαισίου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όταν αυτά γίνονται αντικείμενο επεξεργασίας από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, διακρίβωσης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων, περιλαμβανομένης της προστασίας από απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και της αποτροπής τους. Καθώς η Οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ισχυρότερες διασφαλίσεις από αυτές που προβλέπονται στην Οδηγία για την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων (αιτιολογική σκέψη 15 της Οδηγίας), η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ρυθμίζεται με τρόπο ώστε να προδιαγράφεται ένα υψηλό επίπεδο προστασίας, το οποίο ωστόσο εναρμονίζεται με τη δυνατότητα επίτευξης των νόμιμων στόχων αναφορικά με την πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση ή δίωξη ποινικών αδικημάτων και της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και την προστασία της δημόσιας ασφάλειας.

4.4. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη

-

4.5. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, που απλουστεύουν τις διοικητικές διαδικασίες

-

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων

-

5.2. Αναφέρατε περιληπτικά τα βασικά σημεία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την προτεινόμενη ρύθμιση (εφόσον υπάρχει)

-

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης 6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

-

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν)

-

7. Νομιμότητα

7.1. Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση

Άρθρο 9Α Συντάγματος

Άρθρο 1 Συντάγματος

Άρθρο 14 Συντάγματος

Άρθρο 5 παρ. 1 Συντάγματος

Άρθρο 5Α Συντάγματος

Άρθρο 9 παρ.1 Συντάγματος

7.2. Αναφέρατε τυχόν νομολογία των εθνικών δικαστηρίων και ιδίως του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορά θέματα συναφή με την προτεινόμενη ρύθμιση Απόφαση ΣΤΕ 3545/2002

Απόφαση ΣΤΕ 3039/2019

7.3. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου νόμου θα πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του γράμματος και του πνεύματος της ενωσιακής νομοθεσίας, ειδικότερα δε, υπό το φως της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της παραγράφου 1 του άρθρου 16 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) που ορίζουν ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν,

αλλά και της σχετικής νομολογίας του ΕΔΔΑ, του ΔΕΕ και των εθνικών δικαστηρίων. Αντίστοιχη οριοθέτηση της ευχέρειας του εθνικού νομοθέτη, αλλά και του ερμηνευτή και εφαρμοστή των προτεινόμενων κανόνων του παρόντος ΣχΝ συνιστά ιδίως το άρθρο 9Α του ελληνικού Συντάγματος.

Άρθρο 7 Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε.

Άρθρο 8 Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε.

Άρθρο 11 Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε.

Άρθρο 8 Ε.Σ.Δ.Α.

Άρθρο 10 Ε.Σ.Δ.Α. Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε.

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Υπόθεση Google-Spain (βλ. απόφαση ΔΕΕ της 13ης Μαΐου 2014, C-131/12) Απόφασεις ΕΔΔΑ, Axel Springer AG κατά Γερμανίας, Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης, προσφυγή αριθ. 39954/08, 7 Φεβρουαρίου 2012, σκέψεις 90 και 91 και Von Hannover κατά Γερμανίας (προσφυγή αριθ. 2) (Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης)] απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Satukunnon Markkinapörssi και Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, σκέψη 56, 58 και 61, απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2019, Sergejs Buivids, C -345/17, σκέψεις 52-53).

ΕΔΔΑ υπόθεση Bărbulescu κατά Ρουμανίας, σκέψη 121

Απόφαση ΣΤΕ 3545/2002

Απόφαση ΣΤΕ 3039/2019

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

1. Υπουργείο Οικονομικών,
2. Υπουργείο Δικαιοσύνης

8.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης

Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα

Υπουργείο Εσωτερικών

Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση

-

8.4. Σε περίπτωση που η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου, αναφέρατε συνοπτικά τη γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ189/18-7-2006 (ΦΕΚ Β' 953) και επισυνάψτε τη μελέτη σκοπιμότητας και την οικονομοτεχνική μελέτη

-

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.) Η διάρθρωση των σχετικών διατάξεων κατά μέρη, κεφάλαια, ενότητες, άρθρα και παραγράφους έγινε σύμφωνα με το εγχειρίδιο οδηγιών της ΚΕΝΕ.

9.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη

Καταργείται ο ν. 2472/1997 (Α' 50), με την επιφύλαξη του δευτέρου έως και του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β' του άρθρου 2 για την ανακοίνωση και δημοσιοποίηση δεδομένου προσωπικού χαρακτήρα και του εδαφίου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 3, μόνο ως προς τα αδικήματα που περιγράφονται σ' αυτό, του τρίτου έως και του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ανωτέρου νόμου για την εγκατάσταση και λειτουργία συστημάτων επιτήρησης, του άρθρου 13 παράγραφος 3, της σύστασης της Αρχής με την παράγραφο 1 του άρθρου 15 και του άρθρου 18 παράγραφος 3, τα οποία διατηρούνται σε ισχύ.

9.3. Αναφέρατε τις εν γένει βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει

-

9.4. Προσδιορίστε τις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης που τροποποιούν εμμέσως υφιστάμενες ρυθμίσεις, χωρίς να τις καταργούν ρητώς και αιτιολογήστε την επιλογή αυτή

-

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Αναφέρατε αναλυτικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που κλήθηκαν να λάβουν μέρος στην διαβούλευση για την προτεινόμενη ρύθμιση

Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα Μ.Κ.Ο.

Ο.Κ.Α.Ν.Α.

Ένωση Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων

ΕΚΠΟΙΖΩ

Παιδικό Χωριό SOS – Φίλυρο

D.P.O. ΕΡΤ

Εθνικός Εισηγητής για την Καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων του Υπουργείου Εξωτερικών

10.2. Περιγράψτε αναλυτικά τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη

Το σχέδιο νόμου τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση από 12 Αυγούστου 2019 έως 21 Αυγούστου 2019. Αναρτήθηκαν 247 σχόλια επί της διαβούλευσης.

-

10.3. Αναφερθείτε στα αποτελέσματα της διαβούλευσης, αναφέροντας επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της

Τα περισσότερα σχόλια αφορούσαν στο σκοπό του σχεδίου νόμου (άρθρο 1) , στο ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής του σχεδίου νόμου (άρθρο 2), στην ειδική νομική βάση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιους φορείς (άρθρο 5), στον ορισμό ΥΠΔ σε Δημόσιους Φορείς (άρθρα 6-8 του νομοσχεδίου) , στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο των σχέσεων απασχόλησης (άρθρο 27) και στην επιβολή ποινικών κυρώσεων (άρθρο 38 του νομοσχεδίου).

Τα σχόλια αφορούσαν κυρίως τις δυσκολίες που παρουσιάζει η λήψη των μέτρων εφαρμογής του ΓΚΠΔ , ενώ παράλληλα ισχύει άμεσα ο ΓΚΠΔ, τη λήψη μέτρων στο πλαίσιο της απασχόλησης και τις ποινικές κυρώσεις.

10.4. Αναφέρατε τον σχεδιασμό που έχει γίνει για τον κοινωνικό διάλογο και τη διαβούλευση και στο στάδιο της εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Επισπεύδων Φορέας: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Συναρμόδιο Υπουργείο : Προστασίας του Πολίτη

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 και **ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:**ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016»

Το Σ/Ν ΑΝΑΡΤΗΘΗΚΕ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ στις 12 Αυγούστου 2019, και ώρα 22:00 με τίτλο « «Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας για την προστασία των φυσικών **ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:**προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016» » **ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ** Τετάρτη, 21 Αυγούστου 2019 και ώρα 08:00. **Δικτυακός τόπος Ανάρτησης :** WWW.OPENGOV.GR **ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:** Κωνσταντία Γαζέτα και Φώτιος Κονιαράκης

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ: πενήντα ένας (51)

ΠΛΗΘΟΣ ΑΡΘΡΩΝ: Ογδόντα έξι (86)
ΣΥΝΟΛΟ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ: διακόσια σαράντα επτά (247)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1

1. **21 Αυγούστου 2019, 00:05:** Έχοντας μελετήσει το προτεινόμενο σχέδιο νόμου θα πρότεινα να επιχειρηθεί η αναμόρφωσή του από μια νέα επιτροπή ad hoc με σύντομη προθεσμία ολοκλήρωσης του παραδοτέου καθώς εάν ψηφισθεί ως έχει πιθανόν να δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα από όσα φιλοδοξεί να επιλύσει.
2. **20 Αυγούστου 2019, 14:16:** Κύριοι, ως γνωστόν ο Κανονισμός ισχύει άμεσα. Συνεπώς δεν χρειάζεται νόμος ούτε να τον επαναλαμβάνει, ούτε να τον ερμηνεύει, χρειάζονται μόνο οι απαραίτητες προσαρμογές στο υπάρχον δίκαιο. Ο Ν.2472/97 είναι έχει δοκιμαστεί επί μακρόν εντός και εκτός δικαστηρίων και αρχών. Με βάση τον Κανονισμό θα ήταν πολύ καλύτερα να τροποποιηθεί με τις απαραίτητες συμπληρώσεις και διαγραφές, ώστε να έχουμε ένα ενιαίο και πλήρες νομοθετικό κείμενο με όλους τους ορισμούς, τα δικαιώματα κτλ. Με το παρόν σχέδιο νόμου, σε κάθε εφαρμογή του νομοσχεδίου αυτού, θα πρέπει να παραπέμπουμε τότε στον Κανονισμό και τότε στον ελληνικό νόμο.
3. **20 Αυγούστου 2019, 07:45:** Ο Οργανισμός Ανοιχτών Τεχνολογιών χαιρετίζει την προσπάθεια προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας στον ΓΚΠΔ, ωστόσο θα ήθελε να επισημάνει μια σειρά από προβλήματα που καθιστούν το προτεινόμενο ΣχΝ εξαιρετικά προβληματικό: (α) Δομή Η δομή που ακολουθείται τόσο στα κεφάλαια Α έως Γ (προσαρμογή στον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679) όσο και στο κεφάλαιο Δ (Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680) δεν ακολουθεί την δομή ούτε του ΓΚΠΔ, ούτε της Οδηγίας με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση στον εφαρμοστή του νόμου αλλά και να είναι εξαιρετικά δυσχερής η δημιουργία ενός ενιαίου συστήματος προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Επιπλέον δεν είναι σαφές πότε ανατρέχουμε στον ΓΚΠΔ και πότε σε εθνική νομοθεσία για ό,τι παραμένει αρρύθμιστο στο ΣχΝ. Όπως έχει επισημανθεί και από άλλους συμμετέχοντες στη διαβούλευση, πρόκειται σε μεγάλο βαθμό για αυτούσια μετάφραση του Γερμανικού νόμου (Gesetz zur Anpassung des Datenschutzrechts an die Verordnung EU 2016/679 und zur Umsetzung der Richtlinie EU 2016/680 Datenschutz-Anpassungs- und -Umsetzungsgesetz EU–DSAnpUG-EU), κάτι που δημιουργεί σωρεία προβλημάτων, κυρίως επειδή: – Ο Γερμανικός νόμος αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου συστήματος ρυθμίσεων που δεν υπάρχουν στον Ελληνικό νόμο και άρα αφήνουν κενά – Αντίθετα με τα όσα αναφέρονται στον σκοπό του νόμου (αρ. 1), στην πραγματικότητα έχουμε μόνο ορισμένες ρυθμίσεις, ενώ δεν αντιμετωπίζεται το σύνολο της προσαρμογής της σχετικής νομοθεσίας (π.χ. δεν αντιμετωπίζεται καθόλου το θέμα της στάθμισης προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ανοιχτής διάθεσης δεδομένων από φορείς του δημοσίου τομέα) με αποτέλεσμα να δημιουργούνται νομοθετικά ή και ερμηνευτικά κενά (β) Ορισμοί και ορολογία: Γενικότερα, το ΣχΝ είτε εισάγει νέους ορισμούς που δεν εντάσσονται αρμονικά στο υπάρχον σύστημα ΠΔΠΧ (π.χ. ιδιωτικός φορέας vs. Υπεύθυνος επεξεργασίας), είτε συνολικά στο ελληνικό νομοθετικό σύστημα (π.χ. δημόσιος φορέας vs. ΝΠΙΔ που ανήκει στον δημόσιο τομέα). Ιδίως η χρήση του όρου «Φορέας» αντί για υπευθύνου επεξεργασίας είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει σοβαρά ερμηνευτικά προβλήματα. Επιπλέον, οι τίτλοι σε αρκετά από τα άρθρα είναι εσφαλμένοι ή παραπλανητικοί (π.χ. άρ. 5 Νομική βάση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κανονικά θα έπρεπε είτε να μην υπάρχει, είτε να αναφέρεται μόνο στη νομική βάση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από φορείς του δημοσίου τομέα (στο ΣχΝ δημόσιους φορείς)). (γ) Δικαιώματα Υποκειμένου: Η ρύθμιση που πραγματοποιείται στα αρ. 30 επ. του ΣχΝ είναι αμφίβολο εάν είναι σύμφωνη με το ΓΚΠΔ. Σε αρκετά σημεία εισάγει νέους περιορισμούς (π.χ. αρ.33) ενώ σε άλλες περιπτώσεις δημιουργεί προβλήματα σε σχέση με την εφαρμογή των περιορισμών (π.χ. αρ. 30)
4. **19 Αυγούστου 2019, 23:49:** Είναι πολύ λανθασμένη τακτική να λαμβάνουμε ένα νόμο από χώρα που θεωρείται ότι δημιούργησε μία κατάσταση όπως είναι η Γερμανία και το θέμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων που πολλοί θεωρούν ότι ξεκίνησε εκεί (από έλληνα όμως αδελφό πρώην πρωθυπουργού μας) και να βιάζονται να συρρικνώνουν σε αυτό τον νόμο κείμενα που να μην είναι παρεμφερή αλλά δεν έχουν τέτοιου είδους ταυτότητα. Άλλο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ άμεσα εφαρμόσιμος στο σύνολο των χωρών μερών της ΕΕ και άλλο οδηγία που απαιτεί εθνικό νόμο για να μπορέσει να εφαρμοστεί! Το ότι ο GDPR έχει μία ιδιορρυθμία να θεωρείται κανονοδηγία, καθώς δίνει εξουσιοδοτήσεις στα κράτη μέλη να εφαρμόσουν σημεία με δικό τους τρόπο κατά τις συνθήκες τους, ΔΕ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ότι αφαιρείται όλη η κανονιστική του νομική φύση! Αντίθετα η οδηγία 680/2016 είναι οδηγία άρα τα κράτη μέλη έχουν μεγαλύτερες ευχέρειες στην επιβολή δικών τους συνηθειών. Επιπλέον, πρέπει να γίνει σωστή προετοιμασία και όχι βιαστική λόγω της επιβολής προστίμου στην χώρα μας και σε γείτονα χώρα, λόγω μη ψήφισης νόμου παρά την πέραν του έτους έναρξη ισχύος του Κανονισμού! Μία γρήγορη και τόσο προβληματική νομοθεσία και απλή μετάφραση ξένου κειμένου χωρίς τα συμπληρώματα που έχει το αρχικό αλλοδαπό κείμενο γεννά κινδύνους που θα μας καθλώσουν και δε θα μπορέσουμε να προσπεράσουμε εύκολα ενώ η κάθε προσπάθεια μελλοντική διόρθωσης θα έχει χειρότερα αποτελέσματα καθώς δε θα έχει το ενιαίο. Με λίγα λόγια πρέπει να διορθωθούν αρκετές διατάξεις οι οποίες είναι αόριστες ή αντιφατικές ή αχρείαστες ή δύσκολα εφαρμόσιμες ή αποδεικνύουν ότι το εν λόγω κείμενο είναι πρόχειρο και οι οποίες διατάξεις θα κρατούν όμηρο τόσο τις επιχειρήσεις ή το δημόσιο τομέα όσο και τους ίδιους τους επαγγελματίες της ιδιωτικότητας. Επίσης το πολύ μικρό χρονικό διάστημα εν μέσω καλοκαιρινών

διακοπών για τη δημόσια διαβούλευση, στερεί πολλούς επαγγελματίες που ειδικεύονται στην εν λόγω προστασία, να μπορέσουν τόσο να διαβάσουν και να κατανοήσουν αυτό το δύσκολο και δυσνόητο και αντιφατικό κείμενο όσο και να παραθέσουν σχόλια μέσα από την ΠΡΑΞΗ που έχουν συναντήσει και μπορούν να βοηθήσουν στο έργο των αρμοδίων. Διορθώστε το χρόνο της δημόσιας διαβούλευσης και αφήστε όσους έχουμε δουλέψει πάνω στο θέμα να παραθέσουμε την εμπειρία μας που θα σας φανεί απόλυτα χρήσιμη.

5. **19 Αυγούστου 2019, 16:19:** Σε σχέση με το εδαφικό πεδίο εφαρμογής (άρθρο 3), θα θέλαμε να επισημάνουμε αρχικά τα ερμηνευτικά προβλήματα που τίθενται με τη ρύθμιση της πρώτης παραγράφου (βλ. κυρίως 1γ) αναφορικά με την οριοθέτηση ως προς το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Είναι αμφίβολο, εάν είναι αποδεκτό να επεκτείνουμε ως χώρα το πεδίο εφαρμογής των εθνικών ρυθμίσεων στις περιπτώσεις αυτές, ενώ σε αυτές εφαρμόζεται χωρίς αμφιβολία ο Κανονισμός. Περαιτέρω οι ρυθμίσεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου δεν απαιτούνται. Συγκεκριμένα, ο ΓΚΠΔ ενσωματώθηκε στη συμφωνία για τον ΕΟΧ με απόφαση της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ στις 06.07.2018. Η πρόβλεψη αυτή επομένως από τον εθνικό νομοθέτη αποτελεί πιθανότατα απλή αντιγραφή της αντίστοιχης διάταξης του γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου ο οποίος είχε δημοσιευθεί σε πρότερη της ενσωμάτωσης στη συμφωνία για τον ΕΟΧ ημερομηνίας, ήτοι 30.06.2017. Μολαταύτα, είναι σαφές από τις ρυθμίσεις του ενωσιακού δικαίου ποιες είναι οι « τρίτες χώρες » και πως πρέπει να αντιμετωπίζονται σε σχέση με την επεξεργασία/προστασία προσωπικών δεδομένων. Επίσης είναι ρύθμιση που αν αναπτύσσει κάποια ιδιαίτερη κανονιστική σημασία, αυτή σχετίζεται με τη διασυνοριακή ροή (διαβίβαση δεδομένων σε τρίτες χώρες). Εντασσόμενη στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής δημιουργεί σύγχυση ιδίως σε σχέση με τα οριζόμενα στα άρθρα 44-49 του Κανονισμού. Η ίδια παρατήρηση ισχύει και για την τρίτη παράγραφο. Η Οδηγία 2016/680 αναφέρεται στο « κεκτημένο Σένγκεν » (Schengen acquis) στις αιτιολογικές σκέψεις, αλλά δεν περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής. Κάποιες διευκρινίσεις θα μπορούσαν ενδεχομένως να περιληφθούν στην αιτιολογική.
6. **19 Αυγούστου 2019, 16:27:** (σχόλιο 2/2) Ο σκοπός του νόμου είναι διατυπωμένος με διοικητικό, « διεκπεραιωτικό » τρόπο και φιλοσοφία » (βλ. αντίστοιχο άρθρο 1 ΓΚΠΔ, το άρθρο του νόμου 2472/97, αλλά και το άρθρο 1 του προσχεδίου της Α' Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής). Με δεδομένο ότι αυτός ο νόμος θα αποτελεί τον κορμό της εθνικής νομοθεσίας θα πρέπει να συσχετίζεται με το ατομικό δικαίωμα της προστασίας προσωπικών δεδομένων (άρθρο 9 Α Συντάγματος, άρθρο 8 ΕΣΔΑ και άρθρο 8 Χάρτη), το οποίο θωρακίζει σε επίπεδο κοινής νομοθεσίας. Το άρθρο 1 αναφέρει ως σκοπό του νόμου την προσαρμογή της νομοθεσίας. Στην ουσία πρόκειται για « θέσπιση νομοθετικών μέτρων για την εφαρμογή του Κανονισμού ». Δεν πρόκειται για προσαρμογή συνολικά της νομοθεσίας. Εν προκειμένω, γίνεται χρήση της υποχρέωσης/ ευχέρειας που παρέχει ο Κανονισμός για την συμπλήρωση κανόνων του Κανονισμού και την υιοθέτηση ρυθμίσεων που θα επιτρέψουν την απρόσκοπτη εφαρμογή του. Η εθνική νομοθεσία έχει πολλές ρυθμίσεις που απαιτούν τροποποίηση για να εναρμονιστούν με τον Κανονισμό. Καταρχάς, τίθενται ερμηνευτικά ερωτήματα αναφορικά με το ρυθμιστικό αντικείμενο του κεφαλαίου αυτού. Ενώ το κεφάλαιο Α' τιτλοφορείται « Γενικές διατάξεις » και ευλόγως υποθέτει κανείς ότι αναφέρεται στο σύνολο του σχεδίου, συμπεριλαμβανομένου του Κεφαλαίου Δ' που αναφέρεται στην ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/680, τα επιμέρους άρθρα δεν ανταποκρίνονται σε αυτόν τον σκοπό/τίτλο καθώς πρόκειται κατ' ουσίαν για ρυθμίσεις που αναφέρονται στον ΓΚΠΔ με έμφαση μάλιστα στον δημόσιο τομέα. Αυτό είναι προφανές στα άρθρα 2 έως 4 που αφορούν αποκλειστικά το ρυθμιστικό πεδίο του ΓΚΠΔ. Στο πλαίσιο αυτό ερμηνευτικά ζητήματα τίθενται επίσης σε σχέση με το περιεχόμενο και το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 5, ενώ δεν είναι κατανοητό γιατί απαιτείται στο Κεφάλαιο των Γενικών Διατάξεων να υπάρξει διακριτή και τόσο εκτενής ρύθμιση αναφορικά με τον Υπεύθυνο Προστασίας Δεδομένων των δημοσίων φορέων, χωρίς να απαιτείται καθώς τα άρθρα 37-39 του ΓΚΠΔ είναι γενικής εφαρμογής. Π.χ. αναρωτιέται κανείς ποια η χρησιμότητα του άρθρου 8 που περιλαμβάνει ενδεικτική απαρίθμηση καθηκόντων.
7. **19 Αυγούστου 2019, 16:01:** Καταρχάς, θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι το ΣΧΝ δεν ακολουθεί τη δομή του ΓΚΠΔ και της Οδηγίας με αποτέλεσμα αφενός να διαρρηγνύεται σε κάποια σημεία η συστηματική ενότητα της ρύθμισης και αφετέρου να καθίσταται δυσχερής η συσχέτιση και η ερμηνεία του εθνικού δικαίου. Ενδεικτικά αναφέρουμε: στο κεφάλαιο Δ' τα άρθρα 5 έως και 7 της Οδηγίας 2016/680/ ΕΕ που εξειδικεύουν τις αρχές της επεξεργασίας όπως αυτές αποτυπώνονται στο άρθρο 4 της ενσωματώνονται ως άρθρα 70, 71 και 73. Επίσης θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι σε μεγάλο μέρος του το σχέδιο νόμου αποτελεί, τόσο ως προς το περιεχόμενο όσο και ως προς τη δομή, αντιγραφή του Γερμανικού νόμου (Gesetz zur Anpassung des Datenschutzrechts an die Verordnung EU 2016/679 und zur Umsetzung der Richtlinie EU 2016/680 Datenschutz-Anpassungs- und -Umsetzungsgesetz EU-DSAnpUG-EU). Η Γερμανία είναι αναμφίβολα χώρα με μακρά παράδοση στην προστασία προσωπικών δεδομένων. Ωστόσο, η μηχανιστική και άκριτη υιοθέτηση ρυθμίσεων που έχουν νόημα και εφαρμογή σε μία άλλη έννομη τάξη με τα δικά της χαρακτηριστικά (νομοθεσία σε επίπεδο κρατιδίων, πληθώρα ειδικών ρυθμίσεων) δεν συνεισφέρει στην ποιότητα, την κατανοησιμότητα και την εφαρμοσιμότητα των σχετικών διατάξεων στην Ελλάδα. Τέλος, το προτεινόμενο ΣΧΝ

δεν ρυθμίζει την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, όταν αυτή πραγματοποιείται για σκοπούς εθνικής ασφάλειας και από τις αρχές/υπηρεσίες, στις οποίες έχουν ανατεθεί αυτές οι αρμοδιότητες και καθήκοντα. Δεν εμπύπτει βέβαια στο πεδίο του ΓΚΠΔ ή της Οδηγίας 2016/680, αλλά αυτό είναι απόρροια του πεδίου εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου. Αυτό δεν σημαίνει ότι επιτρέπεται να είναι αρρυθμιστη η εν λόγω επεξεργασία. Με την κατάργηση του ν. 2472/97, ο οποίος εφαρμόζοταν απρόσκοπτα και στον τομέα της εθνικής ασφάλειας, μένει μία ευαίσθητη περιοχή εκτός ρύθμισης, εγγυήσεων και προστασίας. Αυτό είναι αμφίβολο εάν είναι τόσο δικαιολογητικά όσο και συνταγματικά αποδεκτό με δεδομένο ότι το άρθρο 9 Α του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα προστασίας προσωπικών δεδομένων, δεν υπόκειται σε περιορισμούς πέραν των γενικών προβλεπόμενων. Η όποια εξαίρεση θα πρέπει να λάβει υπόψη και τα οριζόμενα στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Το άρθρο 2 του προαναφερόμενου άρθρου προβλέπει περιορισμούς, αλλά δεν εξαιρεί ολόκληρους τομείς (Χαρακτηριστική είναι και η απόφαση Halford v. UK του ΕΔΔΑ). Εξάλλου, το προτεινόμενο ΣχΝ περιλαμβάνει πολλές προβλέψεις εξαιρέσεων προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι απαιτήσεις της εθνικής ασφάλειας. Κατά το ίδιο σκεπτικό το προτεινόμενο ΣχΝ δεν ρυθμίζει αναφορικά με τη σχέση των διατάξεων του και των διατάξεων των Ν. 3471/2006 και Ν. 3917/2011.

8. **19 Αυγούστου 2019, 16:14:** Το σχέδιο Νόμου που τίθεται σε διαβούλευση πρόκειται να αποτελέσει το βασικό κείμενο για την νομική διαχείριση πολύπλοκων θεμάτων που αφορούν την διαφύλαξη ενός σημαντικού τμήματος της προσωπικής ζωής και της ιδιωτικότητας των πολιτών, ιδίως ενόψει της ευρείας χρήσης τεχνολογικών μέσων λήψης και επεξεργασίας δεδομένων. Για τον λόγο αυτό ο χρόνος και η σύντομη διάρκεια της παρούσας διαβούλευσης δεν αποτελούν τις πλέον κατάλληλες και επαρκείς συνθήκες για την ανάπτυξη εποικοδομητικού διαλόγου για τόσο κρίσιμα ζητήματα, παρά το ότι αναγνωρίζεται ότι οι υπάρχουσες καθυστερήσεις στην ενσωμάτωση της Οδηγίας 680/2016 είναι ήδη προβληματικές για την χώρα. Περαιτέρω, ως αρχική γενική παρατήρηση, το παρόν σχέδιο φαίνεται να αποτελεί μία ακριβή μεταφορά του αντίστοιχου Γερμανικού, χωρίς όμως να έχει ληφθεί υπόψη η δημιουργηθείσα εσωτερική νομολογία, ιδίως σε ότι αφορά το κρίσιμο ζήτημα της συγκατάθεσης στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης και το διαχωρισμό της ευθύνης του Δημοσίου τομέα. Επίσης παρατηρείται μία εκτενής παραπομπή στο «κοινό καλό» για επεξεργασίες που γίνονται χωρίς την ενημέρωση του υποκειμένου και δεν εντάσσονται στον κοινοποιημένο ή αναμενόμενο σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν/συλλέχθηκαν προσωπικά δεδομένα.
9. **19 Αυγούστου 2019, 15:23:** Δε δύνανται να αποτυπώνονται ρητά «παρεκκλίσεις» από τον ΓΚΠΔ, στο σχέδιο νόμου, όταν: α) Πολλές από αυτές δεν είναι παρεκκλίσεις αλλά προβλέπονται αλλού στον ΓΚΠΔ, β) Καθαυτή η έννοια «παρέκκλιση» δημιουργεί θέμα προσβολής του νόμου βάσει του ΓΚΠΔ, καθότι ο τελευταίος υπερέρχει.
10. **17 Αυγούστου 2019, 19:04 :** 1. Ομολογουμένως η χρονική περίοδος (μέσα Αυγούστου) και η διάρκεια (12-20/8, στην ουσία 13-19/8, με μόνον 4 εργάσιμες στο μεσοδιάστημα), δεν επιτρέπει την ουσιαστική διαβούλευση 2. Παρατηρείται προσκόλληση στο γερμανικό νόμο, όχι μόνον στην ουσία των διατάξεων, αλλά και σε ό,τι αφορά στη διατύπωση (πιστή μετάφραση). Τούτο καθιστά ορισμένες διατάξεις δυσνόητες. 3. Προκαλείται σύγχυση σε αρκετά σημεία για το αν το νομοσχέδιο αποσκοπεί σε διαφοροποίηση από τις ρυθμίσεις του ΓΚΠΔ (π.χ. ως προς τις νομικές βάσεις επεξεργασίας δεδομένων ειδικών κατηγοριών). Από την αιτιολογική έκθεση συνάγεται ότι πρόθεση είναι να ρυθμιστούν μόνον εκείνα τα ζητήματα όπου ο ΓΚΠΔ ρητώς επιτρέπει στον εθνικό νομοθέτη να εξειδικεύσει – παρεκκλίνει. Αυτό θα πρέπει να αποσαφηνισθεί τόσο γενικώς (άρθρο 2), όσο και στις κατ' ιδίαν διατάξεις (π.χ. με αναφορά της διάταξης του ΓΚΠΔ που επιτρέπει την εξειδίκευση-παρέκκλιση, με χρήση σωστών φράσεων για την εισαγωγή πρόσθετων εξαιρέσεων από απαγορεύσεις του ΓΚΠΔ (π.χ. για την αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων) ή για την αυστηρότερη ρύθμιση ζητημάτων (π.χ. άρθρο 25 νομοσχεδίου). Προσωπικώς, αρκετές διατάξεις τις κρίνω περιττές. Ο ΓΚΠΔ αρκεί. 4. Ενδεχομένως, θα έπρεπε να εξετασθούν συγκεκριμένες δραστηριότητες, που αποτελούν σημαντικούς κλάδους της οικονομίας και αφορούν και σε πλήθος υποκειμένων, και να εισαχθούν ειδικότερες διατάξεις (όπου ο ΓΚΠΔ το επιτρέπει), ώστε να διευκολυνθεί η ομαλή δραστηριοποίηση των οικείων δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, χωρίς να παραβλάπτονται τα δικαιώματα των υποκειμένων (όπως προβλέπεται με το άρθρο 36 για την παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο σύμβασης ασφάλισης με τη λήψη αυτοματοποιημένων αποφάσεων).
11. **17 Αυγούστου 2019, 10:40:** Το σχέδιο νόμου αποτελεί αντιγραφή του Γερμανικού νόμου GDPR με την διαφορά ότι στην Γερμανία ισχύουν παράλληλα κ άλλοι νόμοι που τον συμπληρώνουν. Αντιλαμβάνομαι ότι βιαζόμαστε να ψηφιστεί λόγω προστίμων της ΕΕ αλλά δεν αποτελεί λύση η αντιγραφή νόμου οποιασδήποτε χώρας ΕΕ.
12. **14 Αυγούστου 2019, 21:06:** Με δεδομένο το πρόστιμο ο χρόνος είναι χρήμα. Όμως δεν είναι δυνατόν να ανεβαινει σ/ν για διαβούλευση παραμονές Δεκαπενταύγουστου και με τόσο βραχεία προθεσμία. Το σ/ν δεν είναι κακό, προς τι το αυτογκόλ;
13. **13 Αυγούστου 2019, 22:32:** Αξιότιμες κυρίες, αξιότιμοι κύριοι, συγχαρητήρια για το εξαιρετικά καλά διατυπωμένο σχέδιο νόμου για την ΠΔΠΧ! Είναι προφανές, ότι η επεξεργασία έχει ανατεθεί σε ικανότατα πρόσωπα!

14. **13 Αυγούστου 2019, 14:12:** Συμπληρωματικά με το παραπάνω σχόλιο, συμφωνώ και εγώ ότι ο συγκεκριμένος νόμος αποτελεί μια πολύ καλή ευκαιρία ώστε να καταργηθεί ο Νόμος 3917/2011, ο οποίος ενσωματώνει την [ακυρωθείσα από το ΔΕΕ (συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-293/12 και C-594/12 «Digital Rights Ireland and Ors»)] οδηγία 2006/24/ΕΚ. Δεδομένου του ότι η εν λόγω Οδηγία έρχεται σε αντίθεση με τον χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της ΕΕ (Άρθρα 7 και 8) και την ΕΣΔΑ (Άρθρο 8) θεωρείται επιτακτική ανάγκη να καταργηθεί άμεσα ο εν λόγω νόμος ο οποίος με τη σειρά του παραβιάζει παράλληλα με τις παραπάνω διατάξεις και τα άρθρα 9 και 9Α του Συντάγματος. Στην θέση του θα τηρηθούν τα προβλεπόμενα από τον ΓΚΠΔ και με την θέσπιση του κανονισμού για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, στον αντίστοιχο εφαρμοστικό νόμο μπορεί να συμπεριληφθεί οποιαδήποτε συγκεκριμένη ρύθμιση, εάν τυχόν υπάρξει.
15. **13 Αυγούστου 2019, 12:58:** Θεωρώ ότι η διατύπωση στο υπό στοιχ. β είναι προβληματική. Δε νοείται προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας στον Κανονισμό, αφού ο Κανονισμός έχει άμεση εφαρμογή έτσι κι αλλιώς. Μια διαφορετική διατύπωση όπως «η λήψη μέτρων/ η θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων για την εφαρμογή του Κανονισμού...» ίσως ήταν πιο εύστοχη.
16. **13 Αυγούστου 2019, 11:54:** Δεν βλέπω τίποτα για το πιο σημαντικό κομμάτι; μήπως μου ξέφυγε κάποιο άρθρο; DATA RETENTION Φύλαξη/Διατήρηση Δεδομένων και μεταδεδομένων. Για πόσο καιρό θα κρατάνε αρχεία καταγραφής/logs οι πάροχοι; πρέπει να τεθεί ένα όριο και να εφαρμοστεί κιόλας! Το ευρωπαϊκό δικαστήριο ακύρωσε την οδηγία 2006/24/ΕΚ το 2014....που έλεγε πως οι πάροχοι πρέπει να κρατάνε δεδομένα χρηστών απο 6 μήνες (ελάχιστο) ως 2 χρόνια, με το σκεπτικό πως παραβιάζει βασικά ανθρώπινα δικαιώματα! «On 8 April 2014, in the landmark Digital Rights Ireland and Ors case, the Court of Justice of the European Union declared the Directive 2006/24/EC invalid for violating fundamental rights. The Council's Legal Services have been reported to have stated in closed session that paragraph 59 of the European Court of Justice's ruling «suggests that general and blanket data retention is no longer possible».» https://en.wikipedia.org/wiki/Data_Retention_Directive Είχα ακούσει πριν πολύ καιρό, απο άτομο που δούλευε σε πάροχο...πως εδω Ελλάδα ο νόμος έλεγε πως πρέπει να κρατάνε αρχεία καταγραφής το ελάχιστο για 3 χρόνια (!) και πως κανείς δεν έσβηνε στα 3 χρόνια....τα αφήνανε όσο μπορούσαν!
17. **13 Αυγούστου 2019, 10:37:** Καλημέρα σας, Λέτε: «Δεδομένης της σπουδαιότητας της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας, σας καλώ να συμμετάσχετε στη δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση.» Εφόσον υπάρχει αυτή η σπουδαιότητα, και το νομοσχέδιο είναι μεγάλο, και επίσης δεν είναι επείγον, δεν είναι πολύ λίγος ο χρόνος της μίας εβδομάδας που δίνετε για τη διαβούλευση; Αυτό θα ίσχυε ακόμα κι αν δεν ήταν μέσα Αυγούστου. Τι θα λέγατε να οριστεί ως ημερομηνία ολοκλήρωσης της διαβούλευσης η 12η Οκτωβρίου;

Αιτιολόγηση : Με το ΣχΝ λαμβάνονται μέτρα εφαρμογής του ΓΚΠΔ και ενσωματώνεται η Οδηγία (ΕΕ) 2916/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Οι παρατηρήσεις περί αντιγραφής του γερμανικού νόμου δεν ευσταθούν, δοθέντος ότι το ΣχΝ έχει ως βάση του την ενωσιακή νομοθεσία.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2

- 20 Αυγούστου 2019, 14:54:** – Η διατύπωση του Κανονισμού είναι ακριβέστερη και δεν υπάρχει λόγος σημαντικών αποκλίσεων. Καταρχάς η έννοια του «ιδιωτικού φορέα» είναι ασαφής νομικά. Η σαφέστερη εξαίρεση του Κανονισμού για τα «φυσικά πρόσωπα στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας» πρέπει να παραμείνει. – Η παράγραφος 2 δεν είναι μόνο περιττή αλλά δημιουργεί και ερμηνευτικά προβλήματα. – Τέλος λείπει η σημαντικότερη εξαίρεση του α.2παρ.2δ του Κανονισμού. Προτεινόμενη διατύπωση: 1.Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης. 2. Οι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται: α) στο πλαίσιο δραστηριότητας η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης (αυτούσια η διατύπωση του Κανονισμού) β) από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, της διερεύνησης, της ανίχνευσης ή της δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας και πρόληψης έναντι κινδύνων που απειλούν τη δημόσια ασφάλεια.
- 20 Αυγούστου 2019, 06:35:** Καταρχάς τίθενται ερμηνευτικά ερωτήματα αναφορικά με το ρυθμιστικό αντικείμενο του κεφαλαίου αυτού. Ενώ το κεφάλαιο Α' τιτλοφορείται «Γενικές διατάξεις» και ευλόγως υποθέτει κανείς ότι αναφέρεται στο σύνολο του σχεδίου, συμπεριλαμβανομένου του Κεφαλαίου Δ' που αναφέρεται στην ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/680, τα επιμέρους άρθρα δεν ανταποκρίνονται σε αυτόν τον σκοπό/τίτλο καθώς πρόκειται κατ' ουσίαν για

ρυθμίσεις που αναφέρονται στον ΓΚΠΔ με έμφαση μάλιστα στον δημόσιο τομέα. Δεν είναι κατανοητό γιατί γίνεται αυτή η αντικατάσταση του υπευθύνου επεξεργασίας/ εκτελούντα επεξεργασία ως «αποδέκτη» των ρυθμίσεων από τους «δημόσιους φορείς» και «ιδιωτικούς φορείς». Η αναφορά σε «φορείς» είναι ουσιαστικά και νομοτεχνικά άστοχη. Η ρύθμιση αυτή είναι αντιγραφή του γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου, ο οποίος έχει διαφορετικό πεδίο εφαρμογής, ακολουθεί τις διακρίσεις που ίσχυαν στη Γερμανία από το 1977 (öffentliche, nicht öffentliche Stellen) και υπήρξε δικαιοπολιτική απόφαση να διατηρηθούν. Αφενός τί σημαίνει «φορείς», ιδίως όταν αναφερόμαστε σε μη δημόσιους φορείς; Ο Κανονισμός εφαρμόζεται στην επεξεργασία που γίνεται από κάθε υπεύθυνο επεξεργασίας, δηλ. «ο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας» (άρθρο 4 στοιχ 7) . Με την προσθήκη αυτή το πεδίο εφαρμογής του νόμου διαφοροποιείται από αυτό του ΓΚΠΔ και προκαλείται ερμηνευτική σύγχυση αλλά και δυσχέρεια στην εφαρμογή ενός κανονιστικού πλαισίου που είναι ήδη σύνθετο.

3. **19 Αυγούστου 2019, 20:52:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 2 έχουν ως εξής: Α) παρ. 1: Με σκοπό την αποφυγή ερμηνευτικής σύγχυσης προτείνεται η ακόλουθη επαναδιατύπωση: 1.Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης από α) δημόσιους φορείς και β) ιδιωτικούς φορείς, εκτός εάν η επεξεργασία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας. Β) παρ. 2: Θεωρούμε την διάταξη περιττή λόγω της άμεσης ισχύος του Κανονισμού. Τυχόν επαναλήψεις διατάξεων του Κανονισμού εντός του εθνικού νόμου δεν θίγουν την άμεση ισχύ του Κανονισμού (όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση). Θεωρούμε ότι η εν λόγω παράγραφος πρέπει να διαγραφεί.
4. **19 Αυγούστου 2019, 19:01:** Τόσο ο Κανονισμός (αιτιολογική σκέψη 18) όσο και ο εφαρμοστικός νόμος (άρθρο 2), ρυθμίζουν ρητά ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής τους η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας . Περαιτέρω, στην αιτιολογική σκέψη 14 του Κανονισμού αναφέρεται ότι δεν καλύπτει από τον Κανονισμό η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν νομικά πρόσωπα και ιδίως επιχειρήσεις συσταθείσες ως νομικά πρόσωπα, περιλαμβανομένων της επωνυμίας, του τύπου και των στοιχείων επικοινωνίας του νομικού προσώπου. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι στα πλαίσια της εμπορικής πίστης, της πρόληψης της απάτης, της αξιοπιστίας και ασφάλειας των συναλλαγών, ο νόμος θα πρέπει αντίστοιχα, να εισαγάγει ένα διαχωρισμό ως προς τα δεδομένα των φυσικών προσώπων που άπτονται της ιδιωτικής τους σφαίρας και ως προς τα δεδομένα των ατομικών επιχειρήσεων που άπτονται της εμπορικής τους ιδιότητας. Συνεπώς, τα δεδομένα που άπτονται της εμπορικής τους ιδιότητας θα πρέπει να εξαιρούνται ρητά της εφαρμογής του Κανονισμού, όπως ισχύει και για τις προσωπικές εταιρείες ως νομικά πρόσωπα.
5. **19 Αυγούστου 2019, 19:59:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 2 έχουν ως εξής: Α) παρ. 1: Με σκοπό την αποφυγή ερμηνευτικής σύγχυσης προτείνεται η ακόλουθη επαναδιατύπωση: 1.Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης από α) δημόσιους φορείς και β) ιδιωτικούς φορείς, εκτός εάν η επεξεργασία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας. Β) παρ. 2: Θεωρούμε την διάταξη περιττή λόγω της άμεσης ισχύος του Κανονισμού. Τυχόν επαναλήψεις διατάξεων του Κανονισμού εντός του εθνικού νόμου δεν θίγουν την άμεση ισχύ του Κανονισμού (όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση). Θεωρούμε ότι η εν λόγω παράγραφος πρέπει να διαγραφεί.
6. **19 Αυγούστου 2019, 19:40:** Α) παρ. 1: Με σκοπό την αποφυγή ερμηνευτικής σύγχυσης προτείνεται η ακόλουθη επαναδιατύπωση: 1.Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε σύστημα αρχειοθέτησης από α) δημόσιους φορείς και β) ιδιωτικούς φορείς, εκτός εάν η επεξεργασία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικής ή οικιακής δραστηριότητας. Β) παρ. 2: Θεωρούμε την διάταξη περιττή λόγω της άμεσης ισχύος του Κανονισμού. Τυχόν επαναλήψεις διατάξεων του Κανονισμού εντός του εθνικού νόμου δεν θίγουν την άμεση ισχύ του Κανονισμού (όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση). Θεωρούμε ότι η εν λόγω παράγραφος πρέπει να διαγραφεί.
7. **19 Αυγούστου 2019, 16:01:** Σε σχέση με το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής σε συσχέτιση με το άρθρο 4 (ορισμοί) δεν είναι κατανοητό γιατί γίνεται αυτή η αντικατάσταση του υπευθύνου επεξεργασίας/ εκτελούντα επεξεργασία ως «αποδέκτη» των ρυθμίσεων από τους «δημόσιους φορείς» και «ιδιωτικούς φορείς». Η αναφορά σε «φορείς» είναι ουσιαστικά και νομοτεχνικά άστοχη. Η ρύθμιση αυτή είναι αντιγραφή του γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου, ο οποίος έχει διαφορετικό πεδίο εφαρμογής, ακολουθεί τις διακρίσεις που ίσχυαν στη Γερμανία από το 1977 (öffentliche, nicht

öffentliche Stellen) και υπήρξε δικαιοπολιτική απόφαση να διατηρηθούν. Αφενός τί σημαίνει «φορείς» ιδίως όταν αναφερόμαστε σε μη δημόσιους φορείς; Ο Κανονισμός εφαρμόζεται στην επεξεργασία που γίνεται από κάθε υπεύθυνο επεξεργασίας, δηλ. «φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας» (άρθρο 4 στοιχ 7) . Με την προσθήκη αυτή το πεδίο εφαρμογής του νόμου διαφοροποιείται από αυτό του ΓΚΠΔ και προκαλείται ερμηνευτική σύγχυση, αλλά και δυσχέρεια στην εφαρμογή ενός κανονιστικού πλαισίου που είναι ήδη σύνθετο. Θα μπορούσε π.χ. να τεθεί και το ζήτημα εάν με την αναφορά σε δημόσιους φορείς όπως ορίζονται στο ΣχΝ περιλαμβάνονται τα δικαστήρια, τα οποία αναμφίβολα υπόκεινται στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Υπάρχει επεξήγηση στους ορισμούς. αλλά και εκεί υπάρχει διαφοροποίηση σε σχέση με τα οριζόμενα στον Κανονισμό. Επίσης, υπάρχει από το 1997 νομοθεσία στην Ελλάδα που αναφέρεται σε υπεύθυνους επεξεργασίας κατά τους ορισμούς του νόμου. Η χρήση του όρου μόνο προβλήματα εφαρμογής μπορεί να προκαλέσει. Προτείνεται: να απαλειφθεί εντελώς η διάκριση. Όπου ο νομοθέτης θέλει (και του επιτρέπεται από τον Κανονισμό) να περιορίσει ή να εξειδικεύσει μία ρύθμιση για τον δημόσιο φορέα/τομέα θα πρέπει να το ορίζει κατά περίπτωση. Στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ορίζεται «Οι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση άμεσης εφαρμογής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως του ΓΚΠΔ». Είναι αυτονόητο. Ορίζεται και στον Κανονισμό και είναι γνωστό λόγω της φύσης και ιεραρχίας των κανόνων ενωσιακού και εθνικού δικαίου. Τέτοιες διατυπώσεις προσιδιάζουν σε αιτιολογική έκθεση. Και στην περίπτωση αυτή πρόκειται για επακριβή αντιγραφή του γερμανικού νόμου και απηχεί συγκεκριμένες επιλογές της Γερμανίας, καθώς δεν επιθυμούσε την υιοθέτηση Κανονισμού και λόγω της ισχυρής παράδοσης στον τομέα υπεραμύνθηκε της παροχής ευχερειών στον εθνικό νομοθέτη. Αν δεν απαλειφθεί θα ήταν σκόπιμο να γίνει αναφορά στον Γενικό Κανονισμό Προστασίας Δεδομένων και σε άλλες ρυθμίσεις ενωσιακού και εθνικού δικαίου που υπερισχύουν λόγω της άμεσης εφαρμογής ή της ειδικότητας της ρύθμισης.

8. **19 Αυγούστου 2019, 14:29:** Το §2 είναι περιττό εφόσον όπως και να είχε, ο ΓΚΠΔ υπερέχει της Ελληνικής Νομοθεσίας. Επίσης είναι δυσνόητο ως αναγράφεται (Ητοι ότι οι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση άμεσης εφαρμογής ουσιαστικά ιδίων διατάξεων)
9. **16 Αυγούστου 2019, 19:53:** Γενική παρατήρηση ως προς το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής:
Το ΣχΝ έχει πρόθεση να συμπεριλάβει στο κεφάλαιο Α ρυθμίσεις που εφαρμόζονται ευρέως, δηλαδή με πεδίο εφαρμογής: α) το πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ, β) το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2016/680 και γ) δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της ΕΕ αλλά ήδη ρύθμιζε ο ν. 2472/97 όπως τους τομείς της εθνικής άμυνας και της εθνικής ασφάλειας (και ορθά κατά τη γνώμη μου, πόσο μάλλον μετά και την τροποποίηση του Συντάγματος με το αρ. 9Α). Δυστυχώς, με τον τρόπο που είναι διατυπωμένες οι διατάξεις (ιδίως του κεφαλαίου Α) δημιουργείται μεγάλη ασάφεια στο ποια είναι η εφαρμοστέα διάταξη, ανάλογα με την εκάστοτε δραστηριότητα. Δεν είναι σαφές πότε εφαρμόζεται ο ΓΚΠΔ και πότε ο εθνικός νόμος. Μπορεί, ενδεχομένως, να φτάσει κάποιος «ερμηνευτικά» στο αποτέλεσμα αλλά να σκεφτούμε ότι ο νόμος κι ο ΓΚΠΔ θα πρέπει να εφαρμοστούν από ανθρώπους που δεν θα είναι πάντα σε θέση να διακρίνουν άμεσα πότε εφαρμόζεται το εθνικό δίκαιο (ο νόμος) και πότε ο ΓΚΠΔ. Πρόταση: Σαφής διάκριση των διατάξεων που εξειδικεύουν τον ΓΚΠΔ (όπου ο ΓΚΠΔ δίνει αυτή τη δυνατότητα ή υποχρέωση στα Κ-Μ) και των διατάξεων που αφορούν την οδηγία 2016/680 και εθνικές ρυθμίσεις.
10. **16 Αυγούστου 2019, 10:43:** Επαναλαμβάνονται διατάξεις του ΓΚΠΔ.
11. **15 Αυγούστου 2019, 00:37:** 1. Η διάκριση σε ιδιωτικούς και δημόσιους φορείς ενδεχομένως να προκαλέσει ερμηνευτική σύγχυση. 2. Η 2η παράγραφος δημιουργεί την εντύπωση ότι ο ΓΚΠΔ και ο εθνικός νόμος κινούνται παράλληλα και έχουν διαφορετικό πεδίο εφαρμογής.
12. **13 Αυγούστου 2019, 14:24:** Θεωρώ ότι δεν χρειάζεται ένα τέτοιο άρθρο στο νόμο. Το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής προκύπτει από τον Κανονισμό ενώ σε ό,τι έχει να κάνει με την Οδηγία, μπορεί στο κεφάλαιο για την Οδηγία να οριοθετηθεί αυτοτελώς το πεδίο εφαρμογής. Σε κάθε περίπτωση δεν αντιλαμβάνομαι σε τι εξυπηρετεί η διάκριση μεταξύ δημοσίων και ιδιωτικών φορέων. Επίσης, η παράγραφος 2 εκτιμώ ότι είναι ακατανόητη και άστοχη. Ο νόμος εφαρμόζεται συμπληρωματικά προς τον Κανονισμό, δεν μπορεί να αποκλείεται η εφαρμογή του νόμου επί εφαρμογής του Κανονισμού. Το ένα νομοθέτημα συμπληρώνει το άλλο.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3

1. **20 Αυγούστου 2019, 14:06:**— Οι παράγραφοι 2 και 3 είναι απολύτως περιττές. Πρέπει να καταργηθούν.— Η διατύπωση του Κανονισμού ήταν και πάλι ακριβέστερη και έχρηζε ελάχιστης προσαρμογής. Προτεινόμενη

- διατύπωση:1. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στους δημόσιους φορείς. Στους ιδιωτικούς φορείς εφαρμόζονται, εφόσον: α) ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία εδρεύει στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από το κατά πόσο η επεξεργασία των δεδομένων πραγματοποιείται εντός της χώρας. β) ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ελληνικής Επικράτειας, ανεξάρτητα από το αν εδρεύει σε αυτήν. γ) η επεξεργασία αφορά προσωπικά δεδομένα υποκειμένων των δεδομένων που βρίσκονται στην Ελλάδα από υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία μη εγκατεστημένο στην ΕΕ εάν οι δραστηριότητες επεξεργασίας σχετίζονται αα) με την προσφορά αγαθών ή υπηρεσιών στα εν λόγω υποκείμενα των δεδομένων στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως εάν απαιτείται πληρωμή από τα υποκείμενα των δεδομένων, ή ββ) την παρακολούθηση της συμπεριφοράς τους, στον βαθμό που η συμπεριφορά αυτή λαμβάνει χώρα εντός της Ελλάδας.
2. **20 Αυγούστου 2019, 06:18:** Θα πρέπει να επισημάνουμε αρχικά τα ερμηνευτικά προβλήματα που τίθενται με τη ρύθμιση της πρώτης παραγράφου (βλ. κυρίως 1γ) αναφορικά με την οριοθέτηση ως προς το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Περαιτέρω οι ρυθμίσεις των παραγράφων 2 και 3 δεν απαιτούνται . Είναι σαφές από τις ρυθμίσεις του ενωσιακού δικαίου ποιες είναι οι «τρίτες χώρες» και πως πρέπει να αντιμετωπίζονται σε σχέση με την επεξεργασία/προστασία προσωπικών δεδομένων. Επίσης είναι ρύθμιση που αν αναπτύσσει κάποια ιδιαίτερη κανονιστική σημασία, αυτή σχετίζεται με τη διασυνοριακή ροή (διαβίβαση δεδομένων σε τρίτες χώρες). Εντασσόμενη στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής δημιουργεί σύγχυση ιδίως σε σχέση με τα οριζόμενα στα άρθρα 4449 του Κανονισμού
3. **20 Αυγούστου 2019, 01:05:**Σύμφωνα με το άρθρο 3 του ΓΚΠΔ, ο τελευταίος εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο δραστηριοτήτων μίας εγκατάστασης ενός υπευθύνου επεξεργασίας ή/και εκτελούντος την επεξεργασία στην Ένωση (ανεξαρτήτως από το κατά πόσο η επεξεργασία πραγματοποιείται εντός της Ένωσης) ή στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υποκειμένων των δεδομένων που βρίσκονται στην Ένωση από υπεύθυνο επεξεργασίας ή/και εκτελούντα την επεξεργασία μη εγκατεστημένο στην Ένωση, εάν οι δραστηριότητες επεξεργασίας σχετίζονται αποκλειστικά με: (α) την προσφορά αγαθών και υπηρεσιών σε υποκείμενα δεδομένων στην Ένωση, ή (β) την παρακολούθηση της συμπεριφοράς τους στον βαθμό που η συμπεριφορά αυτή λαμβάνει χώρα εντός της Ένωσης. Η παραπάνω διάταξη έχει ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων («ΕΣΠΔ») στις Κατευθυντήριες Γραμμές 3/2018 του ΕΣΠΔ σχετικά με την εδαφική εφαρμογή του ΓΚΠΔ. Ειδικότερα, στα πλαίσια της ανάλυσής του «κριτηρίου εγκατάστασης» το ΕΣΠΔ έκρινε ότι «Η τοποθεσία της επεξεργασίας είναι επομένως αδιάφορη στον καθορισμό του κατά πόσον η επεξεργασία, που πραγματοποιείται στα πλαίσια των δραστηριοτήτων μίας εγκατάστασης εντός της ΕΕ, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ΓΚΠΔ.» και συνέχισε αναφέροντας χαρακτηριστικά ότι «.....Παρά ταύτα, η γεωγραφική τοποθεσία δεν είναι σημαντική για τους σκοπούς του Άρθρου 3 παρ. 1 σε σχέση με την τοποθεσία που διενεργείται η επεξεργασία, ή σε σχέση με την εγκατάσταση των υποκειμένων επεξεργασίας που αυτή αφορά.» Ενόψει των ανωτέρω το Σχέδιο Νόμου φαίνεται να αποκλίνει από την σχετική διάταξη του ΓΚΠΔ και να διευρύνει αδικαιολόγητα το εδαφικό πεδίο εφαρμογής του Σχεδίου Νόμου εισάγοντας ένα νέο κριτήριο εφαρμογής του. Συγκεκριμένα, η διάταξη του Σχεδίου Νόμου διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του σε όλες αδιακρίτως τις δραστηριότητες επεξεργασίας που λαμβάνουν χώρα στην Ελλάδα (συμπεριλαμβανομένης της συλλογής δεδομένων με ηλεκτρονικά μέσα), χωρίς να τηρεί τις συγκεκριμένες προϋποθέσεις-κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 3 του Κανονισμού. Παρόλο που ο ΓΚΠΔ υπερισχύει του Σχεδίου Νόμου, ως ενωσιακή νομοθεσία, η παρούσα διατύπωση ενέχει τον κίνδυνο πρόκλησης σύγχυσης και παρανοήσεων στο κομβικό ζήτημα του πεδίου εφαρμογής του ελληνικού νόμου. Για τον λόγο αυτό, προτείνω να απαλειφθεί η σχετική διάταξη εις ό,τι αφορά τον ΓΚΠΔ.
4. **19 Αυγούστου 2019, 16:48:** Όπως επισημάνθηκε ήδη η αναφορά σε «ιδιωτικούς φορείς» και η χρήση αυτού του όρου αντί των όρων «υπεύθυνος/ εκτελών επεξεργασία(ς) θα δημιουργήσει προβλήματα ως προς την εφαρμογή. Ως προς τον ορισμό του δημόσιου φορέα σημειώνεται ότι στην ελληνική έννομη τάξη υπάρχουν πολλοί ορισμοί δημόσιου φορέα, τομέα κλπ. Για λόγους καλής νομοθέτησης δεν είναι σκόπιμο να γίνεται παραπομπή σε έναν άλλο νόμο. Προτείνεται ο ακόλουθος ορισμός: «δημόσιος φορέας»: οι κρατικές ή δημόσιες αρχές, κεντρικές και περιφερειακές, αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ανεξάρτητες και ρυθμιστικές διοικητικές αρχές, οι κρατικές ή δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται από κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους ή η διοίκησή τους ορίζεται από αυτό, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δευτέρου βαθμού και τα νομικά πρόσωπα και επιχειρήσεις αυτών.

5. **19 Αυγούστου 2019, 16:50:** Λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της συνεκτικότητας και την ευχέρεια επιλογής επικεφαλής Εποπτεύουσας Αρχής για οργανισμούς που δραστηριοποιούνται σε πολλές χώρες της Ε.Ε. το παρόν άρθρο δύναται να προκαλέσει σύγχυση για ζητήματα που ήδη ξεκαθαρίζει ο ΓΚΠΔ.
6. **16 Αυγούστου 2019, 20:52 :** Άρθρο 3 παρ. 1:Απαιτείται τροποποίηση: Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στους δημόσιους φορείς και τους ιδιωτικούς φορείς που ενεργούν βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή ε) του ΓΚΠΔ. Αιτιολόγηση: αρ. 55 παρ. 2 ΓΚΔΠ: Όταν η επεξεργασία γίνεται από δημόσιες αρχές ή ιδιωτικούς φορείς που ενεργούν βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή ε), αρμόδια είναι η εποπτική αρχή του οικείου κράτους μέλους. Σε αυτές τις περιπτώσεις δεν εφαρμόζεται το άρθρο 56. Άρθρο 3 παρ. 2 Έχω την εντύπωση ότι η Ελβετία δεν τελεί σε ισοδύναμο καθεστώς, αλλά διαθέτει απόφαση επάρκειας από το 2001. Βλέπε <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32000D0518&from=EN> Συνεπώς, θα έπρεπε να είναι στις τρίτες χώρες.
7. **15 Αυγούστου 2019, 01:47:** Η παρ. 1γ είναι ασαφής. Θα μπορούσε να αντιγράψει η παρ. 2 του άρθρου 3 του ΓΚΠΔ με τις αναγκαίες προσαρμογές : » Ο παρών νόμος εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υποκειμένων των δεδομένων που βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια από υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούντα την επεξεργασία εγκατεστημένο εκτός Ελληνικής Επικράτειας , εάν οι δραστηριότητες επεξεργασίας σχετίζονται με: α) την προσφορά αγαθών ή υπηρεσιών στα εν λόγω υποκείμενα των δεδομένων στην Ελληνική Επικράτεια, ανεξαρτήτως εάν απαιτείται πληρωμή από τα υποκείμενα των δεδομένων, ή β) την παρακολούθηση της συμπεριφοράς τους, στον βαθμό που η συμπεριφορά αυτή λαμβάνει χώρα εντός της ελληνικής επικρατείας.» Στο ανωτέρω θα πρέπει να προστεθεί επιφύλαξη για το ενδεχόμενο να τυγχάνουν εφαρμογής εθνικές διατάξεις περισσότερων κρατών μελών (παραπομπή στο κεφάλαιο του ΓΚΠΔ για τον καθορισμό αρμοδιοτήτων μεταξύ περισσότερων Αρχών.).
8. **14 Αυγούστου 2019, 10:29:** Ανοίγει υπερβολικά το πεδίο εφαρμογής. Κατά τη γνώμη μου δεν προσφέρει κάτι, αντιθέτως προκαλεί σύγχυση. Το εδαφικό πεδίο εφαρμογής προκύπτει από τον Κανονισμό
Αιτιολόγηση : *Ελήφθη υπόψη το σχόλιο της Homo Digitalis ότι ο ΓΚΠΔ ενσωματώθηκε στη συμφωνία για τον ΕΟΧ με απόφαση της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ στις 06.07.2018 και αφαιρέθηκε η παράγραφος 2. Για λόγους ορθής ενσωμάτωσης της Οδηγίας παρέμεινε η παράγραφος 3 που αναριθμήθηκε σε παράγραφο 2.*

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4

1. **16 Αυγούστου 2019, 20:17:** Ο διαχωρισμός μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού ενέχει κίνδυνο. Ο ΓΚΠΔ δεν ορίζει τι είναι «δημόσια αρχή ή δημόσιος φορέας» και το αφήνει να προσδιορίζεται από τα εθνικά δίκαια. Βλέπε και τις «Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τους υπεύθυνους προστασίας» δεδομένων της ΟΕ αρ 29 που υιοθετήθηκε από το ΕΣΠΔ (<https://edpb.europa.eu/node/69>) ενότητα 2.1.1 «Η εκπλήρωση δημόσιου καθήκοντος και η άσκηση δημόσιας εξουσίας¹³ είναι δυνατή όχι μόνο από δημόσιες αρχές ή δημόσιους φορείς, αλλά και από άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, σε διάφορους τομείς που απορρέουν από τους εθνικούς κανονισμούς κάθε κράτους μέλους, όπως οι υπηρεσίες δημόσιων μεταφορών, η ύδρευση και η παροχή ενέργειας, οι οδικές υποδομές, η δημόσια ραδιοτηλεόραση, η κατασκευή εργατικών κατοικιών, ή πειθαρχικά όργανα για νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα.» Κάποιες από τις υποχρεώσεις του ΓΚΠΔ για το «δημόσιο φορέα» του ΣχΝ θα πρέπει να εφαρμόζονται και για ιδιωτικούς φορείς (π.χ. ΔΕΚΟ ή παρόχους κρίσιμων υποδομών, στη λογική της ΝΙΣ οδηγίας). Τέτοια π.χ. μπορεί να είναι η υποχρέωση ορισμού DPO και οι σχετικές με τα καθήκοντά του διατάξεις.
2. **15 Αυγούστου 2019, 01:05:** Ο ορισμός του δημοσίου φορέα είναι προβληματικός. Παρατηρούνται αλληλεπικαλυψεις, κυρίως, όμως ασάφεια ως προς το πότε ένα ΝΠΙΔ λογίζεται δημόσιος φορέας (δεν γίνεται μνεία πλειοψηφίας σε συνάρτηση προς το «ανήκει» ή τον ορισμό της Διοίκησης). Επίσης, ο όρος Ελληνικό Δημόσιο είναι μάλλον πιο δόκιμος από το. Όρο κράτος.
3. **14 Αυγούστου 2019, 10:06:** Σε συνέχεια του ανωτέρω σχολίου αναφέρω και την εταιρεία ΕΥΔΑΠ διότι όπως και η ΕΡΤ δεν χρηματοδοτείται από το Δημόσιο , αλλά δεν υπάρχει ξεκάθαρος πλέον χαρακτηρισμός της σε πια κατηγορία ανήκει και αυτό δημιουργεί ιδιαίτερα προβλήματα.
4. **13 Αυγούστου 2019, 10:35:** Στον ορισμό των υπόχρεων εφαρμογής του ΓΚΠΔ εκτιμώ ότι δεν ορίζεται ξεκάθαρα εάν οι εταιρείες Α.Ε. του Δημοσίου που δεν χρηματοδοτούνται από το κρατικό προϋπολογισμό πρέπει να εντάσσονται στον εν λόγω νόμο. Για παράδειγμα, η Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. δεν χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό καθώς λαμβάνει το ανταποδοτικό τέλος μέσω των λογαριασμών της Δ.Ε.Η. αλλά αντιθέτως τον χρηματοδοτεί λόγω μνημονιακής υποχρέωσης. Σε αυτές τις περιπτώσεις έχει εφαρμογή ο εν λόγω νόμος;

5. **9 Αυγούστου 2019, 16:01** : Σε σχέση με το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής σε συσχέτιση με το άρθρο 4 (ορισμοί) δεν είναι κατανοητό γιατί γίνεται αυτή η αντικατάσταση του υπευθύνου επεξεργασίας/ εκτελούντα επεξεργασία ως «αποδέκτη» των ρυθμίσεων από τους «δημόσιους φορείς» και «ιδιωτικούς φορείς». Η αναφορά σε «φορείς» είναι ουσιαστικά και νομοτεχνικά άστοχη. Η ρύθμιση αυτή είναι αντιγραφή του γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου, ο οποίος έχει διαφορετικό πεδίο εφαρμογής, ακολουθεί τις διακρίσεις που ίσχυαν στη Γερμανία από το 1977 (öffentliche, nicht öffentliche Stellen) και υπήρξε δικαιοπολιτική απόφαση να διατηρηθούν. Αφενός τί σημαίνει «φορείς» ιδίως όταν αναφερόμαστε σε μη δημόσιους φορείς; Ο Κανονισμός εφαρμόζεται στην επεξεργασία που γίνεται από κάθε υπεύθυνο επεξεργασίας, δηλ. «φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας» (άρθρο 4 στοιχ 7) . Με την προσθήκη αυτή το πεδίο εφαρμογής του νόμου διαφοροποιείται από αυτό του ΓΚΠΔ και προκαλείται ερμηνευτική σύγχυση, αλλά και δυσχέρεια στην εφαρμογή ενός κανονιστικού πλαισίου που είναι ήδη σύνθετο. Θα μπορούσε π.χ. να τεθεί και το ζήτημα εάν με την αναφορά σε δημόσιους φορείς όπως ορίζονται στο ΣχΝ περιλαμβάνονται τα δικαστήρια, τα οποία αναμφίβολα υπόκεινται στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Υπάρχει επεξήγηση στους ορισμούς, αλλά και εκεί υπάρχει διαφοροποίηση σε σχέση με τα οριζόμενα στον Κανονισμό. Επίσης, υπάρχει από το 1997 νομοθεσία στην Ελλάδα που αναφέρεται σε υπεύθυνους επεξεργασίας κατά τους ορισμούς του νόμου. Η χρήση του όρου μόνο προβλήματα εφαρμογής μπορεί να προκαλέσει. Προτείνεται: να απαλειφθεί εντελώς η διάκριση. Όπου ο νομοθέτης θέλει (και του επιτρέπεται από τον Κανονισμό) να περιορίσει ή να εξειδικεύσει μία ρύθμιση για τον δημόσιο φορέα/τομέα θα πρέπει να το ορίζει κατά περίπτωση.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην Αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5

1. **20 Αυγούστου 2019, 16:09** Αυτό το άρθρο θα πρέπει να καταργηθεί γιατί εισάγει μια ανεπίτρεπτη νέα νομική βάση, δηλαδή το δικαίωμα των δημοσίων φορέων (με τα προβλήματα των ορισμών τους όπως εύστοχα έχει ήδη σχολιαστεί από πολλούς συμμετέχοντες) να επεξεργάζονται δεδομένα για την άσκηση των καθηκόντων τους ή άσκησης δημόσιας εξουσίας. Όμως η διατύπωση του Κανονισμού δεν αφήνει περιθώριο για νέα νομική βάση. Αντιθέτως υποχρεώνει το δημόσιο να έχει μία από τις συγκεκριμένες νομικές βάσεις κατά την επεξεργασία των δεδομένων.
2. **20 Αυγούστου 2019, 06:49** Καταρχήν ο τίτλος αναφέρεται σε νομική βάση επεξεργασίας εν γένει γεννώντας ερμηνευτικά ερωτήματα αναφορικά με τη σχέση του με το άρθρο 6 του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων. Στη συνέχεια ωστόσο διαπιστώνεται ότι αφορά μόνο «δημόσιους φορείς». Η διατύπωση υποδηλώνει μία σύγχυση μεταξύ της «νομικής βάσης» και μίας στενότερης διατύπωσης της αρχής της ελαχιστοποίησης. Η διατύπωση αυτή, αποκλίνουσα και σε σχέση με τις διατυπώσεις του ΓΚΠΔ, αν έχει νόημα στις δημόσιες αρχές, δεν προσιδιάζει διόλου στην αποστολή και στις δραστηριότητες άλλων «δημόσιων φορέων», όπως τους ορίζει το ίδιο το σχέδιο. Δημιουργείται και πάλι σύγχυση μεταξύ δημόσιου φορέα και υπευθύνου επεξεργασίας. Φαίνεται σαν να πρόκειται για διακριτές οντότητες. Η ρύθμιση αυτή περιορίζει χωρίς καμία δικαιολογία τις νομικές βάσεις επεξεργασίας που ισχύουν για τους «δημόσιους φορείς». Αυτός ο περιορισμός δεν έχει κανένα έρεισμα στον Κανονισμό.
3. **19 Αυγούστου 2019, 23:45** Δεν πρέπει να υπάρχει αυτό το άρθρο . Θα μπερδέψει δεσμεύσει και δημιουργήσει πιο πολλά θέματα από όσα πάει να λύσει. Άλλωστε έχει ήδη μιλήσει ο ΓΚΠΔ και δεν μπορεί κανείς να παρακάμψει τις δεσμευτικές διατάξεις του Κανονισμού.
4. **19 Αυγούστου 2019, 20:30** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 5 έχουν ως εξής: Α) Ο τίτλος του άρθρου είναι ατυχής. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του Σχεδίου Νόμου, το άρθρο 5 αφορά επικουρική, γενική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Συνεπώς ο τίτλος πρέπει να τροποποιηθεί κατάλληλα. Β) Όπως σωστά αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του άρθρου: «Καθό μέρος η εν λόγω διάταξη χρησιμοποιείται για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 2 του ΓΚΠΔ, δημιουργείται με αυτή μια νομική βάση δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σε συνδυασμό με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ. Αυτό είναι νομικά αναγκαίο, διότι με το στοιχείο ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ δεν δημιουργείται αυτοτελώς νομική βάση για την

επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, γεγονός που προκύπτει από την ίδια τη διατύπωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ και ως εκ τούτου εναπόκειται στη βούληση του ενωσιακού ή εθνικού νομοθέτη η δημιουργία της νομικής αυτής βάσης...». Τα ίδια ως άνω ισχύουν και για την περίπτωση γ' του άρθρου 6 παρ. 1, συνεπώς αντίστοιχο άρθρο θα πρέπει να ενταχθεί στο ελληνικό εφαρμοστικό νόμο, ούτως ώστε να θεσμοθετηθεί η αντίστοιχη νομική βάση και για τον ιδιωτικό τομέα.

5. **19 Αυγούστου 2019, 19:14** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 5 έχουν ως εξής: Α) Ο τίτλος του άρθρου είναι ατυχής. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του Σχεδίου Νόμου, το άρθρο 5 αφορά επικουρική, γενική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Συνεπώς ο τίτλος πρέπει να τροποποιηθεί κατάλληλα. Β) Όπως σωστά αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του άρθρου: «Καθό μέρος η εν λόγω διάταξη χρησιμοποιείται για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 2 του ΓΚΠΔ, δημιουργείται με αυτή μια νομική βάση δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σε συνδυασμό με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ. Αυτό είναι νομικά αναγκαίο, διότι με το στοιχείο ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ δεν δημιουργείται αυτοτελώς νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, γεγονός που προκύπτει από την ίδια τη διατύπωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ και ως εκ τούτου εναπόκειται στη βούληση του ενωσιακού ή εθνικού νομοθέτη η δημιουργία της νομικής αυτής βάσης...». Τα ίδια ως άνω ισχύουν και για την περίπτωση γ' του άρθρου 6 παρ. 1, συνεπώς αντίστοιχο άρθρο θα πρέπει να ενταχθεί στο ελληνικό εφαρμοστικό νόμο, ούτως ώστε να θεσμοθετηθεί η αντίστοιχη νομική βάση και για τον ιδιωτικό τομέα.
6. **19 Αυγούστου 2019, 17:41** Μείζονα προβλήματα τίθενται σε σχέση με τη ρύθμιση του άρθρου 5. Καταρχάς ο τίτλος αναφέρεται σε νομική βάση επεξεργασίας εν γένει γεννώντας ερμηνευτικά ερωτήματα αναφορικά με τη σχέση του με το άρθρο 6 του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων. Στη συνέχεια ωστόσο διαπιστώνεται ότι αφορά μόνο «δημόσιους φορείς». Η διατύπωση υποδηλώνει μία σύγχυση μεταξύ της «νομικής βάσης» και μίας στενότερης διατύπωσης της αρχής της ελαχιστοποίησης. Η διατύπωση αυτή, αποκλίνουσα και σε σχέση με τις διατυπώσεις του ΓΚΠΔ, αν έχει νόημα στις δημόσιες αρχές δεν προσιδιάζει διόλου στην αποστολή και στις δραστηριότητες άλλων «δημόσιων φορέων», όπως τους ορίζει το ίδιο το σχέδιο. Δημιουργείται και πάλι σύγχυση μεταξύ δημόσιου φορέα και υπευθύνου επεξεργασίας. Φαίνεται σαν να πρόκειται για διακριτές οντότητες. Η ρύθμιση αυτή περιορίζει χωρίς καμία δικαιολογία τις νομικές βάσεις επεξεργασίας που ισχύουν για τους «δημόσιους φορείς». Αυτός ο περιορισμός δεν έχει κανένα έρεισμα στον Κανονισμό. Καταρχήν ως προς τους «δημόσιους φορείς» η βάση πρωτίστως είναι η συμμόρφωση προς τον νόμο. Ο Κανονισμός αποκλείει μέσω αναφορών στο προοίμιο τη «συγκατάθεση» ως βάση επεξεργασίας όταν πρόκειται ειδικά για «δημόσιες αρχές (public authorities)» και το έννομο συμφέρον. Αλλά και ως προς το τελευταίο οι Αρχές Προστασίας Δεδομένων των κρατών μελών της ΕΕ έχουν σε πρόσφατη γνωμοδότηση αποδεχτεί κατ' εξαίρεση ακόμη και το έννομο συμφέρον. Προτείνεται: η αντικατάσταση της ρύθμισης του Άρθρου 5 με τη ρύθμιση του Σχεδίου της Α' Νομοπαρασκευαστικής (άρθρο 4), η οποία στην ουσία εξειδίκευε τις αρχές επεξεργασίας και τις απαιτήσεις διαφάνειας έναντι των υποκειμένων. Άλλως, προτείνεται η διαγραφή του Άρθρου 5.
7. **19 Αυγούστου 2019, 16:50** : Το συγκεκριμένο άρθρο θεωρούμε ότι θα προκαλέσει σύγχυση σε σχέση με τις νομικές βάσεις επεξεργασίας όπως με σαφήνεια ορίζονται στον ΓΚΠΔ, ιδίως σε ότι αφορά την εννοούμενη διάκριση μεταξύ δημοσίων φορέων (με την ευρύτερη ερμηνεία και ορισμό αυτών που δίνεται στο άρθρο 4) και ιδιωτών.
8. **16 Αυγούστου 2019, 20:50**: Νομίζω ότι η εν λόγω διάταξη είναι λάθος, αχρείαστη και δεν προσφέρει τίποτα. Σύμφωνα με την αιτιολογική «Αυτό είναι νομικά αναγκαίο, διότι με το στοιχείο ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ δεν δημιουργείται αυτοτελώς νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, γεγονός που προκύπτει από την ίδια τη διατύπωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ και ως εκ τούτου εναπόκειται στη βούληση του ενωσιακού ή εθνικού νομοθέτη η δημιουργία της νομικής αυτής βάσης.» Αλλά το νόημα του αρ. 6 παρ. 3 του ΓΚΠΔ είναι ο νόμος για την αρμοδιότητα ενός δημόσιου φορέα να έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Δηλαδή είτε: α) να προσδιορίζει το σκοπό επεξεργασίας, είτε β) να προκύπτει –με εκτίμηση του υπευθύνου επεξεργασίας και κατάλληλη τεκμηρίωση με βάση την αρχή της λογοδοσίας- ότι είναι αναγκαία η επεξεργασία για την εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων του φορέα. Άρα, πάντα θα καταλήγει κανείς στο να εξετάσει την αρμοδιότητα ενός δημόσιου φορέα, με βάση τις διατάξεις του δικού του νόμου (κι όχι του ΓΚΠΔ ή του ΣχΝ).
9. **14 Αυγούστου 2019, 12:45**: Το άρθρο αυτό θα πρέπει να ξεκαθαριστεί ως προς υπόλοιπες νομιμοποιητικές βάσεις. Το δημόσιο επεξεργάζεται προσωπικά δεδομένα μόνον βάσει της συγκεκριμένης νομιμοποιητικής βάσης; Τι γίνεται στην περίπτωση που η επεξεργασία δεν εμπίπτει στην ως άνω νομική βάση, αλλά σε άλλη (π.χ. προωθητικές ενέργειες, καμπάνιες ενημέρωσης);

10. **14 Αυγούστου 2019, 10:45:** Το άρθρο δεν προβλέπει κάτι ειδικότερο σε σχέση με τον Κανονισμό. Σε κάθε περίπτωση, βρισκόμαστε στο Κεφάλαιο των Γενικών Διατάξεων. Ένα τέτοιο άρθρο δεν έχει θέση εδώ. Θα έπρεπε ίσως να τοποθετηθεί στο Κεφάλαιο για τον Κανονισμό.
11. **13 Αυγούστου 2019, 16:42:** Το συγκεκριμένο άρθρο ή θα έπρεπε να αναλύει όλες τις νόμιμες βάσεις επεξεργασίας ή να μην υφίσταται καθόλου καθόσον η επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων από το Δημόσιο τελείται στα πλαίσια της άσκησης δημόσιας εξουσίας. Δεν εξειδικεύεται κάτι με το άρθρο αυτό όπως θ έπρεπε ούτε αναφέρεται κάτι που δεν αναλύει ήδη ο Κανονισμός 679/2016.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Το άρθρο 5 περιέχει μια γενική νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τους δημόσιους φορείς. Η έννοια του δημόσιου φορέα έχει ήδη οριοθετηθεί με την περίπτωση α' του προηγούμενου άρθρου. Η πρόβλεψη του άρθρου αυτού θεωρείται αναγκαία. Το άρθρο 6 παρ. 3 α' εδάφιο του ΓΚΠΔ απαιτεί για την επεξεργασία που γίνεται για το δημόσιο συμφέρον νομική βάση, η οποία ορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης ή το δίκαιο του κράτους μέλους. Ωστόσο, το άρθρο 6 παράγραφος 1 περίπτωση ε) του ΓΚΠΔ δεν θέτει από μόνο του νομική βάση για την επεξεργασία, αλλά την προϋποθέτει. Το άρθρο 5 περιέχει επικουρική βάση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιους φορείς για χαμηλής έντασης επεμβάσεις στα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6

1. **20 Αυγούστου 2019, 16:15:** Ενόψει της μεγάλης υστέρησης του δημοσίου τομέα, θα ήταν ευχής έργο, όπως επισημάνθηκε και από άλλους συμμετέχοντες, να προβλεφθεί νομοθετικά:α) υποχρεωτική ένταξη του ΥΠΔ στο οργανόγραμμα δημοσίων φορέων με απευθείας αναφορά στη διοίκηση και πρόβλεψη ειδικού κονδυλίου, β) οικειοθελής ανάληψη της θέσης μετά από εκπαίδευση και πιστοποίηση του υπαλλήλου, γ)καταβολή επιδόματος θέσης ευθύνης ή επιπρόσθετης αμοιβής, ώστε να αποφευχθεί το φαινόμενο τυπικής στελέχωσης της θέσης, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ευθύνη (π.χ υπουργεία, αε υπο τον έλεγχο του δημοσίου, ΔΕΚΟ, δημόσια νοσοκομεία, διαγνωστικά κέντρα, ΕΦΚΑ, ΕΟΠΥΥ, Μονάδες Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής κλπ), ενδεχομένως χωρίς τη βούληση του υπαλλήλου ή του νομικού συμβούλου του φορέα. Ως εκ τούτου προτείνεται αναδιατύπωση του άρθρου ως εξής: «1. Οι δημόσιοι φορείς και τα νπδδ ορίζουν υπεύθυνο προστασίας δεδομένων (εφεξής: ΥΠΔ). 2. Μπορεί να ορίζεται ένας μόνο ΥΠΔ για περισσότερους δημόσιους φορείς, λαμβανομένου πάντοτε υπόψη της οργανωτικής δομής και του μεγέθους τους. 3 Ο ΥΠΔ επιλέγεται αντικειμενικά βάσει επαγγελματικών προσόντων, επαγγελματικής εμπειρίας, πιστοποίησης προσόντων, και, ιδίως βάσει των εξειδικευμένων γνώσεων του στο δίκαιο της προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και των πρακτικών περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και βάσει των ικανοτήτων του να εκπληρώσει τα καθήκοντα του άρθρου 8. 4. Ο ΥΠΔ μπορεί να είναι υπάλληλος του δημόσιου φορέα με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή να εκπληρώνει τα καθήκοντά του βάσει σύμβασης παροχής υπηρεσιών. η θέση του εντάσσεται υποχρεωτικά στο οργανόγραμμα, αναφέρεται στο ΔΣ και καταβάλλεται, αν είναι υπάλληλος ή νομικός σύμβουλος του φορέα, επίδομα θέσης ευθύνης και επιπρόσθετη αμοιβή. Στον ΥΠΔ παρέχεται εκπαίδευση και εγγράφεται υπέρ του γραφείου του πρόβλεψη ειδικού κονδυλίου στον προϋπολογισμό. 5. Ο δημόσιος φορέας δημοσιοποιεί τα στοιχεία επικοινωνίας του ΥΠΔ και τα ανακοινώνει στην Αρχή, εκτός και εάν αυτό δεν επιτρέπεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή λόγω τήρησης του καθήκοντος εχεμύθειας (εμπιστευτικότητα), που προβλέπεται από τον νόμο».
2. **19 Αυγούστου 2019, 23:56:** Πρόχειρη και επιφανειακή αναφορά σε έναν νέο θεσμό και επάγγελμα του οποίου ο ρόλος είναι ιδιαίτερα σημαντικός. Είναι πολύ χρήσιμο να υπάρχουν κριτήρια για την επιλογή ενός ΥΠΔ. Αυτή την στιγμή επαρκές επίπεδο γνώσης και εμπειρίας υπάρχει σε πολύ μικρό ποσοστό. Δεν είναι δυνατό να αποκτή το ρόλο του ΥΠΔ πχ ένας υπάλληλος που ουδέποτε έχει ειδικά εκπαιδευθεί για αυτό τον ρόλο ούτε γνωρίζει ζητήματα νομικής ή τεχνικής φύσης. Ο ΓΚΠΔ μπορεί να ελεγχθεί σε γνωστικό επίπεδο μόνο από συνδυασμό ειδικοτήτων νομικού και IT. Αυτοί μπορούν να ελέγχουν τα συστήματα, αυτοί μπορούν να διαβουλεύονται με την Αρχή συντάσσοντας όλα τα απαραίτητα υπομνήματα αν παραστεί ανάγκη, αυτοί μπορούν να εντοπίσουν το πρόβλημα όπου υπάρχει και αυτοί μόνο ξέρουν ακριβώς τι πρέπει να κάνουν για να αποκατασταθεί. Η Αρχή πρέπει να είναι αυτή που θα θέτει τα προσόντα ενός ΥΠΔ και σε συνεργασία με το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης να μπορεί να χορηγεί πιστοποιήσεις. Άλλωστε η Αρχή έχει εδώ και μήνες στα χέρια της ένα διετές ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την εκπαίδευση των επαγγελματιών ιδιωτικότητας που όμως δεν έχει αξιοποιήσει ακόμη! Αν αυτά δεν ρυθμιστούν στο παρόν άρθρο με ΕΠΑΡΚΕΙΑ και με ΠΛΗΡΗ ΑΝΑΛΥΣΗ δεν έχει κανένα νόημα η ύπαρξη

αυτού του άρθρου το οποίο μπορεί να απουσιάσει καθώς ο ΓΚΠΔ είναι υπέρπληρης σε αυτό το κομμάτι και εκτενής.

3. **19 Αυγούστου 2019, 17:15:** Το παρόν σχόλιο αναφέρεται στα Άρθρα 6 έως και 8 του προτεινόμενου ΣχΝ. Δεν είναι κατανοητή η σκοπιμότητα εισαγωγής αυτών των ρυθμίσεων και μάλιστα τριών άρθρων ειδικά για τον υπεύθυνο προστασίας δεδομένων σε δημόσιο φορέα δεδομένης της ύπαρξης αναλυτικών ρυθμίσεων στον Κανονισμό (άρθρα 37-39). Οι ρυθμίσεις αυτές (δηλ. των άρθρων 6-8) επαναλαμβάνουν μάλιστα σε μεγάλο βαθμό χωρίς λόγο τις ρυθμίσεις του Κανονισμού. Προτείνεται η διαγραφή των άρθρων 6, 7 και 8. Διαφορετικά προτείνεται η αντικατάστασή τους με ένα ενιαίο κείμενο για τον ΥΠΔ (χωρίς διάκριση δημοσίων και ιδιωτικών φορέων) και με ενδεχόμενη συμπερίληψη ορισμένων παραγράφων που θα αφορούν τον ΥΠΔ σε έναν δημόσιο φορέα. Εάν κριθεί δηλαδή ότι είναι σκόπιμο να παραμείνουν τα άρθρα αυτά θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να επανεξεταστεί η δομή τους και οι διατυπώσεις καθώς π.χ. κάποιες παράγραφοι του άρθρου αναφέρονται σε καθήκοντα ΥΠΔ σε σχέση με τους εφαρμοστικούς της Οδηγίας 2016/680/ ΕΕ κανόνες, ενώ το άρθρο αναφέρεται σε ΥΠΔ δημοσίου φορέα εν γένει.
4. **19 Αυγούστου 2019, 16:59:** Αν και μη υποχρεωτική από τον ΓΚΠΔ, η πιστοποίηση επαγγελματικών προσόντων του DPO (ελάχιστος αριθμός ωρών υποχρεωτικής σεμιναριακής εκπαίδευσης, πρακτικά, εξετάσεις, απόδειξη εμπειρογνώσιας κλπ), πρέπει κατά τη γνώμη μου να περιληφθεί ως επιπρόσθετο προσόν πρόσληψης σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Για λόγους αξιοπιστίας, το σχήμα πρέπει να τεθεί υπό την εποπτεία της ΑΠΔΠΧ, όπως άλλωστε προτείνεται ήδη από το 2018 σε χώρες όπως η Γαλλία από την CNIL (γαλλική ΑΠΔΠΧ) σε συνεργασία με την AFNOR (ΕΣΥΔ) <https://www.cnil.fr/fr/certification-des-competences-du-dpo-la-cnil-delivre-son-premier-agrement> η την Ισπανική Αρχή ΑΕΡΔ σε συνεργασία με το ισπανικό ENAC, που απαιτεί εμπειρία, ώρες εκπαίδευσης και συγκεκριμένες δεξιότητες) ως εξής : <https://iapp.org/news/a/heres-what-it-takes-to-be-a-certified-dpo-in-spain/> List of «required competences for wannabe DPOs» 1. Compliance with principles relating to processing, such as purpose limitation, data minimization or accuracy 2. Identifying the legal basis for data processing 3. Assessment of the compatibility of purposes other than those which gave rise to initial data collection 4. Determining whether any sectoral regulation may determine specific data processing conditions that are different from those established by general data protection regulations 5. Designing and implementing measures to provide information to data subjects 6. Establishing mechanisms to receive and manage requests to exercise rights of the data subjects 7. Assessing requests to exercise rights of the data subjects 8. Hiring data processors, including the content of the contracts or legal documents that regulate the controller – processor relationship 9. Identifying international data transfer instruments that are suited to the needs and characteristics of the organisation and the reasons that justify the transfer 10. Design and implementation of data protection policies 11. Data protection audits 12. Establishing and managing a register of processing activities 13. Risk analysis of the processing operations carried out 14. Implementing data protection measures by design and by default that are suited to the risks and nature of the processing operations 15. Implementing security measures that are suited to the risks and nature of the processing operations 16. Establishing procedures to manage violations of data security, including assessing the risk to the rights and freedoms of the data subjects and procedures to notify supervisory authorities and the data subjects 17. Determining the need to carry out data protection impact assessments 18. Carrying out data protection impact assessments 19. Relations with supervisory authorities 20. Implementing training and awareness programmes for personnel on data protection. Ένα τέτοιο αξιόπιστο σύστημα πιστοποίησης επαγγελματικών προσόντων (βάσει του προτύπου ISO/IEC 17024) θα συντελέσει στην εκπαίδευση ενημερωμένων επαγγελματιών, ώστε να επιτελέσουν με αξιοπιστία την υψηλή αποστολή τους.
5. **19 Αυγούστου 2019, 05:31:** Ο προσφάτως ψηφισθείς στην Πορτογαλία ν. 58/2019 της 8.8.2019 (<https://dre.pt/web/guest/home/-/dre/123815982/details/maximized>) αποκλείει ρητώς την πιστοποίηση του ΥΠΔ ως προαπαιτούμενο για την ανάληψη των σχετικών καθηκόντων. Η παρούσα διάταξη και η αιτιολογική έκθεση ουδόλως αναφέρονται σε αυτό το ζήτημα. Πρέπει -σε πρώτη φάση- να διευκρινισθεί τούτο με ειδική, θετική ή αρνητική, εξειδίκευση εντός της οικείας διάταξης. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να υπάρξει ειδική νομοθετική πρόβλεψη έτσι ώστε να αποφευχθεί η άσκηση καθηκόντων ΥΠΔ από πρόσωπα που δε διαθέτουν οιαδήποτε σχετική ακαδημαϊκή ή επαγγελματική εξειδίκευση, παρά μόνον αμφιβόλου κύρους "πιστοποιήσεις". Ως λύση προτείνεται να τεθεί ως προαπαιτούμενο έκαστης πιστοποίησης η προηγούμενη σχετική ακαδημαϊκή εξειδίκευση ή η υφιστάμενη (αποδεικνυόμενη εγγράφως) επαρκής επαγγελματική εμπειρία επί του αντικειμένου.
6. **16 Αυγούστου 2019, 20:08:** Άρθρο 6 παρ. 5. Η πρόβλεψη για μη δημοσιοποίηση και ανακοίνωση των στοιχείων του ΥΠΔ «για λόγους εθνικής ασφάλειας ή λόγω τήρησης του καθήκοντος εχεμύθειας (εμπιστευτικότητα), που προβλέπεται από τον νόμο» προφανώς αναφέρεται στα εκτός του πεδίου εφαρμογής του ΓΚΠΔ και της οδηγίας

2016/680, που δεν αφήνουν τέτοιο περιθώριο. Όμως, η μη ανακοίνωση των στοιχείων του ΥΠΔ ουσιαστικά ακυρώνει μεγάλο μέρος των καθηκόντων και του ρόλου του (π.χ. να συνδράμει τα υποκείμενα των δεδομένων και να επικοινωνεί με την Αρχή). Αν ο σκοπός της διάταξης είναι προστατεύσει την ταυτότητα υπαλλήλων δημοσίων αρχών με αρμοδιότητες την εθνική ασφάλεια (που είναι λογικό), αρκεί η επισήμανση ότι τα στοιχεία επικοινωνίας, δεν περιλαμβάνουν την ταυτότητα του φυσικού προσώπου DPO.

7. **14 Αυγούστου 2019, 10:07:** Άρθρο 6 3 Ο ΥΠΔ επιλέγεται βάσει επαγγελματικών προσόντων και, ιδίως βάσει των εξειδικευμένων γνώσεων του στο δίκαιο της προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που θα πρέπει να πιστοποιούνται από αναγνωρισμένους οργανισμούς πιστοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των πρακτικών περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και βάσει των ικανοτήτων του να εκπληρώσει τα καθήκοντα του άρθρου 8.
8. **14 Αυγούστου 2019, 10:38:** Στα άρθρα 6,7,8 δεν προβλέπεται κάτι ειδικότερο σε σχέση με τον Κανονισμό, ενώ κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε λόγω του ότι ο υπεύθυνος προστασίας είναι πρόσωπο επιφορτισμένο με ιδιαίτερες ευθύνες και καθήκοντα και έχει εξέχουσα θέση στο νέο πλαίσιο προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Επίσης, προκαλείται σύγχυση λόγω της αναφοράς στον υπεύθυνο προστασίας ξανά παρακάτω στο άρθρο 37 για τους ιδιωτικούς φορείς.
9. **13 Αυγούστου 2019, 19:22:** Πρέπει ο Υπεύθυνος Επεξεργασίας να διασφαλίσει την αποκλειστική ενασχόληση του ΥΠΔ με τη συμμόρφωση του Φορέα και τα καθήκοντά του, όπως αυτά αποτυπώνονται στο άρ 8. του παρόντος σχεδίου νόμου. Πρέπει ο ΥΕ να παρέχει στον ΥΠΔ, αυτόνομο γραφείο – χώρο, τεχνικά μέσα και τη δυνατότητα παρακολούθησης επιμορφωτικών δράσεων σχετικών με τα καθήκοντα και τα δικαιώματα του ΥΠΔ, τη συμμόρφωση με τον ΓΚΠΔ, καλές πρακτικές κ.α. Ο ΥΠΔ πρέπει να είναι up to date αναφορικά με τις εξελίξεις γύρω από τον ΓΚΠΔ.
10. **13 Αυγούστου 2019, 17:01:** Θα ήταν καλό να ξεκαθαριστεί το θέμα της σύγκρουσης συμφερόντων στην παράγραφο 4.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7

1. **19 Αυγούστου 2019, 15:23:** Άρθρα 07 & 08 χρήζουν διευκρίνισης πότε αναφέρονται σε ΥΠΔ εν γένει ή σε ΥΠΔ Δημοσίου Φορέα μόνο.
2. **16 Αυγούστου 2019, 20:19:** Προτείνεται να παρέχεται εξουσιοδότηση στον εκάστοτε Υπουργό/επικεφαλής φορέα ώστε να μπορεί με απλή Υ.Α. να θεσπίσει οργανική μονάδα ΥΠΔ και υποστήριξης αυτού από κατάλληλο προσωπικό με παρόμοια προσόντα. Με την Υ.Α. θα πρέπει να ορίζεται αιτιολογημένα ο αριθμός υπαλλήλων της μονάδας αυτής, ανάλογα με το είδος των δραστηριοτήτων επεξεργασίας του εκάστοτε δημόσιου φορέα. Για (μικρότερους) φορείς που δεν απαιτείται πλήρης οργανική μονάδα, αλλά αρκεί ένας DPO (ενδεχομένως με παράλληλα καθήκοντα), η Υ.Α. θα πρέπει να θεσπίζει τη θέση του DPO στο οργανόγραμμα του δημόσιου φορέα (π.χ. ότι θα αναφέρεται στο υψηλότερο επίπεδο διοίκησης) και να καθορίζει ελάχιστο χρόνο απασχόλησης με τα καθήκοντα αυτά (π.χ. σε ημέρες ανά μήνα). Σε περίπτωση σύμβασης με ιδιωτικό φορέα παροχής υπηρεσίας DPO, ο παρέχων την υπηρεσία να δεσμεύεται συμβατικά σε σχέση με το χρόνο που θα «αφιερώνει» στο δημόσιο φορέα για τις υπηρεσίες του, συμπεριλαμβανομένης της αυτοπρόσωπης παρουσίας του. Το τελευταίο είναι αναγκαίο (κι ίσως απαιτούνται και περισσότερα μέτρα) ώστε να διασφαλιστεί ότι οι δημόσιοι φορείς θα έχουν ουσιαστικό DPO, που θα εκτελεί όλα τα προβλεπόμενα καθήκοντα (που απαιτούν βαθιά γνώση του αντικειμένου του φορέα και αφιέρωση χρόνου εντός του φορέα) κι όχι απλά ένα «εξωτερικό» σύμβουλο (νομικό ή τεχνικό) που παρέχει εξ αποστάσεως υποστήριξη στο φορέα για ζητήματα προστασίας δεδομένων. Ο ορισμός του DPO πρέπει να γίνεται με πράξη του φορέα που δημοσιεύεται στη Διαύγεια (με επιφύλαξη του αρ. 6 παρ. 5 για τις αρχές εθνικής ασφάλειας). Η πράξη περιλαμβάνει το χρονικό διάστημα ορισμού και προσδιορισμό του εργασιακού χρόνου που ο DPO αφιερώνει για την εκτέλεση των καθηκόντων του, ώστε να διασφαλίζεται, όσο το δυνατό από ενασχόληση με άλλα παράλληλα καθήκοντα.
3. **13 Αυγούστου 2019, 19:14:** Η πλειοψηφία των υπηρεσιών του Δημοσίου Τομέα είναι, ενάμισι έτος μετά την έναρξη εφαρμογής του ΓΚΠΔ, απροετοίμαστες και μη συμμορφωμένες με τις επιταγές του. Η ανάληψη καθηκόντων ΥΠΔ σε φορείς του Δημοσίου Τομέα περιλαμβάνει πολλές ευθύνες προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες προς τη συμμόρφωση. Όταν ο ΥΠΔ είναι υπάλληλος του Φορέα (είτε με οργανική θέση, είτε με απόσπαση) πρέπει να λαμβάνει επίδομα θέσης ευθύνης. Συνεπώς πρέπει να τροποποιηθεί το Άρθρο

16 του ν. 4354/2015 έτσι ώστε να περιληφθεί πρόβλεψη για τη χορήγηση τέτοιου επιδόματος στον εκάστοτε ΥΠΔ. Το ύψος του επιδόματος θα μπορεί να εξαρτάται, ενδεικτικά, από το μέγεθος (οργανικότητα), τις ανάγκες, την ευθύνη, το είδος των δεδομένων που τηρούνται ή διαβιβάζονται (απλά δεδομένα, δεδομένα ειδικών κατηγοριών) του εκάστοτε Φορέα. Π.χ. Το επίδομα ΥΠΔ Κεντρικής Διεύθυνσης Υπουργείου να αντιστοιχεί στο επίδομα υπό στοιχείο αστ' του ν.4354/2015 Προϊστάμενοι Υποδιευθύνσεων, τριακόσια πενήντα (350)ευρώ. Το επίδομα ΥΠΔ ΝΠΙΔ εποπτευόμενου από Υπουργείο να αντιστοιχεί στο επίδομα υπό στοιχείο αζ' του ν. 4354/2015 Προϊστάμενοι Τμημάτων, διακόσια ενενήντα (290) ευρώ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8

1. **20 Αυγούστου 2019, 23:00:** Ο ΥΠΔ δε θα πρέπει να έχει άλλα καθήκοντα πέραν όσων προβλέπει η ιδιότητα του ΥΠΔ, κι αυτό διότι ενδέχεται να προκληθεί σύγκρουση συμφερόντων και να επισκιαστεί ο πολύ σημαντικός ρόλος του ΥΠΔ, ο οποίος απαιτεί και διαρκή ενασχόληση κι επιμόρφωση.
2. **20 Αυγούστου 2019, 16:54:** Για ποιον λόγο γίνεται διάκριση μεταξύ των ΥΠΔ στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα και ρυθμίζονται λεπτομερώς μόνο τα καθήκοντα και προσόντα αυτών που θα υπηρετήσουν στο δημόσιο; Τα προσόντα και τα καθήκοντα των ΥΠΔ θα πρέπει να είναι ίδια και εξάλλου ο Κανονισμός είναι λεπτομερής σε αυτά τα θέματα.
3. **19 Αυγούστου 2019, 23:05:** Από όλα τα ανωτέρω η παράγραφος 3 είναι η πιο κρίσιμη και όμως φεύγει εξ απαλών ονύχων χωρίς καμία ειδικότερη πρόβλεψη.
4. **18 Αυγούστου 2019, 21:36:** Η πρόβλεψη περί σύγκρουσης καθηκόντων, αν και ορθή, είναι μάλλον περιττή ως αυτονόητη. Ωστόσο, ειδική μνεία οφείλει να γίνει στο ζήτημα της διασφάλισης της αποτελεσματικής άσκησης των καθηκόντων, η οποία δύναται να παρακωλύεται εξαιτίας των παράλληλων/πολλαπλών καθηκόντων του ΥΠΔ εντός του οργανισμού.
5. **14 Αυγούστου 2019, 11:03:** Θεωρώ ότι το άρθρο 3 περιορίζει την ίδια την αξία του ΥΠΔ. Ο κάθε φορέας Δημόσιος ή μη, εάν δεν υπάρχει νομιμοποιητική βάση πιθανώς να διατάξει τον ΥΠΔ να έχει παράλληλα καθήκοντα. Σε συνάρτηση με το μέγεθος του φορέα ενδεχομένως να υπάρξει εκτός της σύγκρουσης συμφερόντων και υψηλός παράλληλος εργασιακός φόρτος. Αναλόγως με το μέγεθος της εταιρείας ο ΥΠΔ θα πρέπει να έχει αποκλειστικό σκοπό την εκτέλεση των καθηκόντων του και της συμμόρφωσης με τον ΓΚΠΔ. Επίσης, δεν γίνεται καμία μνεία εάν ο ΥΠΔ λόγω της ιδιαιτερότητας του αντικειμένου και της θέσης εάν θα πρέπει να αποζημιώνεται με το αντίτιμο της θέσης ευθύνης που του αναλογεί (πάλι σε συνάρτηση με το μέγεθος του φορέα).
6. **13 Αυγούστου 2019, 19:15:** Πρέπει ο Υπεύθυνος Επεξεργασίας να διασφαλίσει την αποκλειστική ενασχόληση του ΥΠΔ με τη συμμόρφωση του Φορέα και τα καθήκοντά του όπως αυτά αποτυπώνονται στο άρθ. 8. του παρόντος σχεδίου νόμου. Πρέπει ο ΥΕ να παρέχει στον ΥΠΔ, αυτόνομο γραφείο – χώρο, τεχνικά μέσα και τη δυνατότητα παρακολούθησης επιμορφωτικών δράσεων σχετικών με τα καθήκοντα και τα δικαιώματα του ΥΠΔ, τη συμμόρφωση με τον ΓΚΠΔ, καλές πρακτικές κ.α. Ο ΥΠΔ πρέπει να είναι up to date αναφορικά με τις εξελίξεις γύρω από τον ΓΚΠΔ.
7. **13 Αυγούστου 2019, 19:41:** Η πλειοψηφία των υπηρεσιών του Δημοσίου Τομέα είναι, ενάμισι έτος μετά την έναρξη εφαρμογής του ΓΚΠΔ, απροετοίμαστες και μη συμμορφωμένες με τις επιταγές του. Η ανάληψη καθηκόντων ΥΠΔ σε φορείς του Δημοσίου Τομέα περιλαμβάνει πολλές ευθύνες προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες προς τη συμμόρφωση. Όταν ο ΥΠΔ είναι υπάλληλος του Φορέα (είτε με οργανική θέση, είτε με απόσπαση) πρέπει να λαμβάνει επίδομα θέσης ευθύνης. Συνεπώς πρέπει να τροποποιηθεί το Άρθρο 16 του ν. 4354/2015 έτσι ώστε να περιληφθεί πρόβλεψη για τη χορήγηση τέτοιου επιδόματος στον εκάστοτε ΥΠΔ. Το ύψος του επιδόματος θα μπορεί να εξαρτάται, ενδεικτικά, από το μέγεθος (οργανικότητα), τις ανάγκες, την ευθύνη, το είδος των δεδομένων που τηρούνται ή διαβιβάζονται (απλά δεδομένα, δεδομένα ειδικών κατηγοριών) του εκάστοτε Φορέα. Π.χ. Το επίδομα ΥΠΔ Κεντρικής Διεύθυνσης Υπουργείου να αντιστοιχεί στο επίδομα υπό στοιχείο αστ' του ν.4354/2015 Προϊστάμενοι Υποδιευθύνσεων, τριακόσια πενήντα (350)ευρώ. Το επίδομα ΥΠΔ ΝΠΙΔ εποπτευόμενου από Υπουργείο να αντιστοιχεί στο επίδομα υπό στοιχείο αζ' του ν. 4354/2015 Προϊστάμενοι Τμημάτων, διακόσια ενενήντα (290) ευρώ.

Αιτιολόγηση επί των άρθρων 6 έως 8 : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη . Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις ενσωματώνονται και διατάξεις της Οδηγίας, όπως εξηγείται στην αιτιολογική έκθεση και ως εκ τούτου δεν πρόκειται για επανάληψη του ΓΚΠΔ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9

1. **19 Αυγούστου 2019, 19:46:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 9 έχουν ως εξής: Λαμβάνοντας υπόψη ότι η φράση «και άλλων ρυθμίσεων που...» είναι αόριστη προτείνουμε την τροποποίησή της παραγράφου ως εξής: «Η εποπτεία της εφαρμογής των διατάξεων του ΓΚΠΔ, του παρόντος και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Ελληνική Επικράτεια και ανατίθενται σε αυτήν με ειδική διάταξη νόμου, ασκείται από την Αρχή που έχει συσταθεί με τον ν. 2472/1997 (Α' 50). Έδρα της Αρχής είναι η Αθήνα. Ομοίως πρέπει να συμπληρωθεί η διατύπωση και στο άρθρο 13 παρ.1 α'.
2. **19 Αυγούστου 2019, 15:42 @13 Αυγούστου 2019, 14:30:** Ανέφικτο καθότι ο ΓΚΠΔ αναφέρει ρητά ανεξάρτητη εποπτική αρχή
3. **14 Αυγούστου 2019, 10:01:** Στο προηγούμενο Σχέδιο Νόμου που είχε τεθεί σε διαβούλευση υπήρχε πρόβλεψη για παροχή δυνατοτήτων στην «Κοινωνία των πολιτών», στο πλαίσιο του άρ. 80 του Κανονισμού. Θα έπρεπε να προβλεφθεί κάτι αντίστοιχο. Υπό προϋποθέσεις, σωματεία και μη κερδοσκοπικοί φορείς θα ήταν απολύτως χρήσιμο να μπορούν να βοηθούν προς την κατεύθυνση προστασίας των προσωπικών δεδομένων καταγγέλλοντας στην Αρχή περιπτώσεις παραβιάσεων σε βάρος ιδιωτών. Μην ξεχνάμε ότι πρόκειται για ένα νομοθετικό πλαίσιο δυσνόητο και ασαφές για τον μέσο πολίτη, ο οποίος συχνά δεν αντιλαμβάνεται καν την παραβίαση που γίνεται σε βάρος του ή αγνοεί τα ίδια τα δικαιώματά του.
4. **13 Αυγούστου 2019, 14:30** Η εποπτική αρχή, δεν μπορεί να είναι μία ανεξάρτητη αρχή, αλλά η τακτική δικαιοσύνη για τους κάτωθι λόγους: 1. Οι ανεξάρτητες αρχές δεν έχουν αρκετό προσωπικό και συνήθως εποπτεύουν μία μειονότητα εταιρειών, οργανισμών κτλ (Αρχή προστασίας δεδομένων, ΕΣΡ, ΕΕΤΤ κτλ) Ο ΓΚΠΔ απευθύνεται σε ένα εκατοντάδες χιλιάδες εταιρείες, επαγγελματίες και οργανισμούς. Δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί, όσες προσλήψεις και να κάνει με αποτέλεσμα την πλημμελή εποπτεία εφαρμογής του ΓΚΠΔ. 2. Λόγω του ότι πάνω από κάθε ανεξάρτητη αρχή είναι μόνο το Σ.Τ.Ε., ξαφνικά η κίνηση στο Σ.Τ.Ε. θα πολλαπλασιαστεί σε εφιαλτικό βαθμό με αποτέλεσμα να μην μπορεί να λειτουργήσει και μην ξεχνούμε ότι ήδη έχει τεράστια προβλήματα όσον αφορά τον χρόνο εκδίκασης. 3. Τα διοικητικά δικαστήρια είναι τα πλέον κατάλληλα για την εποπτεία

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 10

1. **6 Αυγούστου 2019, 20:36:** Άρθρο 10 παρ. 3 Καλό είναι προβλέπεται ρητά στο νόμο η δυνατότητα της Αρχής να ανταλλάσσει πληροφορίες (και προσωπικά δεδομένα) με άλλες αρχές τρίτων χωρών (εκτός ΕΕ-ΕΟΧ) για την υλοποίηση του αρ. 50 β' του ΓΚΠΔ («...μεταξύ άλλων μέσω ειδοποίησης, διαβίβασης καταγγελιών, συνδρομής σε έρευνες και ανταλλαγής πληροφοριών»). Έτσι θα δημιουργηθεί ρητή νομική βάση για διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων μιας καταγγελίας εκτός ΕΕ, όταν είναι απαραίτητο. Στο ίδιο πνεύμα, πρέπει ρητά να προβλεφθεί η δυνατότητα της Αρχής όχι μόνο να συνεργάζεται με αντίστοιχες αρχές τρίτων κρατών αλλά και να συμμετέχει σε διεθνείς οργανισμούς σχετικά με την προστασία προσωπικών δεδομένων. Είναι ασαφές αν από τη διάταξη δίδεται ευχέρεια στην Αρχή να συμμετέχει σε διεθνείς συνεργασίες (p.x. GPEN – Διεθνής σύνοδος επιτρόπων – «Global Cross Border Enforcement Cooperation Arrangement»). Πρόταση: Η Αρχή συνεργάζεται με αντίστοιχες αρχές τρίτων χωρών και διεθνείς οργανισμούς για την εκπλήρωση των σκοπών του άρθρου 50 του ΓΚΠΔ. Στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής έχει την ευχέρεια να διαβιβάσει καταγγελία σε τρίτη χώρα, αν η διαβίβαση αυτή είναι αναγκαία για την εξέτασή της και υπό τις προϋποθέσεις του κεφαλαίου V, μετά από συγκατάθεση του καταγγέλλοντα. Η Αρχή μπορεί να υπογράψει μνημόνια συνεργασίας στα οποία να προβλέπεται ανταλλαγή πληροφοριών για χειρισμό υποθέσεων. Η Αρχή συμμετέχει σε διεθνείς οργανισμούς σχετικά με την προστασία προσωπικών δεδομένων. Άρθρο 10 παρ. 4 Αν και δεν είμαι ειδικός, η διατύπωση του αρ. 19 παρ. 1 ιε του ν. 2472 ήταν «Ασκή ανεξάρτητο έλεγχο στο εθνικό τμήμα του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν, σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 1 της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν (ν. 2514/1997 ΦΕΚ 140 Α'), ασκεί τις αρμοδιότητες της εθνικής εποπτικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 23 της Σύμβασης ΕΥΡΩΠΟΛ (ν. 2605/1998 ΦΕΚ 88 Α'), και τις αρμοδιότητες της εθνικής εποπτικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 17 της Σύμβασης για τη χρήση της πληροφορικής στον τελωνειακό τομέα (ν. 2706/1999 ΦΕΚ 77 Α'), καθώς και τις αρμοδιότητες εποπτείας που προκύπτουν από οποιαδήποτε άλλη διεθνή συμφωνία.» Δεν θα ήταν ασφαλέστερο να αναφέρονται ρητά οι παραπάνω διατάξεις και να ακολουθεί η γενική αρμοδιότητα μετά (περιπτώσεις που σε διεθνείς ή διακρατικές συμβάσεις ή στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στην εθνική νομοθεσία προβλέπεται ανεξάρτητος έλεγχος ή εποπτεία); Άρθρο 10 παρ. 5 Η Αρχή ορθά δεν ασκεί αυτή τέτοιες

αρμοδιότητες. Καθώς όμως ο ΓΚΠΔ εφαρμόζεται σε αυτές τις δραστηριότητες, δεν θα έπρεπε να ορίζεται (όπως στο παλιό ΣχΝ που προβλεπόταν επιτροπή από δικαστές) ποιος είναι ο φορέας που θα ελέγχει τις πράξεις αυτές στα δικαστήρια; Μήπως λείπει τέτοια διάταξη;

2. **13 Αυγούστου 2019, 14:00:** Η εποπτική αρχή, δεν μπορεί να είναι μία ανεξάρτητη αρχή, αλλά η τακτική δικαιοσύνη για τους κάτωθι λόγους: 1. Οι ανεξάρτητες αρχές δεν έχουν αρκετό προσωπικό και συνήθως εποπτεύουν μία μειονότητα εταιρειών, οργανισμών κτλ (Αρχή προστασίας δεδομένων, ΕΣΡ, ΕΕΤΤ κτλ) Ο ΓΚΠΔ απευθύνεται σε ένα εκατοντάδες χιλιάδες εταιρείες, επαγγελματίες και οργανισμούς. Δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί, όσες προσλήψεις και να κάνει με αποτέλεσμα την πλημμελή εποπτεία εφαρμογής του ΓΚΠΔ. 2. Λόγω του ότι πάνω από κάθε ανεξάρτητη αρχή είναι μόνο το Σ.Τ.Ε., ξαφνικά η κίνηση στο Σ.Τ.Ε. θα πολλαπλασιαστεί σε εφιαλτικό βαθμό με αποτέλεσμα να μην μπορεί να λειτουργήσει και μην ξεχνούμε ότι ήδη έχει τεράστια προβλήματα όσον αφορά τον χρόνο εκδίκασης. 3. Τα διοικητικά δικαστήρια είναι τα πλέον κατάλληλα για την εποπτεία

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 11

1. **20 Αυγούστου 2019, 06:33:** Η διατύπωση της παραγράφου 4 είναι περιοριστική σε σχέση με τα ισχύοντα στην ΕΕ και δεν αποδίδει ούτε το πνεύμα ούτε το γράμμα του ενωσιακού δικαίου που, απηχώντας και τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ, αναφέρει ρητά ότι τα μέλη της εποπτικής αρχής Η Αρχή δεν υπόκειται σε οποιονδήποτε ιεραρχικό ή διοικητικό έλεγχο. Τα μέλη της απολαμβάνουν λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας και αποφασίζουν με βάση το νόμο και τη συνείδησή τους. Τα μέλη της Αρχής εκτελούν τα καθήκοντά τους και ασκούν τις εξουσίες τους χωρίς εξωτερικές επιρροές, είτε άμεσες είτε έμμεσες, και δεν ζητούν ούτε λαμβάνουν οδηγίες από κανέναν.
2. **19 Αυγούστου 2019, 17:38:** Θα θέλαμε να διατυπώσουμε μία βασική παρατήρηση αναφορικά με το άρθρο 11 παρ. 4 . Η διατύπωση αυτή είναι περιοριστική σε σχέση με τα ισχύοντα στην ΕΕ και δεν αποδίδει ούτε το πνεύμα ούτε το γράμμα του ενωσιακού δικαίου που, απηχώντας και τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ, αναφέρει ρητά ότι η Αρχή δεν υπόκειται σε οποιονδήποτε ιεραρχικό ή διοικητικό έλεγχο. Τα μέλη της απολαμβάνουν λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας και αποφασίζουν με βάση το νόμο και τη συνείδησή τους. Τα μέλη της Αρχής εκτελούν τα καθήκοντά τους και ασκούν τις εξουσίες τους χωρίς εξωτερικές επιρροές, είτε άμεσες είτε έμμεσες, και δεν ζητούν ούτε λαμβάνουν οδηγίες από κανέναν
3. **16 Αυγούστου 2019, 20:15:** Θα έπρεπε να επανεξεταστεί συνολικά το μοντέλο λειτουργίας της Αρχής ως πολυπρόσωπο όργανο. Είναι, βέβαια, πολύ θετικό ότι στο αρ. 17 δίδεται η δυνατότητα να λειτουργεί η Αρχή ως μονοπρόσωπο (για κάποιες αρμοδιότητες, σύμφωνα με απόφαση της ολομέλειας). Για να λειτουργεί αποτελεσματικά η Αρχή απαιτείται τα μέλη να έχουν αποκλειστική απασχόληση σε αυτή, κι όχι μόνο ο Πρόεδρος και ο Αναπληρωτής, οι οποίοι τελικά φορτώνονται το βάρος της λειτουργίας της. Το μοντέλο του Συνηγόρου του Πολίτη («Πρόεδρος» και βοηθοί πλήρους απασχόλησης) ενδεχομένως να είναι πιο αποτελεσματικό. Σε κάθε περίπτωση, ακόμα και μια ενδιάμεση λύση με λιγότερα μέλη αλλά πλήρους απασχόλησης –ως προς τα νέα για να μην τίθεται θέμα ανεξαρτησίας- (π.χ. με περιορισμό των μελών σε 5, μετά τη λήξη της θητείας των σημερινών, όπως και χωρίς την ύπαρξη αναπληρωτών) θα ήταν και πιο αποδοτική και με μικρότερο κόστος. Τα Μέλη με τις ιδιαίτερες γνώσεις και την εμπειρία τους μπορούν να αποδώσουν μόνο αν εξασφαλίζεται ότι αφιερώνουν επαρκή χρόνο στις δραστηριότητες της Αρχής.
4. **13 Αυγούστου 2019, 14:37:** Βλέποντας ότι όλος ο νόμος επιμένει στην χρήση της Αρχής Προστασίας δεδομένων, θα πρέπει να της δοθεί ένας γενικός εποπτικός ρόλος, πάνω στα διοικητικά δικαστήρια.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 12

1. **16 Αυγούστου 2019, 20:05:** Άρθρο 12 παρ. 3. Μέλος με πλήρη απασχόληση σε ΑΕΙ δεν μπορεί να διαθέτει τον απαιτούμενο χρόνο για την Αρχή. Προτείνεται είτε αναστολή είτε εναλλακτικά, μερική απασχόληση ως προς τα διδακτικά καθήκοντα.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 15

1. 9 Αυγούστου 2019, 17:52: Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 164 του ΓΚΠΔ αναφορικά με τις εξουσίες των εποπτικών αρχών να εξασφαλίζουν από τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον εκτελούντα την επεξεργασία πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και πρόσβαση στις εγκαταστάσεις τους, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν διά νόμου, εντός των ορίων του ΓΚΠΔ, ειδικούς κανόνες προκειμένου να διαφυλάσσονται οι υποχρεώσεις επαγγελματικού απορρήτου ή άλλες αντίστοιχες υποχρεώσεις απορρήτου, στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για τον συμβιβασμό του δικαιώματος προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με την υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου. Επίσης, σύμφωνα με το Άρθρο 90 του ΓΚΠΔ τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ειδικούς κανόνες για τον καθορισμό των εξουσιών των ελεγκτικών αρχών, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 58 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ) του ΓΚΠΔ, σε σχέση με υπευθύνους επεξεργασίας ή εκτελούντες την επεξεργασία οι οποίοι υπέχουν, βάσει του δικαίου της Ένωσης ή κράτους μέλους ή των κανόνων που θεσπίζονται από αρμόδιους εθνικούς φορείς, υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου ή άλλες αντίστοιχες υποχρεώσεις τήρησης του απορρήτου, εάν αυτό είναι αναγκαίο και αναλογικό, προκειμένου να συμβιβαστεί το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με την υποχρέωση τήρησης του απορρήτου. Ωστόσο, το παρόν Άρθρο δεν ρυθμίζει σχετικά ζητήματα, όπως π.χ. ζητήματα που ανακύπτουν από το δικηγορικό απόρρητο ή τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο εφαρμοστικός νόμος του ΓΚΠΔ της Κυπριακής Δημοκρατίας προβλέπει σχετική ρύθμιση αναφορικά με το δικηγορικό απόρρητο στο άρθρο 25, παρ. α (Επιπρόσθετες εξουσίες του Επιτρόπου). Συγκεκριμένα, αναφέρει ότι ο Επίτροπος «έχει πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και σε όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων και την άσκηση των εξουσιών του, χωρίς να δύναται να του αντιταχθεί κανενός είδους απόρρητο, εξαιρουμένου μόνο του δικηγορικού απορρήτου». Η εν λόγω ρύθμιση είναι μείζονος σημασίας, καθώς διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος κατάχρησης των διατάξεων του Άρθρου 15.

- 2. 16 Αυγούστου 2019, 20:19:** Άρθρο 15 παρ. 2 α. «...υπαλλήλους του τμήματος ειδικού επιστημονικού προσωπικού της Γραμματείας...» η διάταξη μάλλον έχει παραμείνει από παλιότερη έκδοση ή το ν. 2472/97. Καθώς δεν καθορίζεται η οργανωτική δομή της Αρχής σε τμήματα κλπ, δεν απαιτείται ειδική αναφορά σε τμήμα και προτείνεται να διαγραφεί η λέξη «τμήματος» β. Καθώς κάποιες φορές ζητείται από Εισαγγελικές αρχές η διενέργεια προανάκρισης από προσωπικό της Αρχής, καλό είναι να διευκρινισθεί ότι: Κατ' αρχήν αρμόδιοι για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και προανάκρισης, για το σύνολο μιας υποθέσεως, είναι οι γενικοί ανακριτικοί υπάλληλοι. Ως ειδικοί ανακριτικοί υπάλληλοι ο Πρόεδρος, τα μέλη και το εντεταλμένο προσωπικό της Αρχής, είναι αρμόδιοι για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και προανάκρισης μόνον επί των εγκλημάτων της καθ' ύλη αρμοδιότητάς τους και μόνο κατ' εξαίρεση, όταν κατά την εξέταση υπόθεσης στο πλαίσιο των διοικητικών αρμοδιοτήτων της Αρχής προκύπτει σοβαρή υπόνοια για τέτοιο έγκλημα. Άρθρο 15. παρ. 7. Σε συνάρτηση με το αρ, 47 2 γ' της οδηγίας 2016/680 (η Αρχή επιβάλλει προσωρινό ή οριστικό περιορισμό, περιλαμβανομένης της απαγόρευσης της επεξεργασίας) και το 58 2 στ ΓΚΠΔ, τα προσωρινά μέτρα πρέπει να είναι στην ευχέρεια της Αρχής, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει αίτηση του ενδιαφερόμενου. Επίσης, καλό θα ήταν, να προσδιοριστεί ο προσωρινός χαρακτήρας του μέτρου με συγκεκριμένη διάρκεια (όπως στο αρ. 66 ΓΚΠΔ για τη διασυννοιακή «επείγουσα διαδικασία» όπου υπάρχει επείγουσα ανάγκη λήψης μέτρων) που διαρκεί τρεις μήνες. Στην περίπτωση αυτή, η προσωρινή διαταγή μπορεί να έχει διάρκεια 6 μήνες. Άρθρο 15. παρ. 8. Η έκδοση κανονιστικών πράξεων από την Αρχή αντιστρατεύεται τη λογική του κανονισμού που μεταφέρει το βάρος απόδειξης της συμμόρφωσης στον εκάστοτε υπεύθυνο επεξεργασίας (βλ και την αρχή της λογοδοσίας). Η Αρχή δεν μπορεί να έχει «γενική» αρμοδιότητα για τέτοιες πράξεις (προφανώς μόνο για εθνικά ζητήματα, εξ ου κι η επιφύλαξη για το κεφ. VII του ΓΚΠΔ). Αντίθετα, θα έπρεπε να προκρίνονται εργαλεία λογοδοσίας όπως οι κώδικες δεοντολογίας, οι πιστοποιήσεις και οι εκτιμήσεις αντικτύπου. Στο μόνο που μπορεί να χρήσιμο μια τέτοια διάταξη είναι για το μεταβατικό διάστημα στο οποίο υπεύθυνοι επεξεργασίας (π.χ. Τειρεσίας) που λειτουργούν ήδη (και) με κανονιστική πράξη της ΑΠΔΠΧ πρέπει να προσαρμοστούν στο ΓΚΠΔ και την αρχή της λογοδοσίας. Άρθρο 15 προτεινόμενη προσθήκη: Σκόπιμο είναι να εισαχθεί διάταξη για τη συνδρομή της Αρχής από κάθε δημόσια αρχή, όπως ήταν και στο παλιό ΣχΝ και μάλιστα εμπλουτισμένη. Π.χ. να προβλεφθεί αρμοδιότητα αστυνομίας για επιδόσεις, ενδεχομένως και έρευνες της Αρχής σε συνεργασία (με αυτοψία) με την ΕΛ.ΑΣ. Επίσης, να μπορεί να συνάπτει η Αρχή μνημόνια συνεργασίας με ελεγκτικούς φορείς (ή φορείς του δημοσίου γενικά). Είναι απόλυτα

απαραίτητο για την αποτελεσματική επίτευξη του ρόλου της Αρχής να μπορεί να έχει βοήθεια από υπηρεσίες που έχουν παρουσία σε όλη την επικράτεια. Τέτοιες μπορεί να είναι η Αστυνομία και οι ΟΤΑ (δημοτική αστυνομία). Αλλιώς είναι στην πράξη αδύνατο να φτάσει η εφαρμογή της νομοθεσίας σε κάθε περιοχή της Ελλάδας, ιδίως αν σκεφθεί κανείς ότι επεξεργασίες όπως οι κάμερες είναι συνήθεις σε όλη τη χώρα. Πρόταση: Κάθε δημόσια και δημοτική αρχή παρέχει τη συνδρομή της στην Αρχή. Η συνδρομή αυτή περιλαμβάνει ιδίως: την επίδοση εγγράφων, τη συνδρομή σε έρευνες και ελέγχους, τη διενέργεια αυτοψιών επί τη βάση ερωτημάτων και υποδειγμάτων που παρέχει η Αρχή. Η Αρχή μπορεί να συνάπτει μνημόνια συνεργασίας με δημόσιους φορείς, στο οποία καθορίζεται το πλαίσιο παροχής συνδρομής.

3. **13 Αυγούστου 2019, 14:02:** Εδώ υπάρχει θέμα δημοκρατίας και κατάλυσής της 2.....Ο Πρόεδρος και τα μέλη της Αρχής καθώς και οι ειδικά εντεταλμένοι υπάλληλοι της Γραμματείας, είναι ειδικοί ανακριτικοί υπάλληλοι και έχουν όλα τα δικαιώματα που προβλέπει σχετικά ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Μπορούν να διενεργούν προανάκριση και χωρίς εισαγγελική παραγγελία..... 3. Ο Πρόεδρος της Αρχής δύναται να απονέμει εξουσία διενέργειας ελέγχων σε μέλη και υπαλλήλους εποπτικής αρχής άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Επισημαίνεται ότι αντίστοιχη πρόβλεψη ότι στην Αρχή δεν αντιτάσσεται κανένα είδος απόρρητου υπήρχε και στον ν. 2472/1997.**

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 16

1. **18 Αυγούστου 2019, 14:23:** Στην παράγραφο 3 γίνεται αναφορά στον ν.2472/1997. Ο νόμος αυτός δεν αντικαθίσταται από τον ΓΚΠΔ και το παρόν νομοθέτημα?
- Αιτιολόγηση : Το συγκεκριμένο άρθρο έχει διατηρηθεί σε ισχύ με το άρθρο 84 του ΣχΝ.**

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17

- 1 **16 Αυγούστου 2019, 20:44:** Πολύ ορθή η δυνατότητα λειτουργίας και ως μονοπρόσωπο όργανο. Είναι ασαφές τι ακριβώς περιλαμβάνει ο κώδικας δεοντολογίας. Ίσως πρέπει να προσδιοριστεί περισσότερο.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 18

1. **16 Αυγούστου 2019, 20:36:**Γενικά, εκτός του Π.Δ. θα έπρεπε, κατ' εφαρμογή του άρ. 52. παρ. 5 του ΓΚΠΔ να εξασφαλιστεί ότι η «εποπτική αρχή επιλέγει και διαθέτει δικούς της υπαλλήλους οι οποίοι διοικούνται αποκλειστικά από το μέλος ή τα μέλη της ενδιαφερόμενης εποπτικής αρχής.» Π.χ. θα είναι οι διορισμοί εκτός ΑΣΕΠ κι αποκλειστικά υπό τον έλεγχο της ΑΠΔΠΧ (όπως ουσιαστικά ορίζει ο ΓΚΠΔ); Μπορεί να γίνονται αποσπάσεις «κατά παρέκκλιση»; (από και προς την Αρχή);. Επίσης για την ορθή λειτουργία της Αρχής απαιτούνται διατάξεις που να της δίνουν ευελιξία στην αντικατάσταση προσωπικού που απουσιάζει για μεγάλο χρονικό διάστημα, όπως και διατάξεις για την απόσπαση προσωπικού από άλλες υπηρεσίες. Η Αρχή έχει κάνει προτάσεις στο πλαίσιο του προηγούμενου ΣχΝ και καλό είναι να ενσωματωθούν. Συνεπώς, δεν αρκεί η αναφορά στον 3051/2002, γιατί ο ΓΚΠΔ θέτει υποχρεώσεις στα Κ-Μ πέραν από αυτές του υφιστάμενου ελληνικού νόμου. 2. Ενώ αναγνωρίζεται η ιδιαιτερότητα του κλάδου ελεγκτών (καλύτερα να αναφέρει η διάταξη το ΕΕΠ προσωπικό), με περιορισμούς αντίστοιχους με τα μέλη, δεν υπάρχει κανένα αντιστάθμισμα για τον περιορισμό που υφίστανται για 2 έτη μετά τη λύση της σχέσης εργασίας τους. Είναι ενδεικτικό ότι τα τελευταία 2 έτη η Αρχή «έχασε» ακόμα περισσότερο ΕΕΠ προσωπικό, είτε λόγω απασχόλησης σε όργανα της ΕΕ (με διάφορες σχέσεις) είτε επειδή επέλεξαν, λόγω της ειδικής γνώσης στο αντικείμενο την ελεύθερη αγορά. Επίσης είναι δύσκολο να προσελκύει η Αρχή προσωπικό ειδικών προσόντων, αν αυτά αμοιβονται με τις προβλέψεις του σημερινού μισθολογίου. Συνεπώς, τόσο ως αντιστάθμισμα του περιορισμού της παρ. 2 όσο και για να προσελκύει και να διατηρεί η Αρχή το προσωπικό της, πρέπει να προβλεφθεί τρόπος ώστε να λαμβάνουν αυξημένες αποδοχές αυτοί που ασχολούνται με το κυρίως έργο της (ΕΕΠ προσωπικό ελεγκτών σήμερα). Το ιδανικό θα ήταν ειδικό μισθολόγιο των ΕΕΠ των συνταγματικά κατοχυρωμένων Α.Α. αλλά καθώς αυτό θα ξεπερνούσε το συγκεκριμένο νόμο, μπορεί να προβλεφθεί ειδική πρόσθετη αμοιβή ή άλλη καλύτερη μισθολογική σχέση για το ελεγκτικό προσωπικό, όπως ισχύει για άλλες δημόσιες ελεγκτικές αρχές. Να σημειωθεί ότι τέτοια πρόβλεψη, τελικά δεν θα έχει δημοσιονομικό κόστος, αν ληφθούν υπόψη τα έσοδα του κράτους από τις κυρώσεις του ΓΚΠΔ. Στην παρ.

3 του ΣχΝ, μάλλον από παραδρομή (;) δεν προβλέπεται η γνώμη της Αρχής για το πρώτο Π.Δ. Περαιτέρω, στο Π.Δ. αυτό είναι χρήσιμο να ενταχθεί και κάθε θέμα που αφορά την διαδικασία αξιολόγησης για το ΕΕΠ προσωπικό. Απουσιάζει διάταξη για το υπηρεσιακό συμβούλιο του προσωπικού της Αρχής και την πειθαρχική διαδικασία (πειθαρχικό και σύστασή του). Σκόπιμο είναι το υπηρεσιακό συμβούλιο να διαφοροποιείται για τους ΕΕΠ (όχι μόνο μεταξύ υπαλλήλων ΙΔΑΧ και Δημοσίου δικαίου όπως σήμερα) ενώ στα πειθαρχικά συμβούλια πρέπει να προβλεφθεί η συμμετοχή αιρετών (μόνο για τις ανεξάρτητες αρχές δεν έχει προβλεφθεί, μάλλον από αβλεψία στο νόμο για τα πειθαρχικά του δημοσίου).

Αιτιολόγηση : *Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.*

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 19 Προϋπολογισμός και Οικονομική Διαχείριση

- 1. 20 Αυγούστου 2019, 16:38:** Ενόψει περιορισμένων οικονομικών μέσων της ΑΠΔΠΧ, θα μπορούσε να προβλεφθεί διοικητικό τέλος εποπτείας με απευθείας χρηματοδότηση από την αγορά, όπως π.χ ο ICO στο Ενωμένο Βασίλειο, αλλά και άλλες Ανεξάρτητες Αρχές όπως η ΕΕΤΤ.
- 2. 19 Αυγούστου 2019, 23:39:** Κανένα βαθύ και ουσιαστικό management για την λειτουργία της Αρχής και ξαφνικά χωρίς καμία άλλη προϋπόθεση αναφέρονται οι πιστοποιήσεις των άρθρων 42&43 ΓΚΠΔ που ναι μεν αυτές όπως και όλες οι πιστοποιήσεις που ΠΡΕΠΕΙ να δίνει η ΑΠΔΠΧ , πρέπει να έχουν το κύρος και την ομπρέλα της Αρχής αλλά πρέπει να είναι πολύ συγκεκριμένα τα κριτήρια και η διαδικασία κάτι που δεν ρυθμίζεται στο παρόν.
- 3. 16 Αυγούστου 2019, 20:36:** Δεν ορίζονται πως θα αξιοποιούνται οι πόροι από καταβολή τελών (προφανώς δεν μπορεί να αξιοποιούνται όπως αυτοί από ερευνητικά) που καταλήγουν στον ειδικό λογαριασμό της παρ. 5. Προτείνεται να είναι δυνατή η χρήση τους για την επίτευξη των σκοπών της Αρχής. Επίσης, προτείνεται να χρησιμεύει ο λογαριασμός αυτός και για την προσωρινή κάλυψη εξόδων μετακινήσεων Προέδρου – μελών και προσωπικού της Αρχής. Ειδικά το τελευταίο είναι σημαντικό, καθώς σήμερα, το προσωπικό της Αρχής επιβαρύνεται ιδιαίτερα λόγω των μετακινήσεων για συνεργασία με τις άλλες εποπτικές αρχές της ΕΕ, έστω και για προσωρινό διάστημα.

Αιτιολόγηση : *Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση*

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 20 Δικαστική προστασία κατά της Αρχής

- 1. 6 Αυγούστου 2019, 20:01:** Στην παρ. 4 γίνεται αναφορά σε Νομική Υπηρεσία που σήμερα δεν υφίσταται. Θα έπρεπε να προσδιοριστεί, όπως και τα καθήκοντά της.
- 2. 13 Αυγούστου 2019, 14:37:** Δεν είναι δυνατόν κάτι που απευθύνεται σε εκατοντάδες χιλιάδες να είναι διαχειρίσιμο από μία ανεξάρτητη αρχή, πάνω από την οποία είναι μόνο το ήδη βεβαρημένο όσον αφορά τις εργασίες του ΣΤΕ. Πρέπει να αναλάβουν τα διοικητικά δικαστήρια.

Αιτιολόγηση : *Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση*

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 21 Συγκατάθεση ανηλίκου

- 1. 20 Αυγούστου 2019, 18:49:** Αρχικά, λείπει ο ορισμός της κοινωνίας της πληροφορίας. Εάν δεχτούμε τον ευρέως διαδεδομένο ορισμό τότε ΚτΠ ονομάζεται μία κοινωνία όπου η παραγωγή, διανομή, χρήση, ενσωμάτωση και διαχείριση πληροφοριών αποτελεί σημαντική οικονομική, πολιτική και πολιτιστική δραστηριότητα. Επομένως, με το να ορίσουμε ως μη σύννομη της επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κάτω των 13 ετών ανεξαρτήτως συγκατάθεσης νόμιμου εκπροσώπου στερούμε το δικαίωμα πρόσβασης των παιδιών σε σελίδες εγνωσμένης πολιτιστικής αξίας.
- 2. 20 Αυγούστου 2019, 16:58:** Με την διατύπωση αυτή, η συγκατάθεση ανάγεται σε ΜΟΝΑΔΙΚΗ νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων του ανηλίκου με την προϋπόθεση της τήρησης του ορίου ηλικίας. Δηλαδή με την

διατύπωση αυτή, επεξεργασία δεδομένων ανηλίκων για την προσφορά σε αυτούς υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας γίνεται μόνο αν αυτοί συγκατατεθούν (συν τα όρια ηλικίας). Όμως αυτό είναι εντελώς διαφορετικό και αντίθετο στον Κανονισμό, ο οποίος δεν αποκλείει την συνδρομή και των άλλων νομικών βάσεων. Απλώς επισημαίνει ότι ΟΤΑΝ χρησιμοποιείται η συγκατάθεση ως νομική βάση, τότε απαιτούνται και τα επιπρόσθετα κριτήρια της ηλικίας ή της συγκατάθεσης των ασκούντων την γονική μέριμνα (και όχι των «αντιπροσώπων» του ανηλίκου όπως εντελώς άστοχα έχει διατυπωθεί).

3. **20 Αυγούστου 2019, 01:09:** Η παράγραφος 2 του άρθρου 21 του Σχεδίου Νόμου ορίζει ότι εάν ο ανήλικος είναι κάτω των 15 ετών και μέχρι 13 ετών, η επεξεργασία είναι σύμφωνη μόνο μετά την παροχή συγκατάθεσης του νομίμου αντιπροσώπου του ανηλίκου, καθιστώντας με αυτό τον τρόπο μη επιτρεπτή την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ανηλίκου κάτω των 13 ετών, στο πλαίσιο προσφοράς υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας απευθείας σε αυτόν. Τούτο συνάγεται σαφώς τόσο από το γράμμα της εν λόγω διάταξης όσο και από τα όσα αναφέρονται σχετικά στην Αιτιολογική Έκθεση του Σχεδίου Νόμου. Παρόλο που ο σκοπός της διάταξης είναι η αυξημένη προστασία των προσωπικών δεδομένων του ανηλίκου, θεωρώ ότι μία τέτοια πρόβλεψη περιορίζει σημαντικά το δικαίωμα του γονέα να ασκεί την γονική μέριμνα των ανηλίκων τέκνων του. Το δικαίωμα αυτό, που προβλέπεται στο άρθρο 1510 ΑΚ, περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την εκπροσώπηση του ανηλίκου σε κάθε υπόθεση ή δικαιοπραξία, που αφορούν το πρόσωπό του. Περαιτέρω, η διάταξη αυτή αποκλείει συλλήβδην την παροχή υπηρεσιών κοινωνίας της πληροφορίας σε όλους τους ανηλικούς κάτω των 13 ετών, καθώς η χρήση των υπηρεσιών αυτών απαιτεί κατά κανόνα την παροχή προσωπικών δεδομένων των χρηστών των υπηρεσιών αυτών. Στην σημερινή ψηφιακή εποχή, που η χρήση του Διαδικτύου επιτελεί σημαντικούς σκοπούς, όπως η εκπαίδευση, η πληροφόρηση, η έκφραση και η κοινωνικότητα, ο αποκλεισμός των ανηλίκων κάτω των 13 ετών από την χρήση των υπηρεσιών αυτών, παρά το γεγονός ότι οι ασκούντες την γονική μέριμνα συμφωνούν στη χρήση αυτών και παρέχουν την συγκατάθεσή τους στην επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων των τέκνων τους, περιορίζει σε μεγάλο βαθμό την ελευθερία σκέψης και έκφρασης και το δικαίωμα στην εκπαίδευση και αποτελεί τελικά σημαντικό περιορισμό των ατομικών δικαιωμάτων των παιδιών. Για τους προαναφερθέντες λόγους, προτείνω να μην ορίζεται στο Σχέδιο Νόμου ελάχιστο όριο ηλικίας του παιδιού, κάτω από το οποίο δεν θα είναι δυνατή η παροχή συγκατάθεσης του γονέα για τους σκοπούς της σύμφωνης επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων του ανηλίκου στο πλαίσιο προσφοράς υπηρεσίας στην κοινωνία της πληροφορίας.
4. **20 Αυγούστου 2019, 00:01:** Ορθά ετέθη το θέμα της ηλικίας στα 15 εφόσον αυτό είναι το όριο που επιλέγει η Ελλάδα να είναι καθορισμένο όμως υπάρχει κενό ενός έτους (15- συμπλήρωση 15).
5. **19 Αυγούστου 2019, 17:52:** Καταρχήν θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Κανονισμός αναφέρεται σε συγκατάθεση παιδιού και όχι ανηλίκου. Περαιτέρω η ρύθμιση αυτή είναι αντίθετη στον Κανονισμό. Δεν έχει νόημα η ρύθμιση ειδική για την ηλικία 13-15. Ειδικά με τον τρόπο που διατυπώνεται, είναι σαν να απαγορεύεται η οποιαδήποτε επεξεργασία για ανηλικούς κάτω των 13 ακόμη και με συγκατάθεση των γονέων, των ασκούντων μέριμνα κλπ. Σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 8), εάν το παιδί είναι ηλικίας κάτω των 16 ετών, η επεξεργασία αυτή είναι σύμφωνη μόνο εάν και στον βαθμό που η εν λόγω συγκατάθεση παρέχεται ή εγκρίνεται από το πρόσωπο που έχει τη γονική μέριμνα του παιδιού. Ο Κανονισμός δεν προβλέπει και δεν επιτρέπει ενδιάμεσες ρυθμίσεις. Επιτρέπει μόνο να μειωθεί το όριο των 16 μέχρι την ηλικία των 13 [βλ. και προοίμιο (38)].
6. **19 Αυγούστου 2019, 16:56 :** Εκτιμούμε ότι πρόκειται για ατελή διατύπωση της ρύθμισης διότι σε κανένα σημείο ο ΓΚΠΔ δεν απαγορεύει την επεξεργασία δεδομένων παιδιών (όχι απλά ανηλίκων...) αλλά δίνει το περιθώριο στον εθνικό νομοθέτη να επιλέξει την ηλικία από την οποία δεν χρειάζεται η συγκατάθεση των γονέων ή κηδεμόνων του, η οποία στο σχέδιο τίθεται στα 15 έτη.
7. **16 Αυγούστου 2019, 20:05:** Η διάταξη πάσχει και δημιουργεί ερμηνευτικό ζήτημα για τους κάτω των 13 ετών. Το μόνο που μπορεί να ρυθμίσει το Κ-Μ είναι το ηλικιακό όριο, χωρίς περιττές επαναλήψεις. Η (εσκεμμένη όπως προκύπτει από την αιτιολογική) πρόβλεψη ότι δεν επιτρέπεται η επεξεργασία για τους κάτω των 13 ετών αντίκειται στο δίκαιο της ΕΕ.
8. **16 Αυγούστου 2019, 12:48:** 1. Φρονώ ότι ο περιορισμός της νομικής βάσης επεξεργασίας σε εκείνη της συγκατάθεσης δεν είναι ορθός και δεν επιβάλλεται από τον ΓΚΠΔ. 2. Προτείνω την εξής διατύπωση (σε ενιαία παράγραφο) για τις πρώτες δύο παραγράφους: «Εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά την προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών απευθείας σε ανήλικο βασίζεται στη νομική βάση της συγκατάθεσης είναι σύμφωνη μόνον όταν συντρέχουν – επιπροσθέτως των λοιπών προϋποθέσεων που τίθενται από το ισχύον δίκαιο – και οι ακόλουθες προϋποθέσεις : α) ο ανήλικος έχει συμπλήρωση τα 13 έτη και

β) τη συγκατάθεση (β1) χορηγεί ο ίδιος ο ανήλικος εφόσον έχει συμπληρώσει το 15 έτος της ηλικίας του ή (β2) χορηγεί ή εγκρίνει ο νόμιμος αντιπρόσωπος του ανηλίκου, εφόσον ο ανήλικος δεν έχει συμπληρώσει το 15 έτος της ηλικίας του. » 3. Παραμένει το «κενό» ως προς τη διαπίστωση της ηλικίας!

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και αφαιρέθηκε το όριο των 13 ετών που είχε δημιουργήσει αμφισβητήσεις.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 22 Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

- 1. 1 Αυγούστου 2019, 07:47** Αναφέρεται στην επεξεργασία των ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συναντάται μία ευρύτητα στην εφαρμογή της επεξεργασίας ειδικών κατηγοριών προσωπικών δεδομένων , γεγονός που ελλοχεύει τεράστιο κίνδυνο στην απόκλιση εφαρμογής του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ , το οποίο άρθρο 9 είναι εξαιρετικά απόλυτο , σαφές και συγκεκριμένο. Οι δε έννοιες «δημόσιο συμφέρον» «κοινό καλό» κα , είναι αρκετά αόριστες που επιδέχονται ερμηνειών και νομικών προσεγγίσεων , οι οποίες στην πρακτική εφαρμογή δύνανται να οδηγήσουν σε αποκλίνουσες ερμηνείες, οι οποίες θα δυσχεραίνουν την εφαρμογή του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ.
- 2. 20 Αυγούστου 2019, 07:09:** Το άρθρο 22 θέτει μείζονα ζητήματα ουσίας αλλά και εναρμόνισης με τον Κανονισμό (άρθρο 9). Εν γένει η ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του σχΝ και οι διατυπώσεις που προτείνονται επιχειρούν να δημιουργήσουν μία γενική «νομική βάση» ενώ αυτή πρέπει να εντοπίζεται σε άλλες διατάξεις, π.χ. της εργατικής ή ασφαλιστικής νομοθεσίας που απαιτούν επεξεργασία. Οι διατυπώσεις αυτές όμως ενδέχεται να δημιουργήσουν και σύγχυση και σε σχέση με το ποιες παρεκκλίσεις ισχύουν, αυτές του άρθρου 9 παρ. 2 του Κανονισμού ή αυτές του εθνικού νόμου. Με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 22 εισάγονται ευρύτατες δυνατότητες εξαιρέσεων από την απαγόρευση επεξεργασίας ευαίσθητων δεδομένων όταν αυτή πραγματοποιείται από δημόσιους φορείς. Αυτές οι εξαιρέσεις δεν προκύπτουν ως ευχέρεια του εθνικού νομοθέτη.
- 3. 20 Αυγούστου 2019, 01:50:** Παρά το γεγονός ότι το Σχέδιο Νόμου εξειδικεύει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι δυνατή η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών προσωπικών δεδομένων, δεν περιλαμβάνει αντίστοιχη διάταξη που να αφορά τις ποινικές καταδίκες και αδικήματα, όπως προέβλεπε το προηγούμενο σχέδιο νόμου. Ως εξαίρεση, προβλέπεται στο άρθρο 28 η επεξεργασία των δεδομένων αυτών στα πλαίσια της εξασφάλισης της ελευθερίας της έκφρασης και του δικαιώματος ενημέρωσης. Ως εκ τούτου και βάσει της αντίστοιχης ρύθμισης του ΓΚΠΔ, προσωπικά δεδομένα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα επιτρέπεται να τυγχάνουν επεξεργασίας μόνο υπό τον έλεγχο επίσημης αρχής ή εάν η επεξεργασία επιτρέπεται από συγκεκριμένη ειδική διάταξη νόμου που να προβλέπει την επεξεργασία αυτή και να προβλέπει επαρκείς εγγυήσεις για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων. Θεωρώ ότι η διάταξη αυτή περιορίζει υπερβολικά την δυνατότητα επεξεργασίας των στοιχείων αυτών και δεν συνάδει με προηγούμενες αποφάσεις της ΑΠΔΠΧ που είχαν κρίνει νόμιμη την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα υπό συγκεκριμένες αυστηρές προϋποθέσεις (για παράδειγμα στα πλαίσια της εργασιακής σχέσης υπό τη μορφή υπεύθυνης δήλωσης). Ως εκ τούτου, προτείνω να προστεθεί σχετική διάταξη που να επιτρέπει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις την επεξεργασία των στοιχείων αυτών, κατά το πρότυπο του προηγούμενου σχεδίου νόμου.
- 4. 19 Αυγούστου 2019, 18:04:** Το άρθρο 22 θέτει μείζονα ζητήματα ουσίας αλλά και εναρμόνισης με τον Κανονισμό (άρθρο 9). Ως προς την πρώτη παράγραφο: Ο Κανονισμός επιτρέπει συγκεκριμένες διαφοροποιήσεις από τα οριζόμενα στο άρθρο 9. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4. «τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν περαιτέρω όρους, μεταξύ άλλων και περιορισμούς, όσον αφορά την επεξεργασία ***γενετικών δεδομένων, βιομετρικών δεδομένων ή δεδομένων που αφορούν την υγεία***». Σε μερικά σημεία αναφέρεται στο εθνικό δίκαιο, όπως στο άρθρο 9 παρ. 2 περ.β όπου γίνεται π.χ. αναφορά σε υποχρεώσεις/ δικαιώματα από το εργατικό δίκαιο όπως προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο και οι οποίες μπορούν να θεμελιώσουν επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων. Η ρύθμιση του άρθρου 22 παρ. 1 περ. α, επαναλαμβάνει μερικώς τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2β) του Κανονισμού χωρίς να προσθέτει καμία εγγύηση. Αναφορά στο εθνικό δίκαιο περιλαμβάνουν και άλλες περιπτώσεις του 9 παρ. 2, αλλά δεν σημαίνει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εισάγουν περαιτέρω εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις, όπως υποδηλώνεται στην Αιτιολογική Έκθεση του σχεδίου νόμου. Εν γένει η ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του σχΝ και οι διατυπώσεις που προτείνονται επιχειρούν να δημιουργήσουν μία γενική «νομική βάση» ενώ αυτή πρέπει να εντοπίζεται σε άλλες διατάξεις, π.χ. της εργατικής ή ασφαλιστικής νομοθεσίας που απαιτούν επεξεργασία. Οι διατυπώσεις αυτές όμως ενδέχεται να δημιουργήσουν και σύγχυση και σε σχέση με το ποιες παρεκκλίσεις ισχύουν, αυτές του άρθρου 9 παρ. 2 του Κανονισμού ή αυτές του εθνικού νόμου. Με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 22 εισάγονται ευρύτατες δυνατότητες εξαιρέσεων από την

απαγόρευση επεξεργασίας ευαίσθητων δεδομένων όταν αυτή πραγματοποιείται από δημόσιους φορείς. Αυτές οι εξαιρέσεις δεν προκύπτουν ως ευχέρεια του εθνικού νομοθέτη. Η μόνη σχετική εξαίρεση που προβλέπει ο Κανονισμός είναι η περίπτωση που η επεξεργασία είναι απαραίτητη για λόγους ουσιαστικού δημόσιου συμφέροντος, βάσει του δικαίου της Ένωσης ή κράτους μέλους. Ο Κανονισμός αναφέρεται και στο Προοίμιο στη δυνατότητα ενός κράτους μέλους να προβλέψει ειδικές διατάξεις (προοίμιο αιτιολογική σκέψη 51). Αναφέρεται ωστόσο σε διατάξεις για την «προστασία» ώστε να αντισταθμίζονται οι κίνδυνοι για τα δικαιώματα από την επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων και όχι στην εισαγωγή περαιτέρω εξαιρέσεων. Η ρύθμιση της παραγράφου 2 αναφέρεται σε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον (ως εγγύτερη προς το ελληνικό δίκαιο πιθανολογώ απόδοση του substantial public interest), αλλά και για την αποτροπή απειλής για τη δημόσια ασφάλεια, την αποτροπή σημαντικής βλάβης στο κοινό καλό (πώς ορίζεται αυτό στην εθνική νομοθεσία και νομολογία;) και για την αντιμετώπιση ανθρωπιστικής κρίσης. Πέραν των ερμηνευτικών ερωτημάτων που θα εγείρει η συρροή υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος και «κοινού καλού», «απειλής για τη δημόσια ασφάλεια» ή «ανθρωπιστικής κρίσης» (που ωστόσο δεν φαίνεται να υπάγονται κατά το σχΝ στην έννοια του ουσιαστικού/ υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος), είναι αμφίβολο, εάν η ρύθμιση είναι σύμφωνη με τον Κανονισμό. Η ρύθμιση αυτή θα επικριθεί ιδιαιτέρως, καθώς, χωρίς εγγυήσεις, εισάγει ευρύτατες εξαιρέσεις που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Ο ευρωπαϊός νομοθέτης, εκεί που άφησε στα κράτη μέλη ευχέρεια για αποκλίσεις (άρθρο 23 ΓΚΠΔ), ανέφερε τις επιτρεπτές αποκλίσεις, αλλά και τα συγκεκριμένα άρθρα για τα οποία αυτές μπορούν (και δεν επιβάλλεται) να προβλεφθούν. Σε αυτά δεν περιλαμβάνεται το άρθρο 9. Επίσης, οι διασφαλίσεις που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 3 πέραν αυτών που αναφέρονται κατ' ουσίαν σε μέτρα και πολιτικές ασφάλειας δεν περιλαμβάνουν εγγυήσεις ουσίας. Μερικές από αυτές μάλιστα είναι περιττές όπως ο ορισμός Υπευθύνου Προστασίας Δεδομένων όταν ο ορισμός είναι ούτως ή άλλως υποχρεωτικός για τους δημόσιους φορείς. Οι διατυπώσεις τόσο της πρώτης πρότασης, όσο και του στοιχείου (ι) είναι εξαιρετικά γενικόλογες και δεν προσθέτουν καμία ουσιαστική εγγύηση προστασίας. Μάλιστα, επισημαίνεται ότι, δεν περιλαμβάνονται ειδικότεροι κανόνες αναφορικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα, ώστε να δημιουργηθεί νομική βάση στο εθνικό δίκαιο. Και αυτό διότι, η ρύθμιση του άρθρου 10 του Κανονισμού είναι «ατελής» και δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως νομική βάση. Τέτοια ρύθμιση περιείχε το άρθρο 8 του σχεδίου της Α' Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής. Η λογική της ρύθμισης ήταν η εισαγωγή νομικών βάσεων επεξεργασίας με κανόνα την πρόβλεψη σε νόμο (παράγραφος 1). Κατ' εξαίρεση το Σχέδιο της Α' Νομοπαρασκευαστικής πρότεινε (με τις ρυθμίσεις της παραγράφου 2) την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων σε ρητά προβλεπόμενες περιπτώσεις (επιλεξιμότητα για θέσεις εργασίας ή εκλόγιμες θέσεις, σκοποί αρχειοθέτησης, ερευνητικοί σκοποί, άσκηση ελευθερίας της έκφρασης και της πληροφόρησης, θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων). Στο εν λόγω σχέδιο, η παράγραφος 3 εισήγαγε ως ειδική βάση την συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, εφόσον η εν λόγω επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη λήψη μέτρων που έχει αιτηθεί το ίδιο, όπως π.χ. τα μέτρα επανένταξης ύστερα από την έκτιση ποινής ή την περίπτωση που είναι λήπτης κοινωνικών παροχών ή είναι ωφελούμενο πρόσωπο σε περιπτώσεις ένταξης σε προγράμματα.

5. **19 Αυγούστου 2019, 16:08:** Παρατηρείται μία ευρύτατη εφαρμογή της εξαίρεσης που επιτρέπει ο ΓΚΠΔ στην γενική απαγόρευση επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων ειδικής κατηγορίας (ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα) στο άρθρο 9, με επίκληση αόριστων εννοιών όπως το «κοινό καλό» και το «δημόσιο συμφέρον» ενώ και τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που είναι απαραίτητα είναι αόριστα και ατελή.
6. **19 Αυγούστου 2019, 15:24:** Ενώ οι εδώ αναφορές σε ειδικής κατηγορίας δεδομένα είναι προβληματικές ως αναφέρουν οι προλαλήσαντες, ερωτώ εάν θα ήταν σκόπιμη η διευκρίνιση επί της επεξεργασίας δεδομένων σχετικών με ποινικά αδικήματα, σύμφωνα με το Αρ. 10 του ΓΚΠΔ, σύμφωνα με την ελληνική πραγματικότητα και υφιστάμενο δίκαιο.
7. **16 Αυγούστου 2019, 20:28:** Το άρθρο πάσχει. Ο εθνικός νομοθέτης δεν μπορεί να παρεκκλίνει (ή να διευκρινίσει) σε τίποτα από όσα ορίζονται ρητά στο ΓΚΠΔ. Ευχέρεια υπάρχει μόνο από την παρ. 4 του αρ. 9 ΓΚΠΔ η οποία αξιοποιείται μόνο στο άρθρο 23 για τα γενετικά. Συνεπώς, η διάταξη θέλει δραστικές αλλαγές (αναφέρονται σκοποί δημόσιας υγείας και άλλοι που περιλαμβάνουν επεξεργασία δεδομένων υγείας, αλλά κατά τη γνώμη μου όχι πάντα επαρκώς προσδιορισμένοι)
8. **16 Αυγούστου 2019, 13:52 :** 1. Νομίζω πως το άρθρο είναι περιττό και δεν προσθέτει κάτι σε σχέση με το αντίστοιχο του ΓΚΠΔ. 2. Αντιθέτως, οι προτεινόμενες δημιουργούν την εντύπωση ότι περιορίζουν τις επιτρεπτές νομικές βάσεις επεξεργασίας δεδομένων ειδικών κατηγοριών. Για παράδειγμα, ουδεμία αναφορά γίνεται στην εκπλήρωση υποχρεώσεων εργοδότη (πέραν εκείνων της κοινωνικής ασφάλισης) ή στην ειδική (ρητή κατά το ελληνικό κείμενο του ΓΚΠΔ) συγκατάθεση του υποκειμένου, η οποία προβλέπεται στον ΓΚΠΔ. Εικάζω ότι δεν είναι αυτή η πρόθεση και τούτο διότι στην περίπτωση αυτή θα προκληθεί αναστάτωση σε πολλούς τομείς. Π.χ. 1. στην

εφαρμογή διατάξεων εργατικού δικαίου για την προστασία ευπαθών ομάδων (πλην αν λογίζεται εντασσόμενο στην «κοινωνική προστασία»), 2.στη χρησιμοποίηση δεδομένων για τη θεμελίωση ή αντίκρουση νομικών αξιώσεων 3. στην ιδιωτική ασφάλιση ατυχημάτων και ζωής (υγείας) που μέχρι σήμερα, στην Ελλάδα, βασιζόταν στην ειδική συγκατάθεση του υποκειμένου-ασφαλισμένου (NB: εξ όσων γνωρίζω, σε άλλα κράτη μέλη έχουν θεσπισθεί ειδικές εξαιρέσεις για την επεξεργασία δεδομένων στο πλαίσιο της ιδιωτικής ασφάλισης, αναγνωριζόμενου του ότι ο θεσμός εξυπηρετεί και δημόσιο συμφέρον/σκοπό). Ποια βάση θα νομιμοποιεί την επεξεργασία στο εξής.

9. **14 Αυγούστου 2019, 21:47:** Ο σκοπός εισαγωγής του συγκεκριμένου άρθρου είναι ασαφής με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση. Αφ' ενός γίνεται αναφορά σε παρέκκλιση από το άρθρο 9 παρ.1 του ΓΚΠΔ. α) Αν όντως η παρέκκλιση αφορά αποκλειστικά την παράγραφο 1 του άρθρου 9, τότε το παρόν άρθρο δεν παρέχει τίποτα το επιπλέον σε σχέση με το κανονισμό απλά αναγνωρίζει κάποιες υποπεριπτώσεις των εξαιρέσεων του άρθρου 9 παρ. 2 του κανονισμού (οι διατάξεις του οποίου θα είναι ενεργές παράλληλα με το παρόν άρθρο). β) Αν η παρέκκλιση αφορά το άρθρο 9 παράγραφος 2 τότε: κατ' αρχάς θα πρέπει να γίνει αναδιατύπωση του άρθρου ώστε να είναι απόλυτα σαφής η πρόθεση του νομοθέτη να περιορίσει τον αριθμό των εξαιρέσεων από την εφαρμογή της παραγράφου 1 (πχ: συγκατάθεση, εργατική νομοθεσία, νομικές αξιώσεις, πρόδηλη δημοσίευση από το υποκείμενο). Δεύτερον, αν η πρόθεση του νομοθέτη είναι όντως η παραπάνω, τότε, όπως αναφέρεται και σε προηγούμενα σχόλια, τίθεται ζήτημα νομιμότητας της διάταξης καθώς η εθνική διάταξη παρεκκλίνει από τον ΓΚΠΔ πέραν των ορίων που προβλέπονται στο αρθ.9 παρ.4. Αφ' ετέρου, όπως αναφέρθηκε και από άλλον σχολιάζοντα, στη δεύτερη παράγραφο αντιπαραβάλλεται το συμφέρον του υποκειμένου με το συμφέρον του υπευθύνου, ενώ θα έπρεπε να αντιπαραβάλλεται το συμφέρον του υποκειμένου με την σημασία του δημοσίου αγαθού/συμφέροντος την προστασία του οποίου επιδιώκει ο υπεύθυνος. (άλλωστε το έννομο συμφέρον δεν μπορεί να αποτελέσει νομική βάση επεξεργασίας δημοσίου φορέα, βάσει του ΓΚΠΔ)
10. **14 Αυγούστου 2019, 12:21:** Συμφωνώ με τους μέχρι τώρα σχολιάζοντες. Κατά το αρ. 9, παρ. 4 του ΓΚΠΔ:Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν περαιτέρω όρους, μεταξύ άλλων και περιορισμούς, όσον αφορά την επεξεργασία γενετικών δεδομένων, βιομετρικών δεδομένων ή δεδομένων που αφορούν την υγεία. Συνεπώς, οι εν λόγω παρεκκλίσεις (π.χ. μη πρόβλεψη συγκατάθεσης για τα δεδομένα ειδικών κατηγοριών) δεν μπορούν να προβλεφθούν.
11. **14 Αυγούστου 2019, 10:09:** Παρέκκλιση από τον Κανονισμό κατ' αρχήν δεν προβλέπεται και μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στην εφαρμογή. Διαφοροποίηση προβλέπεται μόνο σύμφωνα με το Άρθρο 9 Παρ. 4. Τα όσα περιγράφονται θα πρέπει να καλύπτονται από το Άρθρο 9 Παρ. 2.
12. **13 Αυγούστου 2019, 17:13:** Στην 2η παράγραφο μήπως η αρχή της αναλογικότητας αφορά τη σύγκρουση δικαιωμάτων που αφορούν τη δημόσια ασφάλεια και υγεία σε αντιστάθμισμα με τα δικαιώματα του υποκειμένου δεδομένων και όχι την υπέροχη των δικαιωμάτων του δημοσίου φορέα ως υπεύθυνου επεξεργασίας.
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23 Επεξεργασία γενετικών δεδομένων

1. **9 Αυγούστου 2019, 00:09:** Μήπως να αλλάξει η διατύπωση και να προβλεφθεί ότι η επεξεργασία δεδομένων αυτής της κατηγορίας απαγορεύεται ακόμα κι αν το υποκείμενο συγκατατίθεται (δυνατότητα που δίνεται από την παρ. 2α του άρθρου 9)?
2. **16 Αυγούστου 2019, 15:35:** Υπάρχουν περιπτώσεις όπου η συλλογή και αξιολόγηση γενετικών δεδομένων επιβάλλεται από ιατρικά πρωτόκολλα για την εκτίμηση της ιατρικής αναγκαιότητας, κατ' επέκταση δε και για την παροχή ασφαλιστικής κάλυψης (π.χ. για την κάλυψη προληπτικών επεμβάσεων, η ιατρική αναγκαιότητα των οποίων εκτιμάται βάσει γενετικών τεστ). Στις περιπτώσεις αυτές εκτιμώ ότι δεν συντρέχει λόγος παροχής αυξημένης προστασίας στο υποκείμενο που επιθυμεί την κάλυψη (δεν τίθεται θέμα αποκλεισμού από την ασφάλιση, αλλά εκτίμησης του αν η αιτούμενη συγκεκριμένη κάλυψη πληροί την ασφαλιστική προϋπόθεση της ιατρικής αναγκαιότητας. Άλλωστε, ακόμη και η απλή σχετική ιατρική γνωμάτευση οδηγεί εμμέσως σε συλλογή και επεξεργασία γενετικών δεδομένων, αφού, στο μετρό που θα έχουν συνταξιοδοτηθεί γενετικές εξετάσεις). Σαφώς και η απαγόρευση μπορεί να παραμείνει στο επίπεδο του πυρασφαλιστικού ελέγχου – εκτίμησης κινδύνου, προκειμένου να μην αποκλείονται της ασφάλισης υποκείμενα με γενετική προδιάθεση.
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από δημόσιους φορείς.

- 1. 21 Αυγούστου 2019, 07:24:** Γίνεται λόγος για το σε ποιες περιπτώσεις κατ' εξαίρεση θα επιτρέπεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από δημόσιους φορείς. Οι Εξαιρέσεις είναι αρκετές, αόριστα διατυπωμένες, ικανά μάλιστα να δημιουργήσουν πρόβλημα στην πρακτική εφαρμογή, όπως σημειώθηκε και ανωτέρω. Μάλιστα αξιο σχολιασμού είναι η περίπτωση α) όπου αναφέρεται για τη συγκατάθεση, η οποία όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται «μπορεί να υποτεθεί». Η συγκατάθεση σύμφωνα με τη βασική αρχή του ΓΚΠΔ είναι ρητή σαφής, αβίαστη και δεν επιδέχεται ερμηνειών, ούτε υποθέσεων.
- 2. 20 Αυγούστου 2019, 17:43:** Μολονότι η επιπλέον αυτή νομική βάση θεμελιώνεται (αν και μάλλον αμφιλεγόμενα) στην θεωρία του «ανοίγματος» σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, πάσχει και σε άλλα σημεία: 1. Η τεκμαιρόμενη συγκατάθεση της παραγράφου 1 όπως σωστά παρατηρήθηκε είναι άστοχη και πρέπει να παραλειφθεί γιατί παραβιάζει ευθέως τον Κανονισμό (η συγκατάθεση είναι πάντοτε ρητή). 2. Εάν πρέπει να ελεγχθούν οι πληροφορίες (παρ.2) θα πρέπει αυτό να γίνεται με την συνδρομή, ή έστω ενημέρωση ή συναίνεση του υποκειμένου. Αλλιώς αποτελεί ανεπίτρεπτη διεύρυνση των δικαιωμάτων του υπεύθυνου επεξεργασίας δημόσιου φορέα. 3. Η παράγραφος δ αν και αναγκαία δεν είναι ορθή, δεν περιλαμβάνει την έρευνα, ανάκριση κτλ των αδικημάτων και γενικότερα η κατάργηση του α.2 παρ.2δ του Κανονισμού που ρητώς εξαιρούσε κάποιες επεξεργασίες για τους σκοπούς αυτούς δημιουργεί ακριβώς αυτό το πρόβλημα, ότι δηλαδή πρέπει μετά να εισάγουμε άστοχες εξαιρέσεις σε άλλα σημεία του νόμου.
- 3. 20 Αυγούστου 2019, 11:39:** Η έννοια της 'τεκμαιρόμενης συγκατάθεσης' του άρθρου 24 παρ. 1 α είναι αντίθετη με τον πυρήνα της έννοιας της συγκατάθεσης στον ΓΚΠΔ που σε κάθε περίπτωση πρέπει να είναι ρητή και να εκδηλώνεται με θετική ενέργεια (αλλιώς δεν νοείται ως συγκατάθεση) (βλ. άρθρο 4 παρ.11 ΓΚΠΔ)
- 4. 19 Αυγούστου 2019, 18:31:** Σημαντικά ζητήματα θέτει και το άρθρο 24. (Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από δημόσιους φορείς). Η ρύθμιση αυτή συνιστά σημαντική απόκλιση από την αρχή του περιορισμού του σκοπού (μη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων για ασύμβατους προς τον αρχικό σκοπούς). Το προσχέδιο νόμου της Α' Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής είχε προτείνει ανάλογη ρύθμιση, καθώς στο πλαίσιο της Ομάδας Εμπειρογνομητών της ΕΕ των κρατών μελών που λειτουργούσε και μετά την υιοθέτηση του Κανονισμού είχαν εγερθεί ερμηνευτικά ζητήματα αναφορικά με την ερμηνεία της αιτιολογικής σκέψης 50 του Κανονισμού. Ωστόσο, η προτεινόμενη ρύθμιση του ΣχΝ παρουσιάζει τα ακόλουθα προβλήματα: – Ως προς την παρ. 1 α) οι συντάκτες του σχεδίου έχουν παραβλέψει ότι η συγκατάθεση απαγορεύεται ως βάση επεξεργασίας για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων από δημόσιες αρχές. Επίσης, πρέπει να είναι ρητή και όχι εικαζόμενη από τον υπεύθυνο επεξεργασίας που κρίνει επίσης αν η επεξεργασία είναι προς το συμφέρον του υποκειμένου, όπως φαίνεται επίσης να αποδέχεται το ΣχΝ («η επεξεργασία αυτή είναι προς το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων και δεν υπάρχει λόγος να υποτεθεί ότι το υποκείμενο των δεδομένων θα αρνιόταν να παράσχει τη συγκατάθεσή του»). – Ως προς την παρ. 1β) δεν είναι κατανοητή η εισαγωγή αυτής της ευρείας βάσης νομιμοποίησης της επεξεργασίας για άλλους σκοπούς. Εάν υπάρχει νομική βάση/ απαίτηση για τον έλεγχο της ορθότητας δεδομένων μπορεί ο δημόσιος φορέας να χρησιμοποιήσει αυτή τη νομική βάση και όχι τη ρύθμιση που προτείνεται. Εξάλλου, εάν ελέγχεται η ορθότητα δεδομένων, υποχρέωση που απορρέει επίσης από τον ΓΚΠΔ, δεν πρόκειται για άλλο, ασύμβατο σκοπό. – Η εξαίρεση της παρ 1γ) είναι εξαιρετικά ευρεία, ιδίως με την αναφορά στο «κοινό καλό», «σημαντικά συμφέροντα του κοινού καλού». – Εξίσου ευρεία είναι η εξαίρεση που εισάγεται με την παράγραφο 1ε) όπου γίνεται εν γένει αναφορά στην «αποτροπή σοβαρής βλάβης στα δικαιώματα άλλου προσώπου». – Τέλος, προβληματική είναι και η περίπτωση της παρ. 1στ), καθώς εάν ο έλεγχος στον οποίο αναφέρεται προβλέπεται εκ του νόμου, δεν τίθεται ζήτημα, γιατί θα υπάρχει αυτοτελής νομική βάση. Η Α' Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή είχε προτείνει σχετικές ρυθμίσεις στο πλαίσιο του άρθρου 4. (βλ. άρθρο 4 παρ. 2 επ.).
- 5. 19 Αυγούστου 2019, 16:54:** Αμφίβολης νομιμότητας και συμμόρφωσης με τον ΓΚΠΔ οι προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 24 και ιδίως η προτεινόμενη διάταξη της περ. α παρ. 1 του άρ. 24 περί τεκμαρτής, κατ' ουσίαν, συγκατάθεσης για επεξεργασία δεδομένων από το δημόσιο! Κατά τον ΓΚΠΔ, ο δημόσιος φορέας δεν έχει δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τη συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων για την επεξεργασία δεδομένων τους, παρά μόνο υπό εξαιρετικές συνθήκες. Και είναι λογικό αυτό, καθώς η συγκατάθεση πρέπει να δίδεται ελεύθερα, και κάτι τέτοιο είναι απίθανο με δεδομένη την ανισότητα μεταξύ ιδιώτη και δημοσίου φορέα. Το

σκεπτικό αυτό υιοθετείται και από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων [βλ. Κατευθυντήριες γραμμές (WP259 αναθ.01, παράγραφος 3.1.1.) σχετικά με τη συγκατάθεση βάσει του κανονισμού 2016/679 της Ομάδας Εργασίας του άρθρου 29, και αιτιολογική σκέψη 43 του ΓΚΠΔ]. Αντίθετα με τη λογική του ενωσιακού δικαίου, η προτεινόμενη ρύθμιση δεν κάνει απλά χρήση της συγκατάθεσης του υποκειμένου ως νόμιμη βάση επεξεργασίας από το δημόσιο, αλλά και θεωρεί αυτή χορηγηθείσα κατά τεκμήριο. Αντί της αδιαφανούς αυτής πρακτικής, οι δημόσιοι φορείς μπορούν να κάνουν χρήση ήδη προβλεπόμενων από τον ΓΚΠΔ νόμιμων βάσεων επεξεργασίας που είναι πιο κατάλληλες, όπως της συμμόρφωσης με έννομη υποχρέωση ή της εκπλήρωσης καθήκοντος προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας (στοιχεία γ' και ε' παρ. 1 άρ. 6 ΓΚΠΔ), βάσεις επεξεργασίας που ήδη χρησιμοποιούνται από τους δημόσιους φορείς των υπόλοιπων ευρωπαϊκών κρατών. Η προτεινόμενη επεξεργασία δεδομένων με κατά τεκμήριο συγκατάθεση, με την επίφαση ότι γίνεται «για το καλό μας», παραπέμπει σε βαριάς μορφής πατερναλισμό, αντίστοιχο του «1984». Παράλληλα, κατά τον ΓΚΠΔ, η συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να γίνεται για συγκεκριμένο σκοπό και η περαιτέρω επεξεργασία για συμβατούς σκοπούς [στοιχ. β' παρ. 1 άρ. 5 («περιορισμός του σκοπού»)]. Σε αντίθεση με τη γενική αυτή αρχή, η αιτιολογική έκθεση (άρθρο 24) αποδέχεται ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να γίνει και για σκοπούς ασύμβατους με τον αρχικό σκοπό. Το κείμενο του νόμου πρέπει να αποτυπώνει ξεκάθαρα την γενική αρχή του ΓΚΠΔ ότι τα δεδομένα μπορούν να τύχουν περαιτέρω επεξεργασίας μόνο για σκοπούς συμβατούς με τον σκοπό για τον οποίο συλλέχθηκαν.

6. **19 Αυγούστου 2019, 16:55:** Τι σημαίνει τεκμαίρεται; Το υποκείμενο δηλ θα πρέπει να αποδείξει τη μη παροχή συγκατάθεσης; Πού είναι η ρητή σαφής και συγκεκριμένη συγκατάθεση που απαιτεί ο ΓΚΠΔ. Το 1α κείται εκτός του πνεύματος και του γράμματος του ΓΚΠΔ
7. **16 Αυγούστου 2019, 21:17:** Στο στοιχ. α της παρ. 1 συναντάμε το στοιχείο της τεκμαιρόμενης συναίνεσης του υποκειμένου που έρχεται σε αντίθεση με το πνεύμα του Κανονισμού, όπου η συγκατάθεση του υποκειμένου είναι πάντοτε ρητή!!! Περαιτέρω, η αποτροπή κινδύνου για τη δημόσια ασφάλεια δε συνιστά περαιτέρω επεξεργασία καθώς αυτή διεξάγεται από άλλους φορείς με βάση ειδικότερες διατάξεις. Δεν διεξάγεται δηλαδή από τον εκάστοτε φορέα που αρχικά συνέλεξε τα δεδομένα.
8. **16 Αυγούστου 2019, 20:23:** Δεν υπάρχει εξουσιοδότηση από το ΓΚΠΔ για τέτοια παρέκκλιση. Το «λάθος» μοιάζει με αυτό του αρ. 5 του ΣχΝ.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 25 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από ιδιωτικούς φορείς

1. **20 Αυγούστου 2019, 17:40:** Αυτό το άρθρο είναι από περιττό έως επικίνδυνο για τους λόγους που ανέφεραν οι εδώ σχολιάζοντες. Επισημαίνω μόνο ότι η σχετική εξαίρεση που υπάρχει στον Κανονισμό (αυτή του α.6παρ.4) θέτει αρκετά καλά τα όρια και δεν έρχεται αλλαγών.
2. **20 Αυγούστου 2019, 00:07:** Με βάση το άρθρο αυτό ένας κρατικός φορέας που συλλέγει προσωπικά και ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα μπορεί να δίνει δεδομένα προς επεξεργασία σε έναν ιδιωτικό οργανισμό πχ ιδιωτική εταιρία ανάλυσης προφίλ και προτιμήσεων/συμπεριφοράς των πολιτών (big data analytics) ακόμα και του εξωτερικού, με το πρόσχημα της ασφάλειας και της πρόληψης, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν από ένα κομματικό μηχανισμό στη συμπολίτευση, πχ για να επηρεάσει ένα εκλογικό αποτέλεσμα με τη χρήση στοχευμένων μηνυμάτων, η όπως έχει γίνει στο πρόσφατο παρελθόν, για την διενέργεια προληπτικών συλλήψεων πολιτών που το προφίλ τους δείχνει ότι έχουν αντίθετες απόψεις και έχουν την τάση να τις προβάλλουν με ακτιβιστικό τρόπο.
3. **19 Αυγούστου 2019, 18:06:** Ερμηνευτικά ζητήματα μπορεί να τεθούν και από την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 25 (Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για άλλους σκοπούς από ιδιωτικούς φορείς). Πέραν της γενικής ένστασης για την αντικατάσταση της έννοιας του υπευθύνου επεξεργασίας από την έννοια του «ιδιωτικού φορέα» πρέπει να επισημανθεί ότι η εισαγωγή της «δίωξης ποινικών αδικημάτων» (αλλά και της εθνικής ασφάλειας) ως βάσης επεξεργασίας για διαφορετικούς σκοπούς, χωρίς περαιτέρω εγγυήσεις είναι ιδιαίτερα γενική και ενέχει κινδύνους για τα δικαιώματα του υποκειμένου. Περαιτέρω πρέπει να επισημάνουμε ότι η θεμελίωση, άσκηση και υποστήριξη νομικών αξιώσεων είναι αυτοτελής βάση επεξεργασίας ως προς τα ευαίσθητα δεδομένα και μάλιστα ρητά ενώ στην περίπτωση των μη ευαίσθητων η επίκληση υπέρτερου έννομου

συμφέροντος του υπευθύνου επεξεργασίας ή τρίτου προσώπου μπορεί να οδηγήσει σε αντίστοιχα αποτελέσματα. Προτείνεται η διαγραφή του.

4. **19 Αυγούστου 2019, 17:32:** Ως ιδιωτικοί φορείς προφανώς εννοούνται οι ιδιώτες υπεύθυνοι επεξεργασίας, οπότε τίθεται καταρχήν το ερώτημα γιατί υπάρχει αυτός ο δεισμός σε ορισμούς που ταυτίζονται. Περαιτέρω ο νόμος δύναται να επιβάλλει όντως μία επεξεργασία σε ιδιώτες με επαρκή νόμιμη βάση την συμμόρφωση με αυτόν. Όμως σε καμία περίπτωση δεν δύνανται οι ιδιωτικοί φορείς να κρίνουν αν συντρέχουν λόγοι εθνικής ή δημόσιας ασφάλειας για μία τέτοια επεξεργασία και μάλιστα εκτεινόμενη και σε ειδικής κατηγορίας δεδομένα.
5. **19 Αυγούστου 2019, 15:52:** Η διάταξη της παρ. 1 είναι αντισυνταγματική και πρέπει να απαλειφθεί αφού η αποτροπή απειλών κατά της εθνικής ή της δημόσιας ασφάλειας ή για τη δίωξη ποινικών αδικημάτων, προδήλως δεν αποτελεί αρμοδιότητα ιδιωτικών φορέων. Αν παραμείνει η διάταξη τότε, βάσει αυτής, μια ιδιωτική εταιρία διαχείρισης ενός κοινωνικού δικτύου ή ένας πάροχος μέσω cloud υπηρεσιών διαδικτυακού ταχυδρομείου, όπου ο χρήστης δημιουργεί προφίλ ή διεύθυνση email για σκοπούς επικοινωνίας, θα μπορούσε να επεξεργαστεί τα δεδομένα των Ελλήνων χρηστών για σκοπούς δημιουργίας προφίλ υπόπτων τέλεσης ποινικών αδικημάτων, ενδεχομένως κατ' εντολή αλλοδαπής δικωκτικής αρχής. Προσοχή...
6. **19 Αυγούστου 2019, 00:11:** Στο υπό στοιχ. α της παραγράφου 1 αναγράφεται «...για τη δίωξη ποινικών αδικημάτων» και αναρωτιέμαι: ο ιδιωτικός φορέας θα διώξει? Προφανώς εννοεί ότι ο ιδιωτικός φορέας θα αναφερθεί στις αρμόδιες αρχές προκειμένου να διώξουν αυτές, δεν είναι όμως σωστή η διατύπωση. Η διάταξη του άρθρου αφήνει γενικά περιθώρια για καταχρήσεις, χρειάζεται προσοχή.
7. **16 Αυγούστου 2019, 20:17:** Δεν υπάρχει εξουσιοδότηση από το ΓΚΠΔ για τέτοια παρέκκλιση. Επίσης, ιδιωτικοί φορείς δεν μπορούν να επιδιώκουν σκοπούς του κράτους, όπως η εθνική ασφάλεια και η δημόσια ασφάλεια. Πολύ επικίνδυνη αναφορά.
8. **16 Αυγούστου 2019, 20:02:** Παρ. 1η: 1. Αν ως διαφορετικός σκοπός νοείται κάθε σκοπός πέραν εκείνου για τον οποίον συνελέγησαν τα δεδομένα, ακόμη και αν είναι συμβατός με αυτόν, τότε η παρ. 1 φαίνεται πως απαγορεύει κάτι που ο ΓΚΠΔ (βλ. άρθρο 5 και 6 παρ. 4) επιτρέπει υπό προϋποθέσεις. Αν δεν είναι αυτός ο σκοπός της διάταξης, απαιτείται βελτίωση της διατύπωσης, αν όχι απαλοιφή (οι διατάξεις του ΓΚΠΔ αρκούν). Σε ποιες περιπτώσεις ιδιωτικοί φορείς θα επεξεργασθούν προσωπικά δεδομένα που έχουν συλλέξει για διαφορετικό σκοπό, επειδή αυτό θα είναι απαραίτητο για σκοπούς εθνικής ή δημόσιας ασφάλειας; Αποσκοπεί η διάταξη στη νομιμοποίηση διαβιβάσεων δεδομένων από ιδιωτικούς φορείς στους δικωκτικούς μηχανισμούς; Παρ. 2η: 1. Προκύπτει η συμπληρωματική εφαρμογή ΓΚΠΔ και εθνικού νόμου, ζήτημα ως προς το οποίο το άρθρο 2 – ως επισημαίνεται στα σχόλια – προκαλεί σύγχυση. 2. Παρατηρείται το εξής: για τη νόμιμη επεξεργασία για σκοπό διαφορετικό θα πρέπει να συντρέχει τόσο μία από τις νομικές βάσεις του άρθρου 9 παρ. 2 ΓΚΠΔ, όσο και μία από τις δύο του 25 παρ. 1 του ελληνικού νόμου. Όμως: – η 25 παρ. 1β) του ελληνικού νόμου ταυτίζεται με την 9 παρ. 2 στ) του ΓΚΠΔ. – η 25 παρ. 1α) δύσκολα θα συμβαδίζει με κάποια από τις βάσεις της 9 παρ. 2 ΓΚΠΔ, ενώ στην ουσία ματαιώνεται η όποια σκοπιμότητά της (αφού κρίθηκε αναγκαία η πρόβλεψη, είναι παράδοξο να απαγορεύεται περαιτέρω επεξεργασία, όταν είναι απαραίτητη για λόγους εθνικής ασφάλειας, επειδή δεν θα συντρέχει και κάποια από τις περιπτώσεις της 9 παρ. 2) – όπως σχολιάζεται και στο άρθρο 22 του νομοσχεδίου, δημιουργείται η εντύπωση πως ο Έλληνας νομοθέτης περιορίζει τις περιπτώσεις επιτρεπτής επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων ειδικών κατηγοριών. Κάτι τέτοιο θα προκαλέσει πρόβλημα σε πλείστες δραστηριότητες, ενώ θα θέσει προσκόμματα στην ελεύθερη κυκλοφορία προσωπικών δεδομένων, που αποτελεί έναν από τους σκοπούς του ΓΚΠΔ (ιδίως όταν το ελληνικό δίκαιο θα απαγορεύει την επεξεργασία που άλλα κράτη μέλη επιτρέπουν).
9. **14 Αυγούστου 2019, 12:22:** Θα πρέπει ο νόμος να εμπεριέχει και κάποια παράγραφο σχετική με την άντληση και επεξεργασία ανώνυμων βιομετρικών δεδομένων μέσα από CCTV κάμερες για στατιστική ανάλυση και χρήση από ιδιωτικές εταιρίες, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο με γνώμονα τους λόγους μάρκετινγκ, γενικευμένης διαφήμισης και προστασίας ή πρόβλεψης κινδύνου ή αποφυγής ζημίας. Το παρακάτω σενάριο / μοντέλο θα ήταν κατά την άποψη μου το ιδεατό προτεινόμενο για αξιοποίηση σαν βάση για την υλοποίηση των παραπάνω. ΣΕΝΑΡΙΟ ΧΡΗΣΗΣ ΣΥΝΑΦΕΣ ΜΕ ΤΟ GDPR: 1. Τα ανώνυμα βιομετρικά δεδομένα ΔΕΝ συνδέονται με φωτογραφία ή βίντεο. 2. Η καταγραφή των ανώνυμων βιομετρικών ΔΕΝ συνδέεται με όνομα, επώνυμο ή άλλη προσωπική πληροφορία. 3. ΔΕΝ υπάρχει ανθρώπινη παρέμβαση (αυτόματη διαδικασία).
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 26 Διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημόσιους φορείς

1. **20 Αυγούστου 2019, 00:58:** Στενεύει τα όρια επεξεργασίας με τρόπο που δημιουργεί ΠΡΑΚΤΙΚΟ πρόβλημα και έρχεται σε κόντρα με τον ΓΚΠΔ.
2. **19 Αυγούστου 2019, 18:14:** Επανεξέτασης χρήζει και η προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 26. Εν γένει ζήτημα τίθεται ως προς τη χρησιμότητά της καθώς η «διαβίβαση» είναι μία μορφή επεξεργασίας και δεν είναι κατανοητό γιατί θα πρέπει να ενταχθούν ειδικοί κανόνες, καθώς δημιουργείται σύγχυση ως προς το εφαρμοστέο δίκαιο καθώς οι περιπτώσεις επεξεργασίας που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν κάλλιστα να εδραιωθούν σε άλλες ρυθμίσεις. Η προτεινόμενη ρύθμιση, όπως και αρκετές άλλες, μεταφέρει αυτούσια την αντίστοιχη ρύθμιση του γερμανικού νόμου (άρθρο 25), μία ρύθμιση όμως που προέρχεται από διαφορετική δικαιοκή παράδοση. Προτείνεται η διαγραφή του. Εάν διατηρηθεί η διατύπωση της πρώτης παραγράφου θα ήταν χρήσιμο να επανεξετασθεί και υπό το πρίσμα των ρυθμίσεων που διέπουν την ψηφιακή διακυβέρνηση.
3. **19 Αυγούστου 2019, 00:13:** Στο στοιχ. β της παρ. 2 δεν αντιλαμβάνομαι ούτε τη σημασία ούτε την επιλογή της διατύπωσης «δεν έχει έννομο συμφέρον να μη διαβιβασθούν τα δεδομένα». Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 προκαλεί σύγχυση. Από ποιόν γίνεται η επεξεργασία? Από τον φορέα που διαβιβάζει? Από τον φορέα που παραλαμβάνει? Ο φορέας διαβίβασης για ποιο λόγο να παράσχει συγκατάθεση για τη διαβίβαση από τη στιγμή που ο ίδιος τα διαβιβάζει?
4. **16 Αυγούστου 2019, 20:08:** Δεν υπάρχει εξουσιοδότηση από το ΓΚΠΔ για τέτοια παρέκκλιση. Η ίδια λάθος προσέγγιση του αρ. 5 του ΣχΝ και τα προηγούμενα άρθρα.
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 27 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο των σχέσεων απασχόλησης

1. **21 Αυγούστου 2019, 07:07:** Παρουσιάζεται ένα μεγάλο ζήτημα , που αν δεν απαλοιφθεί θα επιφέρει κατά την άποψή ημών, τεράστια ζητήματα σε νομικό επίπεδο , αλλά και ζητήματα ορθής εφαρμογής. Το άρθρο 27 ουσιαστικά εισάγει εξουσίες ελέγχου «υπό τον τύπο ανάκρισης» στον εργοδότη εις βάρος των εργαζομένων. Εισάγει επίσης το ζήτημα της συγκατάθεσης των εργαζομένων για την επεξεργασία των προσωπικών τους δεδομένων. Το εν λόγω ζήτημα έρχεται σε κόντρα με τη ratio ΓΚΠΔ , όπου σύμφωνα με αυτόν δεν χρειάζεται συγκατάθεση για επεξεργασία δεδομένων, η οποία επιβάλλεται από το νόμο ή για την εκτέλεση κάποιας σύμβασης, παρά μόνο σαφής ενημέρωση.
2. **20 Αυγούστου 2019, 17:52:** – Η παράγραφος 2 πρέπει να καταργηθεί, καθώς η συγκατάθεση ως νομική βάση στο πλαίσιο της απασχόλησης δεν νοείται. Ακόμη και τα προβλήματα που έχουν παρουσιαστεί στη εφαρμογή του Κανονισμού με την νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων των εργαζομένων για τις επιπρόσθετες παροχές (π.χ. αυτοκίνητο, ιδ.ασφάλιση κτλ) λύνονται με την διατύπωση της παραγράφου 1. – Επιπλέον η συγκατάθεση του εργαζομένου ως επιπρόσθετη προϋπόθεση επεξεργασίας δεδομένων υγείας συγκεκριμένα καταργεί στην ουσία το δικαίωμα που παρέχεται από τον Κανονισμό στο α.9παρ.η «για την εκτίμηση της ικανότητας προς εργασία», που είναι απολύτως απαραίτητη. Αναφέρω δύο μόνο παραδείγματα, εργαζόμενους που πρέπει να έχουν άριστη όραση ή νοσηλευτές που πρέπει να μην πάσχουν από συγκεκριμένες ασθένειες και υποβάλλονται γ'αυτόν τον λόγο σε τακτικές εξετάσεις. Η εξαίρεση αυτή έχει ήδη προβλεφθεί στο άρθρο 22 του νομοσχεδίου, το οποίο όμως έρχεται έτσι σε αντίθεση με το παρόν άρθρο που απαιτεί ρητή συγκατάθεση του εργαζομένου για την επεξεργασία των δεδομένων του ειδικού χαρακτήρα.
3. **20 Αυγούστου 2019, 16:22:** Το εν λόγω άρθρο κρίνεται πράγματι ιδιαιτέρως προβληματικό, εξου και προτείνονται τα κατωτέρω: Α) Απαλοιφή της πρώτης παραγράφου λόγω αφενός του περιττού της διατύπωσης του πρώτου εδαφίου και αφετέρου λόγω του παράνομου και υπερβάλλοντος χαρακτήρα της διενέργειας «ανακριτικών πράξεων» του δευτέρου εδαφίου, σύμφωνα με τα ανωτέρω σχόλια. Β) Ρητή αναφορά στη δεύτερη παράγραφο του κατ' εξαίρεση χαρακτήρα της συγκατάθεσης ως νομικής βάσης επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εργαζομένων. Επίσης προτείνεται η απαλοιφή της τελευταίας πρότασης, καθότι με δεδομένο τον ερμηνευτικό της χαρακτήρα ενδέχεται να προκαλέσει δυσχέρειες. Γ) Απαλοιφή της τρίτης, τέταρτης, πέμπτης και έκτης παραγράφου λόγω του περιττού αυτών. Δ) Τέλος, σχετικά με την όγδοη παράγραφο, εφόσον κρίνεται σκόπιμο να περιλαμβάνεται ρητή αναφορά στα κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης, εκτός του ότι θα ήταν πράγματι σκόπιμο αυτή να γενικευτεί ώστε να καταλαμβάνει όλα τα συστήματα επιτήρησης εν γένει, θα πρέπει ρητά να περιλαμβάνει τον εξαιρετικό χαρακτήρα του επιτρεπτού της παρακολούθησης. Βοηθητική είναι η σχετική διάταξη του προηγούμενου νομοσχεδίου. Συνεπώς το παρόν άρθρο θα μπορούσε να αναδιαμορφωθεί ως εξής: 1. Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του εργαζομένου δύναται να θεμελιώνεται στη συγκατάθεσή του, μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον αυτή δεν βρίσκει έρεισμα σε οποιαδήποτε άλλη

νομική βάση., Σε κάθε περίπτωση, αυτή θα πρέπει να παρέχεται εγγράφως, είτε σε αναλογική είτε σε ηλεκτρονική μορφή. Ο εργοδότης οφείλει να αποδείξει, εφόσον του ζητηθεί, ότι έχει ενημερώσει τον εργαζόμενο σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του ΓΚΠΔ, καθώς και ότι ο εργαζόμενος έχει δυνατότητα γνήσιας και ελεύθερης επιλογής και είναι σε θέση να αρνηθεί ή να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του χωρίς δυσμενείς συνέπειες για αυτόν. 2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης, όταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων και των ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, των εργαζομένων, υπόκεινται σε επεξεργασία, χωρίς αυτά να αποθηκεύονται ή να πρόκειται να αποθηκευτούν σε ένα σύστημα αρχειοθέτησης. 3. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω συστημάτων επιτήρησης, όπως είναι ενδεικτικά τα κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης, συστήματα καταγραφής ήχου, συστήματα γεωεντοπισμού κ.α., εντός των χώρων εργασίας επιτρέπεται σε ειδικές και εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον δικαιολογείται από τη φύση και τις συνθήκες εργασίας και είναι απαραίτητο για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων ή την προστασία κρίσιμων χώρων εργασίας ή κρίσιμων υποδομών/ υποδομών ζωτικής σημασίας, όπου και εστιάζει. 4. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως εργαζόμενοι νοούνται οι απασχολούμενοι με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή σύμβαση έργου ή παροχής υπηρεσιών, στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, ανεξαρτήτως του κύρους της σύμβασης, οι υποψήφιοι για εργασία και οι πρώην απασχολούμενοι.

4. **20 Αυγούστου 2019, 01:45:** Κατά το πρότυπο που είχε ακολουθήσει και το προηγούμενο σχέδιο νόμου και σε συνέχεια των όσων ορίζονται σχετικά με την χρήση συστημάτων βιντεοεπιτήρησης στους χώρους εργασίας (άρθρο 27 παρ. 8), θεωρώ ότι θα πρέπει να τεθούν ειδικές διατάξεις για το επιτρεπτό παρακολούθησης της χρήσης των πληροφοριακών συστημάτων που χρησιμοποιούν οι εργαζόμενοι. Μεταξύ άλλων, θα πρέπει να ορίζεται ρητά η υποχρέωση κοινοποίησης στους εργαζομένους ειδικής πολιτικής σχετικά με την ορθή χρήση των πληροφοριακών συστημάτων και την δυνατότητα του εργοδότη να έχει πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα των εργαζομένων που αφορούν την χρήση των συστημάτων αυτών.
5. **20 Αυγούστου 2019, 00:19:** Όλο το άρθρο είναι προβληματικό έρχεται σε κόντρα με τον ΓΚΠΔ και τη ράτριο του και χάνει όλη την ουσία και έτσι όπως έχει αποκρυσταλλωθεί από τις γνωμοδοτήσεις ΟΕ 29. Καθώς υπάρχει ανώτερη Ευρωπαϊκή εποπτική αρχή αυτό το άρθρο πρόκειται πολλές φορές να απασχολήσει το Συμβούλιο (ΕΣΠΔ) αν δεν αλλάξει.
6. **19 Αυγούστου 2019, 19:00:** Στον προηγούμενο υπό διαβούλευση νόμο για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είχε συμπεριληφθεί πρόβλεψη στο άρθρο 17 παρ. 9 για την διενέργεια ψυχομετρικών τεστ και τη συλλογή δεδομένων υγείας των εργαζομένων για την αξιολόγηση της καταλληλότητας του εργαζόμενου ή του υποψηφίου για μία συγκεκριμένη θέση ή εργασία, παρούσα ή μελλοντική. Στον νέο υπό διαβούλευση νόμο δεν υφίσταται σχετική πρόβλεψη παρά μόνο μία σύντομη διευκρινιστική αναφορά στην αιτιολογική έκθεση αναφορικά με τη δυνατότητα επεξεργασίας δεδομένων υγείας για λόγους αξιολόγησης της επιλεξιμότητας του εργαζόμενου.
7. **19 Αυγούστου 2019, 19:02:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 27 παρ. 8 έχουν ως εξής: Η έννοια της ατομικής ενημέρωσης είναι γραφειοκρατική και δύσχρηστη. Ως προς την καταγραφή μέσω καμερών, αρκεί η ενημέρωση μέσω σχετικής πινακίδας σε εμφανές σημείο. Με τον τρόπο αυτό, καλύπτεται η ενημέρωση τόσο των εργαζομένων, όσο και των τρίτων επισκεπτών της επιχείρησης. Ως εκ τούτου προτείνουμε την διαγραφή των λέξεων «εγγράφως και ατομικώς».
8. **19 Αυγούστου 2019, 18:18:** Μείζονα ζητήματα εναρμόνισης με το πλαίσιο προστασίας προσωπικών δεδομένων και ατομικών δικαιωμάτων εν γένει θέτει το άρθρο 27. Η δεύτερη πρόταση της πρώτης παραγράφου κατοχυρώνει «ανακριτικές εξουσίες» και αντίστοιχη νομική βάση επεξεργασίας για τον εργοδότη. Η ρύθμιση αυτή είναι εξόχως προβληματική. Δεν απηχεί τη νομολογία ΕΔΔΑ για το ζήτημα (βλ. *Barbulescu v. Romania*, *Korke v. Germany*). Επίσης, από ουσιαστική και συμβολική άποψη είναι δικαιολογικά απαράδεκτο να προτάσσεται ήδη στην πρώτη παράγραφο τέτοια ρύθμιση. Θα μπορούσε να αντικατασταθεί ως εξής: «Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς, εκτός εάν αυτό επιβάλλεται για την εκπλήρωση υποχρέωσης από τον νόμο ή για την εκπλήρωση προφανώς υπέρτερου εννόμου συμφέροντος του εργοδότη ως υπευθύνου επεξεργασίας ή άλλου εργαζομένου, ιδίως όταν τεκμηριώνεται η ανάγκη εξακρίβωσης συμπεριφορών που απαγορεύονται ρητά από τις ρυθμίσεις που διέπουν τη σχέση εργασίας/απασχόλησης ή από κανονισμούς εργασίας και δεν είναι εφικτό να διακριβωθούν με άλλο ηπιότερο μέσο». Σοβαρό πρόβλημα τίθεται και αναφορικά με τη ρύθμιση της παραγράφου 2. Η προτεινόμενη ρύθμιση δεν λαμβάνει υπόψη τον εξαιρετικό χαρακτήρα που έχει η νομική βάση της συγκατάθεσης στο συγκεκριμένο πλαίσιο. Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 88 ΓΚΠΔ και σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 155, η συγκατάθεση του εργαζόμενου προβλέπεται ως εξαιρετική νόμιμη βάση (παράγραφος 4) επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που τον αφορούν στον εργασιακό τομέα εξαιτίας της

εγγενούς ανισότητάς μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου (ΑΠΔΠΧ Οδηγία 115/2001 ιδίως σελ. 10, Data Protection Working Party 29 Γνώμη 2/2017 ιδίως σελ. 6 και 23 και Κατευθυντήριες Γραμμές Data Protection Working Party 29 για την συγκατάθεση ιδίως σελ. 7, ΑΠΔΠΧ 26/2019 ιδίως σελ. 19 επόμεν.), επιπλέον δε επειδή οι σχετικές επεξεργασίες καλύπτονται ιδίως από τις νόμιμες βάσεις του άρθρου 6 παρ. 1 εδ. β' ή και στ' ΓΚΠΔ, ώστε να παρέλκει σε εκείνες τις περιπτώσεις, η χρήση της νόμιμης βάσης της συγκατάθεσης. Η συγκατάθεση του εργαζομένου κατ' εξαίρεση αποτελεί νόμιμη βάση επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του μόνον εφόσον προηγουμένως κριθεί ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής οποιαδήποτε άλλη νόμιμη βάση, επιχείρημα το οποίο βασίζεται επιπλέον και στην διατύπωση του άρθρου 7 παρ. 4 ΓΚΠΔ (βλ. ΑΠΔΠΧ 26/2019). Η ρύθμιση του σχεδίου νόμου υιοθετεί επίσης μία ενδεικτική απαρίθμηση που εισάγει ωστόσο μεγάλο εύρος περιπτώσεων για τις οποίες θα γινόταν δεκτή μία εξαιρετική βάση επεξεργασίας. Θεωρούμε επίσης αναγκαίο να προστεθεί ότι, η συγκατάθεση των εργαζομένων δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ως νομική βάση για την παράκαμψη της τήρησης των αρχών επεξεργασίας, όπως η αρχή του σκοπού ή η αρχή της ελαχιστοποίησης. Με εξαίρεση την προτεινόμενη ρύθμιση της χρήσης των κλειστών κυκλωμάτων επιτήρησης, οι ρυθμίσεις του άρθρου 27 δεν εισάγουν – έστω βασικούς – κανόνες για την επεξεργασία/ προστασία των δεδομένων των εργαζομένων όταν γίνεται χρήση μέσων επιτήρησης εν γένει (γεωεντοπισμός, βιομετρικά, επιτήρηση μέσων επικοινωνίας κ.α.). Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία και για σκοπούς ασφάλειας δικαίου, καθώς τα ζητήματα αυτά απασχολούν διαρκώς και με ιδιαίτερη ένταση τόσο όσους καλούνται να εφαρμόσουν τη νομοθεσία όσο και τα δικαστήρια. Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν περιλαμβάνει επίσης ρυθμίσεις αναφορικά με τη συλλογή των δεδομένων που αφορούν τον εργαζόμενο κλπ. Περιλαμβάνει όμως ρυθμίσεις, όπως αυτή της παραγράφου 6 (τα δικαιώματα συμμετοχής των φορέων εκπροσώπησης των εργαζομένων παραμένουν ανεπηρέαστα), που έχει σημασία στο πλαίσιο της γερμανικής έννομης τάξης (π.χ. λόγω των δικαιωμάτων συναπόφασης των συμβουλίων επιχείρησης), αλλά, εντασσόμενη άνευ άλλου πλαισίου στην ελληνική έννομη τάξη, θέτει αν μη τι άλλο ερμηνευτικά ερωτήματα. Εν κατακλείδι, προτείνεται η ολική επανεξέταση και αναδιατύπωση/ συμπλήρωση του άρθρου 27. Διαφορετικά ζητούμε τη διαγραφή του.

9. **19 Αυγούστου 2019, 17:10:** Εξαιρετικά προβληματική η πρόβλεψη της παραγράφου 1 για «επεξεργασία για την αποκάλυψη ποινικών αδικημάτων μόνο εάν υπάρχουν τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία δικαιολογούν την υποψία ότι το υποκείμενο των δεδομένων έχει διαπράξει ποινικό αδίκημα ενώ απασχολείται», η οποία δίνει ανακριτικές εξουσίες (!) στον εργοδότη και το δικαίωμα να αποφασίζει αν υφίστανται ποινικά αδικήματα στον εργασιακό χώρο! Πρωτοφανής και αντίθετη στις απόψεις της ΑΠΔΠΧ και της Ομάδας του Άρθρου 29 (Γνωμ. 2/2017) η αναγνώριση της συγκατάθεσης ως έγκυρης νομικής βάσης στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης. Θα ήταν κατανοητή, ίσως, η χρήση της συγκατάθεσης για την παροχή ειδικών οικειοθελών παροχών που δεν αλλοιώνουν την βασική εργασιακή σχέση αλλά όχι η γενική αποδοχή της συγκατάθεσης ως νομική βάση επεξεργασίας. Εξάλλου η πρόβλεψη ότι είναι σύννομη η συγκατάθεση εφόσον «ο εργαζόμενος έχει δυνατότητα γνήσιας και ελεύθερης επιλογής και είναι σε θέση να αρνηθεί ή να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του χωρίς δυσμενείς συνέπειες για αυτόν» αναιρεί ακριβώς τον λόγο για τον οποίο επί μακρόν δεν θεωρείται η συγκατάθεση ελεύθερη και γνήσια συγκατάθεση. Είναι νομίζουμε εμφανής μία σύγχυση που προκλήθηκε από μη ικανοποιητική ανάγνωση σημαντικών αποφάσεων που αφορούν την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο χώρο της εργασίας (ιδίως της απόφασης του ΕΔΔΑ στην υπόθεση BÄRBULESCU v. ROMANIA – αρ. 61496/08) και της εξίσου προβληματικής απόφασης 1/2017 ΑΠ. (Application no. 61496/08)
10. **19 Αυγούστου 2019, 08:26:** Ο τρόπος με τον οποίο είναι γραμμένο το άρθρο δημιουργεί τεράστιο θέμα με τη συγκατάθεση. Μια κατ' εξαίρεση νομική βάση για τους εργαζόμενους αντί να περιοριστεί και να ρυθμιστεί, συνδέεται με σύμβαση, εργατικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις κλπ. Εντελώς αντίθετο στη νομολογία των Αρχών (βλ. και ΟΕ αρ. 29 «Opinion 2/2017 on data processing at work»)
11. **19 Αυγούστου 2019, 05:57:** Η παρ. 8 ουδεμία αναφορά κάνει στην ηχογράφηση που δύναται να πραγματοποιηθεί μέσω των σχετικών συστημάτων και η αναφορά μόνο σε οπτική παρακολούθηση δεν αντιμετωπίζει το σχετικό κενό. Θα πρέπει να προβλεφθεί ρητώς η απαγόρευση της ηχογράφησης μέσω των συστημάτων παρακολούθησης, με εξαίρεση το χρονικό διάστημα κατά το οποίο οι υπό επιτήρηση εγκαταστάσεις είναι κλειστές/δε λειτουργούν ή εάν έχει προηγουμένως ληφθεί ειδική άδεια από την ΑΠΔΠΧ για το σκοπό αυτό.
12. **18 Αυγούστου 2019, 22:02:** Η συμπερίληψη του στοιχείου 2 στο άρ.27 του σχεδίου νόμου είναι άκρως προβληματική. Δύο τα τινά, ή ο νομοθέτης δεν έχει ιδέα για τις κατευθυντήριες οδηγίες της ΟΕ του Α29 ή υπονοεί ότι μπορεί ο εργοδότης δίνοντας ένα οικονομικής φύσεως bonus (συνδέεται με μια οικονομικής φύσης παροχή προς τον εργαζόμενο) να λάβει τη συγκατάθεση του εργαζομένου.2. Όταν η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θεμελιώνεται στη συγκατάθεση του εργαζομένου, αυτή παρέχεται εγγράφως, είτε σε αναλογική είτε σε ηλεκτρονική μορφή. Ο εργοδότης οφείλει να αποδείξει, εφόσον του ζητηθεί, ότι έχει

ενημερώσει τον εργαζόμενο σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του ΓΚΠΔ, καθώς και ότι ο εργαζόμενος έχει δυνατότητα γνήσιας και ελεύθερης επιλογής και είναι σε θέση να αρνηθεί ή να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του χωρίς δυσμενείς συνέπειες για αυτόν. Η συγκατάθεση θεωρείται ότι είναι αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής, ιδίως όταν συνδέεται με μια οικονομικής φύσης παροχή προς τον εργαζόμενο ή με την ικανοποίηση δικαιώματος του εργαζομένου που απορρέει από τη σύμβαση, το εργατικό δικαίο, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και το δικαίο της κοινωνικής ασφάλισης ή όταν εργοδότης και εργαζόμενος επιδιώκουν από κοινού τον ίδιο σκοπό.

- 13. 17 Αυγούστου 2019, 10:28:** 1. Η παρ. 2 άρ. 27 είναι κ αυτή αντιγραφή του Γερμ ΓΚΠΔ, παραβλέποντας ότι στη Γερμανία ισχύουν παράλληλα κ άλλοι νόμοι για τα προσωπικά δεδομένα. 2. Εισάγεται δυνατότητα διενέργειας ανακριτικών – εισαγγελικών πράξεων από τον ιδιώτη επιχειρηματία παρακάμπτοντας την Αστυνομία, την εισαγγελία και τους δικαστές! Η ιδιωτική ασφάλεια (security) μιας επιχείρησης θα μπορεί να επεξεργάζεται δεδομένα εργαζομένων (έλεγχος υπολογιστών, αρχείων, συρταριών κλπ). Συστήνεται δηλαδή «ιδιωτική εισαγγελία-αστυνομία» μέσα στις επιχειρήσεις! 3. Οι ιδιωτικές αυτές ανακριτικές πράξεις λαμβάνουν χώρα χωρίς την παρουσία δικαστικού εισαγγελικού λειτουργού, χωρίς την ενημέρωση του ότι υπάρχει ποινικό αδίκημα κ χωρίς τον έλεγχο της πορείας της υπόθεσης ενώ αντίθετα η Αστυνομία όταν διενεργεί αυτεπάγγελτη προανάκριση ενημερώνει τον εισαγγελέα. Από το άρθρο 253 ΚΠΔ όπου προβλέπεται κάθε είδους έρευνα κ ανακριτική πράξη με την παρουσία πάντοτε εισαγγελικού δικαστικού λειτουργού καταλήξαμε στο άλλο άκρο όπου τους υποκαθιστά η ιδιωτική ασφάλεια (security)! 4. Η ιδιωτική έρευνα λαμβάνει χώρα για την” αποκάλυψη ποινικών αδικημάτων» (δικαιοδοσίας εισαγγελίας κ δικαστηρίων), που τέλεσε ο εργαζόμενος «ενώ απασχολείται», δηλαδή όχι μόνο για εγκλήματα σε βάρος του εργοδότη ή της επιχείρησης ή συναδέλφου, αλλά για κάθε είδους έγκλημα κατά την διάρκεια της εργασίας του! Π.χ. διακίνηση ναρκωτικών ή πορνογραφικού υλικού μέσω υπολογιστή. Ο εργοδότης δικαιούται να ελέγξει τον υπολογιστή κ να συλλέξει τα αποδεικτικά στοιχεία παρακάμπτοντας την Δίωξη Ναρκωτικών ή την Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος! 5. Προϋπόθεση της έρευνας είναι να υπάρχουν “τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δικαιολογούν τη υποψία ποινικού αδικήματος” κ άρα η επιχείρηση μετατρέπεται σε ντέντεκτιβ αλλά και σε δικαστή για να κρίνει ότι αυτά είναι «τεκμηριωμένα» καθώς και ότι εμπίπτουν στην έννοια της «υποψίας». 6. Τέλος, οι ιδιωτικές αυτές έρευνες λαμβάνουν χώρα μόνο για την αποκάλυψη από την επιχείρηση των ποινικών αδικημάτων του εργαζομένου. Αντίθετα: Ι. Ποινικά αδικήματα της διοίκησης δεν ελέγχονται από την εταιρία ΙΙ. Απαγορεύεται η επεξεργασία δεδομένων εργαζομένων (έρευνες) για την αποκάλυψη διοικητικών, πειθαρχικών κ αστικών αδικημάτων όταν αυτά δεν συνιστούν παράλληλα κ ποινικό αδίκημα.
- 14. 16 Αυγούστου 2019, 21:53:** Πρόκειται για ένα από τα πλέον προβληματικά άρθρα του σχεδίου νόμου. Θεωρώ ότι συνολικά χρειάζεται αναθεώρηση. Θα μείνω στην παρ. 1 και στο εδ. β αυτής, όπου πέραν της κακής διατύπωσης, επί της ουσίας αναγνωρίζονται ανακριτικά καθήκοντα στον εκάστοτε εργοδότη... καθ’ υπέρβαση των προβλεπόμενων στον Κ Π Δ.
- 15. 14 Αυγούστου 2019, 15:05:** Σε συνέχεια του προηγούμενου σχολίου, επειδή το εν λόγω άρθρο ίσως είναι αποτέλεσμα λανθασμένης ανάγνωσης της αιτιολογικής σκέψης 155 του ΓΚΠΔ και λανθασμένης ερμηνείας του αντίστοιχου Γερμανικού Νόμου (Άρθρο 26 παρ.2, εδ.2), πρέπει να αναφερθούν τα εξής: 1. Η αιτιολογική σκέψη 155 του ΓΚΠΔ αναφέρει Στο δικαίο των κρατών μελών ή σε συλλογικές συμβάσεις, συμπεριλαμβανομένων των «εργασιακών συμφωνιών», μπορούν να θεσπίζονται ειδικοί κανόνες για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εργαζομένων στο πλαίσιο της απασχόλησης, ιδίως για τους όρους υπό τους οποίους δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της απασχόλησης μπορούν να υφίστανται επεξεργασία με βάση τη συγκατάθεση του εργαζομένου, για σκοπούς πρόσληψης, εκτέλεσης της σύμβασης απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης της εκτέλεσης των υποχρεώσεων που προβλέπονται από τον νόμο ή από συλλογικές συμβάσεις, διαχείρισης, προγραμματισμού και οργάνωσης εργασίας, ισότητας και πολυμορφίας στο χώρο εργασίας και υγείας και ασφάλειας στην εργασία, καθώς και για σκοπούς άσκησης και απόλαυσης, σε ατομική ή συλλογική βάση, δικαιωμάτων και παροχών που σχετίζονται με την απασχόληση και για σκοπούς καταγγελίας της σχέσης απασχόλησης. Επομένως, με νόμο ή συλλογική σύμβαση μπορούν να ρυθμιστούν τα ζητήματα επεξεργασίας στα εργασιακά, μεταξύ των οποίων και η συγκατάθεση, σε καμία περίπτωση δεν συνδέεται το ιδίως για τους όρους...εργαζομένου με το για σκοπούς έως και σχέσης απασχόλησης, ο λόγος είναι παραθετικός και κανένα απο τα θέματα όπως για σκοπούς άσκησης και απόλαυσης, σε ατομική ή συλλογική βάση, δικαιωμάτων και παροχών που σχετίζονται με την απασχόληση δεν αποτελεί αντικείμενο συγκατάθεσης. 2. Ο Γερμανικός Νόμος αναφέρει(Άρθρο 26, παρ.2 εδ.2, ακριβής μετάφραση στα ελληνικά): Η συγκατάθεση θεωρείται ότι είναι αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής, ιδίως όταν συνδέεται με νομικό ή οικονομικό πλεονέκτημα για τον εργαζόμενο ή εάν ο εργοδότης και ο εργαζόμενος επιδιώκουν τα ίδια συμφέροντα. Τα νομικά και οικονομικά πλεονεκτήματα

σε καμία περίπτωση δεν έχουν να κάνουν με την ικανοποίηση δικαιώματος του εργαζομένου που απορρέει από τη σύμβαση, το εργατικό δίκαιο, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και το δίκαιο της κοινωνικής ασφάλισης. Αυτό συνάγεται από την αιτιολογική έκθεση του Γερμανικού Νόμου, όπου αναφέρονται ως παραδείγματα the private use of IT systems and operational health management for the promotion of health, birthday lists and photos on the intranet (σχολιασμός της αιτιολογικής έκθεσης του Γερμανικού Νόμου https://www.skwschwarz.de/fileadmin/user_upload/Artikel_Dokumente/BDSG-neu_201706-07_EN.pdf). Ούτε ο Ενωσιακός (όπως φαίνεται από το ΓΚΠΔ και όλα τα έγγραφα της ομάδας του Άρθρου 29), ούτε ο Γερμανικός νομοθέτης επιδίωξαν να συμπεριλάβουν τη συγκατάθεση στα θέματα που εμπεριέχει το παρόν νομοσχέδιο, καθώς αυτά υπάγονται στη νομική βάση της εκτέλεσης της σύμβασης ή της νομικής υποχρέωσης (όταν πρόκειται για κοινωνικοασφαλιστικά). Να τροποποιηθεί πλήρως το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 και να μπουόν ουσιαστικά παραδείγματα στην αιτιολογική έκθεση. Αν παραμείνει ως έχει θα προκαλέσει σύγχυση στους αποδέκτες (ΥΠΔ και εργοδότες) που την επόμενη μέρα θα προβούν σε αλλαγές της υπάρχουσας συμμόρφωσης, λόγω της εν λόγω διάταξης που δεν έχει έρεισμα σε κανένα ενωσιακό κείμενο ή νομοθεσία κράτους-μέλους.

16. **13 Αυγούστου 2019, 10:28:** Η παράγραφος 2 είναι ασαφής και δημιουργεί ένα ευρύ πεδίο εφαρμογής της συγκατάθεσης, κατά παρέκκλιση των εγγράφων της Ομάδας του Άρθρου 29 (Opinion 2/2017). https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=610169.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και έγινε πλήρης αναμόρφωση του προτεινόμενου άρθρου. Αφαιρέθηκε το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 και αναμορφώθηκε πλήρως η παράγραφος 2 για την έννοια της συγκατάθεσης.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 28 Επεξεργασία και ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης

1. **20 Αυγούστου 2019, 00:43:** Τω όντι ο νομοθέτης νομίζει ότι ο ΓΚΠΔ πρόκειται για οδηγία και αντιτίθεται στον Κανονισμό. Το άρθρο 85 του ΓΚΠΔ πρέπει να διασαφηνισθεί και όχι απλώς να επαναληφθεί και μάλιστα λανθασμένα.
2. **19 Αυγούστου 2019, 18:44:** Ως προς το άρθρο 28 (Επεξεργασία και ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης) απαιτείται μία αναδιατύπωση καθώς υπάρχει μία σύγχυση μεταξύ των νομικών βάσεων επεξεργασίας που εισάγει η παράγραφος 1 (δ) και των αρχών που πρέπει να διέπουν την στάθμιση των δικαιωμάτων και την επεξεργασία των αντίστοιχων δεδομένων. Επίσης, η παράγραφος 2 θα ήταν χρήσιμο να διατυπωθεί με τρόπο που να είναι σύμφωνη με τα επιτρεπόμενα από τον Κανονισμό αλλά και ευχερέστερα εφαρμόσιμη. Η παράγραφος 1 είναι διατυπωμένη σαν αιτιολογική σκέψη του ΓΚΠΔ και αφήνει περιθώρια να συνάγεται η εντύπωση ότι δεν εφαρμόζεται ο Κανονισμός. Ακόμη, θα θέλαμε να προτείνουμε το ΣχΝ να βρίσκεται σε εναρμόνιση με το κείμενο καλής διακυβέρνησης του Συμβουλίου της Ευρώπης και τις κατευθυντήριες οδηγίες αναφορικά με ΜΜΕ, τις οποίες αυτό περιλαμβάνει. Το ΣχΝ θα πρέπει δηλαδή, να αποτυπώνει, ότι τα ΜΜΕ είναι υπερασπιστές του δημοσίου συμφέροντος και να αναφέρεται στην αναγκαία ισορροπία που θα πρέπει να τηρείται μεταξύ των συγκρουόμενων δικαιωμάτων. Επίσης, θα πρέπει να αναγνωρίζεται ο ρόλος της ερευνητικής δημοσιογραφίας και του απορρήτου που τη περιβάλλει και η σημασία της για τη προάσπιση του Κράτους Δικαίου. Τέλος, θα μπορούσε να περιγράφεται ο ρόλος που έχουν οι Κώδικες Δεοντολογίας, όπως ο επαγγελματικός δημοσιογραφικός κώδικας για την ορθή τήρηση των καθηκόντων των δημοσιογράφων.
3. **16 Αυγούστου 2019, 20:42:** Άρθρο 28 παρ. 2 Ο εθνικός νόμος μπορεί να προβλέψει εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις από τα συγκεκριμένα κεφάλαια του ΓΚΠΔ, για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή για σκοπούς ακαδημαϊκής, καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης, αλλά όχι και να εξαιρέσει το σκοπό αυτό από την εφαρμογή του ΓΚΠΔ!!!!
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη. Έγινε αναμόρφωση του προτεινόμενου άρθρου και παρέμεινε ο έλεγχος της Αρχής .

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 29 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον

1. **19 Αυγούστου 2019, 18:57:** Το προτεινόμενο άρθρο 29 (Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον) δεν προβαίνει σε εξειδίκευση των ρυθμίσεων του ΓΚΠΔ στο

πεδίο αυτό και συνεπώς δεν λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητές του. Αναγκαία θεωρείται ιδίως η ρύθμιση της πρόσβασης στο αρχειακό υλικό, αλλά και η εγγύτερη στον τομέα ρύθμιση των εξαιρέσεων από την άσκηση των δικαιωμάτων.

2. **19 Αυγούστου 2019, 12:17:** Το άρθρο του α' σχεδίου νόμου για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (20-02-2018) που αφορά στην «Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον» (<http://www.opengov.gr/ministryofjustice/?p=9313>) εκτιμάται ως πληρέστερο και ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες των Γενικών Αρχείων του Κράτους.
3. **16 Αυγούστου 2019, 20:51:** Άρθρο 29 (και 30) Δεν πρόκειται για παρέκκλιση από το αρ. 9 1, αλλά για εφαρμογή του αρ. 89! Εκτός αυτού, η μόνη ουσιαστική προσθήκη (κατάλληλες εγγυήσεις) είναι οι περιορισμοί πρόσβασης! Εκτιμώ ότι και τα 2 άρθρα δεν πετυχαίνουν το στόχο τους.
4. **16 Αυγούστου 2019, 20:45:** Ίσως θα πρέπει, για λόγους συμμόρφωσης με το άρθρο 23 ΓΚΠΔ, να αναφερθούν, είτε στο κείμενο του παρόντος άρθρου είτε στην εισαγωγική έκθεση του νόμου, τα στοιχεία του άρθρου 23 παρ.1 ΓΚΠΔ τα οποία συμπεριλαμβάνονται στην έννοια του δημοσίου συμφέροντος όπως αυτή εντοπίζεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, καθώς η διασφάλιση των ως άνω στοιχείων αποτελεί τον μόνο προβλεπόμενο λόγο περιορισμού των δικαιωμάτων των αρθ.12-22 ΓΚΠΔ.
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 30 Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων

1. **20 Αυγούστου 2019, 16:07:** Στην πρώτη παράγραφο προτείνεται η προσθήκη και της επεξεργασίας ποινικών καταδικών και αδικημάτων (π.χ. εγκλήματα πολέμου σε ιστορικές έρευνες) του άρθρου 10. Στη δεύτερη παράγραφο προτείνεται η προσθήκη περιορισμού και του δικαιώματος διαγραφής («δικαίωμα στη λήθη») των υποκειμένων σύμφωνα με το άρθρ. 17 παρ. 3δ του Κανονισμού. Η δε τελευταία πρόταση που προβλέπει περιορισμό του δικαιώματος πρόσβασης λόγω δυσανάλογης προσπάθειας του Υπευθύνου δεν βρίσκει έρεισμα στο Κανονισμό και άρα πρέπει να απαλειφθεί. Η τρίτη παράγραφος, εξηγώντας απλά τις διαδικασίες της ανωνυμοποίησης και ψευδωνυμοποίησης αντίστοιχα, περιττεύει και ως εκ τούτου πρέπει να απαλειφθεί. Στην τέταρτη παράγραφο πρέπει να απαλειφθεί το τελευταίο εδάφιο που προβλέπει δυνατότητα δημοσίευσης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα χωρίς ψευδωνυμοποίηση και χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου. Συνεπώς το παρόν άρθρο θα μπορούσε να αναδιαμορφωθεί ως εξής: 1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1 και το άρθρο 10 του ΓΚΠΔ η επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα, επιτρέπεται χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου, όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων και το συμφέρον του υπεύθυνου επεξεργασίας είναι υπέρτερο του συμφέροντος του υποκειμένου να μην τύχουν επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού του χαρακτήρα. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να λαμβάνει κατάλληλα και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία των εννόμων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων. Στα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται ιδίως: α) ο ορισμός ΥΠΔ, β) περιορισμοί πρόσβασης των υπεύθυνων επεξεργασίας και εκτελούντων την επεξεργασία, γ) η χρήση ψευδωνύμων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δ) η κρυπτογράφηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. 2. Κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στα άρθρα 15, 16, 17, 18 και 21 του ΓΚΠΔ, τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα περιορίζονται, εφόσον η άσκησή τους είναι πιθανό να καταστήσει αδύνατη ή να παρακωλύσει σοβαρά την εκπλήρωση των σκοπών της παραγράφου 1 και εφόσον οι περιορισμοί αυτοί κρίνονται απαραίτητοι για την εκπλήρωσή τους. 3. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να δημοσιεύει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που επεξεργάζεται στο πλαίσιο της έρευνας, εφόσον τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν συγκατατεθεί εγγράφως ή εφόσον η δημοσίευση είναι απαραίτητη για την παρουσίαση των αποτελεσμάτων της έρευνας και τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν ψευδωνυμοποιηθεί.
2. **19 Αυγούστου 2019, 18:16:** Επανεξέταση και αναδιατύπωση σε ευρεία κλίμακα απαιτείται για το άρθρο 30. Καταρχάς, ήδη ο τίτλος του άρθρου (Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή συλλογής και τήρησης στατιστικών στοιχείων) συρρικνώνει την έννοια των «στατιστικών σκοπών» και της «στατιστικής έρευνας» σε «τήρηση στατιστικών στοιχείων». Περαιτέρω, δεν λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη μέσω του ειδικού άρθρου να εξειδικευτούν οι κανόνες του ΓΚΠΔ (π.χ. ως προς τη

νομική βάση, το ζήτημα της «ευρείας συγκατάθεσης» (broad consent) τις ιδιαίτερες απαιτήσεις κλπ.). Προτείνεται να αναδιατυπωθεί εξ' ολοκλήρου το άρθρο.

3. **19 Αυγούστου 2019, 12:34:** Το άρθρο του α' σχεδίου νόμου για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που δημοσιεύθηκε στις 20-02-2018 και αφορά στην «Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή για στατιστικούς σκοπούς» (<http://www.opengov.gr/ministryofjustice/?p=9312>) εκτιμάται ως πληρέστερο και ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες των Γενικών Αρχείων του Κράτους. Επιπλέον, κρίνεται σημαντική η προσθήκη διάταξης για την επεξεργασία των δεδομένων των δημοσίων προσώπων που συμμετέχουν στον πολιτειακό και πολιτικό βίο της χώρας στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους, όπως αυτό προβλεπόταν στον νόμο 2472/1997, άρθρο 7, εδάφιο ζ.
4. **16 Αυγούστου 2019, 20:52:** Θεωρώ ότι δεν πρέπει να προβλέπεται προσωποποιημένη δημοσίευση αποτελεσμάτων έρευνας, παρά μόνο με συγκατάθεση του υποκειμένου (τροποποίηση της παρ. 4).
5. **14 Αυγούστου 2019, 12:06:** Η παράγραφος 4 δημιουργεί ευκαιρίες προβολής προσωπικών δεδομένων χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου για λόγους επιστημονικής έρευνας. Πιθανολογώ ότι με την ύπαρξη αυτής της παραγράφου δίδεται η δυνατότητα εκμετάλλευσης των προσωπικών δεδομένων προς ιδίον όφελος.
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 31 Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων

1. **1 Αυγούστου 2019, 00:17:** Τα άρθρα 31-36 είναι προβληματικά και ακατανόητα. Πρέπει να διαγραφούν.
2. **20 Αυγούστου 2019, 01:38:** Θεωρώ ότι ο περιορισμός του δικαιώματος ενημέρωσης και πρόσβασης για λόγους παρεμπόδισης της θεμελίωσης, άσκησης και υποστήριξης νομικών υποθέσεων θα πρέπει να τεθεί υπό προϋποθέσεις, καθώς η εξαίρεση αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά από τους υπεύθυνους επεξεργασίας με σκοπό την άρνηση ικανοποίησης των δικαιωμάτων αυτών.
3. **19 Αυγούστου 2019, 18:27:** Το άρθρο 31 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η αναδιτύπωσή του στην κατεύθυνση των προτάσεων που είχαν περιληφθεί στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής.
4. **19 Αυγούστου 2019, 18:57:** Η διατύπωση της παρ. 1 είναι ελλιπής. Το γενικό πνεύμα του άρθρου είναι ο περιορισμός της υποχρέωσης ενημέρωσης με την επίκληση γενικών όρων όπως «σημαντική βλάβη», «κοινό καλό» κλπ.
5. **17 Αυγούστου 2019, 11:47:** Δυσκολεύομαι να κατανοήσω την περίπτωση 1α). Η αιτιολογική έκθεση δεν βοηθεί. Κάποια παραδείγματα θα ήταν χρήσιμα. Επίσης, η χρήση του όρου «χαμηλό συμφέρον» ξενίζει (προφανώς σε μετάφραση του «gering» από το γερμανικό νόμο). Στην αιτιολογική χρησιμοποιείται ο όρος «χαμηλό ενδιαφέρον». Σκόπιμο θα ήταν αν υπάρχει ενιαία ορολογία.
6. **17 Αυγούστου 2019, 10:58:** Τυχόν επιβαλλόμενοι περιορισμοί πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 23 του Γενικού Κανονισμού 2016/679, μια εκ των οποίων αποτελεί ο σαφής και ρητός προσδιορισμός του σκοπού της επεξεργασίας που επιδιώκεται εντός της νομοθετικής διάταξης. Εν προκειμένω, δεν καθίσταται σαφές ποιος είναι ο σκοπός της επεξεργασίας, ώστε ο περιορισμός του δικαιώματος στην ενημέρωση να πληροί τόσο τις προϋποθέσεις του άρθρου 23 του Κανονισμού 2016/679 όσο και τα νομολογιακά κριτήρια του ΔΕΕ και ΕΔΔΑ. Το νομοθετικό μέτρο, το οποίο περιορίζει τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων, πλέον του επιδιωκόμενου σκοπού της επεξεργασίας, πρέπει να πληροί, επιπροσθέτως, μια σειρά κριτηρίων, τα οποία δεν έχουν προσδιορισθεί στο πλαίσιο της παρούσης διάταξης.
7. **16 Αυγούστου 2019, 20:06:** Άρθρα 31 – 36 Θεωρώ ότι η συνολική προσέγγιση είναι λάθος. Γίνεται προσπάθεια εισαγωγής περιορισμών δικαιωμάτων, σύμφωνα με το αρ. 23 ΓΚΠΔ. Αυτοί οι περιορισμοί όμως θα πρέπει να εφαρμόζονται και να αφορούν σε συγκεκριμένο νομοθετικό μέτρο κι όχι να αναφέρονται γενικά στον εφαρμοστικό νόμο. Τα κριτήρια για το αποδεκτό ενός περιορισμού ήδη περιλαμβάνονται στο ΓΚΠΔ, αλλά ο ακριβής προσδιορισμός του τότε περιορίζεται ένα δικαίωμα πρέπει να γίνεται σε σχέση με συγκεκριμένη

διάταξη, με συγκεκριμένο σκοπό και με βάση τα χαρακτηριστικά του αρ. 23 παρ. 2. Οι περιορισμοί δικαιωμάτων όπως περιγράφονται στο ΣχΝ είναι προβληματικοί και σε πολλές περιπτώσεις υπερβολικά ασαφείς.

- 8. 14 Αυγούστου 2019, 17:30:** Στην παράγραφο α) αναφέρει: η επικοινωνία με το υποκείμενο των δεδομένων δεν γίνεται σε ψηφιακή μορφή. Αυτό με βάση ότι όλα τα μέσα επικοινωνίας σήμερα είναι ψηφιακά υπονοεί είτε χρήση ταχυδρομείου που αυτόματα επιτρέπει την όχληση του υποκειμένου με υλικό σε χαρτί από διάφορες εταιρείες πχ direct marketing πράγμα επίσης μη οικολογικό, είτε δια ζώσης (πόρτα πόρτα). Νομίζω ότι χρειάζεται το λιγότερο.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 32 Πληροφορίες που παρέχονται εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το υποκείμενο των δεδομένων

- 1. 20 Αυγούστου 2019, 01:25:** Θεωρώ ότι ο περιορισμός του δικαιώματος ενημέρωσης και πρόσβασης για λόγους παρεμπόδισης της θεμελίωσης, άσκησης και υποστήριξης νομικών υποθέσεων θα πρέπει να τεθεί υπό προϋποθέσεις, καθώς η εξαίρεση αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά από τους υπεύθυνους επεξεργασίας με σκοπό την άρνηση ικανοποίησης των δικαιωμάτων αυτών.
- 2. 19 Αυγούστου 2019, 19:38:** Στο άρθρο 32 για την ενημέρωση του υποκειμένου δεν επιλύεται θεσμοθετικά το ζήτημα των προτεινόμενων μέσων για την επαρκή και ορθή ενημέρωση του υποκειμένου, ιδίως ως προς τα δεδομένα που δεν συλλέγονται απευθείας από το υποκείμενο (άρθρο 14 του Κανονισμού). Ο Κανονισμός δηλαδή αναγνωρίζει την αναγκαιότητα ενημέρωσης των υποκειμένων στις περιπτώσεις αυτές, ωστόσο στον υπό διαβούλευση νόμο, δεν παρέχεται σαφής κατευθυντήρια γραμμή για το πως ο υπεύθυνος επεξεργασίας θα ικανοποιήσει το δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου, που μεταξύ άλλων περιλαμβάνει την ενημέρωση για τη νόμιμη βάση της επεξεργασίας των δεδομένων του, όπως λόγου χάρη μέσω της ανάρτησης της πολιτικής απορρήτου στο site του, μέσω της δημοσίευσης σε εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας, μέσω του αποδέκτη των δεδομένων, ιδίως για τις περιπτώσεις όπου υφίστανται κανονιστικές αποφάσεις της Αρχής που επιτάσσουν συνδυαστική ενημέρωση με διάφορα μέσα. Συνεπώς, σε συνδυασμό με το άρθρο Άρθρο 83 Μεταβατικές διατάξεις παράγραφος 2 όπου ορίζεται ότι : «Οι οδηγίες και κανονιστικές πράξεις της Αρχής διατηρούνται σε ισχύ, εφόσον δεν προσκρούουν στον ΓΚΠΔ και στις ρυθμίσεις του παρόντος» θα πρέπει να επικαιροποιηθούν οι κανονιστικές πράξεις και οδηγίες της Αρχής ή να αποσαφηνιστεί η έκταση εφαρμογής τους
- 3. 19 Αυγούστου 2019, 18:44:** Το άρθρο 32 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η αναδιατύπωση του άρθρου 32 στην κατεύθυνση των προτάσεων που είχαν περιληφθεί στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής.
- 4. 17 Αυγούστου 2019, 10:06:** Εξαιρετικά ευρείες, δυσανάλογες και κόντρα στο πνεύμα του ΓενΚαν οι εξαιρέσεις που προωθούνται με την εν λόγω διάταξη. Το άρθρο 14 του Κανονισμού 2016/679 προβλέπει ήδη τους περιορισμούς του (βλ. 14 παρ. 5). Η παραπομπή εν προκειμένω στις διατάξεις του άρθρου 23 του Κανονισμού 2016/679 είναι εσφαλμένη καθώς αν ο ενωσιακός νομοθέτης ήθελε να περιορίσει το δικαίωμα του άρθρου 14 του ΓενΚαν κατ' αυτό τον τρόπο, θα το είχε πράξει ρητώς. Εξάλλου, ο σκοπός του άρθρου 23 του ΓενΚαν συνίσταται στη θέσπιση συγκεκριμένων νομοθετικών μέτρων περιορισμού των δικαιωμάτων που θα αφορούν συγκεκριμένους σκοπούς επεξεργασίας, και οι οποίοι επιδιώκονται από συγκεκριμένους υπεύθυνους επεξεργασίας. Επίσης, οι διατάξεις του άρθρου 23 ΓενΚαν προβλέπουν μια ευρεία σειρά από προϋποθέσεις, οι οποίες πρέπει να πληρούνται για την κατάρτιση του όποιου περιοριστικού των δικαιωμάτων μέτρου, οι οποίες, δεν πληρούνται εν προκειμένω. Συνεπώς, δεν είναι ορθή τόσο η ευρύτητα των περιορισμών όσο και η χρήση του άρθρου 23 ΓενΚαν ως νομιμοποιητική βάση για την επιβολή τους.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 33 Δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων/ Ανακοίνωση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων

1. **20 Αυγούστου 2019, 01:21:** Η γενική διατύπωση του άρθρου 33 παρ. 5 που προβλέπει την δυνατότητα του υπεύθυνου επεξεργασίας να μην ανακοινώνει στα υποκείμενα επεξεργασίας μία παραβίαση προσωπικών δεδομένων που ενέχει υψηλό κίνδυνο σε περιπτώσει που «μέσω της ενημέρωσης θα αποκαλύπτονταν πληροφορίες, οι οποίες σύμφωνα με διάταξη νόμου ή λόγω της φύσης τους, ιδίως λόγω υπέρτερων έννομων συμφερόντων τρίτου, πρέπει να παραμείνουν απόρρητες» διευρύνει αδικαιολόγητα την δυνατότητα των υπευθύνων να μην ανακοινώνουν παραβιάσεις προσωπικών δεδομένων στα επηρεαζόμενα φυσικά πρόσωπα και ενδεχομένως θα χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά από τους υπευθύνους επεξεργασίας. Ως εκ τούτου, προτείνω να διατυπωθεί με μεγαλύτερη σαφήνεια η συγκεκριμένη εξαίρεση, ώστε η εφαρμογή της να είναι δυνατή σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μόνο.
2. **19 Αυγούστου 2019, 18:48:** Το άρθρο 33 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η αναδιατύπωσή του, στην κατεύθυνση των προτάσεων που είχαν περιληφθεί στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής.
3. **17 Αυγούστου 2019, 11:09:** Αν και οι εξαιρέσεις που εισάγονται φαίνεται πως κινούνται στη σωστή κατεύθυνση, η εφαρμογή τους χωρίς τη δέουσα καθοδήγηση θα είναι δυσχερής. Τέτοια καθοδήγηση θα μπορούσε να δοθεί μέσα από παραδείγματα στην αιτιολογική έκθεση. Διαφορετικά ο κάθε υπεύθυνος επεξεργασίας εξωθείται σε μη εφαρμογή των εξαιρέσεων μέχρις ότου κριθούν οι πρώτες περιπτώσεις από την ΑΠΔΠΧ και τα δικαστήρια (έτσι, όμως, ματαιώνεται την εφαρμογή και το σκοπό της εξαίρεσης).
4. **17 Αυγούστου 2019, 10:49:** Το δικαίωμα πρόσβασης, πλέον των διατάξεων του Κανονισμού 2016/679, κατοχυρώνεται ρητώς στο άρθρο 8 παρ. 2 ΧΘΔΕΕ. Για τον λόγο αυτό, ο ΓενΚαν δεν προβλέπει περιορισμούς, καθώς πρόκειται για ένα θεμελιώδες δικαίωμα. Οι περιορισμοί του δικαιώματος πρόσβασης μπορούν να δικαιολογηθούν μόνο στο πλαίσιο κατάρτισης συγκεκριμένου μέτρου, όπως τούτο προβλέπεται στο άρθρο 23 ΓενΚαν, το οποίο εκτός άλλων, αφενός προβλέπει λόγους μείζονος σημασίας (οι οποίοι δεν διαπιστώνονται με την προώθηση της εν λόγω διάταξης) προκειμένου να είναι ανεκτός ο περιορισμός των δικαιωμάτων αφετέρου απαιτεί οι εν λόγω σκοποί να συγκεκριμενοποιηθούν από τον νομοθέτη. Κατά συνέπεια, η εν λόγω διάταξη αντίκειται τόσο στο πνεύμα του ΓενΚαν όσο και στο άρθρο 8 ΧΘΔΕΕ
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 34 Δικαίωμα διαγραφής

1. **19 Αυγούστου 2019, 18:25:** Το άρθρο 34 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η αναδιατύπωσή του στην κατεύθυνση των προτάσεων που είχαν περιληφθεί στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής.
2. **17 Αυγούστου 2019, 17:26:**1. Παράγραφος 1η: η φράση «εκτός των εξαιρέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ» θα πρέπει να αναδιατυπωθεί σε «πέρα από τις εξαιρέσεις ...» ή «επιστροθέτως των εξαιρέσεων ...» (αυτό, άλλωστε, προκύπτει από το γερμανικό νόμο στον οποίο βασίζεται το άρθρο, βλ. άρθρο 35 BDSG).2. Παράγραφος 3η: Δεν κατανοώ την αναφορά σε περίοδο διατήρησης που προβλέπεται σε σύμβαση. Σύμβαση του υπευθύνου επεξεργασίας με το υποκείμενο ή με τρίτο; Ποιες συμβατικές περίοδοι διατήρησης «υπερισχύουν» του δικαιώματος διαγραφής. Π.χ. αν δυο εταιρείες, ανταλλάσσουν δεδομένα, ως αυτοτελείς υπεύθυνοι επεξεργασίας, και στη μεταξύ τους σύμβαση συνεργασίας θέσουν συμβατική περίοδο διατήρησης των δεδομένων 10 χρόνια, θα μπορούν να επικαλεσθούν αυτήν για να μην ικανοποιήσουν αίτημα διαγραφής.
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 35 Δικαίωμα εναντίωσης

1. **9 Αυγούστου 2019, 18:18:** Το άρθρο 35 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η διαγραφή του.

2. **17 Αυγούστου 2019, 10:12:** Η εν λόγω διάταξη είναι άνευ σημασίας καθώς ο περιορισμός του δικαιώματος στην εναντίωση χάριν επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος συνάγεται ρητώς από το γράμμα της διάταξης του άρθρου 21 παρ. 1 του Κανονισμού 2016/679.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 36 Αυτοματοποιημένη ατομική λήψη αποφάσεων, περιλαμβανομένης της κατάρτισης προφίλ

1. **9 Αυγούστου 2019, 19:59:** Το άρθρο αυτό φωτογραφίζει μια συγκεκριμένη περίπτωση όπου ισχύει το άρθρο (όταν η απόφαση λαμβάνεται στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών βάσει ασφαλιστικής σύμβασης) χωρίς ωστόσο να αποσαφηνίζει την παράγραφο 3, ιδίως για την ικανοποίηση του δικαιώματος εξασφάλισης ανθρώπινης παρέμβασης από την πλευρά του υπευθύνου επεξεργασίας, έκφρασης άποψης και αμφισβήτησης της απόφασης.
2. **19 Αυγούστου 2019, 18:46:** Το άρθρο 36 είναι προβληματικό. Σε αρκετές περιπτώσεις υπερβαίνει τους επιτρεπόμενους από τον Κανονισμό (άρθρο 23) περιορισμούς, εισάγοντας νέους που δεν έχουν έρεισμα στον Κανονισμό. Προτείνεται η διαγραφή του.
3. **19 Αυγούστου 2019, 17:27:** Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, με το άρθρο 36 λαμβάνεται υπόψη η ειδική περίπτωση αυτοματοποιημένης απόφασης στο κλάδο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Ειδικότερα, επιτρέπεται η αυτοματοποιημένη απόφαση σε μία μεμονωμένη περίπτωση όπως ορίζεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2 ΓΚΠΔ, εάν η απόφαση που ελήφθη κατά τη διάρκεια της παροχής υπηρεσιών προέρχεται από ασφαλιστική σύμβαση, υπό συγκεκριμένους όρους. Μάλιστα, με το ίδιο άρθρο, επιτρέπεται στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να επεξεργάζονται δεδομένα για την υγεία κατά την έννοια του άρθρου 4 στοιχείο 15 του ΓΚΠΔ στο πλαίσιο αυτοματοποιημένων αποφάσεων. Σύμφωνα, πάντα, με την αιτιολογική έκθεση, αυτό είναι ιδιαίτερα απαραίτητο για τον αυτοματοποιημένο διακανονισμό των αιτήσεων παροχών από ιδιωτική ασφάλιση υγείας. Η διάταξη αυτή ενδιαφέρει από πολλές απόψεις: Αφενός, η αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων συνδέεται άρρηκτα με την χρήση συστημάτων Τεχνητής Νοημοσύνης (AI), τα οποία είναι δημοφιλή στον ασφαλιστικό κλάδο. Συνεπώς είναι από τις πρώτες (αν όχι η πρώτη φορά) που στο ελληνικό νομικό σύστημα εισάγεται μία διάταξη που αφορά άμεσα στη χρήση συστημάτων AI για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία μάλιστα επηρεάζει σημαντικά τα δικαιώματα του υποκειμένου. Αφετέρου, παρατηρώντας ότι μία κατηγορία επιχειρήσεων ενδέχεται να αποκτά διακριτή μεταχείριση από τον Νόμο αναφορικά με την αλγοριθμική επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, σε συνάρτηση με το γεγονός ότι οι εν λόγω επεξεργασίες καλύπτουν, αναπόφευκτα, δεδομένα ειδικών κατηγοριών (υγείας) προκαλείται οπωσδήποτε προβληματισμός. Ο ΓΚΠΔ παρέχει πράγματι τη δυνατότητα στον εθνικό νομοθέτη να “εξέρχεται εκτός του άρθρου 22 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ) και να προβλέπει επιτρεπτικές διατάξεις για τη λήψη μιας αυτοματοποιημένης απόφασης σε μεμονωμένες περιπτώσεις” (εν προκειμένω τις ασφαλιστικές συμβάσεις). Ωστόσο, η παρ. 4 του άρθρου 22 του ΓΚΠΔ προβλέπει ρητώς ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται με τέτοια μέσα δεν μπορούν να βασίζονται σε ειδικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, εκτός αν ισχύει το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α) (ρητή συγκατάθεση) ή ζ) (ουσιαστικό δημόσιο συμφέρον) και αν υφίστανται κατάλληλα μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων, των ελευθεριών και των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων. Σύμφωνα με τον GDPR, προκειμένου να μπορούν να συμπεριληφθούν ειδικές κατηγορίες δεδομένων σε συστήματα αυτοματοποιημένης λήψης αποφάσεων, θα πρέπει να υπάρχει είτε ρητή συγκατάθεση του υποκειμένου είτε ουσιαστικό δημόσιο συμφέρον. Όπως φαίνεται από τη σχετική αιτιολογική έκθεση, ο εθνικός νομοθέτης στρέφεται στην επιλογή του ουσιαστικού δημόσιου συμφέροντος. Ειδικότερα, στην αιτιολογική έκθεση υποστηρίζεται ότι “η εξασφάλιση προσιτής και λειτουργικής ασφαλιστικής κάλυψης υγείας στην ιδιωτική ασφάλιση υγείας αναγνωρίζεται ως σημαντικό συμφέρον για το κοινό καλό. Η οικονομική μαζική επεξεργασία απαιτεί τη χρήση αυτοματοποιημένων διαδικασιών, ιδίως όταν πρόκειται για την εφαρμογή νόμιμων και επομένως τυποποιημένων χρεώσεων”. Η συγκεκριμένη διατύπωση αλλά και η διάταξη στο σύνολο της θα τύχει εκτενούς ανάλυσης στο μέλλον, ωστόσο ορισμένες πρώτες σκέψεις που ανακύπτουν είναι οι εξής:
 1. Γιατί επέλεξε ο νομοθέτης το ουσιαστικό δημόσιο συμφέρον και όχι τη ρητή συγκατάθεση ως νομική βάση της εν λόγω επεξεργασίας;
 2. Μπορεί η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων από έναν ιδιωτικό φορέα να βρίσκει νομικό έρεισμα στο “ουσιαστικό δημόσιο συμφέρον”;
 3. Αν ναι, γιατί καλύπτει μόνο τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις; Γιατί όχι και οι τράπεζες ή οποιαδήποτε άλλη ιδιωτική εταιρεία που εφαρμόζει «νόμιμες και άρα τυποποιημένες» διαδικασίες;
 4. Τι ορίζεται τελικώς ως “κοινό καλό”; Από μία σύντομη έρευνα δεν έχει προκύψει ούτε ορισμός ούτε ακόμα και σχετική αναφορά σε ελληνικό νομοθετικό κείμενο. Σε ποιο πλαίσιο και με ποιους

όρους μπορεί να γίνει σχετική ερμηνεία; Πόσο ευρέως και με ποιες δικλείδες μπορεί να ερμηνευθεί ένας τέτοιος όρος;

4. **17 Αυγούστου 2019, 18:41:** Προτείνω 1. στην 1η Παράγραφο: – προσθήκη άρνησης, η οποία έχει παραλειφθεί, ενώ είναι σαφές ότι σκοπός της διάταξης είναι να προβλέψει πότε το δικαίωμα «δεν υφίσταται» (ή ατονεί), δηλ. να εισαγάγει πρόσθετη εξαίρεση, σύμφωνα με την 22παρ.1(β) του ΓΚΠΔ. – χρήση του όρου «υποκείμενο των δεδομένων» αντί του «κανείς» – χρήση της φράσης «πέρα από» αντί του «εκτός από» (που συχνά εισάγει εξαίρεση) – στο (β) αντί της φράσης «δεσμευτικές χρεώσεις» της φράσης «δεσμευτικές χρεώσεις» της φράσης «δεσμευτικοί κανονες αποζημίωσης» που αρμόζει στην ακολουθούμενη πρακτική και είναι πιο πιστό στη γερμανική διάταξη (που λειτούργησε ως υπόδειγμα) – στο (β) αντί της φράσης «ιατρικής περίθαλψης» της φράσης «ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και συναφείς παροχές» (π.χ. επιδόματα, προνόμια κλπ που συνέχονται προς την εφαρμογή αυτοματοποιημένων κανόνων κλπ) και γενικότερα αναδιατύπωση ως κατωτέρω (για λόγους σαφήνειας, βάσει του κειμένου του ΓΚΠΔ). 2. στην 2η Παράγραφο την προσθήκη των λέξεων «του ΓΚΠΔ» στο τέλος. Έτσι το κείμενο θα έχει ως εξής: «1. Πέρα από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 22 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ) του ΓΚΠΔ, η παράγραφος 1 του άρθρου 22 του ΓΚΠΔ δεν εφαρμόζεται, σε εφαρμογή της διάταξης του στοιχείου β) της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του ΓΚΠΔ, και σε αποφάσεις που λαμβάνονται αποκλειστικά βάσει αυτοματοποιημένης επεξεργασίας στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών δυνάμει ασφαλιστικής σύμβασης, όταν α) το αίτημα του υποκειμένου ικανοποιήθηκε• ή β) η απόφαση βασίζεται στην εφαρμογή δεσμευτικών κανόνων αποζημίωσης για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και συναφείς παροχές και ο υπεύθυνος επεξεργασίας για την περίπτωση που η αίτηση δεν έχει γίνει πλήρως δεκτή, λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για τη διαφύλαξη των έννομων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, στα οποία περιλαμβάνεται τουλάχιστον το δικαίωμα να μεσολαβεί ανθρώπινη παρέμβαση εκ μέρους του υπεύθυνου επεξεργασίας, ώστε το υποκείμενο των δεδομένων να εκφράσει την άποψή του και να αμφισβητήσει την απόφαση• ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων για τα δικαιώματα αυτά το αργότερο κατά τη στιγμή της ανακοίνωσης ότι το αίτημά του δεν θα ικανοποιηθεί πλήρως. 2. Οι αποφάσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να βασίζονται στην επεξεργασία δεδομένων υγείας με την έννοια του άρθρου 4 στοιχείο 15) του ΓΚΠΔ. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τα κατάλληλα και ειδικά μέτρα για τη διαφύλαξη των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 22 του ΓΚΠΔ.»

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και το προτεινόμενο άρθρο διαγράφηκε.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 37 ΥΠΔ σε ιδιωτικούς φορείς

- 1 **20 Αυγούστου 2019, 01:23:** Σύμφωνα με την απόφαση υπ' αριθμ. 65/2018 της ΑΠΔΠΧ (ΦΕΚ Β' 1622/10.05.2019), που περιλαμβάνει μία μη εξαντλητική λίστα με τα είδη των πράξεων επεξεργασίας που απαιτούν εκτίμηση αντικτύπου («ΕΑΠΔ»), η διενέργεια ΕΑΠΔ κρίνεται υποχρεωτική σε πληθώρα δραστηριοτήτων, όπως ενδεικτικά στην χρήση συστημάτων βιντεοεπιτήρησης σε ιδιωτικό χώρο προσιτό σε απεριόριστο αριθμό προσώπων και στην πραγματοποίηση προωθητικών ενεργειών που βασίζονται στις καταναλωτικές συνήθειες των υποκειμένων επεξεργασίας. Περαιτέρω, βάσει της ερμηνείας της διάταξης του άρθρου 35 του Κανονισμού από την Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29 στις Κατευθυντήριες Γραμμές σχετικά με τις ΕΑΠΔ της 4ης Οκτωβρίου 2017, καθίσταται σαφές ότι τα κριτήρια της παραπάνω διάταξης θα πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως, ώστε σε περίπτωση αμφιβολίας ο υπεύθυνος επεξεργασίας να οφείλει να προβαίνει στην εκπόνηση ΕΑΠΔ, καθώς η τελευταία αποτελεί θεμέλιο λίθο για την απόδειξη της συμμόρφωσης του υπεύθυνου επεξεργασίας με τον ΓΚΠΔ. Θεωρώ ότι η εξάρτηση της υποχρέωσης διορισμού Υπεύθυνου Προστασίας Δεδομένων («ΥΠΔ») μόνο από το γεγονός ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να προβεί στην διενέργεια μίας και μόνο ΕΑΠΔ, επειδή, για παράδειγμα, τηρεί κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης στις εγκαταστάσεις του, διευρύνει υπερβολικά τον αριθμό των υπεύθυνων επεξεργασίας που οφείλουν να ορίζουν ΥΠΔ, δημιουργώντας ένα επιπρόσθετο σημαντικό οικονομικό βάρος στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν και την συντριπτική πλειοψηφία των επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Για τους προαναφερθέντες λόγους, προτείνω το Σχέδιο Νόμου να μην αποκλίνει από το άρθρο 37 παρ. 1 του ΓΚΠΔ και, ως εκ τούτου, να απαλειφθεί η διάταξη του άρθρου 37 από το Σχέδιο Νόμου.
- 2 **19 Αυγούστου 2019, 18:59:** Ως προς το άρθρο 37 (υπεύθυνος προστασίας δεδομένων σε ιδιωτικούς φορείς) θα πρέπει να επανεξεταστεί ή να διαγραφεί. Η διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου μπορεί να αφορά μία συγκεκριμένη επεξεργασία. Η διατύπωση στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής δεν πρότεινε διορισμό ΥΠΔ, όποτε διενεργείται εκτίμηση αντικτύπου, αλλά στις περιπτώσεις στις οποίες, σύμφωνα με τον κατάλογο που καταρτίζει η Αρχή απαιτείται διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου στην προστασία δεδομένων ιδίως λόγω της τακτικής και

συστηματικής παρακολούθησης των υποκειμένων των δεδομένων σε μεγάλη κλίμακα, λόγω της φύσης, του πεδίου εφαρμογής και/ή των σκοπών τους.

- 3 19 Αυγούστου 2019, 18:09:** Ο διορισμός ΥΠΔ πρέπει να είναι αποτέλεσμα μίας εσωτερικής διεργασίας στο πλαίσιο της λογοδοσίας και όχι επιβολή του Νόμου και μάλιστα επιλεκτικά στους ιδιώτες (πάλι σε αντίθεση με το Δημόσιο...)
- 4 17 Αυγούστου 2019, 18:19:** Εκτιμώ ότι η ρύθμιση διευρύνει υπερβολικά τις περιπτώσεις υποχρεωτικού ορισμού DPO: 1. Καταρχάς, η χρήση του ρήματος «υπόκεινται» επιτρέπει την ερμηνευτική προσέγγιση του ότι απαιτείται ο ορισμός DPO και στις περιπτώσεις όπου διενεργείται εκτίμηση αντικτύπου χωρίς αυτό να είναι υποχρεωτικό (ίσως, λυσιπρόσωπος, να αποτραπεί ένας υπεύθυνος επεξεργασίας από το διενεργεί DPIA όπου αυτό δεν είναι υποχρεωτικό, για να αποφύγει το κόστος ορισμού DPO). Κρίνω ότι δεν είναι αυτή η πρόθεση, εξ ου και θα έπρεπε τουλάχιστον να αποσαφηνισθεί ότι η υποχρέωση ορισμού DPO υφίσταται για δραστηριότητες επεξεργασίας ως προς τις οποίες η εκπόνηση DPIA είναι υποχρεωτική. 2 Δεν υπάρχει σαφής καθοδήγηση για το πότε η DPIA είναι υποχρεωτική και πότε όχι. Πρόκειται για ζήτημα που κρίνεται κατά περίπτωση και ο σχετικός κατάλογος της ΑΠΔΠΧ είναι γενικόλογος (αναφέρει κατηγορίες και δεν υπεισέρχεται – ευλόγως – σε περιπτώσιολογία, η οποία θα διαμορφωθεί σε βάθος χρόνου, μέσω της πρακτικής και των αποφάσεων της ΑΠΔΠΧ και των δικαστηρίων). 3. Ενδέχεται ένας υπεύθυνος επεξεργασίας να υποχρεωθεί να εκπονήσει DPIA για μία και μόνο δραστηριότητα επεξεργασίας. Έτσι αν μια μικρομεσαία επιχείρηση επιθυμεί αν εγκαταστήσει σύστημα DLP, καλείται να εκπονήσει DPIA (βλ απόφαση 65/2018 ΑΠΔΠΧ). Ταυτόχρονα, για μία και μόνον επεξεργασία, επιβοηθητική των βασικών εμπορικών δραστηριοτήτων της, η οποία, μάλιστα, αποτελεί και ένα τρόπο προστασίας της εμπιστευτικότητας των δεδομένων, η μικρομεσαία αυτή επιχείρηση θα χρειαστεί να ορίσει DPO, κάτι που συνεπάγεται κόστος που ενδεχομένως δεν μπορεί να αντιμετωπίσει (εξ ου και πλήθος επιχειρήσεων θα καταφύγουν σε αμφιβόλου αποτελεσματικότητας λύσεις, μόνον και μόνον για να υπάρχει στα χαρτιά DPO).
- 5 16 Αυγούστου 2019, 20:25:** Η υποχρέωση είναι υπερβολική για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Π.χ. μπορεί να χρειαστεί εκτίμηση αντικτύπου και για μια καινοτόμο εφαρμογή από μικρή startup. Θα πρότεινα να εισαχθεί και κριτήριο αριθμού εργαζομένων (π.χ. 20 ή ακόμα και 50)
Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και το προτεινόμενο άρθρο διαγράφηκε.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 38 Διαπίστευση φορέων πιστοποίησης και πιστοποίησηση

- 1 19 Αυγούστου 2019, 18:40:** Η προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 38 είναι ελλιπής. Πρόκειται για νέο πεδίο και θα πρέπει να υπάρχει σαφήνεια σε σχέση με το τί προβλέπεται και ποια διαδικασία θα τηρείται. Το αντίστοιχο άρθρο στο σχέδιο της α' νομοπαρασκευαστικής ήταν πληρέστερο.
- 2 19 Αυγούστου 2019, 15:24:** Η πιστοποίηση συμμόρφωσης με τον ΓΚΠΔ, αν και δεν απαλλάσσει τον οργανισμό από την ευθύνη συμμόρφωσης, είναι ζωτικής σημασίας ως εργαλείο λογοδοσίας. Είναι γεγονός ότι η σχετική διαδικασία ορισμού του κατάλληλου σχήματος έχει καθυστερήσει πανευρωπαϊκά. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες Οδηγίες του ΕΣΠΔ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/certification_guidelines_with_corrigenum_en.pdf για την ύπαρξη ασφάλειας στην αγορά, είναι ανάγκη η διαπίστευση των φορέων που χορηγούν πιστοποιήσεις, κατ'άρθρο 42 του ΓΚΠΔ, να γίνεται από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.) με αναφορά στο πρότυπο ENISO/IEC 17065, υπό τις προς άμεση έκδοση συμπληρωματικές απαιτήσεις από την ΑΠΔΠΧ (πεδίο εφαρμογής, μητρώα, φορείς και κριτήρια ελέγχου κλπ).
- 3 19 Αυγούστου 2019, 09:28:** Βάση των άρθρων του ΓΚΠΔ, ο σκοπός της (εθελοντικής) πιστοποίησης είναι η απόδειξη της συμμόρφωσης προς τον κανονισμό των πράξεων επεξεργασίας από τους υπευθύνους επεξεργασίας και τους εκτελούντες την επεξεργασία. Τα σχήματα που θα δημιουργηθούν θα πρέπει να είναι διαθέσιμα μέσω διαφανούς διαδικασίας. Προς αυτό το σκοπό, με την προϋπόθεση ότι η Αρχή δεν θα δημιουργήσει ένα μοναδικό σχήμα προς το οποίο θα μπορεί να διενεργείται επιθεώρηση και πιστοποίηση, και άρα ο κάθε φορέας πιστοποίησης θα μπορεί να δημιουργήσει και ένα δικό του, χρειάζεται «συμπληρωματικές απαιτήσεις που έχουν οριστεί από την Αρχή» να είναι πολύ συγκεκριμένες. Σε διαφορετική περίπτωση, τα σχήματα που θα δημιουργηθούν δεν θα είναι ισότιμα και θα δημιουργούν σύγχυση και παρανόηση στα υποκείμενα. Επιπλέον, υπάρχουν και η δυνατότητα διαπίστευσης των φορέων πιστοποίησης βάσει των κριτηρίων που έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων δυνάμει του άρθρου 63, που θα πρέπει να περιληφθεί. Βάση των παραπάνω και με σκοπό την μεγαλύτερη διαφάνεια και προστασία των υποκειμένων, προτείνω την διαμόρφωση

του σημείου 1 στο Άρθρο 38 του παρόντος ως εξής: Η διαπίστευση των φορέων που χορηγούν πιστοποιήσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του ΓΚΠΔ πραγματοποιείται από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.) με βάση το πρότυπο EN-ISO/IEC 17065 (στην εκάστοτε ισχύουσα έκδοσή του βάση διεθνών κανόνων) και υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εκδοθεί συγκεκριμένες συμπληρωματικές απαιτήσεις από την Αρχή. Επίσης, Η διαπίστευση των φορέων που χορηγούν πιστοποιήσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του ΓΚΠΔ πραγματοποιείται από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.) με βάση το πρότυπο EN-ISO/IEC 17065 (στην εκάστοτε ισχύουσα έκδοσή του βάση διεθνών κανόνων) βάσει των κριτηρίων που έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων δυνάμει του άρθρου 63. Η Αρχή τηρεί μητρώο με τα όλους τους μηχανισμούς πιστοποίησης και τις σφραγίδες και τα σήματα προστασίας δεδομένων που ικανοποιούν τις απαιτήσεις της και βρίσκουν εφαρμογή στην Ελληνική Επικράτεια και τα καθιστά διαθέσιμα στο κοινό με κάθε κατάλληλο μέσο. Το μητρώο περιέχει κατ' ελάχιστο την ονομασία του σχήματος, την κατάσταση (ενεργό, ανενεργό κλπ), το πεδίο εφαρμογής του, την περιγραφή του, τον φορέα (φορείς) διενέργειας ελέγχου και τα σχετικά κριτήρια.»

- 4 17 Αυγούστου 2019, 12:13:** Στο άρθρο 38 ορθώς γίνεται αναφορά σε διαδικασίες διαπίστευσης προκειμένου να αξιολογείται η συμμόρφωση ενός οργανισμού από εγκεκριμένο τρίτο μέρος και η αρχή να μπορεί να επιτελέσει τον εποπτικό της ρόλο πιο αποτελεσματικά. Ωστόσο πρέπει οπωσδήποτε να σχεδιαστεί κατάλληλο σχήμα πιστοποίησης δλδ εξειδικευμένοι κανόνες της αρχής βάσει των οποίων θα γίνεται η αξιολόγηση. Με τη συνδρομή των stakeholders (αρχή, εσυδ, φορείς πιστοποίησης, σεβ κτλ) να αναπτυχθούν οι ανωτέρω κανόνες (πχ ISO/IEC 27701:2019 ή BS 10012:2017) βάσει iso17065 και iso17067 τόσο για την πιστοποίηση των οργανισμών από διαπιστευμένους φορείς πιστοποίησης όσο και για τη διαπίστευση των φορέων πιστοποίησης από το εσυδ. Αλλιώς δεν θα υπάρχει οριζόντια και καθολικά αποδέκτη προδιαγραφή εφαρμογής του νομοθετήματος.
- 5 15 Αυγούστου 2019, 13:02:** Ο Κανονισμός ενθαρρύνει την κατάρτιση κωδίκων δεοντολογίας και τη θέσπιση μηχανισμών πιστοποίησης προστασίας δεδομένων σε πολλά διαφορετικά σημεία του [όπως Άρθρο 42 (5), Άρθρο 70 (ιε)]. Σε αυτό το πλαίσιο, στο άρθρο 38 του παρόντος σχεδίου νόμου, γίνεται αναφορά στη Διαπίστευση των Φορέων Πιστοποίησης κατά ISO/IEC 17065:2012 από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ), προκειμένου να χορηγούν πιστοποιήσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του ΓΚΠΔ. Αυτό σημαίνει ότι κάθε Φορέας Πιστοποίησης που πληροί τα παραπάνω κριτήρια, μπορεί να διαπιστευτεί κατά ISO/IEC 17065:2012 για ένα δικό του Σχήμα Πιστοποίησης. Ωστόσο, αυτό ενέχει το κίνδυνο να χορηγούνται πιστοποιήσεις για την ίδια Υπηρεσία (συμμόρφωση με το ΓΚΠΔ), αλλά διαφορετικών ταχυτήτων (επίπεδα συμμόρφωσης) των πιστοποιούμενων. Προκειμένου να αποφευχθεί κάτι τέτοιο και υπό το πρίσμα της εναρμονισμένης, αντικειμενικής και αμερόληπτης αξιολόγησης της συμμόρφωσης, προτείνεται η δημιουργία ενός ενιαίου σχήματος πιστοποίησης εταιρειών/οργανισμών που θα βασίζεται σε διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα (BS 10012, ISO/IEC 27701) και θα περιλαμβάνει τις απαιτήσεις της Αρχής. Έτσι μπορούν να τεθούν κανόνες στην αγορά και να δοθεί τεράστια ώθηση στην συμμόρφωση όλων των εταιρειών και οργανισμών σε σχέση με το πώς διαχειρίζονται και προφυλάσσουν τα προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών. Προτείνω λοιπόν την προσθήκη στο Άρθρο 38 του παρόντος της εξής παραγράφου: Τα σχήματα πιστοποίησης με βάση τα οποία πιστοποιούν οι φορείς πιστοποίησης για τη συμμόρφωση με τον ΓΚΠΔ θα πρέπει υποχρεωτικά να πληρούν τα κριτήρια των προτύπων ISO/IEC 27701:2019 ή BS 10012:2017 καθώς και τις απαιτήσεις της Αρχής.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Το ζήτημα θα ρυθμισθεί με αυτοτελή νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 39 Ποινικές κυρώσεις

- 1 21 Αυγούστου 2019, 07:57:** Το άρθρο 39 μιλά για ποινικές ευθύνες του ΥΠΔ , γεγονός που λειτουργεί , αν όχι αποτρεπτικά προς το συγκεκριμένο επάγγελμα , σίγουρα λειτουργεί εκφοβιστικά. Εξάλλου , αν γίνει οιαδήποτε παράβαση από αυτές που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο , ισχύουν και οι διατάξεις του ΠΚ (πχ απιστία) , όπου αν πληρούνται οι όροι της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης του εκάστοτε εγκλήματος, θα μπορούσαν να αναζητηθούν οι αντίστοιχες ευθύνες.
- 2 21 Αυγούστου 2019, 00:24:** Εκτιμώ ότι η εισαγόμενη δια της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου ποινική ευθύνη του ΥΠΔ, πέραν του ότι αντίκειται επί της αρχής στον ΓΚΠΔ όπου στο άρθρο 39 προσδίδει άλλη υφολογική απόχρωση στον ρόλο και την αποστολή του ΥΠΔ η οποία είναι ασυμβίβαστη με οποιαδήποτε ποινική ευθύνη, θα δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα στον Δημόσιο και τον ευρύτερο Δημόσιο τομέα πρωτίστως καθώς θα

εκδηλωθεί απροθυμία υπαλλήλων των φορέων να αναλάβουν τον ρόλο αυτό. Πρόταση : Να απαληφθεί η εν λόγω παράγραφος

- 3 20 Αυγούστου 2019, 18:11:** Ο 2472/97 προβλέπει για τις παραβιάσεις του α.1 του παρόντος νομοσχεδίου φυλάκιση ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ενός έτους, όχι ΜΕΧΡΙ! Η ελάφρυνση αυτή στην ποινή πώς εξηγείται;
- 4 20 Αυγούστου 2019, 00:26:** Κατά την αξιολόγησή μου θα πρέπει οι ποινές για τα αδικήματα τα οποία προβλέπονται στις παρ. 1 έως 3 να είναι μεγαλύτερες. Ειδικότερα ως προς την παρ.1 φυλάκιση, ως προς τα αδικήματα της παρ. 2 φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή και ως προς τα αδικήματα της παρ.3 φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. Αναφορικά με τις κακουργηματικού χαρακτήρα προβλέψεις, τούτες δεν θα πρέπει να περιοριστούν μόνο στις περιπτώσεις οι οποίες επάγονται περιουσιακό όφελος ή ζημία. Η δόλια σκοπούμενη βλάβη τρίτου από την παραβίαση προσωπικών δεδομένων, δύναται να είναι ιδιαιτέρως σοβαρή και να έχει σοβαρές επιπτώσεις, δίχως να υπάρχει άμεση αποτιμητή αντιστοίχιση σε περιουσιακή βλάβη. Κατά την έννοια αυτή θα πρέπει να εισαχθεί κριτήριο «ιδιαιτέρως σοβαρής ηθικής βλάβης τρίτου» (άυλη βλάβη) και να δίδεται η δυνατότητα σε περιπτώσεις παραβίασης προσωπικών δεδομένων όπου με άμεσο δόλο σκοπεύεται η πρόκληση ιδιαιτέρως σοβαρής ηθικής βλάβης, να διερευνάται και να δύναται να διωχθεί σε βαθμό κακουργήματος. Είναι σύνηθες το φαινόμενο ιδίως στο πλαίσιο σοβαρών αντιδικιών, ακόμα και οικογενειακού χαρακτήρα, να παρατηρείται το φαινόμενο της δόλιας παραβίασης προσωπικών δεδομένων, προκειμένου τα υποκείμενα της παρανόμου επεξεργασίας είτε να υποκύψουν σε πιέσεις, είτε να περιέλθουν σε δυσχερή θέση. Μία ρύθμιση προς την ως άνω κατεύθυνση θα λειτουργήσει αποτρεπτικά. Στο δε πλαίσιο του Ν.2472 υπήρχε η δυνατότητα να διωχθεί κακουργηματικά η μη περιουσιακή «βλάβη τρίτου».
- 5 20 Αυγούστου 2019, 00:26:** Δεν είναι εφικτό την ίδια στιγμή που το παρόν νομοσχέδιο περιορίζει στα προηγούμενα άρθρα τόσο πολύ τα δικαιώματα και την προστασία των υποκειμένων των δεδομένων την ίδια στιγμή να τιμωρεί με τόσο αυστηρές ποινές τις άνω περιπτώσεις. Το άρθρο πρέπει να τροποποιηθεί είναι τραγικές οι κυρώσεις και δεν καλύπτονται από καμία αιτιολογική έκθεση Δεν έχουν καμία αιτιολογία και βάση.
- 6 20 Αυγούστου 2019, 00:19:** Κατά την αξιολόγησή μου θα πρέπει οι ποινές για τα αδικήματα τα οποία προβλέπονται στις παρ. 1 έως 3 να είναι μεγαλύτερες. Ειδικότερα ως προς την παρ. 1 φυλάκιση, ως προς τα αδικήματα της παρ. 2 φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή και ως προς τα αδικήματα της παρ. 3 φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. Αναφορικά με τις κακουργηματικού χαρακτήρα προβλέψεις, τούτες δεν θα πρέπει να περιοριστούν μόνο στις περιπτώσεις οι οποίες επάγονται περιουσιακό όφελος ή ζημία. Η δόλια σκοπούμενη βλάβη τρίτου από την παραβίαση προσωπικών δεδομένων, δύναται να είναι ιδιαιτέρως σοβαρή και να έχει σοβαρές επιπτώσεις, δίχως να υπάρχει άμεση αποτιμητή αντιστοίχιση σε περιουσιακή βλάβη. Κατά την έννοια αυτή θα πρέπει εισαχθεί και κριτήριο «ιδιαιτέρως σοβαρής ηθικής βλάβης τρίτου» και να δίδεται η δυνατότητα σε περιπτώσεις παραβίασης προσωπικών δεδομένων, όπου με άμεσο δόλο σκοπεύεται η πρόκληση ιδιαιτέρως σοβαρής ηθικής βλάβης αυτή να διερευνάται και να δύναται να διωχθεί σε βαθμό κακουργήματος. Είναι σύνηθες το φαινόμενο ιδίως στο πλαίσιο σοβαρών αντιδικιών, ακόμα και οικογενειακού χαρακτήρα να παρατηρείται το φαινόμενο της δόλιας παραβίασης προσωπικών δεδομένων, προκειμένου τα υποκείμενα της παρανόμου επεξεργασίας είτε να υποκύψουν σε πιέσεις, είτε να περιέλθουν σε δυσχερή θέση. Μία ρύθμιση προς την παραπάνω κατεύθυνση θα λειτουργήσει αποτρεπτικά. Στο δε πλαίσιο του 2472, υπήρχε η δυνατότητα να διωχθεί κακουργηματική η μη περιουσιακή «βλάβη τρίτου»
- 7 19 Αυγούστου 2019, 19:16:** Εκ μέρους της ΕΕΚΤ τα σχόλια στο άρθρο 39 παρ. 1 έχουν ως εξής: Προτείνουμε την τροποποίηση της παραγράφου ως εξής: «1. Όποιος εκ προθέσεως και χωρίς δικαίωμα, α) επεμβαίνει με οποιοδήποτε τρόπο σε σύστημα αρχειοθέτησης και με την πράξη του αυτή λαμβάνει γνώση των δεδομένων αυτών β) τα αντιγράφει, αφαιρεί, αλλοιώνει, βλάπτει, συλλέγει, καταχωρεί, οργανώνει, διαρθρώνει, αποθηκεύει, προσαρμόζει, μεταβάλλει, ανακτά, αναζητεί πληροφορίες, συσχετίζει, συνδυάζει, περιορίζει, διαγράφει, καταστρέφει, τιμωρείται με φυλάκιση ενός (1) έτους, εκτός εάν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη».
- 8 19 Αυγούστου 2019, 16:46: @ 16 Αυγούστου 2019, 10:45** Ενώ σαφώς ο ΥΠΔ φέρει ευθύνη εχεμύθειας: α) Αυτό προβλέπεται από έτερες νομοθετικές ρυθμίσεις (όχι ειδικά για ΥΠΔ/ ΔΠΧ) β) Κατά το Άρ. 39 του ΓΚΠΔ, ο ρόλος του ΥΠΔ είναι συμβουλευτικός, ενημερωτικός, συνεργατικός, επικοινωνιακός κι επιβλέποντος (‘παρακολουθεί). Σε καμία περίπτωση δεν ομοιάζει του «ελεγκτικού» που παρομοιάζεται με του ελεγκτή της ΑΠΔΠΧ.
- 9 19 Αυγούστου 2019, 14:56:** Όπως αναφέρουν όλα τα άλλα σχόλια, η διάταξη της παρ. 6 του ΣχΝ περί ποινικής ευθύνης του ΥΠΔ, ρόλος που στην πράξη αναλαμβάνει κατά κανόνα δικηγόρος ή τεχνικός ασφαλείας/compliance officer, είναι άχρηστη, άστοχη και προβληματική, ενώ δεν θεμελιώνεται στην αιτιολογική έκθεση του νόμου.Ως Πρόεδρος του Πανελληνίου Δικτύου Επαγγελματιών Υπευθύνων Προστασίας Δεδομένων <https://dronetwork.gr/> μη κερδοσκοπικού οργανισμού, προτείνω εξ ονόματος των μελών μας, την απαλοιφή της. Άλλωστε στην

ελληνική νομοθεσία υπάρχουν προστατευτικές διατάξεις σε περίπτωση παραβιάσεων εκ μέρους του ΥΠΔ, όπως στο άρθρο 371 Π.Κ (για παραβίαση επαγγελματικής εχεμύθειας ως κατ' έγκληση διωκόμενο ποινικό αδίκημα και όχι αυτεπάγγελτα, όπως προτείνει το ΣχΝ), στο άρθρο 233 ΠΚ (απιστία δικηγόρου), στο άρθρο 38 του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013) περί απορρήτου και εχεμύθειας κλπ. Η ύπαρξη στο νόμο της διάταξης αυτής θα αποθαρρύνει έμπειρους και πιστοποιημένους συναδέλφους να αναλάβουν αυτό τον πολύ σημαντικό ρόλο αφού συνεπάγεται κίνδυνο ποινικών διώξεων για ένα ρόλο που παραμένει εξόχως συμβουλευτικός (ΟΕ άρθρου 29 και νυν ΕΣΠΔ)

- 10 18 Αυγούστου 2019, 21:20:** Η επιλογή της υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης είναι, κατ' αρχήν, ορθή. Ωστόσο, με δεδομένο ότι η ποινική τιμώρηση της παραβίασης επαγγελματικής εχεμύθειας προβλέπεται, ήδη, στο άρ. 371 Π.Κ. (κατ' έγκληση διωκόμενο ποινικό αδίκημα) και δη για ένα ευρύτερο πλαίσιο αξιόποινης συμπεριφοράς, η συγκεκριμένη νομοθετική πρόβλεψη φαίνεται περιττή. Δεν αιτιολογείται επαρκώς γιατί η παραβίαση επαγγελματικής εχεμύθειας λ.χ. από έναν δικηγόρο δύναται να διώκεται κατ' έγκληση, ενώ η αντίστοιχη συμπεριφορά ενός ΥΠΔ οφείλει να διώκεται αυτεπαγγέλτως. Η ποινική απαξία των δύο πράξεων δε διαφέρει ουσιωδώς, ενώ και η αιτιολογική έκθεση δεν εισφέρει ικανοποιητικές απαντήσεις επί τούτου.
- 11 18 Αυγούστου 2019, 11:37:** Υπερβολική η διάταξη στο σχέδιο νόμου για την ποινική τιμωρία του Υπεύθυνου Προστασίας Δεδομένων (ΥΠΔ) και μάλιστα στην αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων. Είναι αντίθετη στον ΓΚΠΔ που προβλέπει στο άρθρο 38 παρ. 3 ότι ο ΥΠΔ: «Δεν απολύεται ούτε υφίσταται κυρώσεις από τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον εκτελούντα την επεξεργασία επειδή επιτέλεσε τα καθήκοντά του». Η ύπαρξη αυτής της διάταξης θα λειτουργήσει αποτρεπτικά για την ανάληψη καθηκόντων ΥΠΔ.
- 12 16 Αυγούστου 2019, 21:01:** Θα μπορούσε η παρακώλυση του ελέγχου της Αρχής να προστεθεί στα ποινικά αδικήματα (βλ. και τελευταία συμβάντα ελέγχων ΑΑΔΕ κλπ).
- 13 16 Αυγούστου 2019, 10:45:** Η λογική των ποινικών κυρώσεων είναι σωστή. Ίσως να πρέπει να προστεθεί διακεκριμένη (επιβαρυντική) περίπτωση όταν η χωρίς δικαίωμα πρόσβαση λαμβάνει χώρα από τον DPO λόγω της ανεξάρτητης & εγγυητικής θέσης του στο μοντέλο συμμόρφωσης. Εννοείται ότι ΔΕΝ πρέπει να καταρτηθεί η ποινική ευθύνη του DPO όταν παραβιάζει υποχρέωση εχεμύθειας. Αλλιώς η διάταξη περί υποχρέωσης εχεμύθειας είναι *lex imperfecta* (ατελής) κ δεν θα υπάρχει κύρωση. Δείτε τον ρόλο του DPO στο νέο σύστημα συμμόρφωσης GDPR όπως περιγράφει η κ ΜΗΤΡΟΥ την αρχή της λογοδοσίας κ ο κ ΤΣΟΛΙΑΣ αναλύει τον DPO στο βιβλίο ΜΕΝΟΥΔΑΚΟΥ. Δυστυχώς αρκετοί νομίζουν ότι η θέση του DPO δεν πρέπει να έχει ευθύνες ενώ στο νέο σύστημα συμμόρφωσης η θέση αυτή είναι εξαιρετικά σημαντική αφού αντικαθιστά τις παλιές γνωστοποιήσεις της ΑΠΔΠΧ. Σκεφτείτε δηλαδή την περίπτωση κατά την οποία ο ελεγκτής της ΑΠΔΠΧ κατά την διάρκεια ελέγχου αποκτά πρόσβαση σε στοιχεία που δεν δικαιούται ή να αποκαλύπτει σε τρίτους μη δικαιούμενους προσωπικά δεδομένα που κατέσχεσε στο πλαίσιο ελέγχου. Δεν πρέπει να διωχθεί ποινικά; Αντίθετα, ο αντίστοιχος, εσωτερικός «ελεγκτής» DPO δεν πρέπει να διώκεται; Όποιος αναλαμβάνει ρόλο DPO πρέπει να είναι έτοιμος για τις τυχόν συνέπειες από την πλημμελή ή με κακή προαίρεση παροχή υπηρεσιών. Πάντως οι μεγάλες ευρωπαϊκές δικηγορικές εταιρίες αποφεύγουν να παρέχουν υπηρεσίες DPO.
- 14 Αυγούστου 2019, 12:10:** Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη αρ. 149 του Κανονισμού: «Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να θεσπίζουν τους κανόνες περί ποινικών κυρώσεων για παραβάσεις του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων για παραβάσεις των εθνικών κανόνων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή και εντός των ορίων του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω ποινικές κυρώσεις μπορούν επίσης να συνίστανται σε αποστέρηση από τα οφέλη που αποκτήθηκαν χάριν των παραβάσεων του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, η επιβολή ποινικών κυρώσεων για παραβάσεις τέτοιων εθνικών κανόνων και διοικητικών κυρώσεων δεν θα πρέπει να οδηγεί σε παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*, όπως την ερμηνεύει το Δικαστήριο.» Οι προβλεπόμενες διατάξεις δεν αφορούν τους κανόνες που τίθενται με το σχέδιο νόμου και έρχονται συνεπώς σε αντίθεση με την αρχή *ne bis in idem*. Επίσης, θεωρώ υπερβολική τη θέσπιση ποινικής ευθύνης του Υπεύθυνου Προστασίας Δεδομένων, ενώ αυτή θα λειτουργήσει αποτρεπτικά και πολλοί επιστήμονες θα αποτραπούν από την απασχόλησή τους ως υπεύθυνοι προστασίας δεδομένων.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Επισημαίνεται ότι ενόψει των σχολίων της διαβούλευσης διαγράφηκε η παράγραφος για την ποινική ευθύνη του ΥΠΔ.

1. 20 Αυγούστου 2019, 01:27: Κάνοντας χρήση του δικαιώματος που παρέχεται στο άρθρο 83 παρ. 7 του ΓΚΠΔ, σύμφωνα με το οποίο κάθε κράτος μέλος δύναται να καθορίζει τους κανόνες για το εάν και σε ποιο βαθμό διοικητικά πρόστιμα μπορεί να επιβάλλονται σε δημόσιες αρχές ή φορείς που έχουν συσταθεί στο εν λόγω κράτος μέλος, η διάταξη αυτή ορίζει ότι τα διοικητικά πρόστιμα που μπορεί να επιβάλλονται από την ΑΠΔΠΧ σε δημοσίους φορείς για συγκεκριμένες παραβιάσεις του ΓΚΠΔ και του Σχεδίου Νόμου μπορεί να φτάσουν μέχρι το ποσό των 3.000.000 Ευρώ. Ωστόσο, τα παραπάνω διοικητικά πρόστιμα που μπορεί να επιβληθούν στους δημοσίους φορείς είναι πολύ χαμηλότερα από αυτά που επιφυλάσσονται από τον ΓΚΠΔ στους ιδιωτικούς φορείς σε περίπτωση παραβίασης του και τα οποία φτάνουν τα 20.000.000 Ευρώ ή το 4% του παγκόσμιου ετήσιου τζίρου ενός ομίλου επιχειρήσεων. Η σημαντική αυτή απόκλιση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί, καθώς ότι ο σκοπός του ΓΚΠΔ είναι η προστασία των προσωπικών δεδομένων των φυσικών προσώπων ανεξαρτήτως από το αν η επεξεργασία τους πραγματοποιείται από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα, άρα και οι αντίστοιχες κυρώσεις πρέπει να είναι, αν όχι ακριβώς ίδιες, τουλάχιστον «κοντινές». Δεν πρέπει, άλλωστε, να ξεχνάμε ότι υπό το προισχύσαν καθεστώς η ΑΠΔΠΧ είχε επιβάλλει το μεγαλύτερο πρόστιμό της σε δημόσιο φορέα. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι ο δημόσιος τομέας λόγω και της κυριαρχικής του θέσης, οφείλει να δίνει το καλό παράδειγμα όσον αφορά την συμμόρφωσή του με τον ΓΚΠΔ, ενώ, βάσει των δραστηριοτήτων του και των αυξημένων βάσεων επεξεργασίας που προβλέπονται από το Σχέδιο Νόμου, εκτελεί πληθώρα πράξεων επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων των πολιτών που είναι της πλέον ευρείας κλίμακας, είναι συστηματικές και ενέχουν υψηλό κίνδυνο, οπότε η πρόβλεψη υψηλότερων προστίμων στον δημόσιο τομέα θα συντελούσε στην ορθή εφαρμογή του ΓΚΠΔ από τους δημοσίους φορείς και εν τέλει στην σύννομη επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων από το σύνολο των υπευθύνων επεξεργασίας. Ως εκ τούτου, προτείνω να απαλειφθεί στο σύνολό της η διάταξη 40 του Σχεδίου Νόμου ή τουλάχιστον να αυξηθούν τα διοικητικά πρόστιμα που προβλέπονται σε αυτή.

2. 19 Αυγούστου 2019, 18:54: Ως προς τη διαφοροποίηση των προστίμων για τον δημόσιο τομέα που προτείνονται στο άρθρο 40, ο Κανονισμός δίνει πράγματι αυτήν την ευχέρεια (άρθρο 83 παρ. 7), καθώς υπάρχουν κράτη μέλη, στα οποία εκ του Συντάγματός τους δεν επιτρέπεται η επιβολή προστίμων και εν γένει κυρώσεων στις δημόσιες αρχές. Ωστόσο, δεν τεκμηριώνεται επαρκώς η διαφοροποίηση αυτή ως προς την επιβολή διοικητικών προστίμων σε δημοσίους φορείς και σε ιδιώτες, όταν μάλιστα η διαφοροποίηση δεν αναφέρεται σε δημόσιες αρχές, αλλά στον ευρύτατο κύκλο του δημοσίου τομέα, όπως ορίζεται στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Ν. 2472/97 δεν περιλάμβανε τέτοια διάκριση και το ΣτΕ έκρινε πρόσφατα συνταγματική την επιβολή προστίμου από την ΑΠΔΠΧ στην Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων. Εξάλλου, η ΑΠΔΠΧ διαθέτει τα κριτήρια του άρθρου 83 για να προσδιορίσει το ύψος του διοικητικού προστίμου.

3. 19 Αυγούστου 2019, 18:19: Εξαιρετικά προβληματική η πρόβλεψη για διοικητικές κυρώσεις που διαφοροποιούνται για το Δημόσιο και μάλιστα εκτείνονται για και για τις εταιρείες του δημοσίου, δημιουργώντας ένα περιβάλλον ανοχής που κάθε άλλο παρά εξυπηρετεί τους σκοπούς του ΓΚΠΔ. Εξάλλου με δεδομένο ότι πολλοί φορείς του ιδιωτικού τομέα συνεργάζονται με το Δημόσιο και λειτουργούν ως εκτελούντες την επεξεργασία για λογαριασμό του, οδηγούμαστε στο πρακτικά ατελέσφορο να κινδυνεύει ο ιδιώτης εκτελών με μεγαλύτερο πρόστιμο από ότι το Δημόσιο ως υπεύθυνος επεξεργασίας. Ελληνική Ένωση Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και Ιδιωτικότητας (ΗΑΔΡΡ)

4. 19 Αυγούστου 2019, 16:35: Συμφωνώντας με 16 Αυγούστου 2019, 21:11, τίθεται θέμα σύμφωνα με τον ορισμό δημοσίου φορέα στο παρόν σχέδιο νόμου, καθότι σε μία ιδιωτική επιχείρηση μπορεί κατά ΓΚΠΔ να επιβληθεί πρόστιμο έως και 4% τζίρου (σε κάποιες περιπτώσεις), ενώ σε ιδιωτική επιχείρηση που απλά τυγχάνει ο κύριος μέτοχος να είναι το δημόσιο, να ισχύει πιο ελαφρυντική διάταξη;

5. 16 Αυγούστου 2019, 21:11: Η εξαίρεση του συνόλου του δημοσίου από το ύψος των προστίμων του ΓΚΠΔ δεν είναι λογική, ειδικά στην Ελλάδα. Αν κάποιος έχει νόημα η εξαίρεση -που θεωρώ ότι κατ'αρχήν δεν έχει- είναι μόνο για το στενό δημόσιο τομέα. Εκεί το ύψος του προστίμου έχει νόημα ως μέτρο της ηθικής απαξίας της πράξης (το έχει πει το ΣτΕ σε απόφαση που κατακύρωσε πρόστιμο της ΑΠΔΠΧ στο Υπ. Δικαιοσύνης προ 10ετίας). Φορείς όμως με δικό τους προϋπολογισμό (ΟΤΑ, ΝΠΔΔ, ΝΠΙΔ) γιατί θα πρέπει να εξαιρούνται; Πως θα είναι αναλογικό – αποτελεσματικό – αποτρεπτικό ένα πρόστιμο;

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

Η προτεινόμενη διάταξη αφορά μόνο το στενό δημόσιο τομέα και το ύψος του προστίμου δεν διαφοροποιείται των προβλέψεων του ΓΚΠΔ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΆΡΘΡΟΥ 41: Δικαστική προστασία κατά υπεύθυνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία

1. 19 Αυγούστου 2019, 17:43: Το παρόν δωρικό δομημένο άρθρο, αποφεύγει μεν τις επαναλήψεις των διατάξεων του Κανονισμού (εν αντιθέσει με το προηγούμενο νομοσχέδιο), παραλείπει δε να εκμεταλλευτεί πλήρως τις δυνατότητες του εθνικού νομοθέτη. Καταρχήν προτείνεται η διόρθωση της δεύτερης παραγράφου, έτσι ώστε όντως η προβλεπόμενη εξαίρεση των δημοσίων προσώπων που επεξεργάζονται προσωπικά δεδομένα κατά την ενάσκηση των κυριαρχικών εξουσιών τους να αφορά μόνο τη δυνατότητα αγωγής εναντίον τους στο έδαφος της συνήθους διαμονής του υποκειμένου (βλ. εισηγητική έκθεση παρόντος άρθρου του σχεδίου νόμου, α.79, παρ.2, εδ.β ΓΚΠΔ). Επιπροσθέτως, προτείνεται η διατήρηση της πρόβλεψης εκδίκασης των εν λόγω διαφορών κατά τις ειδικές διαδικασίες σύμφωνα με το μέχρι τώρα ισχύον άρθ.23 του ν. 2472/1997, η οποία διευκολύνει και επιταχύνει την αποζημίωση και ικανοποίηση των υποκειμένων. Ως εκ τούτου το παρόν άρθρο θα μπορούσε να διατυπωθεί ως εξής:1.Οι αγωγές του υποκειμένου των δεδομένων κατά του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία λόγω παραβίασης των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων εντός του πεδίου εφαρμογής του ΓΚΠΔ ή των δικαιωμάτων του υποκειμένου που περιέχονται σε αυτόν εισάγονται στο πολιτικό δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία έχει την εγκατάστασή του. Οι αγωγές του προηγούμενου εδαφίου μπορούν να εισαχθούν και στο πολιτικό δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου, το υποκείμενο των δεδομένων έχει τη συνήθη διαμονή του.2.Το τελευταίο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζεται στις αγωγές κατά δημοσίων αρχών, όταν οι αρχές αυτές ασκούν κυριαρχική δημόσια εξουσία που τους έχει ανατεθεί.3.Οι αγωγές της πρώτης παραγράφου εκδικάζονται κατά τα άρθρα 591 επ. του Κ.Πολ.Δ.4.Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία έχει ορίσει εκπρόσωπο, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, ο εν λόγω εκπρόσωπος θεωρείται αντίκλητος για όλες τις επιδόσεις που γίνονται στο πλαίσιο της πολιτικής δίκης σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΆΡΘΡΟΥ 42 Εκπροσώπηση υποκειμένου των δεδομένων

1. 19 Αυγούστου 2019, 18:10: Ως προς το άρθρο 42 το ΣχΝ παρεκκλίνει σημαντικά από τις διατάξεις του Άρθρου 80 ΓΚΠΔ και παραβιάζει τις διατάξεις αυτού. Συγκεκριμένα, η αιτιολογική σκέψη 142 του ΓΚΠΔ ορίζει με σαφήνεια ότι, όταν το υποκείμενο των δεδομένων θεωρεί ότι παραβιάζονται τα δικαιώματά του βάσει του ΓΚΠΔ, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα «να υποβάλει καταγγελία εξ ονόματός του σε εποπτική αρχή, να ασκήσει το δικαίωμα δικαστικής προσφυγής για λογαριασμό του ή, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους, το δικαίωμα να λάβει αποζημίωση για λογαριασμό των υποκειμένων των δεδομένων». Συνάγεται δηλαδή με σαφήνεια ότι η φράση «ή, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους...» αφορά το δικαίωμα του μη κερδοσκοπικού φορέα να λάβει αποζημίωση για λογαριασμό των υποκειμένων των δεδομένων (άρθρο 82 ΓΚΠΔ). Μάλιστα, προς επίρρωση της διάταξης, ακολουθεί επεξηγηματική περίοδος με την οποία αναφέρεται ότι «Ο εν λόγω φορέας, οργανισμός ή οργάνωση ενδέχεται να μην έχει το δικαίωμα να απαιτεί αποζημίωση για λογαριασμό του υποκειμένου των δεδομένων, ανεξάρτητα από τυχόν ανάθεση του υποκειμένου των δεδομένων». Με το ίδιο σκεπτικό, το Άρθρο 80, παρ.1 προβλέπει ότι το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα να υποβάλει την καταγγελία για λογαριασμό του και να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 77, 78 και 79 για λογαριασμό του και να ασκήσει το δικαίωμα αποζημίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 82 εξ ονόματός του, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους. Επομένως, είναι σαφές και με βάση την αιτιολογική σκέψη 142, ότι η φράση «εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους» αφορά αποκλειστικά στο να ασκήσει ο μη κερδοσκοπικός φορέας το δικαίωμα αποζημίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 82 ΓΚΠΔ εξ ονόματός του υποκειμένου των δεδομένων. Το ΣχΝ εντελώς αυθαίρετα και αντιθέτως με τα όσα προβλέπει το Άρθρο 80 παρ.1 του ΓΚΠΔ, αφαιρεί από το υποκείμενο των δεδομένων το δικαίωμα που ο ενωσιακός νομοθέτης του παρέχει, ήτοι να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα, 1) το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή (77 ΓΚΠΔ), 2) το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά αρχής ελέγχου (78 ΓΚΠΔ) και 3) το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά υπευθύνου επεξεργασίας ή εκτελούντος

την επεξεργασία (79 ΓΚΠΔ). Το μόνο δικαίωμα του οποίου η ανάθεση βρίσκεται υπό αίρεση («εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους») είναι το δικαίωμα αποζημίωσης (82 ΓΚΠΔ). Το ίδιο σκεπτικό είχε ακολουθήσει και το ΣχΝ της α' νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Επίσης, η ορθότητα του ως άνω σκεπτικού συνάγεται από το γεγονός ότι η παράγραφος 2 του Άρθρου 80 έχει εντελώς προαιρετικό χαρακτήρα και εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών. Γι' αυτό το λόγο ξεκινάει και με τη φράση «Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν». Εάν και η παράγραφος 1 είχε προαιρετικό χαρακτήρα, όπως την αντιλαμβάνεται το ΣχΝ, θα ξεκινούσε και αυτή με την αντίστοιχη φράση. Μάλιστα, η πρόταση της παραγράφου 1 «εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους» βρίσκεται ακριβώς στο τέλος της παραγράφου επειδή ακριβώς αναφέρεται στη τελευταία περίοδο της παραγράφου και όχι στο σύνολο της παραγράφου. Διαφορετικά θα είχε περίοπτη θέση στην αρχή της παραγράφου. Η ιταλική μάλιστα μετάφραση του ΓΚΠΔ δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολίας καθώς απομονώνει την ανάθεση για το δικαίωμα αποζημίωσης του άρθρου 82 από την ανάθεση για την άσκηση των δικαιωμάτων των άρθρων 77, και 78, και 79, «esercitare per suo conto i diritti di cui agli articoli 77, 78 e 79 nonché, se previsto dal diritto degli Stati membri, il diritto di ottenere il risarcimento di cui all'articolo 82». Μάλιστα, το ίδιο σκεπτικό εκφράζουν και ειδικοί, βλέπε: 1) EM Frenzel, 'Art. 80 Vertretung von betroffenen Personen' in BP Paal and DA Pauly (eds), Datenschutz-Grundverordnung Bundesdatenschutzgesetz (CH Beck 2017), paras 9, 2) B Kreße, 'Artikel 80 Vertretung von betroffenen Personen' in G Sydow (ed), Europäische Datenschutzgrundverordnung (Nomos 2017), para 11., 3) A Neun and K Lubitzsch, 'Die neue EU-DatenschutzGrundverordnung – Rechtsschutz und Schadensersatz' (2017) Betriebs-Berater, p 2566; Karg (n 2), p.2566. 4) A Pato, The National Adaptation of Article 80 Gdpr: Towards the Effective Private Enforcement Of Collective Data Protection Rights, in K Cullagh, O Tambou, S Bourton (Eds.), National Adaptations of the GDPR, Collection Open Access Book, Blogdroiteuropeen, Luxembourg (2019), p.98. Επομένως οι διατάξεις του άρθρου 80, παρ. 1 είναι υποχρεωτικού χαρακτήρα, και το ΣχΝ παρεκκλίνοντας από αυτές παραβιάζει τον ΓΚΠΔ. Προτείνεται η άμεση συμπλήρωση των διατάξεων του Άρθρου 42. Ακόμη, το ΣχΝ δε ρυθμίζει σε κανένα άρθρο τα όσα ορίζονται αναφορικά με την εκπροσώπηση με βάση τις διατάξεις του άρθρου 55 της Οδηγίας 2016/680 που ορίζει ότι «σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο των κρατών μελών, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα, οργανισμό ή ένωση που έχει συσταθεί δεόντως σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους, με καταστατικούς σκοπούς που είναι προς το δημόσιο συμφέρον, και το οποίο δρα στον τομέα της προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, να υποβάλει την καταγγελία για λογαριασμό του και να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 52 (δικαίωμα υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή), 53 (δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής κατά εποπτικής αρχής) και 54 (δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής κατά υπευθύνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία) για λογαριασμό του». Τονίζουμε μάλιστα ότι το αγγλικό κείμενο της Οδηγίας 2016/680 ξεκινάει με τη φράση «Member States shall, in accordance with Member State procedural law, provide for...». Άρα, οι διατάξεις του Άρθρου 55 της Οδηγίας 2016/680 έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα. Το ΣχΝ χωρίς να προβλέπει τα εν λόγω δικαιώματα παραβιάζει το Άρθρο 55 της Οδηγίας 2016/680. Επομένως, προτείνουμε την άμεση συμπλήρωση των διατάξεων του Άρθρου 42. Τέλος, η οργάνωσή μας έχει επανειλημμένως υπογραμμίσει τη σημασία της υιοθέτησης από τον εθνικό νομοθέτη της προαιρετικού χαρακτήρα παραγράφου 2 του Άρθρου 80. Μάλιστα σε επίσημες σχετικές συναντήσεις που είχαμε με την Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή στις 21 Φεβρουαρίου του 2019 και με τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. Γεώργιο Σάρλη στις 29 Μαρτίου 2019 εκθέσαμε λεπτομερώς τις απόψεις μας επί του θέματος με σχετικό μας υπόμνημα. Επειδή η πρότασή που καταθέσαμε είναι εκτενής (8 σελίδες), παραθέτουμε εδώ το σύνδεσμο στην ιστοσελίδα μας όπου και βρίσκεται αναρτημένη προκειμένου να ληφθεί εκ νέου υπόψη Επομένως, προτείνουμε την υιοθέτηση των διατάξεων του Άρθρου 80 παράγραφος 2 στο άρθρο 42 του ΣχΝ προς ικανοποίηση της βέλτιστης προστασίας των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων στην Ελληνική Επικράτεια.

2. 19 Αυγούστου 2019, 18:55: Σύμφωνα με το άρθρ. 80, παρ.1 του ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων δεν έχει δικαίωμα να αναθέσει μόνο την υποβολή καταγγελίας στην αρμόδια ΜΚΟ αλλά και την άσκηση των δικαιωμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 77, 78 και 79 για λογαριασμό του. Καμία από τις παραπάνω δυνατότητες δεν υπάγεται στη διακριτική ευχέρεια του κράτους-μέλους, παρά μόνο η δυνατότητα αξίωσης αποζημίωσης για λογαριασμό του υποκειμένου στο τελευταίο εδάφιο. Το παραπάνω προκύπτει και από την παρ. 142 του Προοιμίου του ΓΚΠΔ.Επίσης, σύμφωνα με το αρθ.80 παρ.2 του ΓΚΠΔ «Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι κάθε φορέας, οργάνωση ή ένωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έχει το δικαίωμα, ανεξάρτητα από τυχόν ανάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, να υποβάλει στο εν λόγω κράτος μέλος καταγγελία στην εποπτική αρχή που είναι αρμόδια δυνάμει του άρθρου 77 και να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 78 και 79, εφόσον θεωρεί ότι τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων δυνάμει του παρόντος κανονισμού παραβιάστηκαν ως αποτέλεσμα της επεξεργασίας.». Στη σύγχρονη εποχή η μαζικότητα της επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων, οι κίνδυνοι που αυτή εγκυμονεί για ευρύτερο αριθμό ανθρώπων, η ελλιπής ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων, η εγγενής ανισότητα μεταξύ τεχνολογικών κολοσσών ως υπευθύνων επεξεργασίας και απλών χρηστών των υπηρεσιών τους ως υποκείμενα

των δεδομένων καθιστά επιτακτική την ανάγκη θεσμοθέτησης μίας συλλογικής έννομης προστασίας, συναφούς προς την προβλεπόμενη από το Δίκαιο Προστασίας του Καταναλωτή «actio popularis». Συνεπώς αφενός ο εθνικός νομοθέτης αντίκειται με το παρόν άρθρο στον ΓΚΠΔ μη προβλέποντας για δυνατότητα των υποκειμένων ανάθεσης σε ΜΚΟ δικαστικής προσφυγής για λογαριασμό τους, αφετέρου αδικαιολόγητα δεν κάνει χρήση της διακριτικής του ευχέρειας, ώστε να προβλέψει τόσο για την δυνατότητα αξίωσης αποζημίωσης από ΜΚΟ για λογαριασμό του υποκειμένου όσο και τη δυνατότητα αυτόβουλης ενέργειας από πλευράς ΜΚΟ, εξασθενώντας την δυνατότητα προστασίας των υποκειμένων. Ως εκ τούτου, το παρόν άρθρο θα μπορούσε να διαμορφωθεί ως εξής: 1. Όταν το υποκείμενο των δεδομένων θεωρεί ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορά παραβιάζει τον ΓΚΠΔ, έχει το δικαίωμα να αναθέσει σε μη κερδοσκοπικό φορέα, οργανισμό, οργάνωση ή σωματείο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχει συσταθεί και λειτουργεί νομίμως στην Ελληνική Επικράτεια, οι στόχοι του είναι προς το δημόσιο συμφέρον και δραστηριοποιείται στον τομέα προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων σε σχέση με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να υποβάλει στο όνομά του ενώπιον της Αρχής, να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 77, 78 και 79 για λογαριασμό του και να ασκήσει το δικαίωμα αποζημίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 82 εξ ονόματός του. 2. Ο παραπάνω μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορέας έχει το δικαίωμα, ανεξάρτητα από τυχόν ανάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, να υποβάλει καταγγελία ενώπιον της Αρχής δυνάμει του άρθρου 77 και να ασκήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 78 και 79.

3. 19 Αυγούστου 2019, 18:04: Η ρύθμιση είναι ατελής διότι δεν ρυθμίζει ουσιαστικά την δυνατότητα ενώσεων που προασπίζονται τα σχετικά δικαιώματα των υποκειμένων να ενεργούν χωρίς ειδική εντολή από αυτά, ειδικά στις περιπτώσεις μαζικών παραβιάσεων της νομοθεσίας για την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Ελληνική Ένωση Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και Ιδιωτικότητας (HADPP)

4. 16 Αυγούστου 2019, 21:10: Η διάταξη επαναλαμβάνει απλά το αρ. 80 χωρίς να επιλέγει αν ο φορέας μπορεί να ασκήσει και το δικαίωμα αποζημίωσης, άρα χωρίς να δίνει αυτή τη δυνατότητα. Επίσης, δεν δίνει τη δυνατότητα να μπορεί ένας φορέας να κάνει καταγγελία χωρίς ανάθεση από το υποκείμενο (αρ. 80 παρ. 2 ΓΚΠΔ). Θεωρώ ότι υπό προϋποθέσεις θα έπρεπε να επιτρέπεται κι αυτό και θα διευκόλυνε περιπτώσεις υποκειμένων των δεδομένων σε μειονεκτική θέση όπως πχ με εκπροσώπηση από σωματεία εργαζομένων.

5. 16 Αυγούστου 2019, 17:35: Ποιο το σκεπτικό της εξάλειψης όλων των δυνατοτήτων της εκπροσώπησης των φυσικών προσώπων που αναφέρονταν στο άρθρο 68 του πρώτου Σχέδιου Νόμου (Άρθρο 80 ΓΚΠΔ); Το Άρθρο 42 του νέου Νόμου σχετικά με την “Εκπροσώπηση υποκειμένου των δεδομένων”, αφαίρεσε όλες τις δυνατότητες που θα απολάμβανε το φυσικό πρόσωπο και κρατώντας μόνο τα δικαιώματα του άρθρου 77. Συγκεκριμένα, με το νέο σχέδιο Νόμου ΔΕΝ δίνεται η δυνατότητα στα φυσικά πρόσωπα να αναθέσουν στις ΜΚΟ, οργανώσεις, σωματεία ή ενώσεις προσώπων: α) να υποβάλουν για λογαριασμό τους καταγγελία στην ΑΠΔΠΧ και να ασκήσουν τα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 78 του Κανονισμού (Δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά αρχής ελέγχου). β) να ασκήσουν για λογαριασμό τους τα δικαιώματα δικαστικής προσφυγής κατά υπεύθυνου επεξεργασίας ή εκτελούντος επεξεργασίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 79 του Κανονισμού (Δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά υπεύθυνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία). γ) να ασκήσουν για λογαριασμό τους το δικαίωμα αποζημίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 82 του Κανονισμού. Επιπλέον, εξαλείφθηκε η αναφορά για τις ΜΚΟ, οργανώσεις, σωματεία ή ενώσεις, να μπορούν να ασκήσουν τις καταγγελίες, προσφυγές και τα ένδικα μέσα για λογαριασμό περισσότερων φυσικών προσώπων καθώς επίσης, ότι δεν δικαιούνται αμοιβής από τα φυσικά πρόσωπα για την άσκηση των δικαιωμάτων τους, με εξαίρεση την καταβολή δικαστικών εξόδων ή άλλων εξόδων που σχετίζονται άμεσα με τη διαδικασία.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 43 Πεδίο εφαρμογής (Άρθρα 1 και 2 της Οδηγίας)

1. 19 Αυγούστου 2019, 18:01: Ως προς τη δομή του Κεφαλαίου επισημαίνουμε εκ νέου ότι τα άρθρα 70, 71 και 73 του ΣχΝ εξειδικεύουν τις αρχές που περιλαμβάνονται στο άρθρο 45 του σχεδίου νόμου (άρθρο 4 της Οδηγίας). Επομένως, και συστηματικά αλλά και ουσιαστικά θα έπρεπε να ενταχθούν ύστερα από αυτό.

2. 19 Αυγούστου 2019, 01:13: Αναρωτιέμαι για ποιό λόγο δεν ακολουθήθηκε η σειρά των άρθρων της Οδηγίας κατά την ενσωμάτωση. Επίσης για ποιό λόγο στο άρθρο 4 της οδηγίας αντιστοιχούν περισσότερα άρθρα στο σχέδιο νόμου. Νομίζω ότι ολόκληρο το κεφάλαιο είναι τουλάχιστον δυσνόητο.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 44 Ορισμοί (Άρθρο 3 της Οδηγίας)

1. 20 Αυγούστου 2019, 07:46: Προς επίρρωση των ορθών παρατηρήσεων που προηγήθηκαν, η επίσημη μετάφραση του αγγλικού κειμένου (wp258, παρ. 4) έχει ως εξής: Η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συνιστά αφ' εαυτής νόμιμο λόγο για την επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων στο πλαίσιο της οδηγίας. Πρόκειται για σημαντική διαφοροποίηση σε σύγκριση με τον ΓΚΠΔ, η οποία μάλιστα αναφέρεται ρητώς στην αιτιολογική σκέψη 35, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν διά νόμου ότι το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να συμφωνήσει με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας. Υπό το πρίσμα αυτό, η ομάδα εργασίας του άρθρου 29 καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η οικειοθελής συμφωνία θα πρέπει να θεωρείται πρόσθετη διασφάλιση βάσει του δικαίου μόνο σε περιπτώσεις στις οποίες ο νόμος προβλέπει επεξεργασία η οποία είναι ιδιαιτέρως παρεμβατικού χαρακτήρα για το υποκείμενο των δεδομένων. Επομένως, απόκειται στον εθνικό νομοθέτη να αποφασίσει αν και σε ποιον βαθμό θα επιτρέψει την επεξεργασία των δεδομένων υπό την προϋπόθεση της οικειοθελούς συμφωνίας του υποκειμένου των δεδομένων και αν θα περιλαμβάνονται ειδικές κατηγορίες δεδομένων (βλ. σχετικά αιτιολογική σκέψη 37). Στις περιπτώσεις αυτές, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων με σαφή και μη αμφιλεγόμενο τρόπο για τον οικειοθελή χαρακτήρα της συμφωνίας του, ενώ θα πρέπει επίσης να παρέχεται στο υποκείμενο των δεδομένων η δυνατότητα να ανακαλέσει τη συμφωνία του ανά πάσα στιγμή (για παράδειγμα, στην περίπτωση συλλογής δακτυλικών αποτυπωμάτων ή βιολογικών δειγμάτων).

2. 19 Αυγούστου 2019, 18:11: Αναφορικά με τον ορισμό της συγκατάθεσης που περιλαμβάνεται στο άρθρο 44 πρέπει να σημειώσουμε τα εξής: Η Οδηγία 2016/680 ούτε περιλαμβάνει ορισμό της συγκατάθεσης ούτε προβλέπει τη συγκατάθεση ως νόμιμη βάση για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων. Αντιθέτως, η αιτιολογική σκέψη 35 αναφέρει ότι «η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 δεν θα πρέπει να παρέχει νομική βάση για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές», ενώ η αιτιολογική σκέψη 37 συμπληρώνει το εν λόγω σκεπτικό σχετικά με τα ευαίσθητα δεδομένα αναφέροντας ότι «η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων δε θα πρέπει να παρέχει αυτή καθαυτή νομική βάση για την επεξεργασία τέτοιων ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές». Μάλιστα η ομάδα εργασίας του άρθρου 29 για την προστασία των δεδομένων με την από 29.11.2017 Γνώμη της υπό τον τίτλο «Opinion on some key issues of the Law Enforcement Directive (EU 2016/680) – wp258» προβλέπει ρητά και με σαφήνεια στη σελίδα 9 ότι η συγκατάθεση δεν μπορεί ποτέ από μόνη της να αποτελέσει νόμιμη βάση για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της εφαρμογής των διατάξεων της Οδηγίας 2016/680. Συγκεκριμένα το κείμενο έχει ως εξής «The consent of the data subject can never in itself constitute a legal ground for the processing of special categories of data in the context of the Directive. This is a major difference in comparison to the GDPR and this difference is stressed explicitly in Recital 35 which considers that Member States may provide by law, that the data subject may agree to the processing of his or her personal data for the purposes of this Directive. In the light of this, the WP29 concludes that voluntary agreement should only be considered as an additional safeguard under the law in cases in which processing that is particularly intrusive to him or her are envisaged by law Therefore, it is for the national legislator to decide whether and to what extent to allow for data processing under the precondition of the data subject's voluntary agreement and whether to include special categories of data (see on this Recital 378). In such cases, the data subject should be informed in a clear and unambiguous manner by the competent authority about the voluntary nature of his/her agreement and should be given the possibility to withdraw it at any time (for example, in the case of collection of fingerprints or biological samples)» Επομένως, ζητείται η διαγραφή του ορισμού της συγκατάθεσης και η πλήρης εναρμόνιση των διατάξεων του ΣχN με τις διατάξεις της Οδηγίας 2016/680.

3. 17 Αυγούστου 2019, 10:02: Έχω τη γνώμη ότι θα πρέπει να αποσαφηνιστούν οι «αρμόδιες αρχές» ή να προσδιοριστούν τα κριτήρια καθορισμού τους, όπως τούτο συνάγεται από το γράμμα της Οδηγίας 2016/680, ούτως ώστε να υπάρχει μια πιο σαφή κατεύθυνση στους εφαρμοστές του δικαίου, ως υπεύθυνοι επεξεργασίας, για το πότε εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κεφαλαίου και εκφεύγουν, επομένως, από την υποχρέωση εφαρμογής του ΓενΚαν.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 46 Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 10 της Οδηγίας)

Σχόλια

- 1. 19 Αυγούστου 2019, 18:22:** Θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι, πρέπει να προστεθεί ένα άρθρο που να θεμελιώνει τη νομιμότητα της επεξεργασίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 της Οδηγίας. Τόσο ως προς τα προσωπικά δεδομένα εν γένει και κατά μείζονα λόγο για τις ειδικές κατηγορίες δεδομένων (άρθρο 46 σχεδίου νόμου) δεν αρκεί να είναι «αναγκαία για την ενάσκηση των καθηκόντων». Εξάλλου, η σχετική ρύθμιση δεν συνιστά καθεαυτή «νομική βάση». Επισημαίνεται ότι επιβάλλεται η συμπλήρωση των ουσιαστικών προϋποθέσεων νομιμότητας της επεξεργασίας με αναφορά σε νομικές βάσεις α) νόμος ή το δίκαιο της Ένωσης, β) προστασία των ζωτικών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή άλλου φυσικού προσώπου, γ) επεξεργασία που αφορά σε δεδομένα τα οποία έχουν προδήλως δημοσιοποιηθεί από το υποκείμενο των δεδομένων.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 47 Επεξεργασία για άλλους σκοπούς (άρθρο 4 της Οδηγίας)

- 1. 17 Αυγούστου 2019, 10:59:** Για λόγους νομικής σαφήνειας και ασφάλειας δικαίου, πλέον των ανωτέρω κριτηρίων, πρέπει να προστεθεί η προϋπόθεση της συμβατότητας των σκοπών, όπως τούτη συνάγεται ρητώς στο άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β της Οδηγίας και στο άρθρο 45 παρ. 1 στοιχ. β' του παρόντος νομοσχεδίου. Το ότι δυο σκοποί εμπίπτουν στον τομέα της δημόσιας ασφάλειας δεν συνεπάγεται, αυτοδικαίως, η συμβατότητά τους, όπως ρητώς έχει σημειώσει σε σχετική γνωμοδότησή του ο EDPS.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 49 Συγκατάθεση

- 1. 19 Αυγούστου 2019, 18:13:** Επαναλαμβάνουμε ότι η Οδηγία 2016/680 δεν προβλέπει τη συγκατάθεση ως νόμιμη βάση για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων. Μάλιστα, η ομάδα εργασίας του άρθρου 29 για την προστασία των δεδομένων με την από 29.11.2017 Γνώμη της υπό τον τίτλο «Opinion on some key issues of the Law Enforcement Directive (EU 2016/680) – wp258» προβλέπει ρητά και με σαφήνεια στη σελίδα 9 ότι η συγκατάθεση δεν μπορεί ποτέ από μόνη της να αποτελέσει νόμιμη βάση για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της εφαρμογής των διατάξεων της Οδηγίας 2016/680. Συγκεκριμένα το κείμενο έχει ως εξής «The consent of the data subject can never in itself constitute a legal ground for the processing of special categories of data in the context of the Directive. This is a major difference in comparison to the GDPR and this difference is stressed explicitly in Recital 35 which considers that Member States may provide by law, that the data subject may agree to the processing of his or her personal data for the purposes of this Directive. In the light of this, the WP29 concludes that voluntary agreement should only be considered as an additional safeguard under the law in cases in which processing that is particularly intrusive to him or her are envisaged by law Therefore, it is for the national legislator to decide whether and to what extent to allow for data processing under the precondition of the data subject's voluntary agreement and whether to include special categories of data (see on this Recital 378). In such cases, the data subject should be informed in a clear and unambiguous manner by the competent authority about the voluntary nature of his/her agreement and should be given the possibility to withdraw it at any time (for example, in the case of collection

of fingerprints or biological samples)». Επομένως ζητούμε την διαγραφή του Άρθρου 49 και την εναρμόνιση του ΣχΝ με τις διατάξεις της Οδηγίας 2016/680, τις οποίες παραβιάζει επί του παρόντος.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 51 Εμπιστευτικότητα

- 1. 19 Αυγούστου 2019, 13:39:** Σε ότι αφορά την ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ, η πρόταση του σχεδίου Νόμου είναι «εγκληματικά» απλοϊκή για κάτι το οποίο πουθενά και ρητά δε δεσμεύει εγγράφως τους διαχειριστές των δεδομένων. Από πού προκύπτει ότι οι εκάστοτε διαχειριστές δεσμεύονται; Φρονώ ότι είναι απαραίτητη η αναφορά α) του τρόπου δέσμευσης (π.χ. συγγραφή πρωτοκόλλων εμπιστευτικότητας) και β) οι ποινές που προβλέπονται σε περίπτωση καταστράτηγησης του πρωτοκόλλου εμπιστευτικότητας από τους διαχειριστές/επεξεργαστές.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 53 Γενικές πληροφορίες σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων (άρθρο 12 της Οδηγίας)

- 1. 20 Αυγούστου 2019, 14:26:** Επειδή τα δικαιώματα πρόσβασης, διόρθωσης και διαγραφής αφορούν στα προσωπικά δεδομένα, ενώ το δικαίωμα του περιορισμού αφορά στην επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων, το στοιχείο β) του άρθρου 53 του προτεινόμενου νόμου πρέπει να επαναδιατυπωθεί ως: β) το δικαίωμα του υποκειμένου να ζητήσει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας πρόσβαση, διόρθωση, διαγραφή των προσωπικών δεδομένων ή περιορισμό της επεξεργασίας, Αντίστοιχη τροποποίηση της διατύπωσης πρέπει να γίνει και στο άρθρο 59 του προτεινόμενου νόμου.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 59 Δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων σε ποινικές έρευνες και διαδικασίες (Άρθρο 18 της Οδηγίας)

- 1. 20 Αυγούστου 2019, 14:59:** Στο άρθρο 59 του προτεινόμενου νόμου, να γίνει η αλλαγή από το εσφαλμένο στο ορθό: «... τω άρθρων 54 έως και 56, ...», στο ορθό «των άρθρων».

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και έγινε η σχετική νομοτεχνική βελτίωση .

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 64 Γνωστοποίηση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων (Άρθρο 31 της Οδηγίας)

- 1. 20 Αυγούστου 2019, 16:28:** Κατά την αιτιολογική σκέψη 62 της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, η ενημέρωση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας πρέπει να περιέχει και συστάσεις προς το υποκείμενο των δεδομένων, που αυτό μπορεί να λάβει, για τον μετριασμό δυνητικών δυσμενών συνεπειών. Η ενημέρωση για την παραβίαση των προσωπικών δεδομένων είναι απαραίτητη όταν εξαιτίας της απειλείται υψηλός κίνδυνος για τα δικαιώματα

και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων, προκειμένου τα πρόσωπα να λάβουν τις αναγκαίες προφυλάξεις για να αποφύγουν ή να περιορίσουν τις δυσμενείς συνέπειες, που περιλαμβάνουν τη σωματική, υλική ή ηθική βλάβη, όπως απώλεια του ελέγχου επί των προσωπικών τους δεδομένων, περιορισμό των δικαιωμάτων τους, διακρίσεις, κατάχρηση ή υποκλοπή ταυτότητας, οικονομική απώλεια, παράνομη άρση της ψευδωνυμοποίησης, βλάβη της φήμης, απώλεια της εμπιστευτικότητας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προστατεύονται από επαγγελματικό απόρρητο ή άλλο σημαντικό οικονομικό ή κοινωνικό μειονέκτημα για το ενδιαφερόμενο φυσικό πρόσωπο. Κρίσιμη για τον ενωσιακό νομοθέτη δεν είναι απλώς η υποχρέωση ενημέρωσης από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, αλλά και η προαπαιτούμενη βαθιά γνώση των συνεπειών μιας παραβίασης και αίσθημα ευθύνης που αποδεικνύεται με πρόβλεψη, από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, μέτρων που δύναται να λάβει το ίδιο το υποκείμενο των δεδομένων για μετριασμό των συνεπειών της παραβίασης, τα οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να επικοινωνήσει προς το υποκείμενο των δεδομένων. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να συστήσει στο υποκείμενο των δεδομένων μέτρα που αυτό μπορεί να λάβει για να μετριαστούν οι συνέπειες της παραβίασης των προσωπικών του δεδομένων, κάτι που δεν προβλέπεται ούτε στην κατά παραπομπή αναφερόμενη περίπτωση δ' της παρ. 3 του άρ. 63, και πρέπει να συμπληρωθεί με προσθήκη εδαφίου στο τέλος της παραγράφου 2 του άρ. 64, του οποίου η διατύπωση θα έχει ως εξής: 2. Κατά τη γνωστοποίηση ... παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας περιλαμβάνει στην ενημέρωση συστάσεις προς το υποκείμενο των δεδομένων για τον μετριασμό δυνητικών δυσμενών συνεπειών. Ταυτόχρονα, να αντικατασταθεί στην παρ. 1 του άρ. 64 ο όρος "το περιστατικό" με τον όρο "την παραβίαση".

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 65 Εκτίμηση αντικτύπου της επεξεργασίας στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 27 της Οδηγίας)

1.20 Αυγούστου 2019, 19:27: Καθώς ο θεσμός της εκτίμησης αντικτύπου είναι καινοφανής στο ελληνικό δίκαιο, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινιστεί στην πρώτη παράγραφο του άρθρου το ότι η αξιολόγηση των συνεπειών της επεξεργασίας γίνεται με «εκτίμηση αντικτύπου». Η εκτίμηση αντικτύπου (PIA) αποτελεί μια διαδικασία εμπέδωσης και απόδειξης της συμμόρφωσης, βρίσκεται, δε, σε συνεχή βελτίωση. Το βάρος της διενέργειας της εκτίμησης αντικτύπου φέρει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή / και ο εκτελών την επεξεργασία. Ενδέχεται να χρειαστούν επαναλήψεις της διαδικασίας για να επιτευχθεί ένα αποδεκτό σύστημα προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Απαιτείται επίσης η παρακολούθηση των αλλαγών με την πάροδο του χρόνου (στις συνθήκες και σκοπούς της επεξεργασίας, τα μέτρα, τους κινδύνους, κ.λπ.), και επικαιροποίηση κάθε φορά που συμβαίνει μια σημαντική αλλαγή. Παράλληλα, η εμπλοκή της Αρχής στην εκτίμηση αντικτύπου έχει αποκλειστικά τον χαρακτήρα διαβούλευσης, και αυτό πρέπει να αποτυπωθεί στο άρθρο. Να επαναδιατυπωθούν οι παράγραφοι 1, 3, και 5 του άρθρου 65 ως εξής: 1. Εάν μια μορφή επεξεργασίας, ιδίως όταν χρησιμοποιούνται νέες τεχνολογίες, ενδέχεται να δημιουργήσει σημαντικό κίνδυνο για τα προστατευόμενα έννομα συμφέροντα των ενδιαφερομένων λόγω της φύσης, του πεδίου εφαρμογής, των συνθηκών και των σκοπών της επεξεργασίας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας αξιολογεί πρώτα τις συνέπειες της επεξεργασίας για τα υποκείμενα των δεδομένων, διενεργώντας εκτίμηση αντικτύπου στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των προβλεπόμενων πράξεων επεξεργασίας. 3. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας διαβουλεύεται με την Αρχή όταν, μετά τη διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου, δεν μπορεί να βρει επαρκή μέτρα για τη μείωση των κινδύνων σε αποδεκτό επίπεδο, ιδίως όταν η επεξεργασία περιλαμβάνει την κατάρτιση προφίλ ή τη λήψη αυτοματοποιημένων αποφάσεων. 5. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας διαρκώς ελέγχει κατά πόσον η επεξεργασία ακολουθεί τις απαιτήσεις που προέκυψαν από την εκτίμηση αντικτύπου, τηρεί αρχείο της εκτίμησης αντικτύπου και όταν κρίνεται απαραίτητο, προβαίνει σε επικαιροποίηση της εκτίμησης αντικτύπου.

2.16 Αυγούστου 2019, 21:08: Η διάταξη της παρ. 3 με την οποία «Ο υπεύθυνος επεξεργασίας δύναται να εμπλέκει την Αρχή κατά την εφαρμογή της εκτίμησης αντικτύπου» αντίκειται στο πνεύμα της οδηγίας και της τροποποίησης των διατάξεων για τα προσωπικά δεδομένα. Η Αρχή μπορεί να εμπλακεί μόνο μετά τη διενέργεια της εκτίμησης αντικτύπου, για διαβούλευση. Ο φορέας έχει το δικό του DPO για να ζητήσει βοήθεια και αυτός μπορεί να λάβει κατευθύνσεις από την Αρχή.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 66 Συνεργασία με την Αρχή (άρθρο 26 της Οδηγίας)

- 1. 16 Αυγούστου 2019, 21:25:** Παρ. 1 Αντί για «σημαντικό κίνδυνο» να ακολουθηθεί η ορολογία της οδηγίας (μεγάλο κίνδυνο) Παρ. 6 Η διάταξη αυτή δεν προβλέπεται στην οδηγία και δημιουργεί τον κίνδυνο να ξεκινήσει μια «επικίνδυνη» επεξεργασία χωρίς διαβούλευση και να δημιουργηθούν τετελεσμένα.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 68 Αρχεία των δραστηριοτήτων επεξεργασίας (άρθρο 24 της Οδηγίας)

- 1. 16 Αυγούστου 2019, 21:45:** Άρθρο 68 παρ. 3 Τα αρχεία δραστηριοτήτων να τηρούνται «γραπτώς, μεταξύ άλλων σε ηλεκτρονική μορφή» (αρ. 24 οδηγίας) κι όχι «εγγράφως» που αναφέρει ο νόμος. **Αιτιολόγηση :** Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και έγινε σχετική νομοτεχνική βελτίωση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 73 Διόρθωση και διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και περιορισμός της επεξεργασίας (άρθρο 5 της Οδηγίας)

- 1. 19 Αυγούστου 2019, 19:52:** Το Άρθρο 73 του ΣχN δεν προβλέπει τις κατάλληλες προθεσμίες που ο ενωσιακός νομοθέτης με το Άρθρο 5 της Οδηγίας 2016/680 τον καλεί να ρυθμίσει. Συγκεκριμένα, το Άρθρο 73 του ΣχN, θα πρέπει να περιγράφει με σαφήνεια τις κατάλληλες προθεσμίες για τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή για την περιοδική επανεξέταση της αναγκαιότητας αποθήκευσης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ενώ η μέριμνα για την τήρηση των προθεσμιών αυτών θα πρέπει να εξασφαλίζεται (όπως ο ενωσιακός νομοθέτης προβλέπει στο Άρθρο 5 της Οδηγίας), μέσω δικονομικών μέτρων. Αντίθετα το άρθρο 73 του παρόντος, απλά αναδιατυπώνει με γενικό και ασαφή τρόπο άλλες διατάξεις της Οδηγίας. Συγκεκριμένα: Η παράγραφος 1 του Άρθρου 73 αναφέρεται στο Άρθρο 4, παρ. 1 περίπτωση δ' της Οδηγίας 2016/680 (διαγραφή δεδομένων που δεν πληρούν την αρχή της ακρίβειας των δεδομένων). – Η παράγραφος 2 του Άρθρου 73 αναφέρεται στο Άρθρο 16 της Οδηγίας, παρ.2, σχετικά με το Δικαίωμα Διαγραφής του υποκειμένου των δεδομένων.

– Τέλος η παράγραφος 3 του Άρθρου 73 αναφέρεται στο Άρθρο 16 της Οδηγίας, παρ. 6, σχετικά με την υποχρέωση ενημέρωσης των αποδεκτών για τη διαγραφή/διόρθωση των δεδομένων. Συνεπώς, το Άρθρο 73 δεν πραγματώνει αυτό που ο τίτλος του υποστηρίζει, τη μεταφορά δηλαδή του Άρθρου 5 της Οδηγίας 2016/680. Επομένως, η εκδοχή αυτή του Άρθρου 73 δεν βρίσκεται σε συμφωνία με τα προβλεπόμενα στο Άρθρο 5 της Οδηγίας και δεν ρυθμίζει τα όσα προβλέπει ο ενωσιακός νομοθέτης. Προτείνουμε την άμεση ενημέρωση των διατάξεων του άρθρου 73.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 84 Καταργούμενες διατάξεις

- 1. 20 Αυγούστου 2019, 16:46:** Η διατήρηση περισσότερων νόμων μόνο προβλήματα μπορεί να επιφέρει. Ή θα πρέπει να διατηρηθεί και τροποποιηθεί εξολοκλήρου ο ίδιος ο 2472/97, είτε θα πρέπει να καταργηθεί συνολικά και α) οι ορισμοί να αντλούνται απευθείας από τον Κανονισμό, β) οι υπόλοιπες απαραίτητες διατάξεις του να ενσωματωθούν στο νέο νόμο. Ωστόσο κατά την γνώμη μου χρειάζεται ένα ενιαίο και πλήρες νομοθετικό κείμενο, επομένως οι ορισμοί πρέπει να ενσωματωθούν πλήρως στο νομοσχέδιο. Με την υπάρχουσα μορφή, κοιτάμε πότε τον 2472/92 (π.χ. για τους ορισμούς), πότε τον κανονισμό (όπου έχει άμεση εφαρμογή, σύμφωνα με την ατυχή διατύπωση του νομοσχεδίου), και πότε τον υπό ψήφιση νόμο. Αστείο και επικίνδυνο, δεδομένου ότι βασική αρχή του ίδιου του Κανονισμού είναι η διαφάνεια.

- 2 19 Αυγούστου 2019, 18:49:** Σε σχέση με το Άρθρο 84 (Καταργούμενες διατάξεις) θα θέλαμε να παρατηρήσουμε τα ακόλουθα: Οι διατάξεις του ν. 2472/97 που δεν καταργούνται, εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας για τα προσωπικά δεδομένα διάφορες δραστηριότητες του κράτους. Η εξαίρεση αυτή έχει επικριθεί έντονα, καθώς -εξαιρώντας από την εφαρμογή της νομοθεσίας σημαντικούς τομείς που εντάσσονται στον σκληρό πυρήνα της άσκησης δημόσιας εξουσίας – έθετε και ζητήματα αντισυνταγματικότητας, αλλά και αντίθεσης στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Η διατήρηση των ρυθμίσεων αυτών θέτει όμως και σοβαρότατο ζήτημα ερμηνείας και εφαρμογής του Κεφαλαίου Δ' του σχεδίου νόμου (που ενσωματώνει την Οδηγία 2016/680/ ΕΕ) που αναφέρεται ακριβώς σε αυτές τις δραστηριότητες που η διατηρούμενη σε ισχύ ρύθμιση εξαιρεί από την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας. Περαιτέρω, η διατηρούμενη διάταξη ρυθμίζει με αποσπασματικό και εμβλωματικό τρόπο τη χρήση συστημάτων βιντεοεπιτήρησης σε δημόσιους χώρους. Το Σχέδιο νόμου της α' νομοπαρασκευαστικής επιτροπής (άρθρο 28), ιδίως όπως διαμορφώθηκε ύστερα από τη διαβούλευση, περιελάμβανε ειδικό άρθρο το οποίο λάμβανε υπόψη το άρθρο 14 του ν. 3917/11 και το σχέδιο π.δ. που είχε συνταχθεί αλλά δεν εκδόθηκε (με αποτέλεσμα να μείνει ανενεργός η ρύθμιση), τις γνωμοδοτήσεις της ΑΠΔΠΧ (1/2009, και 2/2010) και τις παρατηρήσεις αυτής. Στις διατηρούμενες ρυθμίσεις περιλαμβάνεται και αυτή που αφορά τη δημοσιοποίηση ονομάτων και στοιχείων συλληφθέντων κλπ. Η ρύθμιση αυτή από νομοτεχνική και ουσιαστική άποψη είναι ιδιαίτερα προβληματική και έχει επικριθεί έντονα. Το σχέδιο νομού της α' νομοπαρασκευαστικής (άρθρο 30) περιείχε σχετική ρύθμιση που επιχειρούσε τη στάθμιση μεταξύ των αναγκών της δίωξης ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων με την προστασία των δικαιωμάτων των προσώπων, ιδίως αυτών που δεν έχουν ακόμη κριθεί από δικαστήριο, τόσο ως προς την προστασία προσωπικών δεδομένων όσο και σε σχέση με το τεκμήριο αθωότητας. Τέτοια ρύθμιση δεν έχει περιληφθεί στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου. Αντίθετα προτείνεται η διατήρηση σε ισχύ η ρύθμιση του ν. 2472/97, αγνοώντας και προτάσεις που έχει διατυπώσει και ο Άρειος Πάγος (Διοικητική Ολομέλεια) και απευθύνει προς τη β' νομοπαρασκευαστική επιτροπή
- 3 .19 Αυγούστου 2019, 14:37:** Κατά την άποψή μου, αποτελεί ατυχή επιλογή του νομοθέτη η διατήρηση διατάξεων του ν. 2472/1997 που θα δημιουργήσει ερμηνευτικές δυσκολίες και ανασφάλεια δικαίου. Προτείνω οι διατηρούμενες διατάξεις να εισαχθούν αυτούσιες στο νόμο, ενόψει της μικρής έκτασής τους, ώστε να μην χρειάζεται κανείς να ανατρέξει ερμηνευτικά σε πολλούς νόμους, εκ των οποίων κάποιιοι τελούν υπό κατάργηση (όπως π.χ ο ν. 3917/2011 περί διατήρησης δεδομένων ηλεκτρονικών επικοινωνιών). Ειδικότερα, το διατηρούμενο άρθρο 2 εδ. β του ν. 2472/1997 αφορά τα (πρώην) «ευαίσθητα» δεδομένα, νυν «ειδικών κατηγοριών» κατά ΓΚΠΔ, είχε προστεθεί με την παρ 2 του ν. 4205/2013 (ΦΕΚ Α 242/6.11.2013) και αναφέρεται στη δημοσιοποίηση δεδομένων για ποινικές δίωξεις και αδικήματα των άρθρων 187 και 187Α του ΠΚ, (τα οποία έχουν αλλάξει με το νέο Ποινικό Κώδικα ν. 4619/2019) με διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα Πρωτοδικών ή Εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί το εφετείο. Στο μέτρο που η διαδικασία δημοσιοποίησης αφορά τόσο τον ΓΚΠΔ όσο και την Οδηγία 680/2016, τα οποία ενσωματώνει το ΣχΝ, θα ήταν χρήσιμο να επαναληφθεί αυτούσια και εδώ, όπως και τα αδικήματα που αφορά (π.χ το νέο άρθρο 187Α του ΠΚ αφορά, εκτός από τρομοκρατικές πράξεις, και τη σύσταση τρομοκρατικής οργάνωσης). Ομοίως, το άρθρο 3 εδ. 3 αναφέρεται στο δικαίωμα του συνέρχεσθαι (άρθρο 11 Συντ) και στους όρους λειτουργίας των συσκευών καταγραφής ήχου ή εικόνας και χρήσης του αποδεικτικού υλικού προς βεβαίωση τέλεσης αδικημάτων που επάγονται σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια (είναι απορίας άξιο για ποιο λόγο δεν αξιοποιήθηκαν τα σχόλια που είχαν διατυπωθεί στο άρθρο 28 του προηγούμενου ΣχΝ της 5.3.2018 και οι αναγκαίες βελτιώσεις του σύμφωνα με τη νομολογία της ΑΠΔΠΧ;). Στην ίδια λογική, αφού το ΣχΝ περιέχει διατάξεις περί ΑΠΔΠΧ, ποια σκοπιμότητα εξυπηρετεί α) η διατήρηση του άρθρου 15 παρ 1 του ν. 2472/1997 περί σύστασης της Αρχής ενώ η ίδια διάταξη μπορεί κάλλιστα να τεθεί εκ νέου ως «επανασύσταση» στο άρθρο 9 του ΣχΝ ; β) γιατί επιλέχθηκε ακόμα η διατήρηση του άρθρου 18 παρ 3 ν. 2472/1997 περί πειθαρχικής ευθύνης του Προέδρου και των μελών της ΑΠΔΠΧ αφού η παράγραφος αυτή μπορεί να ενσωματωθεί κάλλιστα, για λόγους ενότητας, είτε στο άρθρο 12 του ΣχΝ για τα κωλύματα και ασυμβίβαστα είτε ακόμα στο άρθρο 16 για τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των μελών της ΑΠΔΠΧ; Η ίδια παρατήρηση ισχύει για το ν. 3917/2011 περί διατήρησης δεδομένων ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΦΕΚ Α 22/21.02.2011). Ο νόμος αυτός, έπρεπε να έχει ήδη αντικατασταθεί με νόμο συμβατό με τον Χάρτη, μετά την ακύρωση από το ΔΕΕ, το έτος 2014, της Οδηγίας 2006/24/ΕΚ για τη διατήρηση δεδομένων, μετά από προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλαν το Ανώτατο Δικαστήριο της Ιρλανδίας και το Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Αυστρίας, στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C 293/12 και C 594/12 (Digital Rights Ireland). Δεν είναι γνωστό που κατέληξε η νομοπαρασκευαστική επιτροπή που είχε συσταθεί προ 4 περίπου ετών, από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Μήπως χάθηκε μια ευκαιρία για να οριστούν με σαφήνεια τόσο η νόμιμη περίοδος διατήρησης συνδρομητικών στοιχείων από τους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών όσο και οι όροι πρόσβασης σε αυτά των δικαστικών αρχών;

4 19 Αυγούστου 2019, 21:52: Εκτός της ερμηνευτικής δυσκολίας που θα προκύψει, καθώς δεν καταργούνται κάποιες διατάξεις του ΓΚΠΔ (δεν θα ήταν ευκολότερο αυτές οι διατάξεις να ενσωματωθούν στο νέο;), να σημειωθούν τα εξής: Οι διατάξεις του ν. 2472/97 που δεν καταργούνται, εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας για τα προσωπικά δεδομένα διάφορες δραστηριότητες του κράτους. Αυτές είναι κυρίως εντός του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 2016/680 (ανακοίνωση και δημοσιοποίηση δεδομένων, συστήματα βιντεοεπιτήρησης σε δημόσιους χώρους), κάποιες είναι εντός του ΓΚΠΔ (κάμερες για προστασία προσώπων και πραγμάτων, καθώς και για τη διαχείριση της κυκλοφορίας) άλλες είναι εκτός και των 2 (εθνική ασφάλεια). Προφανώς δεν μπορεί να εξαιρεθούν οι δύο πρώτες κατηγορίες από το πεδίο εφαρμογής. Άλλωστε η Αρχή τα έχει επισημάνει αυτά από το 2009 και το 2010 (γνωμοδοτήσεις 1/2009, και 2/2010) ενώ έχει θεσπιστεί και το αρ. 14 του ν. 3917/2011 για να θεραπεύσει τα ζητήματα αντισυνταγματικότητας στη χρήση καμερών από το δημόσιο τομέα σε δημόσιους χώρους, διάταξη η οποία λόγω της μη έκδοσης του ΠΔ που προβλέπεται έχει μείνει στην πράξη ανενεργή. Συνεπώς, η διάταξη του σχεδίου δεν μπορεί να μείνει ως έχει (ζήτημα αντισυνταγματικότητας) ενώ ακόμα κι αν παραμείνει, οποιαδήποτε χρήση καμερών από δημόσια αρχή σε δημόσιο χώρο θα κρίνεται μη νόμιμη, λόγω μη ορθής νομικής βάσης. Στο προηγούμενο ΣχΝ υπήρχε ειδικό άρθρο (το 28) για τη Χρήση συστημάτων λήψης ή/και καταγραφής ήχου και εικόνας σε δημόσιους χώρους, για το οποίο μάλιστα η Αρχή είχε ζητήσει περαιτέρω βελτιώσεις. Σκόπιμο επίσης θα ήταν να τροποποιηθεί και το αρ. 14 το ν. 3917/2011.

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη , εντούτοις κρίθηκε αναγκαία η διατήρηση των άρθρων αυτών .

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 86 Έναρξη ισχύος

15 Αυγούστου 2019, 14:34: Στα παρακάτω άρθρα, να γίνουν οι αλλαγές από το εσφαλμένο στο ορθό: Άρθρο 27 «7. Οι παράγραφοι ... να αποθηκευτούν σε ένα σύστημα αρχειοθέτησης.», στο ορθό «αποθηκευτούν» Άρθρο 74 «2. ... αποδεκτών του δεδομένων.», στο ορθό «αποδεκτών των δεδομένων.» Άρθρο 62 «3. ... α) ... μέτρα, όπως η κρυπτογράφηση, μέσω της οποίας τα δεδομένα καθίσταται», στο ορθό «καθίστανται» Άρθρο 82 «2. ... στ) εάν έχουν ήδη διαταχθεί σε βάρος τη αρμόδιας αρχής», στο ορθό «της αρμόδιας αρχής» Άρθρο 76 «2. ... και την ώρα της καταγραφής», στο ορθό «και την ώρα της διαβίβασης», Άρθρο 38 «1. ... πρότυπο EN-ISO/IEC 17065/2012», στο ορθό «17065:2012» Άρθρο 29 «1. ... γ) η χρήση ψευδωνύμων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα• και», στο ορθό «γ) η ψευδωνυμοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα• και» Άρθρο 30 «1. ... γ) η χρήση ψευδωνύμων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα• και» Άρθρο 55 «1. ... ε) ... ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, για τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον», στο ορθό «ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον» Άρθρο 44 «1. ... ιδ) «ειδικές κατηγορίες δεδομένων»: ... που αφορούν την υγεία, δεδομένα που αφορούν τη σεξουαλική ζωή ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό», στο ορθό «που αφορούν στην υγεία, δεδομένα που αφορούν στη σεξουαλική ζωή ή στον σεξουαλικό προσανατολισμό» Άρθρο 62 «1. ... όσον αφορά την επεξεργασία», στο ορθό «όσον αφορά στην επεξεργασία» Άρθρο 76 «1. ... α) ... όσον αφορά την προστασία», στο ορθό «όσον αφορά στην προστασία» Άρθρο 76 «1. ... β) ... όσον αφορά την προστασία τους.», στο ορθό «όσον αφορά στην προστασία τους.» Άρθρο 22 «2. ... δ) είναι απαραίτητη για την λήψη ανθρωπιστικών μέτρων•», στο ορθό «για τη λήψη» Άρθρο 75 «1 Εάν», στο ορθό «1. Εάν» Άρθρο 44 «1. ... ιζ) «Συγκατάθεση»: ...», στο ορθό «ιζ) «συγκατάθεση»: ...» Άρθρο 10 «2. Η Αρχή », στο ορθό «2. Η Αρχή» (ελληνικό κεφαλαίο γράμμα Η) Άρθρο 33 «5. ... από το προηγούμενο εδάφιο», στο ορθό «το» (ελληνικό μικρό γράμμα ο) Άρθρο 40 «2. ... β) οποιοσδήποτε ενέργειες στις οποίες προέβη ο φορέας», στο ορθό «ο φορέας» (ελληνικό μικρό γράμμα ο) Άρθρο 18 «2. Υπάλληλοι ... Αρχής επί δύο (2) έτη», στο ορθό «δύο (2) έτη» Άρθρο 28 «2. Στο πλαίσιο ... «Ανεξάρτητες Εποπτικές Αρχές», στ)», στο ορθό «στ)» Άρθρο 31 «3. Εφόσον ... των δύο (2) εβδομάδων.», στο ορθό «(2) εβδομάδων.» Άρθρο 47 «Άρθρο 47 Επεξεργασία για άλλους σκοπούς (άρθρο 4 της Οδηγίας)», στο ορθό «(άρθρο 4 της Οδηγίας)» Άρθρο 78 «(άρθρο 39 της Οδηγίας)», στο ορθό «Οδηγίας)» Άρθρο 80 «(άρθρα 54 και 56 της Οδηγίας)», στο ορθό «Οδηγίας)» Άρθρο 3 «2. Τα συμβαλλόμενα ... ΓΚΠΔ . Άλλα κράτη ...», στο ορθό «ΓΚΠΔ. Άλλα» Άρθρο 3 «3. Τα συνδεδεμένα ... πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου , τελούν», στο ορθό «Συμβουλίου, τελούν» Άρθρο 13 «1. ... ε) κατόπιν ... μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης », στο ορθό «Ένωσης,» Άρθρο 30 «3. Εκτός από όσα ... επιστημονικοί ή στατιστικοί σκοποί , εκτός», στο ορθό «σκοποί, εκτός» Άρθρο 31 «1. ... εξαίρεση τότε , όταν η παροχή», στο ορθό «τότε, όταν» Άρθρο 31 «1. ... α) ... υποκείμενο των δεδομένων , ο σκοπός», στο ορθό «δεδομένων, ο σκοπός» Άρθρο 40 «1. ... γ) για παραβάσεις των άρθρων 5, 6, 7, 22, 24 , 26, 27 (πλην της παραγράφου 7), στο ορθό «24, 26» Άρθρο 40 «2. ... γ) τυχόν σχετικές προηγούμενες παραβάσεις του φορέα του δημόσιου τομέα », στο ορθό «τομέα,» Άρθρο 48 «υποκειμένου των δεδομένων. Οι εν λόγω διασφαλίσεις», στο ορθό «δεδομένων. Άρθρο 60 «3. ... α) ... παράνομη ,πρέπει να ενημερώσει τον υπεύθυνο επεξεργασίας χωρίς», στο ορθό «παράνομη, πρέπει» Άρθρο 62 «2. ... α) ... που σχετίζονται με την επεξεργασία

• και», στο ορθό «επεξεργασία• και» Άρθρο 66 «την Αρχή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της .», στο ορθό «της.» Άρθρο 68 «1. ... α) ... υπεύθυνου επεξεργασίας και ΥΠΔ •», στο ορθό «υπεύθυνου επεξεργασίας και ΥΠΔ•» Άρθρο 78 «5. ... και της αστυνομικής συνεργασίας δεν επηρεάζονται .», στο ορθό «δεν επηρεάζονται.» Άρθρο 80 «προσωπικού χαρακτήρα, που έχει προκαλέσει παρανόμως ζημία στο υποκείμενο», στο ορθό «χαρακτήρα, που» Άρθρο 84 «... σ' αυτό , του τρίτου έως και του τελευταίου εδαφίου», στο ορθό «σ' αυτό, του» Άρθρο 84 «της Αρχής με την παράγραφο 1 του άρθρου 15 και του άρθρου 18 παράγραφος 3,τα», στο ορθό «3, τα» Άρθρο 31 «1. ... σχετικά με τη σκοπούμενη περαιτέρω επεξεργασία :», στο ορθό «επεξεργασία:» Άρθρο 33 «1. Εκτός ... α) ... των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1», στο ορθό «β'» Άρθρο 33 «Δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων/ Ανακοίνωση», στο ορθό «δεδομένων / Ανακοίνωση» Άρθρο 22 «3. Στις περιπτώσεις ... β) ... προσδιορισμός τού εάν και», στο ορθό «προσδιορισμός του» Άρθρο 62 «3. ... α) την απαγόρευση της πρόσβασης», στο ορθό «α) την απαγόρευση της» Άρθρο 62 «3. ... β) την αποτροπή τής μη εξουσιοδοτημένης ανάγνωσης», στο ορθό «β) την αποτροπή της» Άρθρο 62 «3. ... γ) την αποτροπή τής μη εξουσιοδοτημένης εισαγωγής», στο ορθό «γ) την αποτροπή της» Άρθρο 62 «3. ... δ) την αποτροπή τής χρήσης», στο ορθό «δ) την αποτροπή της» Άρθρο 62 «3. ... η) την αποτροπή τής μη εξουσιοδοτημένης ανάγνωσης», στο ορθό «η) την αποτροπή της» Άρθρο 27 «4. ... 2 του ΓΚΠΔ», στο ορθό «2 του ΓΚΠΔ.» Άρθρο 27 «5. ... ΓΚΠΔ», στο ορθό «ΓΚΠΔ.» Άρθρο 29 «1. ... β) ... εκτελούντες την επεξεργασία», στο ορθό «επεξεργασία•» Άρθρο 31 «1. ... α) ... ότι είναι χαμηλό.», στο ορθό «ότι είναι χαμηλό•» Άρθρο 49 «3. ... της. Το υποκείμενο των δεδομένων ενημερώνεται γι' αυτό το δικαίωμά του πριν», στο ορθό «γι' αυτό» Άρθρο 54 «2. ... υποκειμένου εφ' όσον αυτό είναι αναγκαίο:», στο ορθό «εφ' όσον» Άρθρο 2 «1.Οι διατάξεις», στο ορθό «1. Οι» Άρθρο 12 «2.Είναι ασυμβίβαστη», στο ορθό «2. Είναι ασυμβίβαστη» Άρθρο 16 «8.Για την εξασφάλιση», στο ορθό «8. Για την εξασφάλιση» Άρθρο 21 «1.Η επεξεργασία», στο ορθό «1. Η επεξεργασία» Άρθρο 21 «3.Ο υπεύθυνος», στο ορθό «3. Ο υπεύθυνος» Άρθρο 22 «3.Στις περιπτώσεις», στο ορθό «3. Στις περιπτώσεις» Άρθρο 27 «1.Τα δεδομένα», στο ορθό «1. Τα δεδομένα» Άρθρο 28 «2.Στο πλαίσιο», στο ορθό «2. Στο πλαίσιο» Άρθρο 29 «1.Κατά παρέκκλιση», στο ορθό «1. Κατά παρέκκλιση» Άρθρο 30 «1.Κατά παρέκκλιση», στο ορθό «1. Κατά παρέκκλιση» Άρθρο 31 «1.Η υποχρέωση», στο ορθό «1. Η υποχρέωση» Άρθρο 38 «2.Το Ε.ΣΥ.Δ. ανακαλεί», στο ορθό «2. Το» Άρθρο 39 «2.Όποιος χρησιμοποιεί», στο ορθό «2. Όποιος χρησιμοποιεί» Άρθρο 39 «4.Με κάθεριξη», στο ορθό «4. Με κάθεριξη» Άρθρο 40 «1.Με την επιφύλαξη», στο ορθό «1. Με» Άρθρο 41 «1.Οι αγωγές», στο ορθό «1. Οι αγωγές» Άρθρο 41 «2.Η προηγούμενη», στο ορθό «2. Η προηγούμενη» Άρθρο 41 «3.Εάν ο υπεύθυνος», στο ορθό «3. Εάν ο υπεύθυνος» Άρθρο 46 «1.Η», στο ορθό «1. Η» Άρθρο 49 «1.Στο βαθμό», στο ορθό «1. Στο βαθμό» Άρθρο 49 «5.Σε περίπτωση», στο ορθό «5. Σε περίπτωση» Άρθρο 52 «2.Οι αποφάσεις», στο ορθό «2. Οι αποφάσεις» Άρθρο 55 «5.Δεν γνωστοποιείται», στο ορθό «5. Δεν γνωστοποιείται» Άρθρο 57 «1.Ο υπεύθυνος», στο ορθό «1. Ο υπεύθυνος» Άρθρο 57 «2.Με την επιφύλαξη», στο ορθό «2. Με την επιφύλαξη» Άρθρο 57 «3.Οι πληροφορίες», στο ορθό «3. Οι πληροφορίες» Άρθρο 57 «4.Όταν ο υπεύθυνος», στο ορθό «4. Όταν ο υπεύθυνος» Άρθρο 63 «2.Ο εκτελών», στο ορθό «2. Ο εκτελών» Άρθρο 63 «7.Περαιτέρω», στο ορθό «7. Περαιτέρω» Άρθρο 65 «2. Για τη διερεύνηση », στο ορθό «2. Για τη διερεύνηση » Άρθρο 67 «5.Εάν η Αρχή», στο ορθό «5. Εάν» Άρθρο 68 «1.Ο υπεύθυνος», στο ορθό «1. Ο υπεύθυνος» Άρθρο 74 «5.Ο υπεύθυνος», στο ορθό «5. Ο υπεύθυνος» Άρθρο 77 «1.Ελλείψει», στο ορθό «1. Ελλείψει» Άρθρο 77 «2 .Δεν επιτρέπεται», στο ορθό «2. Δεν επιτρέπεται» Άρθρο 82 «1.Με», στο ορθό «1. Με» Άρθρο 83 «5.Αιτήσεις», στο ορθό «5. Αιτήσεις» Αιτιολογική έκθεση: Άρθρο 33 «Τέλος, με την παράγραφο 4 προβλέπεται ότι», στο ορθό «παράγραφο 3» Άρθρο 24 «Ανάλογη διάταξη δεν υπήρχε την Οδηγία 95/46/ΕΚ», στο ορθό «στην Οδηγία»

Αιτιολόγηση : Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και έγινε σχετική νομοτεχνική βελτίωση.